

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๖๕ เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๕ นาฬิกา

มีจำนวนสมาชิกฯ มาประชุมทั้งหมด ๑๗๘ คน

(เนื่องจาก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไปราชการต่างประเทศ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : บัดนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑.๑ ด้วยได้มีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

พลเอก ชีรเดช มีเพียร เป็นประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงขอเชิญท่านสมาชิกฯ ได้โปรดยืนขึ้น เพื่อรับฟังพระบรมราชโองการครับ

(สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญนั่งครับ

เรื่องที่ ๑.๒ ด้วยนายเวมาฮาดี แวดาโอะ และ นายวัชระ พรรณเชษฐ์

ได้ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ คุณวัชรจะมีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) :

เรื่องที่ ๑.๓ ด้วยเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่สภา
ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจการ
ดำเนินกิจการของกองทุน กับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. และข้อสังเกตของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน
พ.ศ. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไปเพื่อดำเนินการนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบข้อสังเกต
ทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวแล้ว และให้นำเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับ
ที่คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขเป็นเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติในการประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป ทั้งนี้ ได้มอบให้กระทรวงการคลังรับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ.
ไปพิจารณาดำเนินการแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) :

เรื่องที่ ๑.๔ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติยาแผนไทย
และยาจากสมุนไพร พ.ศ. ซึ่งคุณสมชาย แสวงการ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริม โอกาสและความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ พ.ศ.
ซึ่งคุณจุรี วิจิตรวาทการ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้น
บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเสร็จแล้ว และลงมติให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติ
ทั้ง ๒ ฉบับ ดังกล่าวมาพร้อมข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีด้วย ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรีเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติยาแผนไทยและยาจาก
สมุนไพร พ.ศ. มีหลักการส่วนใหญ่เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติยา พ.ศ.
ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของ
คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งมีหลักการครอบคลุมเรื่องยาทุกประเภทแล้ว และหากร่าง
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่จะช่วยส่งเสริมให้การควบคุมยามีประสิทธิภาพ
ก็สามารถนำมาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ต่อไปได้

๒. ส่วนร่างพระราชบัญญัติส่งเสริม โอกาสและความเท่าเทียมกัน
ระหว่างเพศ พ.ศ. นั้นเห็นว่า แม้การสร้างองค์กรเฉพาะด้านเพื่อเป็นทางเลือกให้กับ
ผู้เสียหายจะได้มีช่องทางเยียวยาความเสียหายเพิ่มขึ้น แต่อาจทำให้คำวินิจฉัยของ
แต่ละองค์กรไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสร้างความแตกต่างในการปฏิบัติหน้าที่
ได้เช่นกัน ซึ่งขณะนี้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ยกร่าง
พระราชบัญญัติส่งเสริม โอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ที่มีหลักการ
อย่างเดียวกันกับร่างที่สมาชิกฯ เสนอ แต่ได้เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการให้ความช่วยเหลือ
และสงเคราะห์ผู้เสียหายและกองทุนส่งเสริมการเท่าเทียมกันระหว่างเพศไว้ด้วย

คณะรัฐมนตรีจึงขอให้ชะลอการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกฯ ทั้ง ๒ ฉบับนี้ไว้ก่อน เพื่อรอร่างของรัฐบาลที่มีความสมบูรณ์เพื่อพิจารณาไปพร้อมกัน ซึ่งรายละเอียดของข้อสังเกตปรากฏตามเอกสารที่ได้แจกจ่ายให้กับท่านสมาชิกฯ ทุกท่านทราบแล้ว
น่ะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จึงขอเรียนให้ที่ประชุม
 ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) :

เรื่องที่ ๑.๕ ด้วยประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งว่า คณะกรรมการ
 ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ นายอารีย์ วงศ์อารยะ
 เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กรณีเข้ารับตำแหน่ง
 กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี พบว่า นายอารีย์ ถือหุ้นในบริษัท
 ตรังชัวร์ จำกัด เป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละ ๕ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ ซึ่งตาม
 พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นส่วนของรัฐมนตรี พุทธศักราช ๒๕๔๓
 มาตรา ๔ และมาตรา ๕ กำหนดให้แจ้งประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้โอนหุ้น
 ที่เกินให้นิติบุคคลถือแทน แต่นายอารีย์มิได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑๖ (๖) ประกอบมาตรา ๒๐๕ ความเป็นรัฐมนตรีของ
 นายอารีย์สิ้นสุดลง แต่เนื่องจากนายอารีย์ได้พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีแล้ว ประกอบกับ
 ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
 ประมุข ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้รัฐธรรมนูญ
 ๒๕๔๐ สิ้นสุดลง จึงไม่มีเหตุที่จะสามารถดำเนินการให้นายอารีย์พ้นจากตำแหน่งได้
 ใดๆก็ตาม เรื่องการสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มาตรา ๕๖
 กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบ
 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา เข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภา
 ที่ตนเป็นสมาชิก และให้ประธานสภาแห่งนั้นส่งคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญ

เพื่อวินิจฉัยว่าความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงหรือไม่ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้
มีมติให้รายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติฯ ซึ่งทำหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร
และประธานวุฒิสภาทราบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) :

เรื่องที่ ๑.๖ รับทราบรายงานผลการพัฒนาระบบราชการประจำปีงบประมาณ
๒๕๔๗ – ๒๕๔๘ ตามมาตรา ๗๑/๑๐ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ด้วยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ก.พ.ร.
ได้เสนอรายงานการพัฒนาระบบราชการประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๔๗ –
๒๕๔๘ ต่อสภาตามนัยมาตรา ๗๑/๑๐ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารซึ่งได้แจกให้สมาชิกฯ
ทุกท่านแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จึงขอแจ้งต่อที่ประชุม
ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) :

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม รับรองรายงานการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๐ และครั้งที่ ๕๕/๒๕๕๐ รวม ๒ ครั้ง
ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกฯ ตรวจสอบก่อนแล้วตามข้อบังคับฯ ข้อ ๒๕ ท่านสมาชิกฯ จะมี
แก้ไขเพิ่มเติมประการใดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้
รับรองรายงานการประชุมทั้ง ๒ ครั้งดังกล่าวแล้วนะครับ เป็นมติครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์) ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ในการประชุมสภาฯ นี้
 ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๐ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา และมีมติให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
 บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอนำเสนอรายงานต่อสภาตามข้อบังคับฯ
 ๑๑๖ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมการ
 พร้อมแล้ว เชิญรายงาน

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง สมาชิกสภา
 นิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอเสนอรายงานพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ปรับปรุง
 หลักเกณฑ์วิธีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์) ฉบับแก้ไขปรับปรุง
 ของคณะกรรมการฯ ดังนี้ ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๕/๒๕๕๐
 ในวันพุธที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๐ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
 ที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือ
 รับรองการทำประโยชน์) ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว และได้มีมติให้
 คณะกรรมการวิสามัญฯ นำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุง
 ในมาตรา ๘ เป็นเวลา ๑๕ วัน และต่อมาที่ประชุมสภาในการประชุม ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๐
 ได้มีมติให้ขยายเวลาออกไปอีก ๓๐ วันนั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณา
 แก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้เสนอเพื่อพิจารณา
 ขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น มีหลักการอยู่ ๓ ประการด้วยกัน

ประการแรก คือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับอนุญาตตามมาตรา ๕ ตั้งผู้มีอำนาจกำหนดและเก็บค่าตอบแทน อันนี้คือแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ ทวิ

หลักการอันที่ ๒ คือปรับปรุงหลักเกณฑ์วิธีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ คือแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ อันนี้คือให้มีการใช้ภาพถ่ายทางอากาศ

หลักการสุดท้าย เพิ่ม บุคคลมีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไข เกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือการจดทะเบียนสิทธิ หรือนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือการจดทะเบียนเอกสารใดการจดทะเบียน อสังหาริมทรัพย์โดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันนี้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ คือเพิ่มอำนาจให้กับตัวท่านเดิมมีอยู่แล้ว คือให้กับรองอธิบดี ก็ให้เป็นถึงผู้ตรวจหรือมี ระดับ ซี. ๕ อันนี้ตามมาตรา ๖๑ -----

ส่วนมาตรา ๘ ที่ค้างอยู่วันนี้ไม่อยู่ในหลักการ เป็นของแถม แต่เห็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้คือต้องการให้ ส.ค. ๑ หดไปจากประเทศไทย แต่ไม่อยู่ในหลักการ เป็นกฎหมายที่เป็นบทเฉพาะกาลกำหนดไว้ ๑๕๐ วัน ซึ่งทางคณะกรรมการฯ เห็นว่า ถ้าเร่งรัดลำพังให้ราษฎรมาแจ้งภายใน ๑๕๐ วันแล้วนี้ ถ้าพ้นจากนั้นให้ไปสู่ศาลเสียก่อนนี้จะเกิดผลเสียแก่แผ่นดินอย่างแน่นอน เนื่องจากว่า ๑๕๐ วันและให้เจ้าหน้าที่ที่ดินรีบดำเนินการออกโฉนดหรือ น.ส. ๓ ให้ได้โดยเร็ววัน ขณะนี้ประเทศไทยมี ส.ค. ๑ ซึ่งบินไปจากที่เดิมไปอยู่ในที่ใหม่จำนวนเท่าไรไม่ทราบ และบินมาแล้ว ๓ ครั้งนับตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ - ๒๕๑๙ - ๒๕๒๐ และ ๒๕๒๗ - ๒๕๔๘ แล้วก็ พ.ศ. ๒๕๔๖ คือตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม ๓ ครั้ง ที่ผมกราบเรียนประธานสภาฯ นี้ไปแล้วว่า เฉพาะเชียงใหม่อย่างเดียวที่รออยู่แล้วขณะนี้คือ ๖,๐๐๐ กว่าแปลง เพราะฉะนั้นถ้ารีบภายใน ๑๕๐ วัน เราต้องการปลาไหลทั้งงูและปลาไหลจะลงในเข่งเดียวกันแล้วก็ซังขายไปพร้อม ๆ กันเกิดผลเสียหายแก่รัฐแน่นอน คณะกรรมการฯ ได้ตัดออก แต่เมื่อพิจารณาแล้วว่า ถ้าตัดออกแล้วก็ตัดหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ออกไปทั้ง ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักการ แต่เพื่อให้เห็นว่าสามารถดำเนินการได้ในทางบริหาร คือแทนที่จะกำหนดเวลาภายใน ๑๕๐ วัน และให้รีบออก ก็ให้มาแจ้งภายใน ๒ ปี และขณะเดียวกันภายใน ๒ ปีนั้นให้กรมที่ดินดำเนินการตรวจสอบทะเบียน ส.ค. ๑ ซึ่งมีอยู่ ๒ เล่ม เล่มหนึ่งอยู่ที่กรมที่ดิน อีกเล่มหนึ่งอยู่ที่สำนักงานจังหวัด เอามาตรวจสอบกันว่า ส.ค. ๑ ยังเหลืออีกกี่ฉบับ เสร็จแล้วเอา ส.ค. ๑ ที่เหลือก็จับจากทะเบียนนั้นตรวจสอบกับ ส.ค. ๑ ตัวจริงที่สำนักงานที่ดินจังหวัดว่าเหลือตรงกันไหม ถ้าเหลือ ส.ค. ๑ จำนวนหนึ่ง เอา ส.ค. ๑ จำนวนนั้นลงในพื้นที่ ลงโดยวิธีจากแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ แผนที่ระวางการออกโฉนดที่ดินหรือแผนที่อะไรก็ตามว่าอยู่ตรงไหน ว่าลงไปแล้วหากพบว่าที่ดินแปลงนั้นได้ออกโฉนดไปแล้วก็ให้จำหน่าย ส.ค. ๑ เสีย ทั้งนี้ให้เสร็จภายใน ๒ ปีทำไมจึงเอา ๒ ปี กระทบได้ตรวจสอบได้ถามเจ้าพนักงานที่ดินไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศไทย ถามว่าถ้าทำอย่างนี้แล้ว ส.ค. ๑ จะทำได้เสร็จในเขตของตัวเองภายในกี่ปีทุกส่วนบอกว่าปีเศษ ๆ ปีครึ่งบ้าง ปีก่อนบ้าง เลยเอาเพื่อเหลือเพื่อขาดว่า ๒ ปีก็แล้วกันและในทำนองเดียวกันในมาตรา ๘ เดิม การแจ้งก็ให้มาแจ้งภายใน ๒ ปีควบคู่กันไป เราจึงได้แก้ไขใหม่ ขณะนี้ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ซึ่งอยู่ต่อหน้าท่านทั้งหลายแล้ว

จึงกราบเรียนเพื่อพิจารณาว่า ถ้าทำอย่างนี้แล้วเชื่อว่า ส.ค. ๑ คงจะหมดไป แล้วก็ ส.ค. ๑ ที่ตัวปลอมก็จะถูกจับได้อย่างแน่ชัด คือไม่รวมมาในแข่งเดียวกันทั้งจริงและปลอม ในแข่งเดียวกัน คือมีเวลาตรวจสอบ แล้วก็ค่อยทำค่อยไปอย่างชัดเจน ขออนุญาต กราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการ นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นต้องขอบคุณคณะกรรมการฯ ที่ได้แก้ไขวัน เวลา ในวรรคแรกจาก ๑๘๐ วัน คือ ๖ เดือนนี้เป็น ๒ ปี ซึ่งก็คงจะได้รอบคอบ เหมือนที่ท่านประธานคณะกรรมการฯ ได้เสนอต่อที่ประชุม เพียงแต่ผมไม่เข้าใจว่า ในวรรคสองนี้เมื่อเราขีดเวลาให้เขามีเวลาดั้ง ๒ ปี เพื่อทำการที่จะมาร้องต่อทางการ เพื่อจะขอที่เป็นที่ถูกต้องตามกฎหมายนี้ แต่พอถึงวรรคสองนี้เขาบังคับให้ว่า เมื่อได้รับปุ๊บ ต้องรีบทำให้เขาโดยเร็ว ท่านกลับไปแล้วว่า “ให้ดำเนินการต่อไป” ซึ่งคำว่า “ต่อไป” นี้ ในระบบราชการจะช้ามาก ผมจึงไม่เข้าใจว่า เมื่อท่านปล่อยเวลาให้เขาดั้ง ๒ ปี ดำเนินการ แล้วนี้ เมื่อเขามาขึ้นแล้วทำไมไม่รีบให้เขาทำงานให้โดยเร็วละครับ ทำไมไปแล้วว่า “ต่อไป” อันนี้ประเด็นที่ ๑ นิดเดียวครับ ผมก็ไม่แน่ใจว่าที่ท่านแก้ไขไปสอดคล้องกับมาตรา ๘/๑ ที่แก้ไขใหม่หรือไม่ ผมพยายามอ่านดูว่าไปด้วยกันได้หรือไม่ แต่ผมว่าไม่น่าจะไปด้วยกันได้ เพราะมาตรา ๘/๑ เป็นในเรื่องของการสำรวจในเวลา ๒ ปี ซึ่งรีบสำรวจเสียว่าทั้งประเทศ มีเท่าไร ซึ่งน่าจะคนละเรื่องกัน ฉะนั้นขอลาถามความเห็นที่ว่าทำไมจึงไปแก้คำว่า “โดยเร็ว” นี้ เป็น “ต่อไป” เพราะดูประหนึ่งว่าเหมือนกับวิคิดที่ขัดแย้งกันเองระหว่างวรรคหนึ่งกับ วรรคสอง ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ผม พลเอก สุรินทร์ คณะกรรมการฯ ต้องขอบคุณท่านอาจารย์วัลลภ ผมก็คิดว่าคงจะมีคนถามเหมือนกันว่าทำไมแก้จาก “โดยเร็ว” เป็น “ต่อไป” เสีย การที่ให้ทำ โดยเร็วนั้นก็เพราะว่าเดิมต้องการให้ทางราชการนี้ดำเนินการออกโฉนดและ น.ส. ๓ เพื่อให้ราษฎรได้รับโฉนดหรือ น.ส. ๓ ไปโดยเร็วที่สุด อันนี้เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาอยู่แล้ว ไม่ว่าจะออกเป็นกฎหมายหรือไม่ก็ตาม และมีห้วงเวลาในการดำเนินการอยู่แล้วด้วย และถ้าทำอันนี้ถึงวันนั้นก็วัน ๆ นี้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ถึงแม้จะกำหนดเวลาโดยเร็ว อย่างไรก็ตามก็ไม่ขยับอย่างนั้น แล้วประการที่สำคัญที่ผมกราบเรียนแล้วว่า ๑๘๐ วันที่ให้มาแข่งขัน มีทั้งงูและปลาไหลเข้ามาในแข่งเดียวกัน ฉะนั้นก็เป็น โอกาสดีที่ข้าราชการบางคนได้เอา

ปลาไหลกับงูนี้เป็นอันเดียวกันซึ่งกิโไปเลย ฉะนั้นเกิดความเสียหายแก่รัฐแน่นอน
ที่เมื่อสักครู่ผมยกตัวอย่างที่เชียงใหม่ ๖,๐๐๐ กว่าแปลงนี้พร้อมอยู่แล้ว ถ้าไม่รีบก็รีบ
เข้ามาเลย ส่งมาปั๊บนี้หลักฐานพร้อมออกเลย ที่จริงแล้วเหล่านี้บิ่นหรือเปล่า บิ่นหรือไม่
เป็นส่วนใหญ่บิ่นหรือไม่ ทางเจ้าหน้าที่ไม่มีเวลาตรวจสอบแล้วถือว่าหลักฐานมาพร้อมแล้ว
ที่ลำพูน ส.ค. ๑ เรียงเป็นบ้านจัดสรร นี้พร้อมแล้วเหมือนกัน ถ้าบอกออกโดยเร็ว อันนี้
บ้านจัดสรรนี้ออกได้ถ้าทำ ๒ ปี ๒๔๕๘ มีบ้านจัดสรรหรือยังประเทศไทย ไม่มี นี่คือเอง
และปลาไหลอยู่ในเชิงเดียวกันให้รีบทำแล้วรีบชั่งขาย คนซื้อก็มานึกว่า รูปร่างยาว ๆ กลม ๆ
เหมือนกันนึกว่าปลาไหล ที่จริงมีงูอยู่ด้วย นี่คือเกิดผลเสียหาย จึงได้ตัดคำว่า “โดยเร็ว”
ออกไป ส่วนในมาตรา ๘/๑ นี้ว่าดูเหมือนจะไม่สอดคล้องกัน คือเจตนาของมาตรา ๘ นี้คือ
ต้องการให้ ส.ค. ๑ หมดไป ส.ค. ๑ นี้มีที่อยู่ ๔ แห่ง ที่ผมทราบเรียนแล้ว เป็นตัว ส.ค. ๑
ใบ ๆ นี้ ๒ แห่ง แห่งหนึ่งคือที่ประชาชน อีกแห่งอยู่ที่สำนักงานที่คืนจังหวัด และมีทะเบียน
อีก ๒ เล่ม เล่มหนึ่งอยู่ที่สำนักงานที่คืนจังหวัด อีกเล่มหนึ่งอยู่ที่กรมที่ดิน ถ้าทราบใดไม่เอา
๔ อันนี้มาชำระกัน ถ้าพูดแบบภาษาพระจะชำระกฎหมาย ชำระพระธรรม พระไตรปิฎก
ไม่ชำระกัน จะไม่รู้เลยว่า ส.ค. ๑ จริง ๆ แล้วในหมู่นี้เหลือก็ใบกันแน่ แม้จะรู้ว่า ส.ค. ๑
เหลือก็ใบแล้วก็รู้ว่าที่มีอยู่นี้ออกโฉนดแล้วหรือยัง ตราบใดยังไม่เอา ส.ค. ๑ ไปลง
ในที่ดิน ในแผนที่ที่ดินว่าออกโฉนดแล้วหรือยัง ฉะนั้นในมาตรา ๘/๑ จึงต้องเช็กอันนี้
เพื่อให้แน่ใจว่า ส.ค. ๑ ที่มีตัวจริง ๆ นี้มีเหลือเท่าไร แล้วก็ลงในที่ดินมีกี่ใบ ถ้ามีแล้ว
ลงไปถึงที่ดินแล้วปรากฏว่าออกโฉนดไปแล้วจากการเดินสำรวจออกโฉนดก็ให้จำหน่าย
อันนั้นเสีย มัดจำหน่ายได้เลย แสดงว่าหมดแน่นอน ไม่มีอีกแล้ว เมื่อพ้น ๒ ปีแล้ว
ใครมายื่นใหม่ก็แสดงว่า เป็นของซึ่งต้องตรวจสอบกันอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว
ว่าเกิดการผิดพลาดจากการตรวจสอบเมื่อ ๒ ปีที่แล้วหรือไม่ ใบนี้โผล่ขึ้นมาได้อย่างไร
หรือถูกจำหน่ายไปแล้ว เรียบร้อยไปแล้ว อยู่ในบัญชีจำหน่ายไปแล้ว ก็จะสอดคล้อง
กันกับที่แจ้งใน ๒ ปีแรก กับ ๒ ปีอันนั้นคือช่วงเวลาเดียวกัน ฉะนั้นพ้น ๒ ปีแล้วทำให้
ง่ายขึ้นในการจำหน่าย ส.ค. ๑ ที่จะตามมาด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๘/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๘
ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อที่ประชุมได้พิจารณา
เรียงลำดับมาตราแล้วก็จะขอให้พิจารณาทั้งร่างสรุปอีกครั้งหนึ่ง จะแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ
เชิญครับ ไม่มีนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นสมควรประกาศใช้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย
กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดยังไม่เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์
ก็ให้สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอบคุณกรรมาธิการครับ

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วเช่นกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมสภาของเรา
ครั้งที่ ๕๑ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการ แล้วก็บัดนี้
คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : กรรมการพร้อมแล้ว
เชิญรายงานได้ครับ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ.
ขอกราบเรียนรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๑/๒๕๕๐ ในวันพุธที่ ๑๕
กันยายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณาและตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
ตามข้อบังคับฯ นั้น คณะกรรมการได้ดำเนินการภายหลังจากที่มีการเลือก
คณะกรรมการ คือ ประธาน รองประธาน เลขานุการ และโฆษก ตลอดจนแต่งตั้งที่ปรึกษา
และผู้ช่วยเลขานุการแล้ว คณะกรรมการได้เชิญผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มา
ชี้แจง รวมทั้งผู้ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ดินมาชี้แจง
ข้อเท็จจริงแก่คณะกรรมการ รวม ๒๖ ราย จำนวน ๑๐ ส่วนราชการ จาก ๔ กระทรวง
ตลอดจนได้เดินทางไปศึกษาดูงานการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สูงที่มีความลาดชันมาก
ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เสร็จสิ้นแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้
นำเรียนเสนอสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินธุ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการครับ
นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ชื่อร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๕
ไม่มีการแก้ไข”

- ๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถือว่าเป็นการพิจารณา
เรียงลำดับมาตราจบแล้วนะครับ ท่านผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำบ้างไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าเป็นการจบ
การพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะพิจารณาในวาระที่ ๓ จะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะเห็น
สมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายกรณาคบคุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควร
ประกาศใช้เป็นกฎหมายกรณาคบคุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ
เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นสมควร
ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ด้วยเหตุที่กรรมการมีข้อสังเกตที่ปรากฏอยู่ในเอกสาร
ท่านผู้ใดจะไม่เห็นสมควรส่งไปให้รัฐบาลไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ก็ถือว่าเป็นมติให้ส่ง
ข้อสังเกตไปให้คณะรัฐบาลดำเนินการต่อไป เป็นการจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒
ขอบคุณกรรมการครับ คุณวัลลภมีอะไร เชิญครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ เพื่อให้การพิจารณา
กฎหมายเป็นไปอย่างเป็นระบบ แล้วก็ใช้เวลาได้คุ้มค่ากับสภา ขออนุญาตท่านประธานฯ
เลื่อนการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๗ – ๑๕ ขึ้นมาก่อนได้ไหมครับ เพราะเป็นขั้นตอนรับ
หลักการเท่านั้น จะได้ตั้งกรรมการให้เรียบร้อยดำเนินการต่อไป ท่านประธานฯ
ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ขอเลื่อน
วาระที่ ๗ โดยลำดับลงไป ซึ่งเป็นเรื่องด่วนเหมือนกันขึ้นมาก่อน ที่ประชุมจะขัดข้อง
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง
ดังนั้นเราจะพิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
กับร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ซึ่งคุณดวง อันทะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะขออนุญาตให้พิจารณา
ไปที่ละฉบับพร้อม ๆ กัน ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ
เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายวิจิตร ศรีสอาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. โดยมี
หลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

“หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลูกเสือ

เหตุผล

โดยที่ได้มีการปฏิรูปโครงสร้างระเบียบบริหารราชการและการจัดการศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการขึ้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ทำให้การบริหารงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับ
กิจการลูกเสือเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยลูกเสือได้ใช้บังคับมาเป็น
เวลานานและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติของ
กฎหมายดังกล่าว เพื่อกำหนดให้ดำเนินกิจการของลูกเสือ องค์กรประกอบและอำนาจหน้าที่

LIART

ของคณะลูกเสือแห่งชาติ คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ คณะกรรมการลูกเสือจังหวัด และคณะกรรมการลูกเสือของเขตพื้นที่การศึกษา ตลอดจนสมควรกำหนดภารกิจให้ สอดคล้องกับกิจการลูกเสือของนานาชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้การลูกเสือมีความเจริญก้าวหน้า และสร้างความสามัคคีแก่คนในชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้” จึงขอเสนอเพื่อ พิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกฯ
 กับคณะที่เป็นผู้เสนอ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
 ตั้งคณานุกรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะได้รับมอบหมายจากครุत्व
 อันตะไทย ซึ่งเป็นหลักในการเสนอร่างพระราชบัญญัติลูกเสือฉบับนี้ ก็ขออนุญาตเรียน
 ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ว่าโดยหลักการแล้วกฎหมายฉบับนี้เป็นเช่นเดียวกับ
 กฎหมายที่คณะรัฐมนตรีได้เป็นผู้เสนอ มีหลักการเดียวกัน เพียงแต่ผมขออนุญาต
 ท่านประธานฯ ที่จะขอเน้นว่าถ้าหากพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้ดี หัวใจของ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ที่มาตรา ๘ ท่านประธานฯ ที่เคารพ คือลูกเสือและเนตรนารี ถ้าพูด
 ให้ครบถ้วน ไปนี้ก็ถือว่าเป็นกลวิธีหนึ่งในการที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนของเราให้ก้าว
 ไปข้างหน้า เพราะปัจจุบันนี้เราก็พบว่า สังคมกำลังห่วงเรื่องเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาเรื่อง
 ระเบียบวินัย มีปัญหาเรื่องการไม่ซื่อสัตย์สุจริต แล้วก็ยังมีปัญหาว่าบำเพ็ญตนไม่เป็น เราถึง
 เชื่อว่ากิจการลูกเสือน่าจะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนา ด้วยเหตุนี้ครุत्वและคณะจึงได้
 ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภา ก็ขออนุญาต
 ท่านประธานฯ นำเสนอแทนครุत्व ณ บัดนี้ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
 ไม่มีผู้ขออภิปรายนะครับ ถ้าไม่มีผู้ขออภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการ
 ร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
 รับหลักการกรุณาจดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการจดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงคะแนนครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเห็นด้วย
 เป็นเอกฉันท์ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับเดียวกันนี้ ร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ซึ่งคุณดวง อันทะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอ หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นสมควร ไม่รับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์ จะตั้งกรรมาธิการพิจารณากันอย่างไรครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน จะเห็นเป็นอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑๕ คนนะครับ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ขอเสนอ

๑. นายวิจิตร ศรีสอ้าน
๒. นางจรรยาพร ธรณินทร์
๓. นายสงขลา วิชัยทัตะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ส่วนของสมาชิกฯ
เชิญคุณประกอบครับ

นายประกอบ วิโรจนุกฎ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายประกอบ
วิโรจนุกฎ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ
พ.ศ. ในส่วนของสมาชิก สนช. จำนวน ๑๒ ท่าน ดังนี้ครับ

๑. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช
๒. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
๓. นางสุรางค์ เปรมปรีดิ์
๔. นายดวง อันทะไชย
๕. นายสุวรรณ หันไชยงวา
๖. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๗. นายประสาท สืบค้า
๘. นายพรชัย มาตังคสมบัติ
๙. พลตรี ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ
๑๐. นายวิรุณ ตั้งเจริญ
๑๑. นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ และ
๑๒. นายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกฯ เสนอชื่ออื่น
อีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ถือว่าเป็นจำนวน
กรรมการวิสามัญ ๑๕ ท่าน เชิญเลขานุการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ลูกเสือ พ.ศ. จำนวน ๑๕ ท่าน

๑. นายวิจิตร ศรีสอ้าน
๒. นางจรรยาพร ธรณินทร์
๓. นายสงขลา วิชัยทัตะ
๔. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช
๕. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
๖. นางสุรางค์ เปรมปรีดิ์
๗. นายดวง อันทะไชย
๘. นายสุวรรณ หันไชยงวา
๙. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๑๐. นายประสาท สืบคำ
๑๑. นายพรชัย มาตังคสมบัติ
๑๒. พลตรี ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ
๑๓. นายวิรุณ ตั้งเจริญ
๑๔. นายประภัทร์ ศรีลัมพ์ และ
๑๕. นายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กำหนดแปรญัตติครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับฯ ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติภายใน ๗ วัน
ไม่ขัดข้องนะครับ จะใช้ร่างใดเป็นหลักในการพิจารณาครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขอเสนอใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอใช้ร่างของรัฐบาล
เป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง
ถือเป็นมตินะครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๗ และเรื่องด่วนที่ ๘ นะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ท่านสมาชิกฯ ครับ มีร่างพระราชบัญญัติถัดไป นั่นก็คือ
ร่างพระราชบัญญัติอาชีวศึกษาเหมือนกัน ซึ่งคุณดวง อันตะไชย และคณะเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะขออนุญาตจากที่ประชุม
พิจารณาไปร่วมกันที่ละฉบับ ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง เป็นมติฉันทราบ เชิญท่านรัฐมนตรีแถลง
หลักการและเหตุผล

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายวิจิตร ศรีสอาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.
โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

“หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาเพื่อควบคุมดูแลการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งการดำเนินการจัดการ
อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา
ซึ่งการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพนั้นถือเป็นกระบวนการการผลิตและ
พัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของประเทศ
ให้ได้ระดับมาตรฐานสากล ทำให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพโดยอิสระและพึ่งตนเอง
ได้ นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีสถาบันการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นสถานศึกษาของรัฐ
ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคลในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา โดยมีการจัดการอาชีวศึกษาที่ดำเนินการอย่างเป็นเอกภาพในด้านนโยบาย
และมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติ เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม

LIART

วิชาชีพในทุกระดับมีคุณภาพและประสิทธิภาพเกิดผลสำเร็จแก่ประชาชน โดยเฉพาะ
นักเรียนและนักศึกษา อันจะเป็นการสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
และแผนการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้” จึงขอเสนอเพื่อพิจารณา

- ๑๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญ
 ท่านสมาชิกฯ คุณดวง กับคณะที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ
 ตั้งคณานุกรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะได้รับมอบหมายจากคุณดวง
 อันตะไชย และคณะ ให้เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาแทนในวันนี้
 ท่านประธานฯ ที่เคารพ คือกระผมเข้าใจว่า เมื่อผมได้อ่านเทียบเคียงดูพระราชบัญญัติ
 ฉบับที่ครุฑวงเสนอและฉบับที่คณะรัฐมนตรีเสนอจะเห็นได้ชัดว่าเป็นหลักการที่เป็น
 หลักการเดียวกัน เหตุผลที่ประกอบในหลักการนั้นก็เหตุผลที่เป็นไปในลักษณะ
 ที่คล้ายคลึงกัน กระนั้นก็ที่ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้
 มีจุดที่ขออนุญาตใช้เวลาเล็กน้อยในการอธิบาย ผมคิดว่าถ้าเราพูดถึงกลไกการสร้างคน
 การอาชีวศึกษาน่าจะเป็นกิจการสาขาหนึ่งที่จำเป็นในการสร้างคน โดยเฉพาะเรื่องของ
 การอาชีพ แต่ขณะเดียวกันถ้าเราพิจารณาดูเรื่องการอาชีพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอาจจะ
 พบว่า อาชีวศึกษาก็ดี การฝึกอบรมวิชาชีพก็ดี กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปหมดในหลาย
 รูปแบบด้วยกัน ในกระทรวงศึกษาธิการเองก็มีสถานศึกษา ในสังคมภายนอกก็มี
 สถานประกอบการ ในชุมชนท้องถิ่นก็มีวิชาชีพต่าง ๆ ปะปนกันไปไม่เว้นแม้กระทั่ง
 กระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ที่ได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้ กฎหมายฉบับนี้จึงตราขึ้นมา
 ก็เพื่อที่จะทำให้หลายเรื่องที่กระจัดกระจายได้ประสานงานเข้ามาหากัน บูรณาการร่วมกัน
 ที่สำคัญก็คือว่าจะสามารถยกระดับของสถานศึกษาอาชีวะขึ้นมาเป็นสถาบันได้
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านครับ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา
 สวรรยาธิปิติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมเคยอภิปรายเมื่อครั้งนำ พ.ร.บ.

LIART

ของ สนช. เข้ามา ซึ่งดูของรัฐบาลก็เช่นเดียวกัน ก็คล้าย ๆ กันอย่างที่ท่านวัลลภได้พูดถึงก็มี ส่วนที่อยู่เยอะทีเดียวที่จะพัฒนาอาชีวศึกษา เช่น การศึกษาแบบทวิภาคี การร่วมมือกับ สถาบันอาชีวศึกษาเอกชน หรือแม้กระทั่งให้สถาบันเอกชนเข้ามาจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ก็เป็นเรื่องที่ดีทั้งนั้น แต่ผมยังอยากจะเพิ่มเติมหนึ่งก็คือน่าจะหันมามองทางด้านสังคม ให้เยอะขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือการศึกษาของชาติในแง่ของการศึกษาตลอดชีพ การศึกษาตามอัธยาศัยซึ่งเพิ่งผ่าน พ.ร.บ. ไปเมื่ออาทิตย์ที่แล้วนี้ เพราะว่าอาชีวศึกษานี้มีโอกาที่จะช่วยเสริมตรงนี้เป็นอย่างมากเลย เรียกว่าเป็นงานเดียวกันคืองานผลิตกำลังคนและงานพัฒนา กำลังคน ผมอยากให้เห็น พ.ร.บ. ตัวนี้ชัดเจนในเรื่องของการรับใช้สังคมในแง่ของประชาชนทั่ว ๆ ไป ให้มีการผลิตกำลังคนและพัฒนากำลังคนให้มากกว่าที่ระบุไว้นี้ ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีและท่านกรรมาธิการที่จะพิจารณาต่อไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขออภิปรายผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์ นะครับ

ต่อไปผมก็จะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนี้ การอาชีวศึกษา พ.ศ. ซึ่งคุณดวง อันตะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๔๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์
เหมือนกันนะครับ ตกลงเรารับหลักการทั้ง ๒ ฉบับ คณะกรรมาธิการจะอย่างไร
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะรัฐมนตรีขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน
๑๘ คน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมาธิการวิสามัญ ๑๘ คน จะเห็นเป็นอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงเป็นมติตามนั้น
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๓ คน
นายวิจิตร ศรีสอาน นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ และนายสุชัย งามจิตต์เอื้อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ
ในส่วนของสมาชิกฯ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการ
ตามสัดส่วนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. นายวันชัย ศิริชนะ
๒. พลเอก ปรีชา เปรมาสวัสดิ์
๓. พลเอก อภรณ์ กุลพงษ์

LIART

๔. พลเอก ปรีดี สามีภักดิ์
๕. พลตรี อุดล อุบล
๖. พลเอก สุนทร จำคมกุล
๗. นายตวง อันทะไชย
๘. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
๙. นายประสาท สืบคำ
๑๐. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๑๑. นายชลิต แก้วจินดา
๑๒. นางจุรี วิจิตรวาทการ
๑๓. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

ส่วน ๑๔ - ๑๕ เป็นบุคคลภายนอก ก็คือ นายสัมฤทธิ์ สิริอร่ามกุล
และ นายชนะ กสิการ ขอร้องด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง
จะมีท่านผู้ใดเสนอชื่ออื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญครับ

นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม จุฑาธวัช อินทรสุขศรี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอเพิ่มคนภายนอก
อีกสัก ๑ คนได้หรือไม่ครับ ถ้าหากจะเติมคนข้างนอกอีกสักคนหนึ่ง ผมขอเสนอ
อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งจะต้องมีการทำงานเกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาฯ
ในด้านอาชีพะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้เราลงมติ
ไป ๑๘ คน ท่านขอเพิ่มอีก ๑ คน เป็น ๑๙ คน ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้อง
ขอชื่อนะครับ ไม่เอาตำแหน่ง

นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี : นายสมเกียรติ ฉายะวงษ์ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
ไม่มีชื่ออื่นอีกเป็น ๑๕ ท่าน เจริญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การอาชีวศึกษา พ.ศ. จำนวน ๑๕ ท่าน

๑. นายวิจิตร ศรีธำ
๒. นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ
๓. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ
๔. นายวันชัย ศิริชนะ
๕. พลเอก ปรีชา เปรมาสวัสดิ์
๖. พลเอก อภรณ์ กุลพงษ์
๗. พลเอก ปรีดี สามิกักดิ์
๘. พลตรี อุดล อุบล
๙. พลเอก สุนทร ขำคมกุล

๑๐. นายตวง อันทะไชย
๑๑. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
๑๒. นายประสาธ สืบคำ
๑๓. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๑๔. นายชลิต แก้วจินดา
๑๕. นางจุรี วิจิตรวาทการ
๑๖. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
๑๗. นายสัมฤทธิ์ สิริอร่ามกุล
๑๘. นายชนะ กสิการ์ และ
๑๙. นายสมเกียรติ ฉายะวงศ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กำหนดการแปรญัตติครบ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะรัฐมนตรีขอเสนอการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติภายใน ๗ วัน
ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นมติตามนั้น จะใช้
ร่างฉบับใด ของคณะรัฐมนตรีหรือของคุณตวงเป็นหลักในการพิจารณา เชิญท่านรัฐมนตรี
ครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะรัฐมนตรีขอเสนอใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอใช้ร่างของ
คณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ไม่มีท่านผู้ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถือเป็นมตินะครับ
จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๕ และที่ ๑๐

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ท่านสมาชิกฯ ครับ มีเรื่องด่วนที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ซึ่งคุณสุวัฒน์ อ้นใจกล้า กับคณะ เป็นผู้เสนอ จะขออนุญาต
ให้พิจารณาพร้อมกันไปแต่ละฉบับ ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นไปตามนั้นครับ
เชิญท่านรัฐมนตรี

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับ
มอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบแบบนักเรียน พ.ศ.
โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

“หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบนักเรียน

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๒ ใช้บังคับ
มาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน
สมควรปรับปรุงโดยกำหนดให้มีระเบียบนักเรียนไว้เป็นมาตรฐานกลาง เพื่อประโยชน์
ในการประหยัดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสร้างวินัยให้แก่นักเรียน รวมทั้ง
เป็นการคุ้มครองเพื่อมิให้บุคคลอื่นแต่งระเบียบนักเรียน โดยไม่มีสิทธิที่จะแต่ง
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุวัฒน์กับคณะ
เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากท่านสุวัฒน์
อันใจกล้า ทั้งหลักการและเหตุผลเป็นถ้อยคำประโยชน์เกี่ยวกับฉบับร่างที่คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ เพียงแต่ขออนุญาตท่านประธานฯ เน้นย้ำว่า เฝ้าใจว่าเรื่องนี้เกิดขึ้น

เพราะว่าปัจจุบันนี้ได้มีเหตุการณ์เกิดขึ้น ๒ เหตุการณ์ เหตุการณ์ที่ ๑ ก็คือว่า ได้มีการ
 คัดแปลงรูปแบบนักเรียนให้เป็นแบบทรงญี่ปุ่นบ้าง เกาหลีบ้าง ฟิลิปปินส์บ้าง ผู้ใหญ่
 ทั้งหลายทั้งปวงก็คงตระหนักแล้วว่าหวังใญ่จะผิดไปมาก ๆ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ ได้มีการอาศัยรูปแบบนักเรียนนี้มาสวมแล้วก็
 หลอกลวงประชาชนทั่วไปว่ายังอยู่ในรูปแบบของนักเรียนอยู่ เพื่อให้ตัวเองมีราคาสูงขึ้น
 ในกลไกต่าง ๆ เหตุนี้เองผมคิดว่าจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรูปแบบ
 นักเรียน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ใดขออภิปราย
 อย่างนั้นก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 เครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับ
 หลักการกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่รับหลักการ
 ต่อไปผมก็จะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
 นักเรียน พ.ศ. ซึ่งคุณสุวัฒน์ อันใจกล้า กับคณะ เป็นผู้เสนอ ท่านผู้ใดเห็นสมควรว่า
 รับหลักการกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย
 เป็นอันว่ารับหลักการทั้ง ๒ ฉบับ กรรมการจะพิจารณาอย่างไร เชิญท่านรัฐมนตรี

LIRT

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอให้ส่งคณะกรรมการสามัญกิจการเด็ก
เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีเสนอให้เป็น
คณะกรรมการสามัญ เชิญท่านสมาชิกฯ จะเห็นด้วยไหมครับ ไปกรรมการสามัญ
ของสภา ทางรัฐบาลจะไม่มาร่วมด้วยนะครับ กรรมการสามัญของสภา คณะกรรมการ
เด็ก สตรีฯ ตกลงตามนั้น ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กำหนดการแปรญัตติ

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เนื่องจากเป็น พ.ร.บ. ที่สั้นและไม่ซับซ้อน เสนอให้แปรญัตติ
ใน ๕ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติ
ภายใน ๕ วัน ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือเป็นมตินะครับ ชื่อกรรมการคงไม่ต้องอ่าน
เพราะเป็นกรรมการสามัญ จะใช้ร่างฉบับใดเป็นหลักครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลัก
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก
ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ตกลงตามนั้นครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๑ กับ ๑๒

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑๓ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

มีเรื่องด่วนที่ ๑๔ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เหมือนกัน
คุณกงกฤษ หิรัญกิจ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

แล้วก็เรื่องด่วนที่ ๑๖ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
คุณวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะขออนุญาตพิจารณา
พร้อมกันไปทั้ง ๓ ฉบับ โดยลงมติทีละฉบับ ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ
ขอเป็นมติตามนั้น เชิญท่านรัฐมนตรี

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งมีหลักการและเหตุผลดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ของ
คนพิการทางการมองเห็น คนพิการทางการได้ยินและคนพิการทางสติปัญญา
(เพิ่มมาตรา ๓๒ วรรคสอง (๕))

๒. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าตอบแทน (เพิ่มหมวด ๒/๑
การจัดเก็บค่าตอบแทน มาตรา ๕๓/๑ ถึงมาตรา ๕๓/๓๘)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการลิขสิทธิ์เพื่อให้มีอำนาจวินิจฉัย
อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ (๒))

๔. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษเสียใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของ
การกระทำความผิด และเพิ่มบทกำหนดโทษในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าตอบแทน
รวมทั้งยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษาให้แก่เจ้าของ

ลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๗ เพิ่มมาตรา ๗๐/๑ ถึงมาตรา ๗๐/๓ และยกเลิกมาตรา ๗๖)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรที่จะกำหนดข้อยกเว้นการทำซ้ำหรือดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้คนพิการทางการมองเห็น คนพิการทางการได้ยินและคนพิการทางสติปัญญาได้มีโอกาสเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ได้ตามความจำเป็น และ โดยที่ปัจจุบันมีปัญหาด้านการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงเกิดขึ้น เนื่องจากการที่เจ้าของลิขสิทธิ์บางรายได้ใช้สิทธิโดยไม่ชอบ เช่น ตัวแทนผู้รับมอบอำนาจบางรายเรียกเก็บเงินจากผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์เป็นรายเดือน หรือใช้โทษจำคุกข่มขู่ผู้ใช้งานที่มีเจตนากระทำความผิดเพื่อแลกกับการไม่ดำเนินคดี เป็นต้น ทำให้มีการร้องเรียนว่าเจ้าของลิขสิทธิ์กำหนดเงื่อนไขและอัตราค่าตอบแทนที่ไม่เป็นธรรมอยู่เป็นประจำ ซึ่งนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ประกอบกับอำนาจในการวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ยังไม่ครอบคลุมถึงการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน เพราะพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้คณะกรรมการลิขสิทธิ์มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเท่านั้น และโดยที่พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ความผิดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดอันยอมความได้ จึงมีผลทำให้ผู้กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงไม่ว่าจะเป็นการกระทำความผิดเพื่อการค้าหรือไม่ใช่เพื่อการค้าได้รับโทษเท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพและลักษณะของการกระทำความผิด นอกจากนี้ บทกำหนดโทษที่ใช้บังคับยังไม่เหมาะสม ดังนั้น สมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าตอบแทนขึ้น เพื่อให้มีระบบการจัดเก็บค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและสอดคล้องกับระบบการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์ ค่าสิทธิที่ใช้กันอยู่ในนานาอารยประเทศ และกำหนดให้คณะกรรมการลิขสิทธิ์มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน รวมทั้งกำหนดให้ความผิด

บางกรณีเท่านั้นที่ให้อธิบายว่าเป็นความผิดอันยอมความได้ ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ด้วยหลักการและเหตุผลข้างต้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องนำเสนอให้
สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้มีผลบังคับใช้ต่อไป
ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญคุณกงกฤษ
และคณะ เชิญคุณกิตติครับ

นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม กิตติ ลิ้มชัยกิจ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตกราบเรียนถึงหลักการและเหตุผลท่านกงกฤษ
สำหรับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ท่านกงกฤษและคณะเป็นผู้เสนอนั้น โดยหลักการสำคัญนั้นก็คือต้องการกำหนดให้มี
องค์กรจัดเก็บเพื่อบริหารจัดการ ในการเก็บค่าตอบแทนแทนเจ้าของลิขสิทธิ์นะครับ
ซึ่งหลักการดังกล่าวนี้ก็จะปรากฏในเนื้อหาของร่างของคณะรัฐมนตรีอยู่แล้วนะครับ
โดยเหตุผลนั้นก็คือต้องการที่จะให้การจัดเก็บค่าตอบแทนในการใช้งานที่มีลิขสิทธิ์นั้น
เป็นไปในแนวทางที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น แล้วก็หลักเกณฑ์เดียวกันนะครับ จึงได้มีการ
เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมานะครับ ก็ขออนุญาตที่ประชุมได้พิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญคุณวิริยะ
และคณะที่เสนออีกฉบับหนึ่ง เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านอาจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ได้ขอให้
กระผมช่วยเป็นผู้นำเสนอพระราชบัญญัตินี้แทนนะครับ ว่าไปแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นประเด็นที่กลุ่มคนพิการเขาเรียกร้องมานาน เพราะเขาพบว่าเมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ออกมา
ทำให้อุปกรณ์หรือสื่อความรู้จำนวนมากมายนี้ไม่สามารถเข้าไปถึงคนพิการได้ เพราะเกรงว่า
จะไปละเมิดลิขสิทธิ์ ท่านก็เลยได้ขอเสนอกฎหมายเพื่อแก้ไขกฎหมายดังกล่าวนี้เพียง
มาตราเดียวเท่านั้น ก็คือใน (๕) ของมาตรา ๓๒ ของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ในปี ๒๕๓๓
ความก็คือว่า ถ้าเป็นการกระทำใด ๆ นี้เพื่อให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ โดยไม่เป็นการ
แสวงหากำไรนี้ให้สามารถทำได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ จึงเสนอกฎหมายนี้
เข้าสู่การพิจารณาของสภาครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย
 ก็เป็นอันว่าปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่
 นะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการ
 กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน
 (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วยไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์
 นะครับ ต่อไปผมจะขอมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. ซึ่งคุณกนกฤช หิรัญกิจ กับคณะเป็นผู้เสนอหรือไม่นะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
 รับหลักการกรณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน
 (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่รับหลักการ
 ในร่างฉบับนี้เช่นกันนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้อีกว่าจะรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคุณวิริยะ นามศิริพันธุ์ กับคณะ
 เป็นผู้เสนอหรือไม่นะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็น
 สมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้
 (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่รับหลักการ
เช่นกัน เป็นที่เราได้รับหลักการทั้ง ๓ ร่างนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :
คณะรัฐมนตรีขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๑๘ คนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญ ๑๘ คน ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑๘ คน เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :
กรรมการในส่วนของรัฐบาล ๓ คน ได้แก่

๑. นางพวงรัตน์ อัสวพิศิษฐ์
๒. นายบรรยงค์ ลิ้มประยูรวงศ์
๓. นายกฤษฎา พงษ์พันธ์ุ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยงค์ครับ

นายประยงค์ รณรงค์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
นายประยงค์ รณรงค์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของสมาชิก
สภานิติบัญญัติ จำนวน ๑๕ ท่าน คือ

๑. นายปิติพงศ์ พิ๋งบุญ ณ อุทยาน
๒. นายสุรชัย ภูประเสริฐ

LIRT

๓. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
๔. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ
๕. ท่านผู้หญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา
๖. พลตำรวจตรี วีระพงษ์ สุนทรางกูร
๗. นายกงกฤษ หิรัญกิจ
๘. นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์
๙. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
๑๐. นายสุชาติ ธรรมาพิทักษ์กุล
๑๑. นางสาวจิตรลดา เสงยสมาก
๑๒. นายสุทธิศักดิ์ ประศาสน์ครุการ
๑๓. นายสัมฤทธิ์ สิริอร่ามกุล
๑๔. ดอกเตอร์สุชาติ จองประเสริฐ และ
๑๕. นายมณฑิร บุญตัน

ลำดับที่ ๑๑ – ๑๕ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง
เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑๘ ท่าน

LIART

๑. นางพวงรัตน์ อัสวพิศิษฐ์
๒. นายบรรยงค์ ลิ้มประยูรวงศ์
๓. นายกฤษฎา พงษ์พันธ์ุ
๔. นายกงกฤษ หิริญกิจ
๕. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธ์ุ
๖. ท่านผู้หญิงปรีชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา
๗. พลตำรวจตรี วีระพงษ์ สุนทรางกูร
๘. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา
๙. นายสุรชัย ภูประเสริฐ
๑๐. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
๑๑. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ
๑๒. นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์
๑๓. นายสุชาติ ธรรมาพิทักษ์กุล
๑๔. นายสุชาติ จองประเสริฐ
๑๕. นางสาวจิตรลดา เสงยสมาก
๑๖. นายสุทธีศักดิ์ ประศาสน์ครุการ
๑๗. นายสัมฤทธิ์ สิริอร่ามกุล และ
๑๘. นายมณฑิร บุญตัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติครบ
ท่านรัฐมนตรี

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :
ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติ
ภายใน ๗ วัน ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

LIRT

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ จะใช้
ร่างใดเป็นหลักในการพิจารณา ทั้ง ๓ ร่าง เชิญเลยครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : รัฐบาล
ขอเสนอร่างรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอร่างของ
รัฐบาลเป็นหลัก ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นมตินะครับ
เป็นไปตามนั้น จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๓ - ๑๔ และ ๑๕

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๖ ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ท่านสมาชิกฯ ครับ มีร่างพระราชบัญญัติอีกอันหนึ่ง
ก็คือร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคุณเตือนใจ ดีเทศน์
กับคณะเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะขออนุญาตพิจารณา
ไปพร้อมกัน โดยลงมติทีละฉบับ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นไปตามนั้นนะครับ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

- ๑๖/๑

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กล่าวคือ กฎหมายสัญชาติที่ใช้บังคับ
 อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติสัญชาติ พุทธศักราช ๒๕๐๘ ซึ่งได้แก้ไขครั้งสุดท้าย
 เมื่อพุทธศักราช ๒๕๓๕ จวบจนปัจจุบันนี้เป็นเวลา ๑๕ ปี จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติ
 อยู่หลายประการ เช่น

ประการที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมายยังขาดกลไกที่ใช้ในการบริหารจัดการ
 เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างครบถ้วน

ประการที่ ๒ ผู้เกิดโดยมีบิดาเป็นผู้มีสัญชาติไทย แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย
 เนื่องจากบิดาไม่ได้สมรสกับมารดาของผู้เกิด หรือมิได้จดทะเบียนรับรองผู้เกิดนั้นเป็นบุตร

ประการที่ ๓ อำนาจของรัฐมนตรีในการสั่งให้บุคคลได้สัญชาติไทยยังจำกัด
 ให้สั่งได้เฉพาะรายเท่านั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีผู้ที่เกิดในราชอาณาจักรไทย
 ที่ยังไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายเป็นจำนวนมาก

ประการที่ ๔ ชายซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่ได้สมรสกับหญิงผู้มีสัญชาติไทย
 หากประสงค์จะได้สัญชาติไทยต้องขอแปลงสัญชาติเป็นไทยเช่นเดียวกับคนต่างด้าว
 ทั่ว ๆ ไป ทั้ง ๆ ที่มีความผูกพันใกล้ชิดกับผู้มีสัญชาติไทย

ประการที่ ๕ กฎหมายสัญชาติที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมิได้บังคับให้ผู้ได้รับ
 การแปลงสัญชาติเป็นไทยต้องมีหลักฐานในการได้สัญชาติไทย ซึ่งผู้ได้รับการแปลงสัญชาติ
 จะขอหรือไม่ก็ได้

ประการที่ ๖ บทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวกับการถอนสัญชาติยังไม่สามารถ
 ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่ ๗ กฎหมายสัญชาติที่ใช้ในปัจจุบันมีคณะกรรมการเฉพาะ
 ในเรื่องการถอนสัญชาติไทยเท่านั้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุมการปฏิบัติตามกฎหมายนี้
 ทั้งในเรื่องการได้สัญชาติไทย การเสียสัญชาติไทย การสละสัญชาติไทย และการกลับคืน
 สัญชาติไทย

และประการสุดท้าย อัตราค่าธรรมเนียมเดิมได้ใช้มาเป็นระยะเวลาานานพอสมควร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของปัจจุบัน กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครองจึงได้แต่งตั้งคณะทำงานยกร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขึ้น โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นคณะทำงานศึกษาวิเคราะห์จากปัญหาและผลกระทบจากความเป็นจริง แล้วนำข้อสรุปมายกร่างกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะที่ ๑ ได้ตรวจพิจารณาแล้ว จึงขอกราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจสั่งให้สัญชาติไทยเป็นการทั่วไปและกำหนดฐานะและเงื่อนไขในการอยู่ในราชอาณาจักรไทยของผู้เกิดในราชอาณาจักรไทยแต่ไม่ได้สัญชาติไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ทวิ วรรคสองและวรรคสาม)

ประการที่ ๒ กำหนดให้บิดาผู้เกิดที่จะได้สัญชาติไทยโดยการเกิด หมายความว่ารวมถึงผู้ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าเป็นบิดาของผู้เกิด (เพิ่มมาตรา ๗ วรรคสอง)

ประการที่ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมความเสมอภาคระหว่างชายหญิง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ (๒) มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ และเพิ่มมาตรา ๑๑ (๔))

ประการที่ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติเป็นไทยให้แก่ผู้ซึ่งได้แปลงสัญชาติเป็นไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ วรรคสี่)

ประการที่ ๕ กำหนดให้ผู้อนุบาลหรือผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ของรัฐสามารถขอแปลงสัญชาติเป็นไทยให้แก่คนไร้ความสามารถหรือผู้เยาว์ที่อยู่ในความดูแล (เพิ่มเติมมาตรา ๑๒/๑)

ประการที่ ๖ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจถอนสัญชาติไทยของหญิงซึ่งได้สัญชาติไทยโดยการสมรส (เพิ่มมาตรา ๑๖ วรรคสอง)

ประการที่ ๗ ยกเลิกคณะกรรมการพิจารณาอนัตยชาติไทยและกำหนดให้มีคณะกรรมการกั่นกรองเกี่ยวกับสัญชาติ (ยกเลิกมาตรา ๒๐ เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ และเพิ่มหมวด ๔ คณะกรรมการกั่นกรองเกี่ยวกับสัญชาติ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙)

และประการสุดท้าย ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันผู้เกิดในราชอาณาจักรไทยจำนวนมากซึ่งมีบิดาเป็นผู้มีสัญชาติไทย แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยโดยการเกิด เนื่องจากบิดาไม่ได้สมรสกับมารดาของผู้เกิดหรือมิได้จดทะเบียนรับรองผู้เกิดนั้นเป็นบุตร ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยสัญชาติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคระหว่างชายหญิงที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรองไว้ และไม่มีกลไกในการกั่นกรอง เสนอแนะหรือให้ความเห็นประกอบการพิจารณาและการใช้อำนาจของรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับสัญชาติ อีกทั้งอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยสัญชาติให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงขอกราบเรียนเพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้โปรดพิจารณารับหลักการต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกฯ
ที่เสนอร่าง เชิญคุณเดือนใจครับ

นางเดือนใจ ดิเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
แห่งชาติที่เคารพ ดิฉัน เดือนใจ ดิเทศน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการไร้สถานะทางกฎหมาย
และสิทธิของบุคคลในประเทศไทย ได้ดำเนินการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. สัญชาติ
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมาจาก สนช. เองที่มีความ
สนใจและมีความเชี่ยวชาญในเรื่องของปัญหาเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมาย รวมทั้ง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบด้านสัญชาติโดยตรง คือผู้แทนของกระทรวงมหาดไทย
ผู้แทนสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นต้น จึงเป็นเหตุให้ร่าง พ.ร.บ. สัญชาติฉบับที่เสนอ
โดย สนช. กับหลักการของรัฐบาลส่วนใหญ่จะตรงกัน มีเพียงข้อเดียวที่อาจจะต้องปรับ
หาทางแก้ไขให้ พ.ร.บ. นี้เพื่อแก้ปัญหาได้อย่างตรงประเด็น ก็คือเรื่องของการเยียวยาปัญหา
ที่เกิดขึ้นในอดีต คือผู้ที่ถูกถอนสัญชาติไทยโดยประกาศคณะปฏิวัติที่เรียกว่า ปว. ๓๓๗
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ทั้งผู้ที่เคยมีสัญชาติไทยแล้ว แต่ถูกถอนสัญชาติไทยตาม
ปว. ๓๓๗ ผู้ที่เกิดในราชอาณาจักรไทย แต่ไม่ได้สัญชาติไทยตาม ปว. ๓๓๗ และบุตร
ของบุคคลดังกล่าว มีเพียงเรื่องการเยียวยาปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตเท่านั้นที่ยังไม่ตรงกัน
เสียทีเดียว โดยหลักการแล้ว พ.ร.บ. สัญชาติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีและของ สนช.
ก็ตรงกันเป็นส่วนใหญ่ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควร
รับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เชิญรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์
นะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
สัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคุณเตือนใจ ดิเทศน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ท่านผู้ใดเห็นควร
รับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่รับหลักการ
ก็เป็นอันว่ารับหลักการทั้ง ๒ ฉบับ ธรรมชาติการครับ

- ๑๘/๑

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผมขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
จำนวน ๒๒ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอตั้ง
คณะกรรมาธิการวิสามัญ ๒๒ คน ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ
เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการ
วิสามัญในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี จำนวน ๔ คน

๑. นายพงศ์ไพยม วาศภูติ

๒. นายศุภกิจ บุญญฤทธิพงษ์

๓. นายอุดมเขต ราษฎร์นุ้ย

๔. นายจินตพันธ์ ทังสุบุตร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณพลศักดิ์ครับ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอ
รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ ในสัดส่วนของสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน ๑๘ ท่าน ดังนี้คือ

๑. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๒. พลเอก ประชุมพงษ์ เกษรศุกร์
๓. พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
๔. พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์
๕. นายสมชาย สกลสุวรรณ์
๖. นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์
๗. นางมุกดา อินตะสาร
๘. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๙. พลตำรวจเอก สุเทพ ชรรมรัมย์
๑๐. นายดวง อันทะไชย
๑๑. นายประภัทร์ ศรีลัมพ์
๑๒. นายสุริชัย หวันแก้ว
๑๓. นายชาญชัย สุนทรมัญญ์
๑๔. นายชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์
๑๕. นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี
๑๖. นายวีระวัฒน์ ต้นปี่ชาติ
๑๗. นางพันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร
๑๘. นายวินัส สีสุข

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง
นะครับ จะมีผู้ใดเสนอชื่ออื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เชิญท่านเลขาธิการ
นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
สัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๒๒ ท่าน

๑. นายพงศ์โพยม วาศภูติ
๒. นายศุภกิจ บุญญฤทธิพงษ์
๓. นายอุดมเขต ราษฎร์นุ้ย
๔. นายจินตพันธ์ ทังสุบุตร
๕. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๖. พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
๗. พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
๘. พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์
๙. นายสมชาย สกุดสุวรรณ์
๑๐. นายวัลลภ ตังคณานุกัษย์
๑๑. นางมุกดา อินต๊ะสาร
๑๒. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๑๓. พลตำรวจเอก สุเทพ ธรรมรักษ์
๑๔. นายดวง อันทะไชย
๑๕. นายประภัทร์ ศรีลัมพ์
๑๖. นายสุริชัย หวันแก้ว
๑๗. นายชาญชัย สุนทรมัญญ์
๑๘. นายชนะศักดิ์ ชูวบูรณ์
๑๙. นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี

LIART

๒๐. นายวีระวัฒน์ ตันปิชาติ

๒๑. นางพันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร

๒๒. นายวินัส สีสุข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กำหนดการแปรญัตติ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
เสนอกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติ
ภายใน ๗ วันตามข้อบังคับฯ เห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นถือเป็นมติ แปรญัตติภายใน ๗ วัน จะใช้ร่างใดเป็นหลักในการพิจารณาครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ขอเสนอใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอร่างของ
รัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถือเป็นมติเป็นไปตามนั้น
นะครับ เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๖ และเรื่องด่วนที่ ๑๗

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑๘ ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และ
ตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ
นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่าเรื่องที่ ๑๘
กับเรื่องที่ ๕ ในร่างพระราชบัญญัติเพื่อการพิจารณาในหน้าถัดไปคือ พระราชบัญญัติ
สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นร่างกฎหมายพวง กฎหมายเดียวกัน ฉะนั้น
ขออนุญาตท่านประธานฯ ยกขึ้นมาอภิปรายพร้อมกันเลย ก็จะได้เสร็จในรวดเดียวกัน
ตั้งกรรมาธิการชุดเดียวกัน ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เราจะยกร่าง
พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขึ้นมา
พิจารณาไปพร้อมกันที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ชัดข้อนะครับ
เป็นมติที่จะทำตามนั้น เชิญท่านรัฐมนตรี

นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขบทนิยามคำว่า “บริษัท” เพื่อกำหนดให้หมายความรวมถึงนิติบุคคล
อื่นที่มีการออกหลักทรัพย์ด้วย

LIART

(๒) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับที่มา องค์ประกอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับตลาดทุนทำหน้าที่เกี่ยวกับการออกกฎเกี่ยวกับการกำกับดูแลตลาดทุน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน

(๔) กำหนดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบเกี่ยวกับการเงินของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขานุการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และกรณีการพ้นจากตำแหน่งของพนักงานและกำหนดให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

(๕) กำหนดให้มีคณะกรรมการการคัดเลือกเพื่อทำหน้าที่พิจารณาคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และคณะกรรมการกำกับตลาดทุน

(๖) ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์และการบริหารกิจการของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และการให้กู้ยืมเงินเพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์หรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์

(๗) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์การควบคุมดูแลศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ การประกอบการเป็นสำนักหักบัญชีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การประกอบการเป็นสำนักหักบัญชี ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ หรือนายทะเบียนหลักทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย และการเข้าถือครองหลักทรัพย์

(๘) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวินิจัยอุทธรณ์ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองทุกกรณี

(๕) กำหนดอำนาจของรัฐมนตรีในการสั่งให้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ คณะกรรมการกำกับตลาดทุน หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงาน

(๑๐) กำหนดบทกำหนดโทษเพื่อรองรับบทบัญญัติตามมาตรา ๒๒/๑ และหมวด ๓/๑ เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนและการเปรียบเทียบ โดย คณะกรรมการเปรียบเทียบ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษอื่น ๆ และบทบัญญัติเรื่องการ พิสูจน์ความรับผิดชอบในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง โครงสร้างขององค์กรกำกับดูแลตลาดทุน โดยปรับปรุงที่มา องค์ประกอบ คุณสมบัติ และวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับตลาดทุนเพื่อทำหน้าที่ในการตรากฎเกณฑ์กำกับดูแลผู้ประกอบการและกรรมการต่าง ๆ ในตลาดทุน ปรับปรุงที่มาและการพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งเพิ่มข้อหาให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หลังจากการพ้นตำแหน่งด้วย ตลอดจนสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลการเสนอขายหลักทรัพย์เพื่อรองรับพัฒนาการของรูปแบบการจัดตั้งผู้ออกหลักทรัพย์ โดยกำหนดมาตรการเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีของบริษัทที่มีการระดมทุนในตลาดทุนในด้านหน้าที่ ความรับผิดชอบของกรรมการและผู้บริหาร และสิทธิของผู้ถือหุ้นของบริษัท ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลตลาดหลักทรัพย์ให้เป็นสากล ปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลผู้ประกอบการหลักทรัพย์และหลักเกณฑ์คุ้มครองทรัพย์สินของลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ กำหนดบทบัญญัติรองรับการทำธุรกรรมในตลาดหลักทรัพย์อันได้แก่การบังคับจำหน่ายหลักทรัพย์จดทะเบียน เพื่อให้ธุรกรรมต่าง ๆ สามารถดำเนินการไปได้อย่างคล่องตัว

มากยิ่งขึ้น กำหนดบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองระบบการส่งมอบและชำระบัญชีในการซื้อขาย
หลักทรัพย์จดทะเบียน ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ
เพื่อยกระดับการให้ความคุ้มครองผู้ลงทุน รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้
การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้”

สำหรับพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ผมขอเสนอหลักการและเหตุผลดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พุทธศักราช ๒๕๔๖
เพื่อกำหนดให้อำนาจหน้าที่บางประการของคณะกรรมการ ก.ล.ต. เป็นอำนาจของ
คณะกรรมการกำกับตลาดทุน (เพื่อบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการกำกับตลาดทุน”
ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๖
มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๒)

เหตุผล

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับตลาดทุนทำหน้าที่กำกับดูแลประกอบธุรกิจหลักทรัพย์
บางส่วนแทนคณะกรรมการ ก.ล.ต. ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการ ก.ล.ต. ตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้เป็นของคณะกรรมการ
กำกับตลาดทุนเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณไพศาลศรีบ
นายไพศาล พิษมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นายไพศาล พิษมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขออนุญาตอภิปรายเฉพาะ
ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กระผมเห็นด้วยกับหลักการแห่ง

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะจะเป็นครั้งแรกที่จะทำให้ประเทศไทยของเรามีเครื่องมือเครื่องมือในการกำกับ ควบคุม ดูแลและจัดการเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างเป็นระบบและมีความทันสมัยที่จะสอดคล้องรองรับกับสถานการณ์ที่เป็นไปในปัจจุบัน แต่ทว่าในรายละเอียดบางประการนั้นกระผมอยากจะขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกต เพื่อที่คณะกรรมการจะได้กรุณาพิจารณา เรื่องแรกซึ่งเป็นเรื่องใหญ่โตมาก เป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้สอบบัญชี ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายว่าสถานะไม่มีตัวแทนของสภาการบัญชีและไม่มีตัวแทนของสมาคมผู้ตรวจสอบบัญชีอะไรเลย ดังนั้นผมจึงมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจนี้อยู่บ้างหรือวิชาชีพนี้อยู่บ้าง จึงขออนุญาตทำหน้าที่เป็นปากเป็นเสียงให้กับนักสอบบัญชีทั้งหลาย ในร่างกฎหมายฉบับนี้ได้มีบทบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นเป็นครั้งแรกในมาตรา ๘๕/๒๕ มีเนื้อความว่า “ในการสอบบัญชีของบริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทตามมาตรฐานการสอบบัญชี ไม่ว่าจะกระทำในฐานะเป็นผู้สอบบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวหรือในฐานะอื่นซึ่งนิติบุคคลดังกล่าวยินยอมให้สอบบัญชีก็ตาม ถ้าผู้สอบบัญชีพบพฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากรรมการผู้จัดการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดตามมาตรานั้น ๆ ให้ผู้สอบบัญชีแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำความผิดที่พบให้สำนักงานทราบ” และถ้าไม่แจ้งก็มีความผิดตั้งแต่ปรับไปจนกระทั่งถึงจำคุก และพฤติการณ์ที่แจ้งนั้นกระผมยกตัวอย่างที่ปรากฏในบางมาตรา คือในมาตรา ๒๘๑/๒ ซึ่งที่แก้ไขโดยมาตรา ๔๘ มีข้อความอย่างนี้ “กรรมการหรือผู้บริหารบริษัทผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ด้วยความระมัดระวังและความซื่อสัตย์สุจริตตามมาตรา ๘๕/๑ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหายหรือทำให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์จากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติ ต้องระวางโทษปรับ” ถ้าการกระทำเป็นไปโดยทุจริต ในวรรคถัดมา ต้องระวางโทษจำคุก นั่นก็หมายความว่า พฤติการณ์ที่ต้องแจ้งคือพฤติการณ์ที่ว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ด้วยความระมัดระวัง ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย กระผมเห็นว่าหน้าที่ในการแจ้งเหล่านี้ไม่เพียงเป็นหน้าที่ของผู้สอบบัญชี เพราะแต่เดิมมาหลักกฎหมายดั้งเดิมมานั้นบริษัททั้งหลายจะตั้งผู้สอบบัญชีได้ก็โดยมติที่ประชุมใหญ่ของผู้ถือหุ้น เพื่อเป็นหูเป็นตาให้กับผู้ถือหุ้นทั้งหลายได้ตรวจสอบหลักฐานทางงบดุลบัญชีการเงินของบริษัทนั้นว่าได้เป็นไปโดยถูกต้อง

ตามมาตรฐานทางบัญชีที่กำหนด คือเป็นหูเป็นตาให้กับผู้ถือหุ้น ต่อมาเมื่อมีกฎหมายมหาชนและกฎหมายมหาชนได้พัฒนาก้าวหน้าไปซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งผู้ถือหุ้นและบุคคลอื่นด้วย จึงมีการกำหนดให้มีกรรมการฝ่ายตรวจสอบขึ้น โดยเฉพาะบริษัทเงินทุนบริษัทหลักทรัพย์หรือธนาคารทั้งหลายได้มีบทบัญญัติให้มีกรรมการประเภทนี้ขึ้น คือกรรมการฝ่ายตรวจสอบ-----

กรรมการฝ่ายตรวจสอบนี้แหละที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการกระทำทั้งหลายของ คณะกรรมการก็ดี ของบริษัทก็ดี ว่าได้กระทำการด้วยความรับผิดชอบในหน้าที่ด้วยความ สัตย์ สุจริตหรือบกพร่องประการใดหรือไม่ และมีหน้าที่ทักท้วงรายงานต่อผู้ถือหุ้น หรือต่อเจ้าพนักงานอื่น เพราะฉะนั้นหน้าที่อันนี้ ถ้าหากว่าจะต้องมีการรายงานต่อ สำนักงาน ก.ล.ต. ก็ควรจะเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ ส่วนผู้สอบบัญชีนั้น หน้าที่หลักเขาทำอะไร นอกจากเขาเป็นหูเป็นตาผู้ถือหุ้นที่ตั้งโดยมติที่ประชุมใหญ่ของ ผู้ถือหุ้นแล้วเขายังมีกฎหมายควบคุมอยู่อีกแล้วยังต้องมีภาระปฏิบัติอีกมากมาย กฎหมาย ที่ควบคุมดูแลเขาโดยตรงก็คือกฎหมายวิชาชีพเกี่ยวกับการสอบบัญชีและกฎหมายเกี่ยวกับ สภابัญชี ซึ่งกำหนดมาตรฐานในการทำงาน กำหนดวิธีการในการปฏิบัติ และจรรยาบรรณ ในการปฏิบัติอย่างละเอียดลึกซึ้ง หลักการอันหนึ่งก็คือผู้สอบบัญชีจะนำความในการ ตรวจสอบบัญชีไปรายงานไปบอกกล่าวแก่คนอื่นไม่ได้ นอกจากจะต้องแถลงไว้ในงบดุล หรือที่ประชุมผู้ถือหุ้นเท่านั้น มิฉะนั้นก็เป็นความผิด มีโทษทางอาญา กฎหมายนี้มาบังคับ ให้เขาไปรายงานต่อสำนักงาน ก.ล.ต. เท่ากับบังคับให้เขาต้องทำผิดตามกฎหมายบัญชี และทำถูกตามกฎหมายนี้ ถ้าไม่ทำตามกฎหมายนี้ก็มีผิดตามกฎหมายนี้ ก็เลยเป็นภาระ ให้แก่เขา ที่สำคัญก็คือผู้สอบบัญชีนี่ปีหนึ่งเขาเข้าตรวจสอบ ๑ ครั้ง เมื่อสิ้นงวดบัญชี และก่อนหน้านั้นในครั้งปีบัญชีก็อาจจะมีการตรวจสอบเพื่อประโยชน์ในการภาษีอากร ผู้สอบบัญชีนอกจากอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการบัญชีและสภابัญชีแล้ว ยังต้องจดทะเบียน ในกรณีที่เป็นบริษัทหลักทรัพย์ก็ต้องขึ้นทะเบียนต่อธนาคารแห่งประเทศไทย ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องขึ้นทะเบียนกับกระทรวงการคลัง ซึ่งมีแบบ แผนการปฏิบัติและมาตรฐานในการทำงานมากมายก่ายกองอยู่แล้ว กระผมเห็นว่า การที่ดูแล พฤติการณ์นั้น ผู้สอบบัญชีไม่มีทางที่จะมาดูแลพฤติการณ์ได้ เพราะว่าเขาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ เป็นประจำอยู่ในบริษัทนั้น ๆ ไม่ได้นั่งประจำอยู่กับการบริหารของคณะกรรมการผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจของนิติบุคคล และแม้หากจะล่วงรู้ก็โดยทางอื่น เพราะในการตรวจสอบจาก เอกสารนั้นผู้สอบบัญชีเขาจะไปได้ถามอะไรคนอื่นไม่ได้ ตรวจสอบจากเอกสารทางบัญชี หรือถ้าสงสัยประการใดก็เรียกเจ้าหน้าที่บัญชีมาชี้แจงเกี่ยวกับหลักฐานทางบัญชี เขาไม่มี หน้าที่ไปตรวจสอบการบริหาร การที่กฎหมายนี้ไปเพิ่มหน้าที่เขาให้ทำหน้าที่คล้าย ๆ กับจะ

หักหลังนายจ้าง ซึ่งก็ไม่ถูกด้วยจรรยาบรรณหรือศีลธรรมอยู่แล้ว ผิดกฎหมายบัญชีอยู่แล้ว
ยังไปเพิ่มภาระ ทำให้ผู้สอบบัญชีมีภาระที่หนักหนาสาหัสมากและจะเกิดปัญหาขึ้นในการ
ทำงาน ท่านประธานฯ ครับ ท่านลองนึกดูซิว่า ท่านจ้างผู้สอบบัญชีมาแล้วผู้สอบบัญชีของ
ท่านซึ่งท่านต้องไว้นใจเชื่อใจในจรรยาบรรณและวิชาชีพของเขา เขากลับต้องไปรายงานว่
ท่านมีพฤติกรรมอย่างไร แค่นี้ความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทระหว่างผู้ถือหุ้นกับผู้สอบบัญชี
ก็มีปัญหาแล้ว จะเป็นกฎหมายที่สร้างบรรทัดฐานให้ผู้คนทรยศหักหลังกันเองในทางวิชาชีพ
ซึ่งอันนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง นอกจากนั้นเพราะเหตุที่เขาไม่ได้มานั่งประจำทำงานทุกวัน
แล้ววันหนึ่งเกิดบริษัทมีความเสียหายขึ้นในระหว่างปีบัญชีซึ่งเขายังไม่มีโอกาสเข้ามา
ตรวจสอบเลย แม้จะรู้เห็นจากข่าวคราวอย่างอื่นเขาจะต้องไปรายงานอย่างนั้นหรือ
ไม่รายงานก็มีโทษปรับ และถ้าเกิดเป็นความเสียหายเกิดจากการทุจริตของผู้บริหาร เขาก็มี
โทษทางอาญาเข้าไปอีก กระทบเห็นว่า การไปกำหนดภาระหน้าที่อย่างนี้มากมายเกินไป
แล้ว เพราะเท่าที่ผู้สอบบัญชีในปัจจุบันนี้มีภาระหน้าที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายมากมาย
หลายฉบับต้องมีหน้าที่ต้องทำตามมาตรฐานของสภาบัญชีเองและต้องขึ้นทะเบียนอะไร
มากมายจนยุ่งยากจนแทบไม่เป็นผู้เป็นคนอยู่แล้ว กระทบอยากจะวิงวอนว่าเราอย่าไป
เพิ่มเติมภาระอันไม่ควรเป็นหน้าที่ของเขาเลย ถ้าหากจำเป็นจะต้องเพิ่มอันนี้ก็ควรเพิ่ม
ให้กรรมการฝ่ายตรวจสอบของแต่ละบริษัท โดยเฉพาะบริษัทหลักทรัพย์นั้นเป็นเรื่องที่ ๑
เรื่องที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ บริษัทหลักทรัพย์หรือที่มีหุ้นขายอยู่ในตลาดหุ้นนี้อยู่ภายใต้
การดูแลของหน่วยงาน ๒ – ๓ หน่วย หน่วยแรกก็คือ ก.ล.ต. หน่วย ๒ ก็ตลาดหลักทรัพย์
และยังอาจเกี่ยวข้องกับธนาคารแห่งประเทศไทย ก.ล.ต. นั้นเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจ
หน้าที่โดยตรง บริษัททั้งหลายมีหน้าที่ต้องรายงานการดำเนินการเป็นรายวัน รายครึ่ง
รายเดือน รายปี และถ้ามีเหตุการณ์อะไรขึ้นเขาก็มีอำนาจที่จะเรียกไปชี้แจง และต้องชี้แจง
ในฐานะที่ชี้แจงต่อเจ้าพนักงานด้วยความจริง ไปให้การเท็จ ชี้แจงเท็จก็มีความผิด-----

เพราะฉะนั้น ก.ล.ต. นี้ เขามีอำนาจหน้าที่โดยตรงอยู่แล้วที่จะรู้เห็นว่ามีผลกระทบใดที่อาจจะเกิดความเสียหายต่อสาธารณะหรือที่จะเกิดความเสียหายต่อกิจการนั้น ๆ เป็นอำนาจหน้าที่ดูแล แต่เป็นที่น่าเสียดาย กฎหมายส่วนใหญ่ของเราเสนอโดยฝ่ายข้าราชการประจำจึงให้แต่อำนาจ ไม่มีบทบาทบัญญัติในความรับผิดชอบหรือหน้าที่ความจริงหลักกฎหมายทั้งหลาย นิติปรัชญาในการทำกฎหมายนั้นจะต้องมีคู่กัน ภาคประชาชนมีหน้าที่ที่ควรจะมีสิทธิในการเรียกร้องชดเชยความเสียหายถ้าหากว่าฝ่ายรัฐกระทำโดยไม่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันภาครัฐมีอำนาจ แต่กลับระบุดังความรับผิดชอบน้อยไปหรือแทบไม่มี โดยทั่วไปจะเป็นอย่างนั้น ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็เหมือนกัน แทบไม่มีระบุอย่างชัดเจนว่า ถ้ามีการสร้างข่าวลือเพื่อการปั่นหุ้นหรือเพื่อสร้างความเข้าใจผิดในฐานะการดำเนินงานในปัจจุบันหรือในอนาคตของกิจการนั้นจนประชาชนเกิดความเข้าใจผิดเข้าไปหลงเชื่อและไปซื้อเอาหุ้นนั้น ๆ ไม่ว่าจะหุ้นที่ก่อนจะเข้าหรือกำลังจะเข้า หรืออยู่ในตลาดแล้วก็ตาม วันนี้นะครับ ท่านประธานฯ พี่น้องประชาชน นักลงทุนรายย่อยของเรามีกฎหมายก็เหมือนไม่มีกฎหมายคุ้มครอง เหตุที่นักลงทุนรายย่อยได้ชื่อว่าเป็นแมลงเม่าก็เพราะอะไร ก็เพราะว่าการร่างกฎหมายของเรานั้นมีแต่อำนาจไม่ระบุความรับผิดชอบและหน้าที่ จึงมีการปล่อยปละละเลยให้ฝ่ายบริหาร ฝ่ายจัดการ หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ปล่อยข่าว สร้างข่าว ปั่นหุ้น เอาเปรียบประชาชน นักลงทุนรายย่อยแล้วเราก็อะไรไม่ได้ ได้แต่นั่งมองตากันปริบ ๆ มีอะไรเกิดขึ้นเขาก็บอกว่าไม่พบหลักฐาน ไม่พบหลักฐานนั้นก็มาแต่เหตุหลายประการ ประการที่ ๑ จากความเพิกเฉยก็ได้ ไม่ใส่ใจก็ได้ ซูเอี้ยกันก็ได้ ไร้ประสิทธิภาพก็ได้ เพราะฉะนั้นคำว่า “ไม่มีหลักฐาน” จึงไม่ควรจะมีแล้วในยุคปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะฝากกราบวิงวอนไว้ว่า เรื่องผู้สอบบัญชีเรื่องหนึ่ง และเรื่องการสร้างความสมดุลระหว่างอำนาจกับหน้าที่และความรับผิดชอบ นั่นก็คือ ในส่วนของ ก.ล.ต. ก็ดี ตลาดหลักทรัพย์ก็ดี ถ้าปรากฏว่าได้มีการกระทำที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้นในการสร้างข่าว ปล่อยข่าว ในการให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้องและประชาชนหลงเชื่อเข้าไปเสียหายแล้วนี้ใครต้องรับผิดชอบ และต้องรับผิดชอบกันในระดับไหน ในเมื่อเรามีบทบัญญัติลงโทษคนอื่นถึงขนาดจำคุกเป็นโทษทางอาญาได้ ผู้มีอำนาจหน้าที่ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานที่ละเว้นหรือบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้น

ควรจะมีควมรับผิดชอบอย่างไร ควรจะมีบทลงโทษอย่างไร กระทบจึงอยากจะกราบฝาก ๒ เรื่องนี้ไว้ เพื่อคณะกรรมการได้พิจารณาพิจารณาด้วย ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะมีผู้ใดขออภิปราย ไหมครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายฉลองภพ สุสังกรกาญจน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้ให้ข้อสังเกตใน ๒ เรื่อง ในเรื่องแรกเกี่ยวกับผู้สอบบัญชีนี้ ผมขอเรียนว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สมาคมวิชาชีพบัญชีมีความเป็นห่วงมากเกี่ยวกับ กฎหมายนี้พอสมควร แล้วก็ในร่างที่เสนอให้สภาในวันนี้ได้มีการแก้ไขแล้ว ได้มีการประชุม ร่วมกันระหว่างทางรัฐบาล สมาคมวิชาชีพบัญชีและสมาคมบริษัทจดทะเบียน ซึ่งในมาตรา ๘๘/๒๕ นี้ อันนี้เท่าที่ได้มีการแก้ไขก่อนที่จะส่งมาเข้าสภา อันนี้ได้พูดว่า ในการสอบบัญชี ของบริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทตามมาตรฐานการสอบบัญชี ไม่ว่าจะกระทำในฐานะ ผู้สอบบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวคือ ในฐานะอื่น ซึ่งนิติบุคคลดังกล่าวยินยอมให้สอบบัญชี ก็ตาม ถ้าผู้สอบบัญชีพบพฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากรรมการผู้จัดการหรือบุคคล ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลดังกล่าวได้กระทำผิดตามมาตราต่าง ๆ ให้ผู้สอบบัญชีแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์ดังกล่าวให้คณะกรรมการตรวจสอบ เหมือนกับที่ท่านสมาชิกฯ ได้เรียนว่าน่าจะเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบของ บริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทนั้นทราบเพื่อดำเนินการตรวจสอบต่อไปโดยไม่ชักช้า และให้ คณะกรรมการตรวจสอบรายงานผลการตรวจสอบเบื้องต้นให้แก่สำนักงานและผู้สอบบัญชี ทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้สอบบัญชี เพราะฉะนั้นหน้าที่นี้คือไปเป็น หน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ ส่วนในประเด็นที่ ๒ คิดว่าน่าจะพิจารณาได้ในชั้นของ กรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ใดขออภิปราย
 เป็นอันปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า จะรับหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
 เป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นไม่ควร
 รับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้ววนะครับ เชิญรวมคะแนน
 (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยในการรับหลักการ
 เป็นเอกฉันท์ ธรรมดาครับ

นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผมขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
 จำนวน ๒๒ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอ
 คณะกรรมการวิสามัญ ๒๒ ท่าน เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นชอบตามนั้นนะครับ
 ๒๒ ท่าน เชิญคณะรัฐมนตรีในส่วนของคุณรัฐมนตรี

นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กระผมขอเสนอรายชื่อของคณะกรรมการวิสามัญในส่วนของรัฐบาลดังนี้

๑. นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์
๒. นายสถิตย์ ลิมพงค์พันธุ์

LIART

๓. นางพรรณณี สถาวโรดม

๔. นายประสงค์ วินัยแพทย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
เชิญ พลตรี ประพาศ

พลตรี ประพาศ สกุนตนาถ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม พลตรี ประพาศ สกุนตนาถ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญจากสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๘ ท่านด้วยกัน ดังต่อไปนี้ครับ

๑. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์

๒. นางภัทริยา เบญจพลชัย

๓. คุณหญิงชญา วัฒนศิริธรรม

๔. คุณพรทิพย์ จาละ

๕. นายสมชาย สกุนตสุรัตน์

๖. นายวีระชัย ตันติกุล

๗. นายอภิชาติ จีระพันธุ์

๘. นายอัศวิน ชินกำธรวงศ์

๙. นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์

๑๐. นายอัศวิน คงศิริ

๑๑. นายสมชาย แสวงการ

๑๒. นายอัมมาร์ สยามวาลา

๑๓. นายสันติ วิชาสศักดิ์านนท์

๑๔. นายกำธร อุดมฤทธิรุจ

๑๕. นายพัฒนพงษ์ ตนมัธยา ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๖. นายวีรวัฒน์ กาญจนกุล

๑๗. นายชุมทรัพย์ โลจาเย

๑๘. นายวรพล โสภคิยานุรักษ์

LIART

หมายเลข ๑๕ กับหมายเลข ๑๘ นี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ทั้งหมด ๑๘ ท่านด้วยกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง จะมีท่านผู้ใดเสนอชื่ออื่นอีกไหมครับ (ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีแล้วนะครับ เชิญเลขานุการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๒๒ ท่าน

๑. นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์
๒. นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์
๓. นางพรรณณี สดาวโรดม
๔. นายประสงค์ วินัยแพทย์
๕. นายสังสิต พิริยรังสรรค์
๖. นางภัทริยา เบญจพลชัย
๗. คุณหญิงชฎา วัฒนศิริธรรม
๘. คุณพรทิพย์ จาละ
๙. นายสมชาย สกกุลสุรัตน์
๑๐. นายวีระชัย ดันติกุล

๑๑. นายอภิชาติ จีระพันธุ์
๑๒. นายอัศวิน ชินกำธรวงศ์
๑๓. นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์
๑๔. นายอัศวิน คงศิริ
๑๕. นายสมชาย แสวงการ
๑๖. นายอัมมาร์ สยามวาลา
๑๗. นายสันติ วิลาสศักดิ์ปานนท์
๑๘. นายกำธร อุดมฤทธิ์จรูญ
๑๙. นายพัฒนพงษ์ ตนุภรรยา
๒๐. นายวีรวัฒน์ กาญจนกุล
๒๑. นายชุมทรัพย์ โลจายะ
๒๒. นายวรพล โสคติยานุรักษ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติครับ

นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กระผมขอเสนอระยะเวลาแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติภายใน ๗ วัน
ตามข้อบังคับฯ ท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นไปตามนั้นนะครับ
ก็เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๘ เรื่องร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และ
ตลาดหลักทรัพย์ ต่อไปจะเป็นการขอมติเรื่องร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม

สนช. ๖๕ เป็นพิเศษ

อารีวรรณ ๒๓/๕

เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม "ไม่เห็นด้วย" เชิญลงคะแนนครับ
เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๘ คะแนน "ไม่เห็นด้วย" ไม่มี)

- ๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการ
เป็นเอกฉันท์นะครับ กรรมการครับ

นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ เนื่องจากกฎหมายนี้เป็นกฎหมาย
ที่เชื่อมกับกฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผมเสนอให้ใช้กรรมการชุดเดียวกัน
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอใช้
กรรมการชุดเมื่อสักครู่นี้ ๒๒ คน วิสามัญ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถือเป็นมตินะครับ
ใช้กรรมการชุดเดิมเมื่อสักครู่นี้ แปรญัตติ

นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ขอแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติภายใน
๗ วันตามข้อบังคับฯ ก็เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัติสัญญา
ซื้อขายล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณา เรื่องด่วนที่ ๑๕ ร่างพระราชบัญญัติ
การทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคุณเตือนใจ ดีเทศน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเดือนใจ

นางเดือนใจ ดิเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่
เคารพ ดิฉัน เดือนใจ ดิเทศน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการไร้สถานะทาง
กฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย ดิฉันเสนอร่าง พ.ร.บ. นี้เนื่องจากว่า
พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรเป็นพื้นฐานและเป็น พ.ร.บ. ที่ต้องทำงานควบคู่ไปกับ พ.ร.บ.
สัญชาติ ซึ่งการเสนอ พ.ร.บ. ทะเบียนราษฎรมีหลักการที่สำคัญ ๔ ข้อ

ข้อที่ ๑ เป็นการรับรองระบบการเกิด ตาย ย้าย แจ่ง ของคนไทยทั้งใน
ราชอาณาจักรและนอกราชอาณาจักรให้ได้รับบันทึกในระบบทะเบียนราษฎรซึ่งควบคุมโดย
ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะทำให้ระบบการเกิด ตาย ย้าย แจ่งและการมีชื่อในทะเบียนราษฎร
ของคนไทยทั้งในราชอาณาจักรและนอกราชอาณาจักรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อที่ ๒ คือเด็กทุกคนที่เกิดในประเทศไทยจะได้รับการออกใบรับรอง
การเกิด ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่า เป็นหลักฐานว่าเด็กคนนี้ได้เกิด ณ ส่วนไหนของ
ประเทศไทย เมื่อใด ซึ่งก็เป็นประโยชน์ต่อเด็ก เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
ซึ่งประเทศไทยได้ไปลงนามเป็นภาคีอนุสัญญาไว้

ข้อที่ ๓ ให้มีคณะกรรมการทะเบียนราษฎรเพื่อรับเรื่องร้องเรียน รับเรื่อง
การอุทธรณ์ต่อการผิดพลาดในทางทะเบียนราษฎร ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน การป้องกันการทุจริต การตรวจสอบถ่วงดุล

และในหลักการข้อที่ ๔ ก็คือ มีการปฏิบัติทางทะเบียนราษฎรสำหรับ
ผู้ที่อ้างว่ามีสิทธิอาศัยในประเทศไทย ในส่วนของ พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรฉบับของ
รัฐบาลก็ได้ผ่าน ครม. ไปแล้วเมื่อวานนี้ ดิฉันจึงขอเสนอให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณา พ.ร.บ.
ทะเบียนราษฎร โดยใช้ร่างของรัฐบาลซึ่งผ่านการอนุมัติของ ครม. ไปเมื่อวานนี้เป็นหลัก เพื่อ
ประหยัดเวลา และเสนอให้ใช้กรรมการชุดเดียวกับ พ.ร.บ. สัญชาติค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย
ก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย ผมจะขอลาถามมติที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้หรือไม่ ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควร
รับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่รับหลักการ
ถือว่ารับหลักการนะครับ กรรมการเมื่อสักครู่คุณเดือนใจจะเอาชุดไหนนะ

นางเดือนใจ ดิเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันขอเสนอ
กรรมการชุดเดียวกับร่าง พ.ร.บ. สัญชาติค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ เนื่องจากมีความจำเป็นจะขอ
ปรับเปลี่ยน ๑ ราย ในกรณีตัวแทนของกฤษฎีกา คือ นายจินตพันธ์ ทังสุขบุตร ขอเปลี่ยนเป็น
วิษุวัช ต้นมี รายเดียว นอกนั้นขอใช้ชุดเดียวกับของร่างพระราชบัญญัติสัญชาติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ
นี้เรามีกรรมการวิสามัญ ๒๒ คน เป็นของคณะรัฐมนตรี ๔ คน รัฐมนตรีเสนอเปลี่ยนใคร
นะครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
คณะรัฐมนตรีเสนอ ๔ ท่าน ๓ ท่านคงเดิม เปลี่ยนแปลงรายเดียวคือราย นายจินตพันธ์
ทังสุขบุตร เปลี่ยนเป็น นายวิษุวัช ต้นมี ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เปลี่ยนเป็น นายวิษุวัช

ทั้งสมุดร เปลี่ยนชื่อตามนั้น เป็นคณะกรรมการวิสามัญชุดใหม่ ได้เปลี่ยนชื่อชุดใหม่
ชื่ออื่นเหมือนเดิมหมด เลขธิการอ่านชื่อที่เปลี่ยนใหม่

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
จำนวน ๒๒ ท่าน

๑. นายพงศ์โพยม วาศภูติ
๒. นายศุภกิจ บุญญฤทธิพงษ์
๓. นายอุดมเขต ราษฎร์นุ้ย
๔. นายวิษุวัช ตันมี
๕. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๖. พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
๗. พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
๘. พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรช
๙. นายสมชาย สกลสุวรรณ์
๑๐. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๑๑. นางมุกดา อินต๊ะสาร
๑๒. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๑๓. พลตำรวจเอก สุเทพ ชรรมรัมย์
๑๔. นายดวง อันทะไชย
๑๕. นายประภัทร์ ศรีลัมพ์
๑๖. นายสุริชัย หวันแก้ว
๑๗. นายชาญชัย สุนทรมัญญ์
๑๘. นายชนะศักดิ์ ยูบูรณ์
๑๙. นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี
๒๐. นายวีระวัฒน์ ตันปิจาติ

๒๑. นางพันธุ์ทิพย์ กาญจนาจิตรา สายสุนทร และ

๒๒. นายวินัส สีสุข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตามนั้นนะครับ แปรญัตติ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๗ วันตามข้อบังคับฯ
ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ
เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ
พักการประชุม เห็นใจท่านประธานฯ พักการประชุม เพราะเราจะได้กลับไปสู่วาระเดิมที่ค้าง
มาก็คือในเรื่องด่วนที่ ๓ - ๔ - ๕ - ๖ ต่อไปท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้เสนอขอพักการประชุม
จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอพักการประชุม ๒๐ นาที
กลับเข้ามาเวลาบ่ายโมงนะครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๔๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๑๐ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพครับ
ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป ขอย้อนกลับมาในเรื่องด่วนที่เราได้ข้ามไปแล้ว ๔ เรื่อง
คือหน่วยที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการรับ
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการพร้อมแล้วเชิญได้ครับ
 (กรรมาธิการเข้าประจำที่)

นายวิจิตร ศรีสอาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายวิจิตร ศรีสอาน ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 การศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ครั้งที่ ๕๑/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ พ.ศ. และได้ตั้งคณะกรรมการ
 วิสามัญขึ้นพิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ดังกล่าวเสร็จแล้วตามรายละเอียดที่ได้นำเสนอเป็นเอกสาร พร้อมทั้งเอกสารแก้ไขรายงาน
 ที่ได้นำเสนอต่อสมาชิกฯ แล้ว จึงขอเสนอเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
 ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขออภิปรายก็เป็นอันปิดอภิปรายนะครับ เชิญเลขานุการดำเนินการครับ
 นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
 การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข
 คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕
 มีการแก้ไข มาตรา ๕/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕/๒ คณะกรรมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖/๒
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๒ การส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ
 มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐
 มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

สนช. ๖๕ เป็นพิเศษ

ขวัญเมือง ๒๖/๓

มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๔/๒
คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่-----

- ๒๓/๑

หมวด ๓ กองทุนส่งเสริมพัฒนาการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘
 ถึงมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข
 มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ก็ถือว่าที่ประชุมได้
 พิจารณาเรียงลำดับมาตราจบแล้ว ท่านผู้ใดอยากจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ เชิญนะครับ
 ถ้าไม่มีก็ถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นวาระที่ ๓ ผมจะขอมติว่า
 จะเห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใด
 เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควร
 ประกาศใช้เป็นกฎหมาย กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ
 รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นสมควรประกาศ
 ใช้เป็นกฎหมายเป็นเอกฉันท์ ขอบคุณกรรมาธิการครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๓

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการ
 เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อันนี้ก็สืบเนื่องมาจากการ
 ประชุมสภาของเราเมื่อวันพุธที่ ๓ ตุลาคม ลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ และให้กรรมการ
 วิสามัญพิจารณา คณะกรรมการพร้อมแล้วเชิญครับ

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ ผม นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการขอกราบเรียนว่า ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติ ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 และแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา บัดนี้ คณะกรรมการ
 ได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงขอเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขานุการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
 คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ “ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ และ
 มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗ มีการแก้ไข
 มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันพิจารณาเรียง
ลำดับมาตราจบแล้ว ท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ก็เป็นอันว่าเป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว ต่อไปจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่าจะสมควรประกาศใช้เป็น
พระราชบัญญัติต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายกรณาคดปุม
เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีมติเป็นเอกฉันท์
ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๔

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมภาค ๕
ว่าด้วยพยานหลักฐาน) ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการ
เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ สมาชิกสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนว่าตามที่ที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และแต่งตั้งคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอมา
เพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขานุการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่ หนึ่ง) : เชิญครับ ไม่ติดใจ เชิญต่อ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๘
มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕
มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณภักดิ์ครับ
นายภักดิ์ คำพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม ภักดิ์
คำพิทักษ์ ผมขออนุญาตเรียนถามท่านกรรมาธิการนิดหนึ่งได้ไหมครับ เนื่องจาก
มาตรา ๑๕ มีการแก้ไขแล้วเพิ่มเติมในส่วนของมาตรา ๒๓๐/๒ ขึ้นมา มาตรา ๒๓๐/๑ และ
มาตรา ๒๓๐/๒ ที่นี้ มาตรา ๒๓๐/๒ นี้ กรณีไม่อาจสืบพยานตามมาตรา ๒๓๐/๑ ได้
เมื่อคู่ความร้องขอหรือศาลเห็นสมควร ศาลอาจอนุญาตให้เสนอบันทึกถ้อยคำ คำยืนยัน
ข้อเท็จจริงหรือความเห็นของผู้ให้ถ้อยคำซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศต่อศาลได้โดยมีบันทึก
ถ้อยคำรายละเอียดดังต่อไปนี้ อะไรนี้ ผมขอเรียนถามทางกรรมาธิการว่า ที่ผ่านมาในการ
สืบพยานทั่วไปมีเหตุใด มีเหตุอื่นจำนวนมากหรือเปล่าที่มีความจำเป็นหรือความสำคัญ
ที่จะต้องเพิ่มเติมมาตรานี้ขึ้นมา เป็นปรากฏการณ์ทั่วไปหรือเปล่าครับ ขออนุญาตเรียนถาม
เพราะผมเข้าใจว่าจะมีกรณีของอดีตนายกรัฐมนตรีอยู่ แต่ว่ากรณีทั่วไปนี้ไม่ทราบว่าในการ
ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ นี้เป็นปัญหาอยู่หรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ
 นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม จรัญ ภักดีธนากุล ในฐานะกรรมการ ในมาตรา ๒๓๐/๑ นี้เป็นการนำเรื่องของ
 การเบิกความนอกห้องพิจารณาของศาล โดยใช้วิธีที่เราเรียกว่าวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ (Video
 Conference) นี้กลับเข้ามา แต่ว่าก็อาจจะจัดทำไม่ได้ทุกกรณี อาจจะติดขัดที่ว่าในบางพื้นที่
 ไม่มีระบบที่จะใช้วิดีโอคอนเฟอเรนซ์ได้ หรือว่ามีความจำเป็น มีเหตุขัดข้องอย่างใด
 อย่างไม่รู้ ในกรณีเช่นนี้ก็ให้มาใช้วิธีการตามมาตรา ๒๓๐/๒ ได้ หรือว่ากรณีที่ ๒ ถ้าคนที่
 จะให้ถ้อยคำอยู่ต่างประเทศก็ให้มาใช้วิธีการตามมาตรา ๒๓๐/๒ ได้เช่นกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านไม่คิดใจจะครับ
 เชิญต่อ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๖
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข
 มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสมัคร เขาวภานันท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายสมัคร เขาวภานันท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติและเป็นกรรมการวิสามัญคณะนี้ ด้วยตามที่ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้มีการเสนอขอแก้ไข
 หลายมาตรา แต่ที่ผมติดใจมีอยู่มาตราเดียวที่มีความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหา
 คือมาตรา ๑๕ ให้แก้ไขความในมาตรา ๒๔๐ ตามร่างของคณะกรรมการนี้ผมไม่เห็นด้วย
 และขอเสนอให้ที่ประชุมสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติตั้งนี้ ในส่วนของร่างตาม

มาตรา ๒๔๐ ของคณะรัฐมนตรีที่ได้เสนอเข้ามานี้ ผมขออนุญาตอ่านนะครับ ในส่วนของ
มาตรา ๒๔๐ เมื่อโจทก์ประสงค์จะอ้างเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของโจทก์เป็น
พยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่าจำเลยกระทำความผิด ให้โจทก์ยื่นต้นฉบับและสำเนาเอกสาร
ต่อศาลก่อนวันไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดีไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เพื่อให้จำเลยมีโอกา
สตรวจและขอรับสำเนาเอกสารดังกล่าวได้ก่อนที่โจทก์จะนำสืบพยานเอกสารนั้น เว้นแต่ศาล
เห็นสมควรสั่งเป็นอย่างอื่นหรือเอกสารที่โจทก์ประสงค์จะอ้างนั้นเป็นบันทึกคำให้การ
พยานในชั้นสอบสวน ส่วนในวรรคสอง วรรคสามนี้ผมคงไม่ต้องอ่าน สรุปมาตราดังกล่าว
เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ให้โจทก์ฝ่ายเดียวเป็นผู้เปิดเผยเอกสารเพื่อพิสูจน์ว่าจำเลยกระทำ
ความผิดโดยโจทก์ต้องยื่นต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารซึ่งจะใช้เป็นพยานหลักฐานต่อศาล
เพื่อให้จำเลยตรวจสอบ เมื่อเป็นอย่างนั้นจะเห็นได้ว่า หลักการดังกล่าวเป็นเรื่องระหว่าง
ศาลกับโจทก์เท่านั้น ไม่เกี่ยวกับจำเลย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุที่แก้ไขมาตรา ๒๔๐
ที่ใช้ปัจจุบันมาเป็นตามร่างของ ครม. ก็ได้ร่างเหตุผลในการแก้ไขว่า มีเจตนาเพื่อคุ้มครอง
สิทธิของจำเลยในคดีอาญาในอันที่จะสามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ แต่ปรากฏว่า
กรมการวิสามัญเสียงข้างมาก ๕ ต่อ ๓ ก็แก้ไขโดยสรุปเนื้อความแก้ไขเป็นดังนี้
“ในกรณีที่ศาลมิได้มีการกำหนดให้มีวันตรวจสอบพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๗๓/๑
เมื่อคู่ความประสงค์จะอ้างเอกสาร” ก็โดยสรุปว่าอย่างนี้ เดิมเขาให้โจทก์ส่งเอกสารเพื่อ
พิสูจน์ความผิดของจำเลย แต่พอมาแก้ไขใหม่กลับให้จำเลยส่งพยานเอกสารก่อนวันไต่สวน
และการพิจารณาด้วย ซึ่งเดี๋ยวผมจะพูดต่อไปว่า การที่แก้ไขอย่างนี้ให้จำเลยส่งเอกสาร
ก่อนล่วงหน้าในชั้นก่อนไต่สวนและการพิจารณานี้ทำให้จำเลยเสียเปรียบอย่างไร
แล้วผิดหลักกฎหมายอย่างไร -----

ก่อนอื่นจากการแก้ไขดังกล่าวนี้ กระผมขอชี้แจงดังนี้ว่า จะเห็นว่าการแก้ไขดังกล่าวของคณะกรรมการวิสามัญเป็นการเปลี่ยนหลักการเดิม จึงเห็นได้ว่าเมื่อทำการแก้ไขดังกล่าวแตกต่างจากร่างเดิมของ ครม. ที่เป็นเรื่องระหว่าง โจทก์กับศาล ซึ่งเป็นเรื่องการยื่นเอกสารของโจทก์เพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลย โดยจำเลยมีต้องส่งเอกสารใด ๆ ล่วงหน้าแต่ประการใด โดยเหตุผลในการแก้ไขมาตรา ๒๔๐ นี้ของคณะรัฐมนตรีก็กำหนดให้โจทก์ส่งเอกสารให้แก่จำเลยไว้ชัดเจนเพื่อจำเลยจะได้ต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีและอิสรภาพของจำเลย จำเลยจึงมีสิทธิในการที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ในการต่อสู้คดีเมื่อจำเลยมีสิทธิดังกล่าวจำเลยจึงมีสิทธิที่จะไม่ส่งเอกสารให้โจทก์ล่วงหน้าได้ อันนี้เป็นหลักการ ดังนั้นการที่กำหนดให้จำเลยยื่นเอกสารก่อนวันไต่สวนมูลฟ้องหรือก่อนพิจารณาคดีจึงเป็นการขัดหลักการดังกล่าวและขัดกับเหตุผลในการแก้ไข และการแก้ไขดังกล่าวกลับเป็นการปิดช่องทางที่จะให้จำเลยต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ ทั้งยังเป็นเอกสารต้องยื่นเอกสารก่อนที่จะตกเป็นจำเลยอย่างนี้ว่า ในการไต่สวนมูลฟ้องนี้ถ้าหากว่าโจทก์ฟ้องผู้ถูกฟ้อง ถ้าหากว่าเป็นเอกชนฟ้อง เมื่อฟ้องต่อศาลนี้ผู้ถูกฟ้องยังไม่ได้ตกเป็นจำเลยจนกว่าจะมีการไต่สวนแล้วศาลเห็นว่ามียุทธแล้วประทับรับฟ้องจึงมีคำสั่งให้ประทับรับฟ้องให้เป็นจำเลย ทีนี้ถ้าหากว่าให้ผู้ที่ถูกฟ้องส่งเอกสารไปล่วงหน้าทั้งที่เขายังไม่เป็นจำเลยเลย แล้วเขายังไม่ทราบว่าผู้ฟ้องเขาจะสืบประเด็นไหน ข้อเท็จจริงอย่างไร แล้วถ้าหากว่าให้เขาส่งไปอย่างนี้เขาเสียเปรียบ ซึ่งเป็นการผิดหลักการอย่างยิ่ง

อันที่ ๒ ที่ผมจะกล่าวว่า จากความเป็นมาของร่างเดิมของ ครม. ที่เสนอเข้ามาที่ ร่างเดิมคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติไว้ว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๑ รับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ว่าด้วยพยานหลักฐาน ๑ ฉบับ ในนี้ ก็คือฉบับนี้ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เมื่อปี ๒๕๔๕ กฎหมายฉบับนี้ได้มีการพิจารณามาแล้วเมื่อปี ๒๕๔๕ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณามาแล้ว และมีความเห็นของท่านอัยการสูงสุด มีข้อสังเกตมาตรา ๒๔๐ ที่ขอแก้ไขใหม่ตามร่าง ครม. ซึ่งเมื่อสักครู่นี้เองผมเพิ่งได้พบกับท่านอดีตอัยการสูงสุด ท่านก็บอกว่าอันนี้เป็นความเห็นของท่านเอง จากบันทึกของคณะกรรมการกฤษฎีกาได้บันทึกไว้แบบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์ให้โจทก์ต้องยื่นต้นฉบับ

หรือสำเนาเอกสารที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานต่อศาล เพื่อให้จำเลยมาตรวจสอบและขอรับ
สำเนาเป็นการล่วงหน้าก่อนวันนัดสืบพยานไม่น้อยกว่า ๗ วันนั้น เห็นว่าการให้โจทก์
เปิดเผยพยานเอกสารต่อจำเลย แม้จะเป็นหลักการที่ดีและมีการใช้ในอารยประเทศก็ตาม ---

- ๓๑/๑

แต่การเปิดเผยพยานเอกสารบางชนิดจะนำไปสู่การเปิดเผยชื่อ ที่อยู่ สถานะและความสำคัญ
ในคดีพยานบุคคล ซึ่งในปัจจุบันนี้ระบบการคุ้มครองพยานบุคคลในประเทศไทย ยังไม่มี
การดำเนินการอย่างจริงจังและมีระบบแบบแผนที่แน่นอน การคุ้มครองพยานบุคคล
ในขณะนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบคือสำนักงานตรวจแห่งชาติจะกระทำเฉพาะบางคดี
ที่สื่อมวลชนให้ความสนใจและคุ้มครองเฉพาะก่อนเบิกความต่อศาลเท่านั้น ซึ่งท่านพูด
ในขณะนั้นเป็นปี ๒๕๔๕ แต่ปัจจุบันนี้การคุ้มครองพยานก็มีกรมคุ้มครองสิทธิของ
กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว ที่นี้ความเห็นของท่าน ท่านจึง
มีความเห็นว่า ควรตราร่างมาตรานี้ออกแล้วใช้บังคับตามมาตรา ๒๔๐ ของกฎหมาย
ปัจจุบัน ซึ่งก็คือไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๒๔๐ ตามร่างของ ครม. และตามร่างของ
คณะกรรมการที่เสียงข้างมาก สำหรับความเห็นของคณะกรรมการฯ ผมก็ได้หลักฐานมา
เพิ่งได้หลักฐานมาเหมือนกันว่า ความเห็นของคณะกรรมการฯ ที่ ๑๑ ตามบันทึกสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างแก้ไขใหม่ที่ ครม. เสนอดังกล่าวดังนี้ ได้มีบันทึกว่า
พิจารณาแล้วเห็นว่า เห็นควรคงหลักการร่างตามมาตรา ๒๔๐ ไว้ตามร่างที่กระทรวงยุติธรรม
เสนอ ก็คือตามที่ร่างกระทรวงยุติธรรมเสนอคือ ให้โจทก์ฝ่ายเดียวเป็นผู้ส่งเอกสารก่อน
วันไต่สวนมูลฟ้องหรือก่อนการพิจารณา เนื่องจากหลักการตามร่างมาตรานี้มีวัตถุประสงค์
เพื่อคุ้มครองสิทธิของจำเลยในคดีอาญา ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้จำเลยต่อสู้คดีได้
อย่างเต็มที่ อันจะเป็นประโยชน์กับจำเลยอย่างมาก ในขณะเดียวกันหากการเปิดเผยข้อมูล
บางอย่างที่เกี่ยวกับพยานบุคคล เช่น การเปิดเผยชื่อ ที่อยู่ สถานะและความสำคัญของคดี
จะทำให้มีปัญหาเรื่องความปลอดภัยของพยานแล้ว โจทก์อาจไม่ต้องยื่นเอกสารที่จะเป็น
พยานหลักฐานล่วงหน้าตามหลักการในมาตรานี้ได้ หากแสดงเหตุผลตามความจำเป็น
ต่อศาลตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๒๔๐ วรรคสาม ซึ่งตรงนี้ผมก็คง ไม่ต้องอ่านให้ฟัง
เมื่อเราพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าคณะกรรมการ
กฤษฎีกาก็ได้ให้ความสำคัญเฉพาะ โจทก์เท่านั้น หรือให้เฉพาะ โจทก์เท่านั้นเป็นฝ่าย
ยื่นเอกสารต่อศาลเพื่อให้จำเลยตรวจสอบ มิใช่ให้จำเลยส่งเอกสารให้โจทก์ด้วย
โดยมีวัตถุประสงค์ก็เพื่อคุ้มครองสิทธิของจำเลยในคดีอาญาตามเจตนารมณ์และเหตุผล

ในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ส่วนต่อไปหลักการที่เป็นการสนับสนุนที่ให้โจทก์เป็นผู้ส่งเอกสารฝ่ายเดียว ท่านอาจารย์จรัญ ภักดีธนากุล ผมต้องขอประทานโทษท่านด้วยที่ต้องเอนาม ซึ่งเป็นคณะกรรมการในชุดนี้ท่านได้กล่าวไว้ในการประชุมครั้งที่ ๓๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ หน้าที่ ๒๐ ท่านเห็นด้วยกับร่างมาตรา ๒๔๐ ของร่าง ครม. ที่เสนอเข้ามา โดยอาจารย์จรัญ ภักดีธนากุล มีความเห็นเป็นอย่างนี้ในข้อความที่ได้จดในรายงานการประชุมว่า ฝ่ายโจทก์จะต้องส่งพยานหลักฐานให้จำเลยตรวจสอบก่อนวันไต่สวนมูลฟ้อง เพื่อให้จำเลยมีโอกาสได้เห็นพยานหลักฐาน เพื่อเปิดโอกาสให้จำเลยต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ จากเดิมที่หากไม่มีการนัดตรวจสอบพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๗๓/๑ แล้วจำเลยไม่มีสิทธิที่จะทราบถึงพยานหลักฐานของโจทก์ก่อนหน้าวันไต่สวนมูลฟ้องเลย คือมาตรา ๑๗๓/๑ เป็นเรื่องที่ศาลมีสิทธิที่จะมีการประชุมคดี คือเรียกทั้งโจทก์และจำเลยมาปรึกษากันว่า จะกำหนดวันนัดอย่างไร จะสืบในประเด็นไหน อันนี้เป็นของปัจจุบันต่อไป ท่านอาจารย์จรัญ ภักดีธนากุล ท่านก็ได้พูดต่อไปว่า ส่วนพยานหลักฐานของจำเลยนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเปิดเผยให้โจทก์ทราบก่อนล่วงหน้า เนื่องจากหลักการที่กล่าวมาแล้วในคดีอาญาศาลจะพิจารณาจากพยานหลักฐานของโจทก์เป็นหลัก และในเรื่องนี้ก็ไม่ปรากฏว่า มีประเทศใดที่ให้คู่ความฝ่ายจำเลยยื่นเอกสารที่จะอ้างเป็นพยานให้โจทก์จากความเห็นของอาจารย์จรัญ ภักดีธนากุล ที่เป็นที่เคารพของผมด้วยได้กล่าวไว้เช่นนี้ก็เป็นกรแก้ไขมาตรา ๒๔๐ อันนี้คุ้มครองสิทธิของจำเลยเพื่อให้จำเลยต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ตามเหตุผลในการแก้ไขมาตราดังกล่าว -----

โดยจำเลยไม่ต้องส่งเอกสารให้โจทก์ แต่ปรากฏว่าท่านอาจารย์เองกลับอภิปรายในที่ประชุมแล้ว แต่ท่านกลับมาเป็นผู้แก้ไขร่างเดิมของตนเอง ซึ่งเป็นร่างของรัฐบาล ให้จำเลยเป็นผู้ส่งเอกสารให้โจทก์ด้วย อันเป็นการไม่ตรงกับที่พูดในที่ประชุมดังกล่าว และขาดเหตุผลในการแก้ไขมาตรา ๒๔๐ ปัจจุบัน เลยมາแก้ว่าให้คู่ความ คู่ความในที่นี้ ในมาตรา ๒๔๐ ตามที่คณะกรรมการฝ่ายข้างมากได้แก้ไข ความหมายของคำว่า “คู่ความ” ก็หมายถึงโจทก์และจำเลยนั่นเอง ท่านกลับมาแก้ตรงนี้ ส่วนความเห็นของกระผม ผมเห็นด้วยกับการใช้มาตรา ๒๔๐ ฉบับปัจจุบัน และไม่เห็นด้วยที่จะต้องให้จำเลยเปิดเผยเอกสารแล้วส่งสำเนาให้โจทก์โดยมีเหตุผลดังนี้

อันที่ ๑ การแก้ไขร่างเดิมของมาตรา ๒๔๐ ของคณะรัฐมนตรีนี้ เป็นการแก้ไขตามคณะกรรมการเสียงข้างมาก ๕ ต่อ ๓ นั้นขัดต่อหลักการและเหตุผลในการแก้ไข หลักการตามร่างของ ครม. ดังกล่าวนี้ให้เหตุผลของการแก้ไขดังกล่าวว่า เพื่อคุ้มครองสิทธิของจำเลยในคดีอาญาในอันที่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ โดยให้โจทก์ส่งเอกสารต่อศาลหรือสำเนาให้แก่จำเลยก่อนเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยเท่านั้น แต่การที่คณะกรรมการวิสามัญเสียงข้างมากแก้ไขให้คู่ความทั้ง ๒ ฝ่ายจะต้องยื่นพยานเอกสารก่อนวันไต่สวนมูลฟ้องหรือการพิจารณานั้น จึงเป็นการไม่ถูกต้อง ขัดกับหลักการและเหตุผลในการแก้ไขดังกล่าว ประกอบกับร่างเดิมของมาตรา ๒๔๐ ของคณะรัฐมนตรีเป็นเรื่องระหว่างโจทก์กับศาล เพราะกำหนดให้โจทก์ส่งเอกสารให้จำเลย ประกอบกับจากหลักการการพิจารณาคดีอาญาของบ้านเราหรือในประเทศไทยเรานี้ศาลจะพิจารณาพยานหลักฐานของโจทก์เป็นสำคัญ เพราะของเราเป็นระบบกล่าวหา เป็นผู้กล่าวหา โจทก์จะต้องนำสืบโดยปราศจากข้อสงสัยถึงจะลงโทษจำเลยได้ ถ้าหากว่ามีข้อสงสัยต้องยกประโยชน์ให้แก่จำเลย อันนี้ก็เป็นหลักการอันหนึ่ง ดังนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่ฝ่ายโจทก์จะต้องส่งหลักฐานให้จำเลยตรวจสอบก่อนในชั้นไต่สวนมูลฟ้องหรือก่อนพิจารณาคดี เพื่อให้จำเลยมีโอกาสได้เห็นพยานหลักฐาน เพื่อเปิดโอกาสให้จำเลยได้ต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ แล้วก็เพื่อที่จะทราบหลักฐานของโจทก์ก่อนล่วงหน้า

อันที่ ๒ ในความเห็นของผม ส่วนพยานหลักฐานของจำเลยนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเปิดเผยให้โจทก์ได้ทราบล่วงหน้า เนื่องจากหลักการที่กล่าวมา

ในเบื้องต้นแล้วว่า ในการพิจารณาของเราเป็นระบบกล่าวหา เป็นหน้าที่ของโจทก์จะต้อง พิสูจน์ความผิดของจำเลยให้ชัดเจน โดยปราศจากข้อสงสัยดังกล่าว ซึ่งหลักการนี้ใช้มาตั้งแต่ การใช้ประมวลกฎหมายอาญาฉบับนี้ โดยศาลจะพิจารณาจากพยานหลักฐานของโจทก์ เป็นหลัก เมื่อเป็นอย่างนี้ในเรื่องนี้ก็ไม่ปรากฏว่ามีประเทศใดที่ให้จำเลยยื่นเอกสารที่จะอ้าง เป็นพยานให้โจทก์ อันนี้ผมไม่ทราบ เพราะผมไม่ได้เป็นนักเรียนต่างประเทศ แต่ทราบจาก คำแถลงของท่านอาจารย์รัฐบุรุษในคณะกรรมการที่ผมพูดอ้างถึงว่า ได้พูดในบันทึก การประชุม ครั้งที่ ๓๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ หน้า ๒๐ ไม่มีประเทศใดที่ให้จำเลย ส่งเอกสารก่อนล่วงหน้า

อันที่ ๓ ถ้าให้ฝ่ายจำเลยต้องเปิดเผยเอกสารด้วยนั้นไม่ถูกต้อง เพราะระบบการพิจารณาของไทยเป็นระบบกล่าวหาตั้งกล่าวแล้วเป็นระบบกล่าวหาเมื่อเป็นอย่างนั้น จำเลยมีสิทธิที่จะให้การปฏิเสธลอย ๆ ก็ได้ในคดีอาญา หรือไม่ให้การก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องอ้างพยานหลักฐานหักล้างพยานโจทก์ เพราะหน้าที่ในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยนั้น เป็นหน้าที่ของโจทก์ แต่การที่ให้ฝ่ายจำเลยต้องส่งพยานเอกสารหลักฐานล่วงหน้าย่อมทำให้จำเลยเสียเปรียบหรือหลงข้อต่อสู้ ประกอบกับจำเลยสามารถส่งเอกสารประกอบการซักค้านพยานโจทก์ได้ตลอดเวลาอยู่แล้วโดยไม่ต้องยื่นบัญชีระบุพยาน คือเอกสารของจำเลยนี้ เราจะมาหักล้างเราไม่ต้องส่งล่วงหน้า แต่เราสามารถที่จะส่งได้ตลอดเวลาจนกระทั่งวันจบสิ้นการเบิกความในคดีอาญาของจำเลย เราก็กส่งได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องส่งล่วงหน้า ดังนั้นการที่มาใช้ให้จำเลยส่งเอกสารล่วงหน้าเป็นการปิดกั้นไม่ให้จำเลยต่อสู้ได้อย่างเต็มที่ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ระบบของเราเป็นระบบกล่าวหา จำเลย จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ นั่น ตามหลักแล้วทางโจทก์ต้องเปิดเผยอยู่แล้ว เพราะว่า เป็นผู้ฟ้องคดี เพราะการที่จะฟ้องใครเป็นจำเลยในคดีอาญา จะกล่าวหาใครในคดีอาญา ตนเองต้องมีหลักฐานแน่นหนาแล้วว่าที่สามารถจะพิสูจน์ความผิดของจำเลย เมื่อโจทก์ มีหลักฐานแน่นหนาอย่างนี้ การเปิดเผยไม่ได้ทำให้โจทก์ได้เสียหายอะไรแต่อย่างไรเลย อันนี้ก็หลักการอันหนึ่งที่ผมสนับสนุนว่าให้โจทก์ส่งเอกสารได้

อันที่ ๔ ประการต่อมา หากกำหนดให้ฝ่ายจำเลยต้องเปิดเผยแล้ว จำเลย ไม่สามารถที่จะต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้อง ผมยกตัวอย่างให้เห็นว่า ถ้าหากให้จำเลยส่งเอกสารล่วงหน้าก่อนจะเป็นผลร้ายกับจำเลยอย่างไร ต้องขอประทานโทษท่านที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดี ในระบบของเราในทุกวันนี้เราต้องยอมรับ ระบบซ่อมผู้ต้องหาโดยใช้กำลังหรือใช้ไฟฟ้าจี้อะไรอย่างนี้ แล้วก็ปรากฏว่าตำรวจทำสำนวนไปตามความต้องการของตนเอง แต่ปรากฏว่านายรับว่าความจากจำเลย จำเลยไม่รู้หรือว่าพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนในข้อเท็จจริงบิดเบือนอย่างไร จำเลยให้ข้อเท็จจริงแก่ทนาย และถ้าหากว่ามีกฎหมายแก้ไขใหม่อันนี้ให้จำเลยส่งเอกสาร แล้วถ้าเพื่อจำเลยส่งเอกสาร ตามความเป็นความจริงเข้าไปตามที่จำเลยได้กล่าวอ้างให้กับทนายส่งไปปั๊บ ปรากฏว่า

พอทางโจทก์ส่งมา เอกสารนี้ส่วนทางกันแล้วครับ จำเลยติดคุกตั้งแต่วันที่ส่งเอกสารแล้ว
แล้วจะมาแก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไรอีกไม่ได้ เพราะถ้าหากว่ามาแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
ก็จะทำให้น้ำหนักของจำเลยไม่มีน้ำหนักที่จะต่อสู้ อันนี้ก็เหตุผลอันหนึ่งที่เราเห็นว่า
ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้น จำเลยติดคุกคนเดียว แล้วเรื่องนี้มีจริงเรื่องการซ้อม ผมก็ไม่อยาก
จะอธิบาย ผมนี้ทำคดีอยู่ ๑๘ คดี คดีอาญา อยู่ในจังหวัดหนึ่ง ณ ปัจจุบันนี้เพิ่งไปว่าความ
อาทิตย์ที่แล้วต้องเอากำลึงทหารไปด้วย คู่มกันไปด้วย ผู้ใหญ่ในจังหวัดหลงรักเมียของ
จำเลย ให้ส่งสินค้าไปขาย ช่วยขายสินค้าที่ต่างประเทศ ไม่ยอม หาทางเลยว่ามีคดีลักทรัพย์
ในจังหวัดนั้นทั้งหมด ๑๘ คดี ทำอย่างไรให้คดีปิดลงให้เสร็จ แล้วก็บอกหน่วยทางลับขึ้นมา
ว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ลัก เขาจับได้ในบ้านเลย แต่ปรากฏว่าช่วยย้ายไปอยู่ที่อื่น แกล้ง
โดยกระทั้งเข้าไปในบ้านของลูกสาวและลูกเขย ยกผู้เซฟมา เพราะฐานะดี เปิดตู้เซฟบอก
ของดี เอาออกไปแล้วหายไปแล้ว ปิดทิ้งไว้ แล้วมาเปิดในวันหลังอีก ปรากฏว่าทรัพย์สินมี ๑,
๐๐๐ กว่าราย ผู้เสียหายทุกอย่าง -----

เนื่องจากว่าของของฉันทาย ไม่รู้ เหมือนกัน ซึ่หมดเลย ได้เท่านี้ ๆ ได้หมดเลย แต่ปรากฏว่า พอเขาชี้ จำนวนการฟ้องคดีบอกว่าส่งเอกสารคืนให้กับเจ้าของไปเรียบร้อยแล้ว แต่เวลา ผู้เสียหายมาเบิกความบอกยังไม่ได้รับเลย แล้วบัญชีทรัพย์สินเหล่านั้นเป็น ๑,๐๐๐ กว่ารายนี้ ผม ทางฝ่ายจำเลยไม่ทราบหรือกว่าทรัพย์สินที่ผู้เสียหายคนนี้กล่าวอ้างว่าทรัพย์สินอันนี้ ของเขาเป็นอะไร ๆ เพราะไม่เห็นรูป ทีนี้ถ้าหากว่าให้จำเลยส่งเอกสารล่วงหน้า เอกสารที่จะ ส่งก็คือหลักฐานการซื้อขาย หลักฐานการจ้างทำของ เพชร พลอย จินดาอย่างนี้ส่งไป ปรากฏว่าไม่ใช่ขึ้นมาว่าทรัพย์สินที่ผู้เสียหายเขาที่แจ้งว่าหายนี้ไม่ใช่ แต่ของพวกนั้น หายไปแล้วระหว่างสืบสวน อย่างนี้จำเลยติดคุกไหมครับ ปรากฏว่าการให้การของจำเลย ทั้ง ๒ แต่งหมดเลย คดีนี้รับสารภาพ คดีนี้ปฏิเสธ คดีนี้ผมซักค้านจนกระทั่งได้ความว่า มีผู้ใหญ่กำกับให้ไปจับ มีการวางกรอบในการสอบสวน เอาไฟฟ้าให้ผู้ต้องหาเดินพลาด ๆ เลย พอดีไซค์คดี ระหว่างที่จับผู้ต้องหาหรืออย่างไรนี้ผ้าหลุดออกจากตา เห็นตำรวจคนไหนซ่อม มีการร้องเรียน ปรากฏว่าก็ไปซ่อมพยานให้ถอนร้องเรียน แม้กระทั่งผมซักวันนั้นถามว่า คุณเป็นคนซ่อมไหม เขาบอกเขาไม่ทราบ ออกมาเขาพูดอย่างไรรู้ไหมครับ จะตามเช็กบิล (Check bill) วันหลัง ผมมีพยานหมด ทนายจะเข้าไปพบผู้ต้องหาตามสิทธิก็บอกว่าไม่ให้ ทนายพบ ทนายก็ไม่กล้าพบ เพราะว่าทนายต่างจังหวัด กลัวจะถูกยึดข้อหาเรื่องยาบ้าอะไร พวกนี้ อันนี้กระผมอยากจะเรียนให้ท่านทราบเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง แต่ผลคดีออกมาจะเป็น อย่างไรไม่ทราบ เพราะเป็นระบบกล่าวหา ต้องเชื่อพยานโจทก์ พยานโจทก์ทำอย่างไรมา ก็ต้องเชื่อ นอกจากพยานโจทก์มีข้อสงสัย โดยปราศจากข้อสงสัย ถ้าหากว่าปราศจาก ข้อสงสัยลงโทษผม ถ้าเมื่อมีข้อสงสัยยก แล้วพยานจำเลยผมจะไปสืบอย่างไร ส่งไปอย่างไร เขาไม่ดู อันนี้คือระบบกล่าวหา

อันที่ ๕ เรื่องรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๓) ความในมาตราดังกล่าว ขอบประธานอภัยที่ต้องขออ่าน “ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือพิจารณาที่ถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรม ให้โอกาสต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือการได้รับทราบพยานหลักฐาน ตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนาย” อันนี้ได้ระบุไว้ชัดเจนแล้วว่า

ให้โอกาสจำเลยได้ตรวจสอบเอกสารและทราบหลักฐานอันพอสมควร จะทราบจากไหน
จำเลย ก็คือทางฝ่ายโจทก์ต้องเป็นผู้ส่ง อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่ง แต่ปรากฏว่ามาตรานี้ร่างมาตาม
รัฐธรรมนูญนี้ มาตรานี้ ให้โอกาสจำเลยตรวจสอบเอกสารของโจทก์ แต่ปรากฏว่าร่างของ
กรรมการเสียงข้างมากกลับให้จำเลยส่งเอกสารให้โจทก์ตรวจสอบ สวนทางกันนะครับ

อันที่ ๖ ในการแก้ไขตามร่างของ ครม. ได้ระบุไว้ชัดเจนเลยครับว่า ในการแก้ไขครั้งนี้ที่ให้โจทก์ส่งเอกสารล่วงหน้า เพื่อคุ้มครองสิทธิของจำเลยในคดีอาญา ที่จะต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ แต่ปรากฏว่าที่แก้ไขโดยคณะกรรมการวิสามัญเสียงข้างมากนี้ กลับเป็นการมัดมือชกให้จำเลยต้องต่อสู้อย่างจำกัด อย่างมีดมน อันเป็นการผิดหลักการ ที่จำเลยจะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ และสามารถส่งเอกสารต่อศาลได้ตลอดเวลา จนกว่าจะสืบพยานเสร็จ ยิ่งทำให้จำเลยเสียเปรียบกันไปใหญ่และไม่สามารถต่อสู้คดี ได้อย่างเต็มที่ อันนี้ประการที่ ๖

อันที่ ๗ เหตุที่ให้ยกเลิมาตรา ๒๔๐ ร่างของ ครม. และไม่เห็นด้วย กับร่างที่แก้ไขใหม่ของคณะกรรมการวิสามัญเสียงข้างมาก ก็เพราะว่าตามมาตรา ๑๗๓/๑ ที่ใช้ปัจจุบันนี้ ในวรรคหนึ่ง กำหนดให้มีวันตรวจพยานหลักฐานก่อนเริ่มทำการสืบพยาน ในคดีอาญาโดยมีสาระสำคัญคือ ใช้เฉพาะคดีที่จำเลยไม่ให้การหรือให้การปฏิเสธ เมื่อคู่ความฝ่ายใดร้องขอ ต้องร้องขอเนะครับ หรือศาลเห็นสมควรให้มีการตรวจ พยานหลักฐานอยู่แล้วก็ให้ทำการตรวจสอบเอกสาร ซึ่งมาตรานี้ก็ได้ครอบคลุมถึง มาตรา ๒๔๐ ของร่าง ครม. และของที่ทางคณะกรรมการวิสามัญได้ขอแก้ไข จึงไม่จำเป็นจะต้องมาแก้ไขซ้อนกันอีก อันนี้ก็เป็นอย่างอื่นหนึ่ง

อันที่ ๘ ได้กล่าวว่มาตรา ๑๗๓/๑ กับมาตรา ๒๔๐ ที่ใช้ปัจจุบันนี้ ครอบคลุมถึงมาตรา ๒๔๐ แล้วก็ไม่มีปัญหา นอกจากนี้ก็ไม่มีปัญหาในการพิจารณาคดี ของศาล ไม่ว่าจะของศาล ของโจทก์ จำเลย ไม่ได้มีปัญหาขัดข้องในการดำเนินคดีหรือการ พิจารณาในการดำเนินคดีในเรื่องนี้แต่ประการใด ไม่มีปัญหาเลย จึงเห็นด้วยกับความเห็น ของท่านอัยการสูงสุด ต้องขอประทานโทษต้องเอ่ยนาม จะถูกหรือผิดต้องขอประทานโทษ ท่านพรทให้ใช้มาตรา ๒๔๐ ฉบับปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและ อิศรภาพของจำเลยและให้จำเลยต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับมาตรา ๒๔๐ และ มาตรา ๑๗๓/๑ ปัจจุบันที่ใช้บังคับอยู่แล้วนี้ได้ครอบคลุมถึงแล้ว กระทบก็ได้สอบถาม ก่อนที่จะขึ้นมาในเวทีนี้ กระทบก็ได้ถามท่านอัยการซึ่งเป็นกรรมการวิสามัญ เสียงข้างมากในวันนั้นคือท่านสัตยา อรุณชาติ ท่านก็อยู่ที่นี้ คนที่ ๒ ซึ่งต้องขอโทษที่ต้อง

เอ่ยนาม ท่านก็เห็นด้วยที่จะใช้มาตรา ๒๔๐ เดิม อันตรงกับความเห็นของ
อัยการสูงสุดข้างต้น ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ผมว่าต้องคงมาตรา ๒๔๐ เดิมเอาไว้
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ
เสียงข้างมาก

- ๓๖/๑

นายเจริญ ภัคดีชนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม จริญ ภัคดีชนากุล ในฐานะกรรมาธิการ ผมขออนุญาตทำฐานข้อมูลให้ง่าย
ต่อการเข้าใจของสภาเล็กน้อย ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะแบ่งประเด็นนี้ออกเป็น
๓ ช่วง ช่วงแรกนี้คือ บทบัญญัติในมาตรา ๒๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญาปัจจุบันนี้บัญญัติว่า ทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้ง โจทก์ จำเลย เวลาจะเอาพยานเอกสารมาสืบที่ศาล
ไม่ต้องส่งเอกสารให้ศาลหรือฝ่ายตรงข้ามได้เห็นล่วงหน้าเลย ก็คือพุดง่าย ๆ ทั้ง ๒ ฝ่ายมี
สิทธิเก็บเอกสารสำคัญเอาไว้แล้วก็ไปชุ่ม โจมตีกันในตอนสืบในศาลได้เลย ซึ่งกฎหมาย
ปัจจุบันแบบนี้ไม่ดีมาก ๆ เพราะว่า

๑. เป็นเรื่องที่ทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลนี้ไม่โปร่งใสแล้วก็
เปิดช่องให้คู่ความชุ่ม โจมตีกันทางพยานหลักฐานได้ และ

๒. ทำให้จำเลยในคดีอาญาเสียเปรียบอย่างยิ่ง เพราะว่าในคดีอาญานี้
ศาลต้องถือเอาพยานหลักฐานของ โจทก์เป็นหลักสำคัญว่าพิสูจน์ความผิดของจำเลย
ได้หรือไม่ ส่วนพยานหลักฐานของทางฝ่ายจำเลยนี้เป็นเรื่องที่จะเข้ามามีนัยสำคัญก็ต่อเมื่อ
พยานหลักฐานของฝ่ายโจทก์มั่นคงแน่นหนาแล้วศาลถึงวิเคราะห์พยานหลักฐานของ
ฝ่ายจำเลยว่าจะมาหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้หรือไม่ ก็เมื่อกฎหมายปัจจุบัน
ไม่เปิดช่องให้โจทก์เปิดเผยพยานเอกสารสำคัญให้จำเลยได้รู้ตัวล่วงหน้าเลย การต่อสู้คดี
ของฝ่ายจำเลย การที่จะซักค้าน การที่จะหักล้างพยานหลักฐานของ โจทก์ก็ทำได้ยากยิ่ง
กล่าวได้ว่าสถานะของกฎหมายมาตรา ๒๔๐ ปัจจุบันนี้ทำให้จำเลยในคดีอาญาอยู่ในฐานะ
ที่มีคบบอดยิ่งกว่าจำเลยในคดีแพ่งเสียอีก

๓. กฎหมายมาตรา ๒๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ปัจจุบันนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ นี้บังคับเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ
ไว้ว่า ระบบงานยุติธรรมทางอาญาจะต้องให้ความคุ้มครองจำเลยอย่างเป็นธรรม ให้โอกาส
จำเลยมีโอกาสต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ ถ้าโจทก์สามารถเก็บเอกสารสำคัญ เอกสารลับไว้ได้
ไม่ให้จำเลยได้เห็นล่วงหน้าเลย จนถึงวันสืบพยานหลักฐานแล้วค่อยเอามาเปิดในศาล
นี่คือการที่ไม่ให้โอกาสจำเลยต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ แล้วก็จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ
เพราะฉะนั้นการที่จะกลับไปใช้หรือยังคงให้ใช้มาตรา ๒๔๐ ปัจจุบันนี้เป็นไปไม่ได้เลยครับ

นั่นเป็นช่วงที่ ๑ แล้วก็เป็นช่วงหรือเป็นเหตุที่ทำให้คณะกรรมการปรับปรุงกฎหมาย
พยานหลักฐานในคดีอาญานี้เสนอให้มีการแก้ไขมาตรา ๒๔๐ นี้ให้ดีขึ้น ให้โปร่งใสมากขึ้น
และให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมากขึ้น ร่างกฎหมายมาตรา ๒๔๐ ที่ผ่านคณะรัฐมนตรี
คณะกรรมการกฤษฎีกาและสภาแห่งนี้ในวาระแรกไปนี้เป็นร่างที่ระดมกร่างขึ้น
ก็โดยที่ถือหลักว่า มุ่งประสงค์เพียงว่าจะช่วยให้จำเลยในคดีอาญามีโอกาสต่อสู้คดี
ได้มากที่สุด แต่เมื่อร่างกฎหมายนี้เข้าไปสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ
ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิทุกฝ่าย กระทบก็ได้ฟังความเห็นของฝ่ายต่าง ๆ
ในคณะกรรมการวิสามัญ รวมทั้งท่านผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วก็พบว่า
ร่างกฎหมายมาตรา ๒๔๐ ที่ผ่านสภาวาระแรกไปนั้นยังมีจุดอ่อนข้อด้อย ๓ ประการ คือ

๑. ให้ความเป็นธรรมต่อจำเลยฝ่ายเดียว ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมต่อฝ่ายโจทก์เลย เพราะยังคงเปิดโอกาสให้จำเลยปกปิดเอกสารสำคัญเอาไว้ซ่อนโจมตีโจทก์ได้ แล้วที่สำคัญในคดีอาญานั้นกฎหมายบังคับให้โจทก์ต้องเป็นฝ่ายนำพยานหลักฐานเข้าสืบก่อนเสมอ เพราะฉะนั้นเมื่อโจทก์เป็นฝ่ายนำพยานหลักฐานเข้าสืบก่อน โจทก์ต้องเปิดเผยพยานหลักฐานของตัวเองทั้งหมดแล้ว แต่ไม่มีโอกาสได้เห็นพยานหลักฐานของทางฝ่ายจำเลย เมื่อจำเลยนำพยานหลักฐานนั้นเข้ามาสืบหักล้างในภายหลัง โจทก์จะอย่างไร โอกาสสืบพยานหลักฐานคดีไต่สวนหน้าก็ยังไม่เป็นจุดอ่อนข้อแรกที่กระผมได้รับคำชี้แจงจากที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ในกฎหมายปัจจุบันมาตรา ๑๗๓/๒ นี้ได้บัญญัติเรื่องนี้ไว้ครั้งหนึ่งแล้วว่า ถ้าศาลกำหนดให้มีวันตรวจพยานหลักฐานในคดีบางประเภทตามมาตรา ๑๗๓/๑ นี้ มาตรา ๑๗๓/๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติบังคับว่า คู่ความทั้ง ๒ ฝ่ายต้องนำพยานเอกสารและพยานวัตถุมาเปิดเผยต่อศาลล่วงหน้าให้เป็นธรรมแก่ทั้งคู่และให้โปร่งใส แต่ว่าในคดีที่ศาลไม่ได้กำหนดให้มีวันตรวจพยานหลักฐานนี้ เรื่องยังต้องอยู่ในบังคับมาตรา ๒๔๐ ปัจจุบันคือกฎหมายเก่า ถ้าผมจะขออนุญาตเรียกอย่างนั้นอยู่ คือยังมีติดขัดทั้ง ๒ ฝ่ายอยู่ จึงจำเป็นต้องแก้ไขมาตรา ๒๔๐ นี้ให้ครบอีกส่วนหนึ่งด้วย หมายความว่าอย่างนี้ ถ้าศาลกำหนดให้มีวันตรวจพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๗๓/๑ คู่ความทั้ง ๒ ฝ่ายต้องเปิดเผยพยานหลักฐานล่วงหน้า ตามมาตรา ๑๗๓/๒ ถ้าศาลไม่ได้กำหนดให้มีวันตรวจพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๗๓/๑ ก็ให้คู่ความมาเปิดเผยพยานเอกสารกันตามมาตรา ๒๔๐ นี้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเขียนมาตรา ๒๔๐ เหมือนร่างเดิม เหมือนร่างที่เสนอเข้ามาในชั้นแรกก็จะขัดแย้งถกเถียงกับมาตรา ๑๗๓/๒ ซึ่งเป็นบัญญัติเรื่องเดียวกัน ในอีกพื้นที่หนึ่งไว้ให้คู่ความทั้ง ๒ ฝ่ายต้องเปิดเผยพยานเอกสารล่วงหน้าทั้งคู่ ก็ด้วยเหตุนี้ละครับ จำเป็นที่จะต้องปรับร่างมาตรา ๒๔๐ จากการบังคับโจทก์ฝ่ายเดียวเป็นการทำกฎหมายให้เป็นธรรมและสอดคล้องกับมาตรา ๑๗๓/๒ ว่า ให้ใช้บังคับกับคู่ความทั้ง ๒ ฝ่าย หรือทุกฝ่ายครับ

๓. ข้อห่วงกังวลของทางท่านกรรมการผู้สงวนความเห็น และขอแปรญัตติไว้นี้ ที่ห่วงว่า ถ้าเป็นคดีที่อยู่ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง ผู้เสียหายเอกชน เป็นโจทก์ฟ้องเอง ศาลก็ต้องทำการไต่สวนมูลฟ้องก่อน แล้วจะไปบังคับให้จำเลยต้อง เอาพยานเอกสารมาเปิดเผยล่วงหน้าได้อย่างไร กระผมขอกราบเรียนชี้แจงว่า ในชั้น ไต่สวนมูลฟ้องนั้น จำเลยยังไม่เป็นจำเลยครับ เราเรียกว่า ผู้ถูกฟ้องยังไม่อยู่ในฐานะเป็น จำเลย ยังไม่อยู่ในฐานะเป็นคู่ความในคดี ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องเป็นกระบวนการพิจารณา ระหว่างโจทก์กับศาลที่ศาลจะตรวจสอบพยานหลักฐานของฝ่ายโจทก์ฝ่ายเดียวว่ามีมูลไหม ที่มาฟ้องจำเลยเขานั้น ส่วนทางฝ่ายจำเลยนั้นกฎหมายห้ามไม่ให้เอาพยานหลักฐานเข้าสืบ คงให้มีสิทธิเพียงมาถามค้านพยาน โจทก์จับผิดพยาน โจทก์เท่านั้น แม้ว่ากฎหมายจะเปิดช่อง ให้จำเลยนำส่งเอกสารหรือวัตถุประกอบการถามค้านพยานโจทก์ได้ แต่ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ จำเลยจะสืบพยานหลักฐานของฝ่ายจำเลยครับ ด้วยเหตุนี้การที่ปรับร่างมาตรา ๒๔๐ ให้เป็นธรรม ใช้กับคู่ความทั้ง ๒ ฝ่าย จึงไม่เป็นผลร้ายแก่จำเลยในชั้นไต่สวนมูลฟ้องเลย แม้แต่น้อยครับ

ส่วนประเด็นสุดท้ายว่า ในกรณีที่ขึ้นมาสู่การพิจารณาของศาลแล้ว กฎหมายที่ปรับใหม่ให้จำเลยต้องเปิดเผยพยานเอกสารด้วยนั้นจะทำให้จำเลยเสียเปรียบ มากไหม เป็นการตัดโอกาสการต่อสู้คดีของจำเลยมากหรือไม่ ขอกราบเรียนว่า ทางคณะกรรมการก็พยายามใคร่ครวญถึงข้อห่วงกังวลของท่านกรรมการ ฝ่ายข้างน้อย ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง แล้วก็ได้นำเอาบทบัญญัติในวรรคสาม วรรคสุดท้ายของร่างมาตรานี้มาให้มีข้อยกเว้นไว้ด้วย แม้ว่าจะไม่ได้ส่งเอกสาร ให้ถูกต้องตามความในวรรคหนึ่ง แต่ถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีเพื่อประโยชน์แห่ง ความยุติธรรมหรือการไม่ปฏิบัติดังกล่าวมิได้เป็นไปโดยจงใจ และไม่เป็นการ เสียโอกาสในการดำเนินคดีของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งก็ให้ศาลอนุญาตให้สืบพยาน เอกสารนั้นได้ แล้วหลักการอย่างนี้เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมนี้ แนวบรรทัดฐาน คำพิพากษาศาลฎีกาของไทยก็ยืนยันตลอดมาว่า ในคดีอาญานั้นต้องคำนึงถึงการให้โอกาส ต่อสู้คดีอย่างเต็มที่แก่ฝ่ายจำเลย เพราะฉะนั้นถ้าจำเลยทำผิดนิดผิดหน่อยก็ไม่ควรที่จะตัด พยานหลักฐานของจำเลย เพราะถ้าตัดแล้วจะเสียความยุติธรรมไป ก็ด้วยเหตุนี้ครับ

ผมก็อ้างอิงไปที่มาตรา ๒๒๕/๑ ท่านประธานฯ ครับ ที่ผ่านมาแล้วมาตรา ๒๒๕/๑ เป็นเรื่องเดียวกัน คือบังคับให้เปิดเผยพยานหลักฐานก่อนนำสืบเพื่อจะได้โปร่งใส ในมาตรา ๒๒๕/๑ เป็นเรื่องบังคับให้คู่ความทั้ง ๒ ฝ่ายต้องยื่นบัญชีระบุพยานหลักฐาน แสดงหลักฐานทุกชนิดที่จะนำเข้าสู่เอาไว้ล่วงหน้า แล้วก็ใช้บังคับกับคู่ความทุกฝ่าย แต่ก็มีบทยกเว้นเอาไว้ทำนองเดียวกันว่า แต่ถ้าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมนี้ การที่ฝ่ายใดผิดพลาดไปบ้าง ศาลจะอนุญาตให้สืบพยานหลักฐานนั้นด้วยก็ได้ หลักการที่ปรับปรุงใหม่นี้เป็นหลักการที่ทำให้ร่างเดิมของมาตรา ๒๔๐ ดีขึ้น สมบูรณ์ขึ้น กระทบก็ต้องยอมรับ ถึงแม้ว่าจะเป็นผู้จัดทำร่างมาตรา ๒๔๐ เดิมขึ้นมากับ คณะกรรมการปรับปรุงในชุดแรกก็ตาม แล้วก็ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ภาระที่เพิ่มขึ้น ใหม่ไม่ได้เป็นการทำให้เสียความยุติธรรมแก่ฝ่ายจำเลยในคดีอาญาไปมากเกินไปจนควร แต่ทำให้คุณภาพมาตรฐานของระบบงานยุติธรรมในคดีอาญาของบ้านเราดีขึ้น ด้วยเหตุนี้กระทบก็นับสนุนและเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการฝ่ายข้างมาก แต่ก็ให้ความเคารพต่อข้อสงวนของคณะกรรมการฝ่ายข้างน้อย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
ผมจะขอมติว่าจะเห็นสมควรคงไว้ตามที่กรมการแก้ไข เชิญคุณกัทธิระมีอะไรครับ
นายกัทธิระ คำพิทักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผมใคร่กราบเรียน
ท่านประธานฯ หรือไปยังคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่งว่าก่อนที่จะโหวต ช่วยกรุณา
มาตรา ๒๓๐/๒ อีกครั้งหนึ่ง คือผมเองผมมีข้อสังเกตอยู่นิดหนึ่งว่า ผมเองก็ไม่ขัดข้องที่จะ
สนับสนุนร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่การตราข้อกำหนดซึ่งจะเป็นประโยชน์ในเฉพาะรายนี้
ผมใคร่อยากจะฝากคณะกรรมการได้ช่วยพิจารณาด้วยว่า ๑ จะเป็นภาระต่อศาลต่อไป
หรือไม่ ทางปลัดกระทรวงยุติธรรมได้อยู่ที่นี่ ผมก็คิดว่าน่าจะมีคำตอบให้กับทางสภา
อันที่ ๒ ก็คือว่า จะส่งผลกระทบต่อการอำนวยความสะดวกให้กับกรณีอื่น ๆ ต่อไปหรือไม่
เพราะว่าถ้าเกิดคนที่มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศทั้งหมดที่เป็นกรณีมีเรื่องมีราวอยู่ในโรงในศาล
จะใช้ประโยชน์จากข้อนี้ ในทางกลับกันรัฐบาลหรือว่าทางศาลอาจจะได้ประโยชน์
จากการตราข้อบัญญัตินี้จากการนำสืบในบางกรณี รวมทั้งเรื่องอดีตนายกรัฐมนตรีนครี แต่ว่า
ในทางกลับกัน เรื่องที่ขึ้นโรงขึ้นศาลอยู่ทั้งหมดที่เป็นคดีอยู่ในต่างประเทศ อันนี้จะเป็น
ผลกระทบต่อการอำนวยความสะดวกให้คนเหล่านั้นหรือไม่ และ ๒. ก็คือว่าจะเป็น
ผลกระทบและเป็นภาระต่อศาลหรือไม่ ซึ่งผมคิดว่าถ้าเกิดไม่เป็นภาระ ผมคิดว่าสภานี
ก็คงจะไม่เป็นปัญหา ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ
นายจรัญ ภัคดีชนากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม จรัญ ภัคดีชนากุล ในฐานะกรรมการ มาตรา ๒๓๐/๒ นี้ไม่ใช่เป็นบทที่จะตัด
พยานหลักฐานออกไป แต่เป็นบทให้โอกาส ให้พยานที่อยู่ต่างประเทศนี้สามารถนำเสนอ
ข้อมูลเข้ามาประกอบการพิจารณาของศาลได้อีกช่องทางหนึ่ง แต่ว่าก็ให้เป็นช่องทางยกเว้น
จริง ๆ ทางที่ทำกันมากที่สุดเวลานี้ก็คือเจ้าของพยาน คนที่อยากได้พยานคนนั้นจะต้อง
หาทางนำเอาพยานนั้นมาเบิกความที่ศาลในประเทศไทยให้ได้ อันนั้นวิธีที่ดีที่สุด แต่ถ้าทำ
ไม่ได้ ด้วยค่าใช้จ่าย ด้วยเหตุผลใดก็ตาม วิธีที่ ๒ ที่ทำกันอยู่ปัจจุบันคือขอให้ศาลไทยส่ง

ประเด็นไปให้ศาลต่างประเทศสืบพยานคนนั้นแทนแล้วก็ส่งกลับมาโดยผ่านช่องทางของทางสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเสียเวลาและล่าช้า และไม่มีผลเกิดขึ้น แทนจะหาประโยชน์อะไรจริง ๆ ไม่ได้เลย อันนั้นเป็นทางที่ยาก เราก็ทำทางที่ ๓ ขึ้นใหม่ในมาตรา ๒๓๐/๑ คือให้ใช้การประชุมทางจอภาพ พยานไม่ต้องมาประเทศไทย ศาลไม่ต้องส่งประเด็นไป แต่ว่าจัดว่าอาจจะใช้สถานทูต สถานกงสุล แล้วก็จัดให้พยานคนนั้นไปที่สถานที่ดังกล่าว แล้วก็ทำวิดีโอคอนเฟอเรนซ์สืบพยานหลักฐานผ่านทางจอภาพกัน นี่คือมาตรา ๒๓๐/๑ เป็นทางที่ ๓ แต่ถ้าทางที่ ๓ ทำไม่ได้ เพราะติดขัดด้วยเหตุผลใดก็ตาม ก็ให้มีช่องทางที่ ๔ ตามมาตรา ๒๓๐/๒ คือ ๑. วิธีที่ ๓ ทำไม่ได้ และ ๒. พยานอยู่ต่างประเทศ และคู่ความเขาขอ และถ้าไม่ทำแล้วจะเสียพยานคนนี้ไปเลย ผู้หาวิธีให้ได้มาโดยไม่ต้องเสียไปทั้งหมดก็เลยใช้วิธีเป็นมาตรา ๒๓๐/๒ ให้พยานคนนั้นทำความเห็นหรือทำถ้อยคำเป็นหนังสือ มีการรับรองอะไรให้เหมาะสมพอเชื่อถือได้แล้วก็ส่งเข้ามาใช้ได้ อันนี้ก็ช่องทางพิเศษขึ้นมาแต่ว่าหน้าที่ของพยานประเภทนี้เนื่องจากตัวพยานไม่ได้มาต่อหน้าศาล ฝ่ายตรงข้ามไม่มีโอกาสซักค้าน เราก็ไปติงในเรื่องนี้ในวาระในมาตรา ๒๒๗ ถ้าท่านดูที่เราขอแก้ไขให้เป็นระบบอยู่ในมาตรา ๒๒๗/๑ จะพูดให้เห็นว่าพยานหลักฐานที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่มีโอกาสที่จะซักค้าน รับฟังได้ก็จริงแต่นำหนักไม่มั่นคงและจะต้องมีพยานหลักฐานอื่นประกอบทีนี้ก็พยายามใช้หลักการให้เปิดช่องทางให้ศาลได้พยานหลักฐานได้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะขอมติว่าจะเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือจะเห็นด้วยกับข้อเสนอของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านผู้ใดเห็นควรให้มีการแก้ไขตามร่างของคณะกรรมาธิการกลุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรให้แก้ไขตามที่คณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยเสนอ คือคงไว้ในมาตรา ๒๔๐ คือตัดมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ ออกนะครับ ให้กลุ่มว่า "ไม่เห็นด้วย" เข้าใจนะครับ เชิญลงคะแนนได้ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างมากเห็นว่า ให้เป็นไปตามคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก เชิญเลขานุการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจบแล้ว ท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ เชิญนะครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายณรินทร์ ตั้งศรีไพโรจน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายณรินทร์ ตั้งศรีไพโรจน์ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการ จะขอแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตามรูปแบบของการบัญญัติกฎหมายในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๓ ประการ

ข้อที่ ๑ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๓ ขอตัดคำว่า “ความใน” ที่ปรากฏในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๓ ออก จากความเดิมให้ “ยกเลิกความในมาตรา” แก้ไขเป็น “ให้ยกเลิกมาตรา” เพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบของการยกเลิกบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะมาตรา โดยไม่มีการบัญญัติขึ้นใหม่

LIRT

ข้อที่ ๒ มาตรา ๑๐ ขอแก้ไขความในมาตรา ๑๐ ที่คณะกรรมการ
วิสามัญได้เพิ่มความเป็นวรรคห้าของมาตรา ๑๑๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญาจากความเดิม “ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
ของประธานศาลฎีกา” แก้ไขเป็น “ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดใน
ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา” เพื่อเป็นการเรียงลำดับถ้อยคำให้ถูกต้องตามรูปแบบ
ของการบัญญัติกฎหมาย และ

ข้อที่ ๓ จะขอแก้ไขความในมาตรา ๒๑ จากเดิมที่บัญญัติว่า มาตรา ๒๑
ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
แก้ไขเป็น “มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔๔/๑ ของหมวด ๕ ผู้เชี่ยวชาญ
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า เป็นการเพิ่มความ
เป็นมาตรา ๒๔๔/๑ ของหมวด ๕ ผู้เชี่ยวชาญ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไข
เพิ่มเติมถ้อยคำอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ
ก็ถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ขอมติจาก
ท่านทั้งหลายว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายกรรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควร
ประกาศใช้เป็นกฎหมายกรรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ
เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย
ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอขอบคุณกรรมการครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๕
ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ
เข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ในคราวประชุมสภา
ครั้งที่ ๒๐ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ที่ประชุมลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็ให้คณะกรรมการพิจารณา วันนี้คณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้ว

ด้วยเหตุที่คณะกรรมการ ได้มีหนังสือขออนุญาตใช้เครื่องแอลซีดี
โปรเจ็คเตอร์ (LCD Projector) แล้วก็ใช้คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก (Computer notebook)
เพื่อชี้แจงข้อมูลประกอบการพิจารณารายงานฉบับนี้ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการ
พิจารณาอนุญาต ก็เลยอนุญาตให้ใช้เครื่องทั้ง ๒ ได้ คณะกรรมการพร้อมแล้วเชิญครับ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน
พ.ศ. ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ถึงผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ
เพื่อกรูณาทราบและให้สภาได้พิจารณาต่อไปดังนี้

คณะกรรมการได้พิจารณาประชุมเรื่องนี้นักัน ๒๔ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๑๕
เมษายน ๒๕๕๐ คณะกรรมการเดินทางไปดูพื้นที่จริง ป่าชุมชนที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑ ครั้ง ซึ่งบัดนี้ได้มีการพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีผลตอบสนองจากประชาชน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้อยู่อาศัยในป่า ผู้ที่อยู่อาศัยในขอบป่ามาเป็นเวลานานอย่างน้อย
ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ปีเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นกฎหมายที่ส่งเสริมให้กับรัฐบาลที่พยายามตั้ง
สำนักป่าชุมชนนี้มากกว่า ๑๘ ปี เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้จึงเป็นกฎหมายที่สำคัญ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ได้นำเรียนท่านประธานสภาฯ เพื่อรายงานให้กับสภาแห่งนี้ พร้อมทั้งได้มีการแก้ไขรายงานดังกล่าวตามที่แจกไว้แล้ว และเพื่อให้ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านได้เข้าใจที่ตรงกัน เนื่องจากเป็นกฎหมายครั้งแรกในเรื่องนี้ที่พยายามร่างมาเป็นสิบ ๆ ปี ได้มีข้อมูลที่ตรงกัน โดยเจตนาของกฎหมายฉบับนี้คืออะไรกันแน่ เพื่อไม่ให้เข้าใจผิดการออกกฎหมายไป ขอเรียนท่านประธานฯ ว่าใช้พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า อย่าให้กฎหมายรักษากฎหมาย จงใช้กฎหมายรักษาความเป็นธรรมตามสภาพความเป็นจริง เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้ในการออกกฎหมายก็ต้องออกกฎหมายเพื่ออำนวยความเป็นธรรมตามสภาพความเป็นจริงและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งลำดับต่อไปผมขออนุญาตท่านประธานฯ ได้ให้คุณบัณฑิตซึ่งเป็นกรรมาธิการได้สรุปกฎหมายฉบับนี้ในรูปของวิดิทัศน์ ทั้งเพาเวอร์พอยต์ (Power Point) และอธิบายประมาณ ๑๕ นาที

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเดือนใจก่อนครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ดิฉัน เตือนใจ ดีเทศน์ มีคิวพูดก่อนคุณบัณฑูร เศรษฐศิโรตม์ ค่ะ เนื่องจากว่า พ.ร.บ.
ป่าชุมชนมีประวัติศาสตร์การเตรียมการและการเริ่มปฏิบัติของชุมชนที่อยู่ในป่า
ทั่วประเทศไทยทุกภาคมาแล้ว ๑๕ ปี ดังนั้นกรรมาธิการจึงได้นำร่างที่ประชาชน
๕๐,๐๐๐ ชื่อได้เข้าชื่อกันเป็นร่างหลักของกรรมาธิการ และจะขอใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที
เพื่อให้เห็นภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนนี้ ซึ่งทุกท่านมีอยู่ในมือแล้ว
ร่าง พ.ร.บ. ป่าชุมชนมีทั้งหมด ๕ หมวด ซึ่งเหตุผลหลักในการเสนอกฎหมายนี้คือการ
ส่งเสริมให้ราษฎรมีส่วนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาสภาพแวดล้อม มิใช่
ให้สิทธิชุมชนอย่างเดียวในการจัดการป่าชุมชน แล้วก็ส่งเสริมให้ราษฎรมีการรวมตัวกัน
เพื่อที่จะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของทรัพยากร มีความรักและความห่วงใย ส่งเสริมให้เกิด
ความร่วมมือในการรักษาระบบนิเวศและลดการทำลายป่า ฟื้นฟูสภาพป่า ผลการทำงานของ
คณะกรรมาธิการวิสามัญเราได้มีการประชุมไปถึง ๒๔ ครั้ง รวมทั้งการลงพื้นที่ไปดู
ข้อเท็จจริงของชุมชนที่รักษาป่าด้วย ได้มีการแก้ไขรายมาตราทั้งหมด ๑๔ มาตรา แล้วก็
กรรมาธิการวิสามัญสงวนความเห็น ๒ มาตรา ซึ่งเป็นมาตราที่เป็นหัวใจคือมาตรา ๒๕
และมาตรา ๓๔ และมีท่าน สนช. เสนอคำแปรญัตติ ๓ ท่าน และมี ๑ ท่านที่สงวน
คำแปรญัตติไว้ในบททั่วไป มาตรา ๕ เน้นถึงวัตถุประสงค์ของป่าชุมชน การขอจัดตั้ง
ป่าชุมชนต้องมีวัตถุประสงค์ ๕ ข้อ คือ

๑. เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ สภาพแวดล้อมและความหลากหลาย
ทางชีวภาพ
๒. มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชนอย่างสมดุลและ
ยั่งยืน
๓. ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลายของชุมชนที่จะอนุรักษ์ ฟื้นฟู
พัฒนา ควบคุม ดูแล และใช้ทรัพยากรธรรมชาติในป่า
๔. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ที่เสื่อมโทรมโดยการปลูกป่าทดแทน และ
๕. เสริมสร้างความร่วมมือในการจัดการป่าชุมชน

ขอเน้นว่าป่าชุมชนที่ตั้งขึ้นเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มิใช่สมบัติของชุมชนนั้น ๆ เป็นสาธารณประโยชน์เพื่อประโยชน์ร่วมกันของทุกคนในชาติ

โครงสร้างของคณะกรรมการป่าชุมชน มี ๓ ระดับ ระดับชาติเป็นคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนซึ่งจะกำหนดโครงสร้างของนโยบายและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ และระดับที่ ๒ คณะกรรมการป่าชุมชนจังหวัด และระดับที่ ๓ คือคณะกรรมการจัดการป่าชุมชน ดังนั้นแผนต่าง ๆ นี้ก็ต้องผ่านขึ้นมาตามลำดับขึ้นไป มีการกลั่นกรองกฎเกณฑ์กติกาอย่างเป็นระบบและเข้มงวด คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนระดับชาติ มีรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธาน มีปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธาน และกรรมการจากหน่วยงานภาครัฐระดับอธิบดีและผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น อธิบดีกรมป่าไม้ กรมอุทยาน ซึ่งทำนอชอธิบดีกรมป่าไม้ เป็นกรรมการและเลขานุการ ตามมาตรา ๙ มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ตามมาตรา ๑๐ คือออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการขอจัดตั้งป่าชุมชน การติดตามประเมินผลต่าง ๆ พิจารณาข้ออุทธรณ์หรือมติในการขอจัดตั้งหรือเพิกถอนป่าชุมชน พิจารณาการจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ คณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน แล้วก็มีข้าราชการในจังหวัด ๓ คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ๙ คน ซึ่งมีหน้าที่สำคัญตามมาตรา ๙ คือพิจารณาคำขอป่าชุมชนเพิ่มหรือลดเขตป่าชุมชนหรือเพิกถอนป่าชุมชน และประกาศคำขอจัดตั้ง อนุมัติแผนจัดการป่าชุมชน ต่อไปจะเป็นหมวดที่ ๔ การจัดตั้งป่าชุมชนนอกเขตอนุรักษ์ ซึ่งคุณบัญชา เศรษฐศิริโรตม์ จะเป็นผู้นำเสนอต่อไป ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณบัญชาครับ

นายบัญชา เศรษฐศิริโรตม์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ขออนุญาตใช้เวลาของสภาอีกเล็กน้อยเพื่อนำเสนอสาระในส่วนสำคัญถัดไปในเรื่องการจัดตั้งป่าชุมชนนั้นแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือป่าชุมชนนอกเขตอนุรักษ์ และในเขตอนุรักษ์ ในป่าชุมชนนอกเขตอนุรักษ์จะมีข้อบัญญัติอยู่ตามมาตรา ๑๘ ซึ่งกำหนดสาระสำคัญตามกฎหมายตามที่อยู่ในสไลด์ (Slide) ถ้าชุมชนต้องการจะยื่นจัดตั้งป่าชุมชน

นอกเขตอนุรักษ์จะมีข้อกำหนดเรื่องของอายุ เรื่องของจำนวน เรื่องของภูมิลาเนาที่ต้องอยู่มา ไม่น้อยกว่า ๕ ปี โดยไปยื่นคำขอต่อคณะกรรมการป่าชุมชนจังหวัดนั้น ๆ ในหนังสือคำขอ จัดตั้งสาระสำคัญก็จะต้องบอกวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน สิ่งสำคัญคือในข้อที่ ๒ จะต้อง ระบุแผนที่บริเวณป่าชุมชนที่จะขอดูแลจัดการ รวมทั้งแผนที่อาณาเขตติดต่อ แผนการจัดการ ป่าชุมชน ซึ่งจะระบุถึงกฎกติกาต่าง ๆ ที่ชุมชนนั้นได้ปฏิบัติในการดูแลจัดการป่าชุมชนมา ตามระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด-----

ทั้งนี้ป่าชุมชนที่ขอจัดตั้งจะมีบริเวณที่แบ่งโดยทั่วไปเป็นสิ่งที่เรียกว่า บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้สอย หรือถ้าบางชุมชนประสงค์จะขอจัดตั้งป่าชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ เพียงอย่างเดียวก็จะสามารถนำเสนอขึ้นขอจัดตั้งมาได้ ตัวอย่างที่ชุมชนได้ดำเนินการมา ระยะเวลาหนึ่ง มีการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสมัยใหม่จีพีเอส (GPS) เข้าไปจัด เพื่อที่จะบอก ได้ชัดเจนว่า ป่าชุมชนที่แต่ละชุมชนดูแลอยู่เป็นอย่างไร นี่ก็เป็นตัวอย่างกิจกรรมที่เกิดขึ้น จริงในพื้นที่ เมื่อมีการยื่นคำขอจัดตั้งจะมีกระบวนการทางกฎหมายอย่างเข้มงวดขึ้นต่อ กระบวนการป่าชุมชนจังหวัด มีการปิดประกาศ ถ้าไม่มีการยื่นคัดค้าน เนื่องจากการซ้อน ในพื้นที่ก็เป็นการพิจารณาโดยมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ป่าชุมชนไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งจะต้องเดินสำรวจในพื้นที่จริง เป็นความชัดเจนที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หลังจากนั้นก็นำมาเสนอรายงานต่อคณะกรรมการป่าชุมชนจังหวัด รวมทั้งข้อคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ว่า ควรจะดำเนินการต่อไปเช่นไร ทั้งนี้ คณะกรรมการป่าชุมชนจังหวัดมีอำนาจที่จะมีมติให้ จัดตั้งป่าชุมชนนั้นก็ได้อาจจัดตั้งเพียงบางส่วน หรือไม่ให้จัดตั้งป่าชุมชน ตรงนี้ยังเป็น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป่าชุมชนจังหวัด ซึ่งท่านผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน นอกเหนือจากนี้ในขั้นตอนที่ได้นำเสนอ ถ้าจะมีหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดไม่ว่าจะอยู่ ในท้องที่นั้นหรือไม่ ถ้ามีข้อมูลที่เห็นว่าชุมชนนั้น ไม่ได้มีพฤติกรรมดูแลป่าที่ดี เป็นชุมชน ที่ไม่สมควรจะได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งป่าชุมชนสามารถยื่นคัดค้านได้ตลอด ไม่จำเป็นต้อง เป็นคนที่อยู่ในพื้นที่นั้น ในส่วนที่สำคัญแล้วก็เป็นข้อถกเถียงกันมายาวนาน ๑๕ ปี คือเรื่อง ของหมวดที่ ๕ เป็นเรื่องของการจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ หลักการสำคัญคือ ชุมชนที่ ยื่นขอจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายกำหนด และมีขบวนการขั้นตอนตรวจสอบอย่างเข้มงวด ซึ่งผมจะได้ขออนุญาตนำเรียนถัดไป ส่วนสำคัญถูกกำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ (๑) ว่า เงื่อนไขที่ชุมชนจะขอจัดตั้งได้นั้นจะต้องเข้า ครบ ๔ เงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดในมาตรา ๒๕ กล่าวคือ ชุมชนนั้นต้องตั้งถิ่นฐานมา ก่อนการประกาศเขตอนุรักษ์ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างมาก จะนำเรียนขยายความต่อไป

ในส่วนที่ ๒ คือ ชุมชนนั้นต้องดูแลการจัดการพื้นที่ดังกล่าวในลักษณะที่ เราเรียกกันทั่วไปว่าเป็นป่าชุมชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีก่อนวันที่มายื่นขอจัดตั้งป่าชุมชน

ในประการที่ ๓ ต้องดูแลป่าชุมชนดังกล่าวต่อเนื่องมาจนถึงวันที่ขอจัดตั้งด้วย
ประการสุดท้าย ต้องมีพฤติกรรมที่เกื้อกูลต่อการดูแลรักษาป่า ทั้งนี้ กฎหมาย
กำหนดว่าต้องมายื่นขอภายใน ๕ ปีนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ในส่วนที่ ๒ นั้นเป็นส่วนที่ได้มีการเพิ่มเติมขึ้นมาจากร่างของรัฐบาล
ก็มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ได้เห็นชอบตามข้อความตรงนี้ ผมขออนุญาตเรียนเพื่อความ
ชัดเจนในเงื่อนไขตามมาตรา ๒๕ ๔ เงื่อนไขดังกล่าวนี้ สมมุติตัวอย่างในกรณีนี้คือ
อุทยานแห่งชาติออบหลวง ซึ่งมีการประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๔ สมมุติว่า
พระราชบัญญัติป่าชุมชนมีผลประกาศใช้ในปี ๒๕๕๐ นี้ ตัวอย่างนี้ชุมชน ก ดูแลการจัดการ
ป่ามา ๑๐ ปี แล้วมายื่นขอหลังจากกฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ ตามคุณสมบัติในข้อนี้ ชุมชน ก
ไม่มีสิทธิยื่นขอจัดตั้งป่าชุมชน ด้วยเหตุผลที่ว่าไม่ได้ดูแลป่าอย่างต่อเนื่อง คือ ไปสิ้นสุด
เมื่อปี ๒๕๔๖ ตามตัวอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ ในกรณีชุมชน
ขอดูแลการจัดการป่าต่อเนื่องมาจนถึงวันที่ยื่นขอจัดตั้ง แต่ยื่นดำเนินการมา ๕ ปี ตรงนี้ก็ขาด
คุณสมบัติ เนื่องจากไม่ครบ ๑๐ ปี ถ้าเป็นชุมชน ค ซึ่งอยู่มาหลังการประกาศเขตอุทยาน
แห่งชาติออบหลวง ดูแลการจัดการป่ามา ๑๒ ปี ได้ครบเงื่อนไขตามเกณฑ์ แต่ว่าเนื่องจาก
ชุมชนเข้ามาตั้งถิ่นฐานหลังวันที่ประกาศเขตอนุรักษ์ เพราะฉะนั้นก็ขาดคุณสมบัติเงื่อนไข
ในข้อที่ ๑ ก็ไม่ได้สิทธิ ในกรณีสุดท้ายขออนุญาตยกตัวอย่างคือ ชุมชน ง ดูแลการจัดการป่า
มา ๑๐ ปี ตามเงื่อนไข ตามเกณฑ์กฎหมาย มายื่นขอจัดตั้งหลังวันที่กฎหมายประกาศใช้
จะเป็นชุมชนเดียวตามตัวอย่างนี้ได้ ซึ่งขออนุญาตเรียนย้ำว่า ชุมชนนี้สิทธิที่ได้คือสิทธิ
ยื่นคำขอจัดตั้งป่าชุมชน สิทธิที่ได้คือสิทธิการยื่นคำขอจัดตั้ง ยังไม่ได้สิทธิในการดูแลจัดการ
ป่าชุมชน เมื่อยื่นคำขอจัดตั้งก็ต้องไปผ่านกระบวนการดังที่ผมได้เรียนต่อสภาไปก่อนหน้านี้
ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างเข้มงวด

สรุปประเด็นสำคัญในเรื่องนี้ก็คือว่า กฎหมายพระราชบัญญัติป่าชุมชนไม่ได้ให้สิทธิจัดตั้งป่าชุมชน โดยทันที แต่ให้สิทธิในการยื่นคำขอจัดตั้ง และพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ให้สิทธิแก่ทุกชุมชนที่อยู่ในป่าเขตอนุรักษ์ แต่ต้องเป็นชุมชนที่ดูแลรักษาป่า รวมทั้งมีเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด ๓ ข้อ อีก ๓ ข้อ ในมาตรา ๒๕ ชุมชนที่ทำลายป่ามีอยู่ คณะกรรมาธิการตระหนักถึงข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ แต่ชุมชนที่ทำลายป่าไม่มีคุณสมบัติใด ๆ ที่จะได้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ ทั้งนี้ ชุมชนที่ยื่นขอจัดตั้งก็ต้องผ่านกระบวนการคัดกรองอีกมาก ท้ายที่สุดอำนาจการตัดสินใจจะอนุมัติให้จัดตั้งป่าชุมชนหรือไม่นั้นยังอยู่ในอำนาจหน้าที่ของภาครัฐเป็นหลัก ทั้งกรรมการนโยบายระดับชาติและคณะกรรมการระดับจังหวัด ตามคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ ก่อให้เกิดปัญหาซึ่งมีการลงมติและจะมีกรรมการที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ขออนุญาตเรียนประเด็นนี้เพื่อความชัดเจน เงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๒๕ ๔ ข้อนั้นจะก่อให้เกิดชุมชน ๓ ประเภทขึ้นมา สมมุติว่านี่คือเขตอนุรักษ์ จะมีชุมชนที่อยู่ในเขตอนุรักษ์และถูกกันออกในวันที่มีการประกาศเขตอนุรักษ์ ขออนุญาตเรียกวันนี้เป็นชุมชนประเภทที่ ๑ มีชุมชนที่อยู่ในเขตอนุรักษ์มาก่อนในการประกาศเขตอนุรักษ์ จะโดยเหตุผลใดก็ตาม ไม่ได้มีการกันออก ก็มีชุมชนที่อยู่ในเขตอนุรักษ์ แตกต่างกัน คือมีการกันออกตั้งแต่ต้นหรือไม่ได้กันออกตามกระบวนการในการประกาศเขต มีชุมชนอีกประเภทหนึ่ง อยู่ติดหรืออยู่ใกล้เขตอนุรักษ์ และมีการดูแลการจัดการป่าชุมชนมาก่อนการประกาศเขตอนุรักษ์ ซึ่งตรงนี้เป็นประเด็นที่เห็นต่างกันระหว่างกรรมการเสียงข้างมากกับกรรมการเสียงข้างน้อย ผมขออนุญาตยกตัวอย่างในประเด็นพื้นที่ที่เป็นรูปธรรมจริง บ้านศิลาเพชร อำเภอปัว จังหวัดน่าน มีวงเล็ก ๆ ซ้ายมือของจอที่เป็นวงกลมสีเหลือง นั่นคือหมู่บ้านที่มีอยู่ ในหมู่บ้านนี้มีการดูแลพื้นที่ที่อยู่ด้านข้าง ที่เรียกกันว่า การจัดการกับป่าชุมชนมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง มีการประกาศอุทยานแห่งชาติ โดยมีเส้นสีแดงที่ลากขีดขึ้นมา ซึ่งในกรณีนี้เป็นการแบ่งเอาชุมชนที่เคยอยู่แล้วก็ใช้ป่านี้ออกไปนอกเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันชุมชนก็ยังมีดูแลจัดการป่าชุมชน ป่าตรงนี้ก็ยังมีสภาพที่สมบูรณ์อยู่ กรณีนี้คือชุมชนประเภทที่ ๑ ซึ่งมีอยู่จริง และมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งในสไลด์หน้าถัดไปนี้ ไม่ขออนุญาตอ่านชื่อเพื่อจะได้ประหยัดเวลา มีชุมชนอยู่ในทั่วทุกภูมิภาคที่เป็นลักษณะชุมชนประเภทที่ ๑ คือถูกกันออกในครั้งที่มีการประกาศเขตอุทยาน

แห่งชาติหรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า แต่ชุมชนนั้นยังคงมีพฤติกรรมดูแลรักษาป่า ที่เราเรียกกันว่าป่าชุมชนอยู่ มาถึงตรงนี้หลายท่านอาจจะมีข้อสงสัยว่าทำไมจึงมีชุมชนอยู่ในป่าหรืออยู่ใกล้เขตป่าอนุรักษ์ได้ ก็มีคำอธิบาย ๑ เหตุผล เป็นลักษณะวิถีชีวิต จารีตของชุมชนในป่าเขตร้อน และในช่วงหนึ่งเราก็มีการส่งเสริมให้มีการบุกเบิกป่า นับตั้งแต่ปี ๒๔๕๐ บริษัทบอมเบย์เบอร์รามาทำสัมปทาน เรามีการให้สัมปทานอย่างมากในช่วง ๒๕๐๐ มีชุมชนตามเข้าไปอยู่ตามบริเวณพื้นที่เขตสัมปทาน ในช่วงที่เร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจ การส่งเสริมปลูกพืชส่งออก ก็มีการส่งเสริมให้บุกเบิกป่า กว่าที่จะมาหยุดกันก็ตอนหลังจากมีเหตุการณ์ที่กระทุงแล้วก็มีปิดป่า ในขณะเดียวกันเรามียุคที่เรียกว่ายุคอนุรักษ์ป่า นับตั้งแต่มีพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ มีกระแสนอนุรักษ์เกิดขึ้นในช่วงนั้น แล้วก็มีการประกาศเขตอนุรักษ์ประเภทต่าง ๆ ขึ้นมาจำนวนมาก ซึ่งทำให้ชุมชนที่เคยอยู่ในป่ามาก่อน ตกอยู่ในพื้นที่ที่เราเรียกกันว่าเป็นเขตอนุรักษ์ ซึ่งวันนี้ชุมชนนั้นส่วนหนึ่งทำป่าชุมชน บางส่วนชุมชนนั้นยังมีพฤติกรรมที่เข้าไปในลักษณะที่ไม่ได้ดูแลรักษาป่า ซึ่งขอเรียนย้ำว่าตรงนั้นกฎหมายไม่ได้ให้สิทธิใด ๆ ในประเด็นดังกล่าวเรื่องชุมชนอยู่ในป่านั้นเคยมีพระราชดำรัสในเรื่องนี้อย่างชัดเจน มีถ้อยคำที่ผมขอประหยัดเวลาไม่ต้องอ่าน แต่ว่าโดยสาระสำคัญก็คือว่า พระราชดำรัสนี้ได้กล่าวให้เห็นถึงรากฐานของปัญหาในเรื่องนี้ว่า มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ทางราชการเป็นคนทำเหมือนกับว่าบุกรุกบุคคลซึ่งอยู่ในป่ามาก่อน ไม่ใช่คนบุกรุกกฎหมายของบ้านเมือง อันนี้ก็เป็นการชี้ให้เห็นถึงรากฐานปัญหาที่เป็นข้อพิจารณา ตกค้างมาจนถึงทุกวันนี้ วิธีตรวจสอบการตั้งถิ่นฐานของชุมชนเพื่อให้ดูว่าชุมชนมีคุณสมบัติดังกล่าวหรือไม่ ได้มีการหารือกันในกรมการแล้วก็เห็นว่าหลายวิธีสามารถพิสูจน์ตรวจสอบได้ ทั้งหมดรวม ๑๒ วิธี อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่ง

มาถึงหมวดท้าย ๆ เรื่องการจัดการป่าชุมชน ถ้าได้รับ สมมุติว่ายื่นขอไปแล้ว ได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งป่าชุมชนแล้ว ชุมชนนั้นจะต้องดูแลรับผิดชอบให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามแผน กฎหมายกำหนดขอบเขตไว้ชัดเจนว่ากิจกรรมอะไรบ้างที่ให้ทำได้ ตรงไหนห้ามทำ -----

ประเด็นที่ขออนุญาตเรียนย้ำอีกทีหนึ่งก็คือว่า ตามกฎหมายนี้สิทธิของชุมชนนั้นไม่ใช่เป็นสิทธิครอบครอง แต่เป็นสิทธิในการดูแลจัดการใช้ประโยชน์ให้เกิดความสมบูรณ์และยั่งยืน รูปแบบการจัดการป่าชุมชนซึ่งจะเป็นประเด็นที่โยงไปถึงข้อพิจารณาของสภาต่อไป ก็คือ การจัดการป่าชุมชน โดยปกติจะมีการแบ่งพื้นที่ป่าชุมชนออกเป็น ๒ แบบ ส่วนหนึ่งเรียกว่า บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ อีกส่วนหนึ่งเป็นบริเวณเพื่อการใช้สอย ซึ่งบริเวณเพื่อการใช้สอยนั้น จะมีสัดส่วนประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมด ในบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ก็จะมีป่าหลายแบบที่ชุมชนดูแลจัดการ กิจกรรมที่เกิดขึ้นก็เป็นการดูแลจัดการป่าในรูปแบบต่าง ๆ ลาดตระเวน ป้องกันไฟป่า เก็บหาของป่า ส่วนบริเวณเพื่อการใช้สอยนั้นจะเป็นการใช้ประโยชน์เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และยั่งยืน เป็นแหล่งอาหาร เป็นสมุนไพร ไม้พืชมงคลของป่า อันนี้คือภาพตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่เป็นรูปธรรม ดำรงมาแล้ว ๑๐ ปี มีการเอาพิธีกรรม วัฒนธรรม จารีตประเพณีเพื่อการดูแลรักษาป่า เช่น ภาพซ้ายบนเป็นการเอาสายสะดือเด็กที่เพิ่งคลอดนั้น ไปผูกไว้กับป่า ไม้ต้นนี้จะไม่สามารถตัดได้อีกต่อไป จะต้องดำรงคงอยู่ไว้ มีการจัดทำแนวป้องกันไฟป่า ปลูกต้นไม้พุ่มป่า หรือการร่วมลาดตระเวนกับเจ้าหน้าที่อนุรักษ์ ซึ่งช่วยแบ่งเบาภาระของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเป็นอย่างมาก บริเวณเพื่อการใช้สอยที่ชุมชนได้ใช้อยู่ เป็นกิจกรรมเก็บหาของป่า ซึ่งในกฎหมายกำหนดไว้ เช่น พืชหรือเห็ด การใช้ประโยชน์ในพื้นที่นี้คือจะมีกฎเกณฑ์กำหนด ตัวอย่างที่เห็นในรูป มีการขออนุญาตจากผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งก็เป็นตัวแทนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาถึงประเด็นที่เป็นส่วนสำคัญ ก็คือมาตรา ๓๔ ซึ่งยังมีการสงวนความเห็นไว้ สาระที่กฎหมายกำหนดดังที่เห็นอยู่ในสไลด์ ผมขออนุญาตอธิบายเพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นแบบนี้ ตามกฎหมายนี้เขียนไว้ว่า ห้ามทำไม้ในบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ในเขตป่าชุมชน บริเวณที่ได้นำเรียนสักครู่นี้ที่เป็นส่วนใหญ่ของป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ที่อยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ ห้ามทำไม้โดยเด็ดขาด แต่ถ้าเป็นบริเวณที่เรียกว่าป่าชุมชนบริเวณเพื่อการใช้สอยในกฎหมายนี้กรมวิชาการเห็นว่า อนุญาตให้ชุมชนใช้ประโยชน์จากไม้ไม่ได้ โดยมีข้อกำหนดไว้ชัดเจนตามมาตรา ๓๔ ว่า การใช้ประโยชน์จากไม้นั้นต้องทำเพื่อความจำเป็นเฉพาะเพื่อการใช้สอยในครัวเรือนหรือเพื่อกิจการสาธารณะของชุมชนเท่านั้น ห้ามใช้เพื่อธุรกิจการค้าพาณิชย์ เพราะฉะนั้นจึงเห็นความแตกต่างระหว่างข้อความที่เขียนไว้ว่า

ให้ใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งจะต้องมีการออกระเบียบของคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน ระดับชาติออกมาเท่ากับอีกครั้งหนึ่ง อันนี้เป็นภาพตัวอย่างกฎเกณฑ์การใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนที่มีอยู่และสภาพป่าก็ยังคงดำรงอยู่ ทั้งนี้ กฎเกณฑ์ที่ชุมชนใช้อยู่ในทุกวันนี้ไม่สามารถนำไปใช้ได้เลย ตามกฎหมายก็คือว่า ชุมชนจะต้องนำเสนอกฎเกณฑ์ให้คณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัดนั้น ได้พิจารณาก่อน ซึ่งกรรมการป่าชุมชนก็มีอำนาจที่จะพิจารณาว่าจะปรับปรุงกฎเกณฑ์ จะอนุญาตให้ใช้กฎเกณฑ์ตามที่เคยใช้มาหรือไม่ อย่างไร อันนี้ก็เป็นอย่างภาพหนึ่งของตัวอย่างกฎเกณฑ์ ภาพที่เป็นรูปธรรมซึ่งทางคณะกรรมการได้ลงไปในพื้นที่เพื่อแสดงให้เห็นว่า ป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ที่เราเรียกว่าป่าชุมชนบริเวณเพื่อการใช้สอยนั้นใช้สอยแล้วสภาพเป็นอย่างไร นี่ก็ภาพตัวอย่างที่มีอยู่ในพื้นที่จริง สภาพป่ายังคงความสมบูรณ์อยู่จากกฎเกณฑ์กติกาที่ชุมชนใช้อยู่ ณ ปัจจุบันความต่างของประเด็นของเรื่องนี้เป็นแบบนี้ ถ้าเป็นร่างมาตรา ๓๔ ของคณะกรรมการที่ได้ลงมติเป็นเสียงข้างมากไปก็คือบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ห้ามทำไม้โดยเด็ดขาด ป่าชุมชนที่เรียกว่าป่าชุมชนบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ แต่ถ้าเป็นป่าชุมชนบริเวณเพื่อการใช้สอยใช้ประโยชน์จากไม้ได้ อย่างไรก็ตามถ้าเป็นร่างของรัฐบาล ป่าชุมชนที่อยู่ในเขตอนุรักษ์ ไม่ว่าจะเป็บริเวณเพื่อการอนุรักษ์และบริเวณเพื่อการใช้สอยในร่างของรัฐบาลได้กำหนดว่า ห้ามใช้ประโยชน์จากไม้โดยเด็ดขาด อันนี้ก็เป็ความแตกต่างกัน ซึ่งคงได้มีการพิจารณาต่อไป

ในหมวดที่ ๖ ในตอนสุดท้าย ป่าชุมชนไม่รวมพื้นที่ทำกิน ไม่รวมที่อยู่อาศัย ภาพที่กรรมการได้ลงไปในพื้นที่ตรงนี้ชัดเจน กฎหมายได้กำหนดอย่างชัดเจน จัดตั้งป่าชุมชนแล้วเพิกถอนได้หรือไม่ เพิกถอนได้ถ้าสมาชิกป่าชุมชนนั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปรัฐลงโทษ และกฎหมายกำหนดลงโทษไว้อย่างรุนแรงมากขึ้น แต่ภาพสุดท้ายที่อยากจะนำเสนอให้เห็นว่า การควบคุมดูแลป่าชุมชนตามกฎหมายนั้นไม่ใช่เป็นการดูแลบังคับใช้กฎหมายโดยอำนาจรัฐหรือคณะกรรมการระดับชาติแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่จะมีภาคีต่าง ๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลควบคู่กันไป ใน ๓ ส่วนข้างล่าง เจ้าหน้าที่ป่าชุมชนก็ดี ตัวแทนองค์กรเอกชนก็ดี คณะกรรมการป่าชุมชนแต่ละพื้นที่ก็ดี จำเป็นที่จะต้องมีส่วนที่รับผิดชอบโดยตรงส่วนนี้ด้วย ก็ขออนุญาตใช้เวลาของสภาเพียงแค่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการ
 นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
 ป่าชุมชน พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑
 และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข”

นายวัฒนา สวรรยชาติ : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายวัฒนา สวรรยชาติ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา
 สวรรยชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เนื่องจากมาตรา ๓ มีการแก้ไข ผมก็เลยมี
 ข้อคิดเห็นที่อยากจะนำเสนอผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านคณะกรรมการ ก็คือคำว่า
 “ชุมชน” อันนี้พูดถึงว่ากลุ่มประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานและสื่อวัฒนธรรมร่วมกันมาโดยต่อเนื่อง
 ที่ผมเอาเรื่องนี้มาพูดก็เพราะว่าผมเป็นกรรมการอีก ๑ คณะ ก็คือ องค์กรชุมชน ซึ่งมีคำว่า
 “ชุมชน” อยู่เช่นเดียวกัน และคำคำนี้เป็นคำที่รู้จักกันทั่ว ๆ ไป แต่ความหมายอาจจะผิดกัน
 ไปบ้าง สำหรับคำว่า “ชุมชน” ของ พ.ร.บ. สภากองกรชุมชนนี้ก็คงจะเข้าสภาเร็ว ๆ นี้ก็ให้
 ความหมายไว้ค่อนข้างจะครอบคลุมแล้วก็สนับสนุน พ.ร.บ. ป่าชุมชน สำหรับท่านที่
 นำเสนออันนี้ก็คือท่านอาจารย์บรรศักดิ์ อูวรรณ โฉม ขอภัยที่เอ่ยนาม แล้วก็กรรมการ
 ทั้งหลายที่ช่วยกันอภิปรายจนกระทั่งได้คำจำกัดความที่เราคิดว่าน่าจะถูกต้องที่สุดแล้วก็
 สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และอาจจะเป็นบรรทัดฐานของ พ.ร.บ. ฉบับอื่น ๆ ต่อไป ผมขอ
 อนุญาตอ่านอย่างรวดเร็ว “ชุมชนหมายถึงกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกัน โดยมีผลประโยชน์
 และวัตถุประสงค์ร่วมกันเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนกัน หรือทำกิจกรรมอันชอบด้วยกฎหมาย
 และศีลธรรมร่วมกัน หรือดำเนินการอื่นอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก มีการ
 ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และมีระบบบริหารจัดการและการแสดงเจตนาแทนคุณได้”
 อันนี้จะไปสอดคล้องกับ พ.ร.บ. ป่าชุมชนมากกว่าความหมายของเดิมที่มีอยู่นี้ เมื่อสักครู่นี้

มีผู้นำเสนอว่า ชุมชนที่ทำลายป่าก็มี ชุมชนอะไรซึ่งไม่ได้อยู่ในเกณฑ์นี้ก็มี เพราะฉะนั้น ความหมายของชุมชนตาม พ.ร.บ. สภาก่อตั้งชุมชนนี้น่าจะครอบคลุมมากกว่า หมายถึง กลุ่มคนที่หวังดีที่จะทำประโยชน์กับป่า กับบ้านเมือง ผมก็เลยมีคำถามต่อท่านประธานฯ เพิ่มเติมด้วยว่าคำคำเดียวกันนี้ในเมื่อปรากฏใน พ.ร.บ. หลาย ๆ ฉบับจำเป็นจะต้อง เหมือนกันหรือไม่ อย่างเช่น คำว่า “ชุมชน” นี้เป็นต้น สมมติว่าไปปรากฏที่อื่นอีกจะต้อง ให้คำจำกัดความอันเดียวกันหรือว่าต่างคนต่างต่างกันไปตามเรื่อง ถ้าถามผม ใจผมคิดว่า น่าจะเป็นคำคำเดียวกันแล้วก็เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน อันนี้ก็ขอเรียนเสนอ ๒ ประเด็น ๑. ก็คือจำเป็นจะต้องเหมือนกันหรือไม่ คำจำกัดความจำเป็นจะต้องเหมือนกันหรือไม่ แล้วที่ ๒. คือคำจำกัดความของคำว่า “ชุมชน” ของสภาก่อตั้งชุมชนนี้ควรจะรัดกุมและ ครอบคลุมมากกว่าของที่นำเสนอใน พ.ร.บ. ป่าชุมชน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอบครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม หมอบอำพล จินดาวัฒนะ กรรมาธิการครับ อยากจะกราบเรียนว่า เท่าที่มีความ เข้าใจแล้วก็เห็นกฎหมายมาจำนวนมาก คำจำกัดความของคำคำเดียวกันในกฎหมายแต่ละ ฉบับจะมีความเหมือนและต่างกัน ขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์และสาระที่จะใช้ในกฎหมายนั้น ๆ อย่างกฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุขนี้จะมีคำจำกัดความเกี่ยวกับเรื่องบริการ สาธารณสุข ซึ่งแต่ละฉบับก็จะแตกต่างกันออกไปตามเหตุตามผลที่จะใช้สำหรับฉบับนั้น ๆ สำหรับคำว่า “ชุมชน” ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ทางกรรมาธิการได้พิจารณานี้ก็ใช้ คำจำกัดความเพื่อให้เป็นประโยชน์สำหรับการที่ไปขยายความต่อไปเรื่องป่าชุมชน ซึ่งเป็น หัวใจสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้

ส่วนคำว่า “ชุมชน” ของร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชนก็เขียนขึ้นมา เพื่อให้ครอบคลุมสาระที่จะนำไปขยายความเรื่องสภาองค์กรชุมชน ดังนั้นกระผมกราบเรียน ในนามของคณะกรรมการว่า การที่ใช้คำว่า “ชุมชน” ในร่างนี้ ในมาตรา ๓ นี้ก็น่าจะเหมาะสมสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านวัฒนายังติดใจอีกไหมครับ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ไม่ติดใจครับ ผมเพียงหารือท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แต่ละฉบับไม่เหมือนกัน ในสารัตถะจะเหมือนกัน แต่ว่าในข้อปลีกย่อยจะไม่เหมือนกัน เชิญท่านครับ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ผม อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมไม่ได้ขอแปรญัตติในมาตรานี้ แต่ก็เผอิญเพิ่งเห็น ขออนุญาตตั้งประเด็นคำถามคำว่า “ป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ยังไม่มีบุคคล ได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน ผมไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องทั้งหมดหรือเปล่า ผมยกตัวอย่าง อย่างเช่น ที่ดินสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน ผมเข้าใจว่าก็จะเป็นที่ดินที่ไม่มีบุคคลได้ตามประมวลกฎหมายที่ดินเหมือนกัน ผมไม่แน่ใจเหมือนกัน เพียงแต่ตั้งประเด็นเท่านั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการเชิญครับ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ครับ ผม พลเอก สุรินทร์ จริง ๆ แล้วผู้ที่ลุกขึ้นมาตั้งประเด็นนั้นตรงใจผมมาก เพราะผมเองเป็นคนเสนอขอแก้ไข แล้วก็ในขณะฝ่ายกฎหมายของสภากำลังร่าง ให้ผมอยู่ว่าจะแก้ไขทั้งหมด ๓ พระราชบัญญัติด้วยกันคือ ป่าปี ๒๕๕๔ อุทยานปี ๒๕๐๔ แล้วก็ป่าสงวนปี ๒๕๐๗ คำจำกัดความคำว่า ป่าและที่ดินทั้งหลายนี้ให้ตรงกับความเป็นจริง คำว่า “ป่า” คือที่ดินและสิทธินี้ไม่รู้ว่าเป็นป่าอะไรกันแน่ เพราะฉะนั้นก็ค่อนข้างจะเห็นด้วย

ที่จะแก้ไข แต่ว่ามีเหตุผลของฝ่ายกฎหมายเหมือนกันของจากกรมป่าไม้จากผู้รักษาป่าว่า เหมือนเมื่อสักครู่นี้คือชุมชน ชุมชนนี้จะเหมือนกฎหมายอีกชุมชนหนึ่งใหม่ ถ้ากฎหมายป่า และคำว่า “ป่า” ต้องเหมือนกันหมด ถ้าแก้ต้องแก้หมด อันนั้นก็อยากจะให้ทางป่าไม้ได้อธิบายความว่าที่โซ่ผู้นี้มีเหตุผลอะไร ซึ่งก็มีเหตุผลว่าทำไมต้องใช้กฎหมายอย่างนี้ แต่ใจจริงแล้วอ่านแล้วก็งง แล้วยังงงกันต่อไปจนกว่าจะมีการแก้ทั้งหมดด้วย ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ขอให้ทางกรมการ ผู้แทนจากกรมป่าไม้ กรมอุทยานได้ชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายมนู ทองศรี (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพทุกท่าน กระผม มนู ทองศรี กรมการ ขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ คำว่า “ป่า” เป็นนิยามในต้วบทกฎหมายซึ่งกฎหมายอันนี้ ผมขอยกว่าเป็นกฎหมายเรียกว่า กลุ่มกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ซึ่งขณะนี้เรามีอยู่ทั้งสิ้น ๖ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ๒๕๐๗ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ ๒๕๐๘ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ กลุ่มกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ดังกล่าวจะใช้นิยามร่วมกันหรือนิยามเดียวกัน คือนิยามคำว่า “ป่า” จากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งนิยามคำว่า “ป่า” หมายความว่าที่ดินที่ยังไม่มีบุคคลได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งนิยามคำว่า “ป่า” ในพระราชบัญญัติป่าไม้ก็ลอกเลียนแบบหรือเอาอย่างมาจากคำว่า “ที่ดิน” ในประมวลกฎหมายที่ดิน ป่า นิยามคำว่า “ที่ดิน” เพราะฉะนั้นที่ดินต้องโยงไปหาประมวลกฎหมายที่ดิน-----

ซึ่งมีนิยามอยู่ในมาตรา ๑ ประมวลกฎหมายที่ดิน หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึงภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลด้วย เพราะฉะนั้นใช้นิยามเดียวกัน เพราะฉะนั้นนิยามคำว่า “ป่า” จึงเชื่อมโยงกับที่ดิน บุคคลทั่วไปมักเข้าใจว่า ป่า หมายความว่า ดิน ไม้ พืช ไม้ต่าง ๆ ที่ขึ้นอยู่บนพื้นดิน ที่จริงแล้วบรรดาดิน ไม้ต่าง ๆ เป็นเพียงส่วนประกอบของที่ดินซึ่งเป็นทรัพย์ประธานเท่านั้น เนื่องจากต้นไม้สามารถงอกขึ้นเองได้หรือปลูกขึ้นทดแทนได้ตราบดินที่ยังมีที่ดินอยู่พื้นที่บริเวณนั้นก็ยังคงถือว่าเป็นป่า แม้ว่าจะมีต้นไม้เล็กน้อยเพียงใดก็ตาม ดังนั้นการที่กล่าวอ้างว่าป่าเสื่อมสภาพซึ่งเจตนาหมายถึงที่ดินผืนนั้นไม่มีต้นไม้หรือต้นไม้อยู่น้อย และเมื่อตีความว่าเสื่อมสภาพแล้วก็จะยึดถือครอบครองกรรมสิทธิ์เป็นเรื่องที่ได้แย้งกันอยู่เสมอมา ความจริงป่าจะไม่หมดสภาพตราบเท่าที่ที่ดินผืนนั้นยังไม่มีบุคคลใดได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน ก็จะต้องมีสภาพเป็นป่าตามคำนิยามใน พ.ร.บ. ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพราะฉะนั้นป่านี้จะไปเชื่อมโยงคำว่า “ป่าไม้” ถ้าเอาต้นไม้มาเป็นหลักในการกำหนดนิยามก็จะเป็นการกำหนดนิยามทางด้านวิชาการ ซึ่งเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว กระทบได้เรียนจากคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บรรดาอาจารย์ท่านก็ได้สั่งสอนพร้อมทั้งตำราว่า ป่าไม้นั้นตามหลักวิชาการแล้วเราแยกออกมาเป็น ๒ ประเภท คือ ป่าดงดิบหรือป่าไม้ผลัดใบ ป่าดงดิบยังแยกออกเป็นป่าดิบเมืองร้อน ป่าสน ป่าพรุ และป่าชายหาด ประเภทที่ ๒ ก็คือป่าผลัดใบแยกออกเป็นป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และป่าหญ้า เพราะฉะนั้นการที่นิยามคำว่า “ป่า” หมายถึงที่ดินที่ยังมีได้มีบุคคลได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดินเห็นว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ผ่านมาและปัจจุบันแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณอดิศักดิ์ครับ นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : ท่านประธานฯ ครับ ผม อดิศักดิ์ อีกครั้งครับ คือเมื่อสักครู่เราก็ผ่านไปในเรื่องของคำว่า “ชุมชน” ว่า ชุมชนในกฎหมายหนึ่งกับชุมชนในอีกกฎหมายหนึ่งนี้อาจจะมีความหมายหรือนิยามแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์ของการที่จะใช้ให้ครอบคลุมในกฎหมายนั้น ๆ ในกฎหมายนี้เวลาเราพูดถึงเรากำลังจะพูดถึงการบริหารจัดการเรื่องป่าชุมชน ทีนี้ถ้าสมมุติเมื่อสักครู่นี้ที่ผมหยิบยกขึ้นมาเป็นเพียงคล้าย ๆ

ประเด็นตัวอย่างว่า ถ้าที่สาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกันนี้ ซึ่งจะยังไม่มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้สิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึงมีคำถามว่า ที่ดินนั้นในกฎหมายนี้จะเรียกว่าเป็นป่าหรือเปล่า ถ้าท่านเรียกว่าเป็นป่าก็แสดงว่าจะใช้ถูกต้อง แต่ถ้าท่านบอกตรงนั้นไม่ใช่ป่า คำนิยามนี้ผมก็สงสัยว่าจะไม่สามารถครอบคลุมตรงนั้นได้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ กรรมาธิการ กระผมอยากจะขออนุญาตหารือท่านประธานฯ คือ เนื่องจากมาตรานี้ที่จริงแล้วมีการแก้ไข แต่เป็นการแก้ไขจำกัดความในบางคำ และในคำว่า “ป่า” ได้มีการถกเถียงกันในกรรมาธิการแล้วก็ได้มีการลงมติกันด้วย ในที่สุดกรรมาธิการเราไม่แก้ไขคำว่า “ป่า” เพราะฉะนั้นในคำว่า “ป่า” นี้เราไม่ได้มีการแก้ไข แล้วก็กรรมาธิการไม่ได้มีการสงวนความเห็นเป็นเสียงข้างน้อย แล้วก็ได้มีการแปรญัตติ กระผมในนามของกรรมาธิการขออนุญาตยืนยันคำว่า “ป่า” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ยังตั้งใจอีกไหมครับ คุณอดิศักดิ์ เชิญครับ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : เรียนท่านประธานฯ ครับ ไม่ได้คิดจะเอาชนะคะคานหรือครับ เพียงแต่ตั้งเป็นประเด็นว่าควรจะต้องถูกต้องเท่านั้น ถ้าเห็นว่าถูกต้องผมก็ไม่ได้ตั้งใจ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม จักรมณฑ์ ผาสุกวนิช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตกลับมาเรื่องชุมชนหนึ่งคือผมไม่ตั้งใจเรื่องจำกัดความ เพียงแต่อยากจะถามว่า การที่เขียนว่าสืบทอดวัฒนธรรมร่วมกันมาโดยต่อเนื่องนี้ การที่จะไปวินิจฉัยว่าเขาสืบทอดวัฒนธรรม ใช้คำว่า “สืบทอดวัฒนธรรมมา” นี้จะมีความยุ่งยากหรือเปล่าในการที่จะไปตีความ คือถ้าเขาดำรงชีวิต

คือตั้งถิ่นฐานและดำรงชีวิตมาที่ชั่วคนหรือว่าหลายสิบปี ถ้าอย่างนั้นก็นับได้ แต่ว่าถ้าเขียนบอก
ว่า สืบทอดวัฒนธรรมนี้ ถ้าเขาไม่ได้สืบทอดวัฒนธรรม และวัฒนธรรมนี้ก็คือคงจะเป็น
หมายถึงประเพณีในท้องถิ่นอันนั้น แต่ในการตีความใช้คำว่า “และ” จะเกิดความยุ่งยาก
เพราะว่าสืบทอดวัฒนธรรมมาต่อเนื่อง แต่ผมไม่คิดใจเรื่องคำจำกัดความนี้ เพียงแต่ว่า
ในการที่ไปตีความของเจ้าหน้าที่บอกว่า คุณไม่ได้สืบทอดวัฒนธรรมมาเลยนี้ คุณมาตั้ง
ถิ่นฐานเฉย ๆ นี้ คุณก็ไม่มีสิทธิแล้ว ต้องมีอะไรที่ทำให้การตีความที่สามารถทำให้ชัดเจน
มากกว่า เพราะฉะนั้นผู้ที่เดือดร้อนนี้คือชุมชนที่เขาอยู่ตรงนั้น เพราะว่าเจ้าหน้าที่มาตีความ
บอกว่าไม่มีการสืบทอดวัฒนธรรมนี้ก็ได้แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าขอความกรุณาว่า
ตรงนี้คือผมไม่คิดใจ เพียงแต่ว่าเป็นห่วงว่าเวลาที่จะไปปฏิบัติไปบอกว่าคนนี้ใช้ชุมชน
หรือไม่ก็จะมีปัญหาตามมา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะชี้แจงอะไรใหม่ครับ
ตรงนี้ เชิญเลขธิการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๔ ไม่มี
การแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘
มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๑๕
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ กรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖
และมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข”

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดิศักดิ์

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ทราบดีว่า
มาตรา ๑๗ นี้ไม่ได้มีการแก้ไข ผมก็ไม่ได้เสนอขอแปรญัตติ แต่มาเห็นนิดเดียว ตั้งเป็น
ข้อสังเกต เพราะได้คู่แล้ว ถ้าท่านประธานฯ อนุญาต เพราะอันนี้ไม่มีการแก้ไข เพียงแต่ว่า
เพื่อความรอบคอบเท่านั้น ในมาตรา ๑๗ ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
ป่าชุมชนจังหวัดนั้น (๑) พิจารณาคำขอเพิ่มหรือลดเขตป่าชุมชน หรือเพิกถอน คือ
ถ้าอ่านคู่แล้วเหมือนกับว่าคณะกรรมการจะมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำขอเพิ่ม
คำขอลด คำขอเพิกถอน ผมไม่ทราบอย่างนั้นหรือเปล่า แต่ถ้าดูจากเนื้อหาสาระจริง ๆ แล้ว
คณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัดนี้จะมีอำนาจพิจารณาคำขอ อันนี้ผมตั้งเป็นข้อสังเกต
เพื่อให้รอบคอบเท่านั้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการจะชี้แจง
อะไรใหม่ เชิญคุณเตือนใจ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพเป็นการพิมพ์ผิด ที่จริงต้องเป็น พิจารณาคำขอ แล้วเว้นวรรค เพิ่มหรือลด จึงจะครบถ้วนทุกวัตถุประสงค์ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๔ การจัดตั้งป้าชุมชนนอกเขตอนุรัักษ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ ถึงมาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การจัดตั้งป้าชุมชนในเขตอนุรัักษ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็นและมีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการก่อนครับ

นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพทุกท่าน ผม ปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา กรรมการ เรื่องกฎหมายป้าชุมชนนี้ กรรมการทุกคนรวมทั้งผมเองด้วยก็ได้ร่วมกันผลักดันมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ก็ยังมีเรื่องที่จะต้องหยิบยกขึ้นมาให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาเพียงประเด็นเดียวที่เกี่ยวพันกับมาตรา ๒๕ นี้ ซึ่งในมาตรา ๒๕ นี้เป็นเรื่องของการที่จะขอให้ป้าชุมชนในเขตอนุรัักษ์ -----

ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพ คงทราบว่าในป่านั้นก็แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทหลัก ๆ ประเภทที่ ๑ ก็เป็นป่าทั่วไปนะครับ ซึ่งบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับก็มีเรื่องของกฎหมายป่าไม้ และเขตป่าสงวน ซึ่งปัจจุบันก็เป็นที่ทราบและประจักษ์อันดีว่าก็มีผู้เข้าไปครอบครอง โดยทั้งชอบและไม่ชอบ โดยกฎหมายเป็นจำนวนมากอยู่แล้ว ส่วนประเภทที่ ๒ นี้ที่ถือว่าเป็นเขตป่าอนุรักษ์นี้ก็พอจะประมวลได้ว่ามีป่า ๓ ประเภทหลัก ๆ ก็คืออุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและต้นน้ำ อุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้นเกิดขึ้นตามบทบัญญัติของกฎหมาย แต่ว่าต้นน้ำนี้เป็นมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งกำหนดให้พื้นที่ต่าง ๆ เป็นพื้นที่สงวนหวงห้ามเด็ดขาดเพื่อกันไว้เป็นเขตต้นน้ำ และโดยเหตุที่ภูมิวิเศษณ์ของประเทศไทยนี้เป็นภูมิวิเศษณ์ที่อาศัยป่าดิบเป็นหลัก เราไม่มีพื้นที่ที่เป็นหิมะครอบคลุม ไม่มีพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ที่มีอันตรายอย่างมาก ดังนั้นภูมิวิเศษณ์ของเรานี้จึงเป็นภูมิวิเศษณ์ที่เป็นเปราะบาง เพราะว่ามันุษย์นี้ก็อยากจะเข้าไปอยู่ในพื้นที่ที่เปราะบางเหล่านั้น เพราะว่าไม่ต้องผจญกับปัญหาของธรรมชาติมากนักเหมือนกับในพื้นที่อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในบริเวณซึ่งเหนือกว่าเส้นศูนย์สูตรขึ้นไปเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นพื้นที่เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นเขตอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือต้นน้ำ จึงกลายเป็นประการอันสุดท้ายในการที่จะรักษาต้นน้ำ รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งยังชีวิตให้กับเราและลูกหลานที่อยู่ต่อไปในอนาคต เรื่องของการมีป่าชุมชนในพื้นที่ที่ไม่ใช่เป็นเขตอนุรักษ์ ซึ่งได้แก่ป่าสงวน และป่าประเภทอื่น ผมคิดว่าเราได้ตกลงใจกันไปนานแล้วว่าการจะให้การสนับสนุนอย่างยิ่ง แต่ประเด็นที่ยังมีปัญหาอยู่ในขณะนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ซึ่งเราคงจะต้องตัดสินใจกันในวันนี้ ก็คือในพื้นที่เขตอนุรักษ์ เดิมนั้นนักอนุรักษ์ทั้งหลายก็คิดว่าป่าอนุรักษ์นั้นไม่ควรจะมีมนุษย์เข้าไปอยู่เลย ซึ่งอันนั้นก็เป็นหลักเกณฑ์ซึ่งหลายคนบอกว่าไม่ทันสมัยอีกต่อไปแล้ว เพราะว่าแนวคิดที่ว่าคนอยู่กับป่านี้เริ่มที่จะเกิดความแข็งแกร่ง แล้วก็มีความหลายแห่ง ซึ่งเราเป็นที่ยอมรับว่ามีคนเข้าไปอยู่ในป่าแล้วก็สามารถจัดการได้ดีกว่ารัฐด้วยซ้ำ แต่ว่าคำถามก็มีอยู่ว่าการที่จะให้คนเข้าไปอยู่ในป่าอนุรักษ์โดยยึดหลักการที่ว่าคนอยู่กับป่าได้นั้นจะมีกฎเกณฑ์กติกาอย่างไร กระผมก็เรียนว่าในช่วงที่มีการเสนอกฎหมายนี้ โดยเป็นทั้งกฎหมายของรัฐบาลและกฏหมายที่ทาง สนช. เองนี้เป็นผู้เสนอเข้าไป หลักเกณฑ์เบื้องต้นก็คือว่าเรายอมรับว่าในที่ที่เป็นป่าอนุรักษ์นี้มีคนเข้าไปอยู่แล้ว

หลายแห่งนะครับ เราคงเลิกพูดกันว่าใครบุกใครนะครับ เพราะเป็นเรื่องที่บางครั้งก็พิสูจน์กันไม่ได้ แล้วก็แม้จะพิสูจน์แล้วก็ไม่มีใครยอมรับ แต่เราบอกว่าเมื่อชุมชนที่เข้าไปอยู่ก่อนที่จะมีการประกาศเขตนั้นได้แสดงให้เห็นในพฤติกรรมและเป็นที่ยอมรับก่อนข้างจะชัดเจนว่าได้ทะนุบำรุงป่าไม้ ได้ทะนุบำรุงทรัพยากรธรรมชาติจนเป็นที่ประจักษ์ยอมรับกันทั่วไปได้ว่าคนเหล่านั้นเป็นคนที่รักธรรมชาติจริง เราถึงยินยอมให้คนเหล่านั้นอยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ต่อไป ซึ่งอันนี้ก็เป็นหลักการใหญ่ ซึ่งพวกเราก็ได้ตัดสินใจไปแล้ว-----

- ๕๑/๑

แต่ว่าในขณะที่ก็มีรายการเสนอขึ้นมาว่า จะมีการแก้ไขมาตรา ๒๕ ซึ่งเปลี่ยนแปลงหลักการไปจากเดิมบ้าง โดยขยายในลักษณะที่ว่าชุมชนที่อยู่นอกเขตป่าอนุรักษ์ แต่ได้มีส่วนในการทำนุบำรุงป่าอนุรักษ์เป็นระยะเวลาหนึ่งนี้อาจจะมีสิทธิในการที่จะยื่นขอที่จะเข้าไปดำเนินการในป่าชุมชนได้ ซึ่งอันนี้เป็นหลักที่ค่อนข้างจะแตกต่างจากหลักที่ให้ไว้เดิมก็คือว่า ชุมชนนั้นต้องอยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ แต่ที่เขียนขยายออกมานี้เป็นลักษณะว่าชุมชนซึ่งอยู่นอกเขตป่าอนุรักษ์ แต่ได้ทำการอนุรักษ์ป่านี้สามารถที่จะยื่นขอป่าชุมชนเพื่อเข้าไปบริหารในป่าชุมชนได้ คำถามที่ผมได้ตั้งไว้ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการเสียงส่วนน้อยนี้ก็คือว่า ในแง่ของความเป็นธรรมนี้ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า ป่าอนุรักษ์นี้มักจะมีการประกาศทับบนป่าสงวนหรือป่าเดิมอยู่แล้ว ซึ่งก็หมายความว่า ชุมชนซึ่งไม่ได้ถูกกันเข้าไปอยู่ในเขตอนุรักษ์หรือถูกกันออกนั้นก็จะได้สิทธิอื่น ๆ แล้ว เช่น สิทธิในการอยู่ในเขตป่าไม้มิ่ว่าจะมีสิทธิในลักษณะใดก็ตาม เพราะว่าสิทธิตามกฎหมายที่คืบค้ำยังไม่มั่นคงกว่ารัฐบาลจะดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย มีสิทธิตามพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินซึ่งก็ออกมาช่วยกันรับรองสิทธิของคนเหล่านี้ ถามว่าจะเป็นธรรมหรือไม่ที่คนเหล่านี้จะมีสิทธิต่อไปที่จะจัดการทรัพยากรป่าไม้มิในเขตอนุรักษ์หรือไม่ แล้วคนที่เข้าไปดำเนินการซึ่งจะมีปัญหาในการตีความในอนาคตมาก เช่น กรณีคนที่เข้าไปทำยางในป่าก็ได้ ขณะนี้ก็มีกรรมาธิการจะเข้าไปกรีดยางได้หรือไม่ อย่างนี้เป็นต้น ก็จะเป็นปัญหาในเรื่องของการจัดการการตีความซึ่งเป็นเรื่องแรกซึ่งผมคิดว่าคงจะต้องพิจารณากันให้ดี

ในประเด็นต่อไปก็คือว่า มีคู่ทางอื่นที่จะดำเนินการให้คนที่อยู่นอกเขตป่าอนุรักษ์ แต่ว่ารักษาป่าอนุรักษ์นี้ได้มีสิทธิในการจัดการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญซึ่งให้ไว้ เช่น กรณีร่วมโครงการต่าง ๆ ของรัฐ หรือถ้ารัฐเห็นด้วยตัวเองเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนว่าที่เหล่านั้นไม่ควรจะสงวนหวงห้ามอีกต่อไป ซึ่งผมเองก็รับข้อเท็จจริงว่ามีที่หลายแห่งซึ่งไม่ควรจะสงวนหวงห้ามอีกต่อไป ก็กันพื้นที่เหล่านั้นออกไปเป็นป่าธรรมดาเสีย และบุคคลเหล่านั้นก็สามารถที่จะรวมตัวกันเป็นชุมชนแล้วก็ไปขอพื้นที่เพื่อจะจัดการเป็นเขตป่าชุมชนได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผมคิดว่าเรื่องนี้เราคงจะต้องตัดสินใจด้วยเหตุผล ๒ - ๓ ประการด้วยกันก็คือว่า

อันที่ ๑ การขยายสิทธิเหล่านี้จะสิ้นสุดหรือไม่ ทำนองเดียวกับเรื่องสิทธิครอบครอง ซึ่งเมื่อเข้านี้ท่านสมาชิกฯ ก็ได้พิจารณาผ่านการแก้ไขประมวลกฎหมายที่ดินไปแล้ว เพื่อให้การครอบครองที่ดินนี้จบสิ้นกันเสียที สิทธิประเภทนี้อาจจะขยายไปอย่างไร เรายังไม่ค่อยจะทราบแน่นอนว่าจะเป็นอย่างไร แม้ว่าสิทธิอันนี้จะเป็สิทธิเพียงเพื่อขอคณะกรรมการในระดับต่าง ๆ ซึ่งมี ๒ ระดับ ก็มีระดับชาติกับระดับพื้นที่ -----

- ๕๒/๑

แต่ในประสบการณ์ในการทำงานของผมตั้งแต่ทำงานมานี้ไม่เคยเห็นว่าคณะกรรมการต่าง ๆ นี้จะทนความกดดันในเรื่องการขอสิทธิของประชาชนได้เลย ซึ่งส่วนหนึ่งก็เป็นเรื่องที่ถูก เพราะฉะนั้นตรงนี้เราคงจะต้องตัดสินใจว่า พื้นที่เหล่านี้เราจะสงวนหวงห้ามเด็ดขาดต่อไป หรือให้เฉพาะสิทธิกับคนที่อยู่ตรงนั้นจริง ๆ หรือจะขยายสิทธิไปให้กับที่เขาเคยกำกับดูแล แล้วก็ช่วยกันฟื้นฟูป่า เป็นธรรมชาติหรือไม่อย่างไร ผมอยากจะขอให้ท่านสมาชิกฯ ได้พิจารณา

ในประเด็นสุดท้ายก่อนที่จะผ่านประเด็นเรื่องนี้ไป ผมคิดว่าในแง่กฎหมายนี้ สิทธิอันนี้เป็นสิทธิที่เกิดจากหลักการใหม่ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อก่อนนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับมอบอำนาจจากประชาชนผ่านรัฐบาลเพื่อทำหน้าที่ปกป้องดูแลรักษาป่า ต่อมาก็มีการเปลี่ยนนโยบายไปต่าง ๆ นานา จนกระทั่งมีอยู่ช่วงหนึ่งซึ่งป่าไม้นี้ถูกทำลายอย่างมากมาย แต่ในระยะหลัง ๆ นี้เนื่องจากการประกาศพื้นที่หวงห้ามนี้ก็ทำให้การบุกรุกลดน้อยถอยลงบ้าง แต่ก็ยังไม่อยู่ในระดับที่เป็นที่น่าพอใจ ขณะนี้เรากำลังจะเปลี่ยนหลัก โดยให้ประชาชนนี้เข้ามามีอำนาจในการดูแลจัดการ ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกต้อง เพราะบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญก็วางมาตรฐานไว้อย่างนั้นในหมวดเกี่ยวกับสิทธิชุมชน แต่ประเด็นที่ผมอยากจะหารือแล้วก็ให้เป็นข้อสังเกตไว้ ผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ก็คือว่า เรื่องทำนองนี้คล้าย ๆ กับเรื่องประชาธิปไตย เพื่อนสมาชิกฯ คงจำได้ว่าสมัยตอนที่เรามารับหน้าที่ สนช. ในครั้งแรก ๆ กฎหมายอันแรก ๆ ที่รัฐบาลเสนอนี้ก็คือกฎหมายที่แก้ไขจำนวนร้อยละของงบประมาณที่ต้องโอนไปให้องค์กรปกครองท้องถิ่น และที่แก้ไขได้ผมเชื่อว่าเป็นเหตุการณ์พิเศษจริง ๆ เพราะว่าเป็นรัฐบาลชุดนี้ มี คมช. มี สนช. เราจะทำอย่างนั้นได้ไหมถ้าเกิดความผิดพลาดต่อไปในกฎหมายที่เราากำลังจะออกใหม่ ๆ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมคิดว่าหลักค่อยเป็นค่อยไปนี่เป็นหลักที่ควรจะต้องดำเนินการ ต้องเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าเรากำลังตั้งสิทธิใหม่ เรากำลังเคลื่อนย้ายวิธีการดูแลทรัพยากรธรรมชาติมาให้ประชาชนดูแลซึ่งผมคิดว่าเป็นหลักการที่ถูก แต่ว่าเราควรจะต้องเปิดกว้างใหม่ เร็วใหม่ อันนี้เป็นเรื่องที่ผมอยากจะฝากมวลสมาชิกฯ ให้ช่วยพิจารณา ถ้าการเป็นไปที่เราควรจะต้องเปิดอย่างรวดเร็ว ท่านสมาชิกฯ ก็คงจะต้องรับบทบัญญัติของกฎหมายที่กรรมการเสียงส่วนมากได้เขียนไว้ให้ แต่ถ้าเพื่อเห็นว่ายังคงจะต้องดูไปก่อน

โดยให้สิทธิในระดับหนึ่งกับคนกลุ่มหนึ่ง ก็คงจะต้องดูว่า จะมีการดำเนินการให้เป็นไปตาม
ที่กรรมการเสียงส่วนน้อยได้เสนอหรือไม่ประการใด กระผมขอขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีท่านกรรมการ
ที่สงวนความเห็นไว้จะแถลงอะไรเชิญครับ

- ๕๓/๑

นายมนู ทองศรี (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพทุกท่าน กระผม มนู ทองศรี กรรมธิการเสียงข้างน้อย ผมขอเรียนเสริมท่านปีติพงศ์ ผมขออนุญาตที่เอ่ยนาม ผมขอให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพื้นที่อนุรักษ์ จะสืบสนอยู่นิดหนึ่งตรงที่ว่ากรมอุทยานแห่งชาติฯ เราดูแลพื้นที่เขาเรียกว่าป่าอนุรักษ์ ป่าอนุรักษ์ในที่นี้เราแยกออกเป็น ๒ ส่วน ก็คือป่าอนุรักษ์ ตามกฎหมายก็คือที่ได้ประกาศเป็นเขตอุทยานตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเรียบร้อยแล้ว แล้วก็เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ากับเขตห้ามล่าสัตว์ป่าที่ได้ ประกาศตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเรียบร้อยแล้ว เรียกว่าป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย นอกนั้นยังเป็นป่าอนุรักษ์ที่ยังไม่ได้มีประกาศตามกฎหมาย ก็คือพื้นที่เตรียมการที่จะประกาศ ได้แก่ พื้นที่ต้นน้ำลำธารอีกส่วนหนึ่ง และนอกนั้นก็ยังมี สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ วนอุทยานที่เราใช้บังคับโดยกฎหมายป่าสงวนแห่งชาติ เพราะพื้นที่ดังกล่าวยังอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มิได้เป็นป่าอนุรักษ์ กับคำว่า “เขตอนุรักษ์ของป่า” ร่างป่าชุมชนฉบับนี้จะมีความหมายแตกต่างกันนิดหนึ่ง คำว่า “เขตอนุรักษ์” ในร่างกฎหมายป่าชุมชนนี้ได้มีนิยามไว้แล้วในร่างมาตรา ๓ ผมขออนุญาต อ่าน “เขตอนุรักษ์ หมายความว่าเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตอื่นที่เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือพื้นที่ที่มีคุณค่าของสิ่งแวดล้อมอันควรแก่การอนุรักษ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” เพราะฉะนั้น เขตอนุรักษ์ตามร่างกฎหมายฉบับนี้จะหมายถึงเฉพาะเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่าที่ประกาศถูกต้องตามกฎหมายแล้วเท่านั้น เพราะฉะนั้น สรุปได้ว่า เขตพื้นที่เตรียมการที่ยังไม่ได้ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่าก็ดี หรือเขตต้นน้ำลำธารตามมติ ครม. ก็ได้ หรือพื้นที่อื่นที่สมควรแก่การอนุรักษ์ยังไม่เป็นเขตอนุรักษ์ตามกฎหมายนี้ตราบใดที่ยังไม่กำหนดในกฎกระทรวง ที่นี้เมื่อจัดตั้งป่าชุมชนแล้วยังมีคำอีกคำหนึ่งเรียกว่า บริเวณเพื่อการอนุรักษ์กับบริเวณเพื่อการใช้สอย ตอนนี้มี ๓ อนุรักษ์ ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายอุทยานแห่งชาติ กฎหมาย สัตว์ป่า เขตอนุรักษ์ตามร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน แล้วก็บริเวณเพื่อการอนุรักษ์

ในเขตป่าชุมชน ผมขอเรียนข้อมูลอย่างนี้ กรมอุทยานแห่งชาติฯ เป็นกรมที่ตั้งขึ้นมาใหม่ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ รับภาระหน้าที่ในการอนุรักษ์ คุ่มครอง ดูแล รักษาทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า พืชมัตถุทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศป่าไม้ ควบคุม ป้องกันการบุกรุกทำลายป่า ศึกษาวิจัยและพัฒนาวิธีการอนุรักษ์พืชมัตถุป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืชและความหลากหลายทางชีวภาพ กรมนี้เป็นกรมตั้งขึ้นมาใหม่มีอายุ ๕ ปี แต่เราได้รับการก็คือภารกิจด้านการจัดการอุทยานแห่งชาติกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซึ่งแยกรับมาจากกรมป่าไม้ กรมป่าไม้ตั้งมา ๑๑๑ ปีแล้ว ก็แสดงว่าเป็นภารกิจใหม่ในภารกิจเก่าในกรมใหม่ จึงขอเรียนข้อมูลว่า ขณะนี้กรมอุทยานแห่งชาติฯ มีพื้นที่ที่รับผิดชอบชัดเจน รวมพื้นที่ประมาณ ๑๐๕ ล้านไร่ ผมขอแยกเป็นดังนี้ พื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายที่ได้ประกาศไปแล้ว ก็คืออุทยานแห่งชาติ ๑๐๗ แห่ง พื้นที่ ๓๔ ล้านไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๕๗ แห่ง ๒๒ ล้านไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๓๘ แห่ง ๑.๒ ล้านไร่ รวมพื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายประมาณ ๕๘ ล้านไร่ นอกนั้นก็พื้นที่ที่เตรียมการประกาศก็คือพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ กำลังเตรียมประกาศที่จะประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติให้ถูกต้องตามกฎหมายอยู่อีก ๔๑ แห่ง ๑๒ ล้านไร่ เตรียมประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๓ แห่ง อีก ๐.๕ ล้านไร่ เตรียมประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าอีก ๑๕ แห่ง ๑.๒ ล้านไร่ รวมพื้นที่ที่จะเตรียมประกาศอีกประมาณ ๑๔ ล้านไร่-----

นอกนั้นยังมีพื้นที่ต้นน้ำลำธารตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ก็คือลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ ชั้นที่ ๒ พื้นที่ลุ่มน้ำอันนี้จะทับซ้อนอยู่ในป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายก็คืออุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ประมาณ ๕๐ ล้านไร่อยู่นอกพื้นที่อนุรักษ์ก็คือน้ำตกเป็นป่าสงวนแห่งชาติอยู่ประมาณ ๑๒ ล้านไร่ แล้วก็มีพื้นที่อื่น ๆ ก็วนอุทยาน ๑๑๒ แห่ง ๐.๗ ล้านไร่ สวนพฤกษศาสตร์ ๑๖ แห่ง ๐.๐๔ ล้านไร่ สวนรุกขชาติอีก ๕๕ แห่ง ๐.๐๓ ล้านไร่ รวมประมาณ ๑๐๕ ล้านไร่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมอุทยานแห่งชาติฯ มีกฎหมายที่รับผิดชอบโดยตรงที่กล่าวไว้แล้วก็คือพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ในกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ จัดว่าเป็นกลุ่มกฎหมายอนุรักษ์ในกลุ่มกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ซึ่งมีเจตนารมณ์ชัดเจนท่านครับ ในพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ การประกาศอุทยานแห่งชาติก็เพื่อคุ้มครอง รักษาทรัพยากรธรรมชาติเดิมที่มีอยู่ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าไม้ ภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป ส่วนพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าก็มีเจตนารมณ์เพื่อการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และกำหนดบริเวณที่ดินให้เป็นที่อยู่ของสัตว์ป่าอย่างปลอดภัย ปราศจากการรบกวน คือมีเจตนารมณ์เพื่อที่จะรักษาพื้นที่อนุรักษ์เอาไว้เป็นกฎหมายที่เข้มข้น แล้วก็ตามนโยบายการป่าไม้แห่งชาติกำหนดไว้ว่า ประเทศไทยควรมีป่าไม้อย่างน้อย ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ประเทศ แยกออกเป็นป่าเศรษฐกิจ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ป่าอนุรักษ์ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ป่าอนุรักษ์ที่ผมกล่าวนี้แหละครับคือเป็นภาระหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ที่จะต้องประกาศให้ได้ตามเป้า ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แต่จนถึงขณะนี้เรายังไม่สามารถประกาศป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายได้ตามที่กำหนด เพราะฉะนั้นอย่างที่ท่านปิดวงศักรได้ให้ข้อมูลไว้แล้วว่าในป่าอนุรักษ์ซึ่งเป็นป่าผืนใหญ่มีถึง ๑๐๕ ล้านไร่ นี้ก็ยอมไม่เคล็ดที่จะมีประชาชนเข้าไปยึดถือครอบครองในพื้นที่ สรุปร่าว ๆ ตัวเลขกลม ๆ ขณะนี้มีราษฎรเข้าไปถือครองในพื้นที่อนุรักษ์ประมาณไม่น้อยกว่า ๑๔๐,๐๐๐ ราย ไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ชุมชน เนื้อที่ประมาณ ๑.๕ ล้านไร่ ซึ่งเป็นปัญหามวลชนยากที่จะผลักดันออกจากพื้นที่ได้ รัฐบาลจึงได้มีมติผ่อนผันให้อยู่ทำกินตามมติ ครม. ๓๐ มิ.ย. ๒๕๔๑

และให้มีการตรวจพิสูจน์การครอบครองที่ดินดังกล่าว ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ และต่อมาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยไม่ว่าฉบับปี พุทธศักราช ๒๕๔๐ หรือ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติให้ชุมชนท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการ บำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ซึ่งในการนี้ก็จะเข้ามามีส่วนร่วม ในการดูแลรักษาและฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชด้วย เพราะฉะนั้นการมีส่วนร่วมในการจัดการ บำรุง รักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืนในเขตอนุรักษ์ ควรที่จะกำหนดให้มีระดับการมีส่วนร่วมในระดับที่พอดี จึงจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ ในการขอจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ว่า จะต้องเป็นชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานมาก่อนการประกาศ เขตอนุรักษ์นั้น หมายความว่า ได้ไปดูแลป่าหรือตั้งถิ่นฐานก่อนที่จะประกาศเขตอนุรักษ์ แต่ละแห่งที่ขอจัดตั้งป่าชุมชน และจะต้องเป็นชุมชนที่ดูแลรักษาป่าไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ก่อนที่กฎหมายฉบับนี้จะมีผลบังคับ และต้องมีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม ของการดำรงชีพที่เกื้อกูลต่อการดูแลรักษาป่าอีกด้วย -----

ซึ่งอันนี้กรรมการเสียงข้างน้อยก็ได้ขอสงวนเอาไว้ตามร่างมาตรา ๒๕ ที่ขอสงวนเอาไว้ ผมขอสรุปข้อแตกต่างระหว่างที่กรรมการเสียงข้างน้อยกับกรรมการเสียงข้างมาก มีอยู่ ๒ ประเด็น คือร่างมาตรา ๒๕ ที่กรรมการเสียงข้างมากเสนอมานี้กำหนดให้ชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานมาก่อนประกาศเขตอนุรักษ์ ไม่ว่าจะอยู่ในเขตหรือนอกเขตอนุรักษ์มีสิทธิขอจัดตั้งป่าชุมชนได้ ส่วนร่างกรรมการเสียงข้างน้อยที่ขอสงวนเอาไว้เห็นควรกำหนดให้เฉพาะชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานมาก่อนการประกาศเขตอนุรักษ์และอยู่ในเขตอนุรักษ์เท่านั้นที่จะได้สิทธิขอจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์

ส่วนประเด็นที่ ๒ ก็คือการกำหนดระยะเวลาในการดูแลรักษาป่าเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในการขอจัดตั้งป่าชุมชน กรรมการเสียงข้างมากกำหนดอายุระยะเวลาในการดูแลรักษาป่าไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีก่อนวันที่ขอจัดตั้งป่าชุมชน ซึ่งมีสาระสำคัญแตกต่างจากร่างกรรมการเสียงข้างน้อยที่ขอสงวนเอาไว้ กำหนดระยะเวลาไว้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ เพราะฉะนั้นชุมชนที่จะมีสิทธิเข้าไปขอทำป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์จะต้องดูแลรักษาป่าอย่างต่อเนื่องมาจนกระทั่งถึงวันที่ขอไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี สมมุติว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับในปี ๒๕๕๐ ชุมชนดังกล่าวจะต้องดูแลรักษาป่ามาก่อนอย่างน้อยปี ๒๕๔๐ ถึงจะมีสิทธิขอทำป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์นั้นได้ ส่วนร่างของกรรมการเสียงข้างมากให้เวลาดูแลรักษาป่า ๑๐ ปีจนถึงวันขอจัดตั้งป่าชุมชน อันนั้นหมายความว่า ถ้าหากท่านดูแลรักษาป่าเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ มาถึงปี ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ร่างกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้เป็นเวลา ๕ ปี แต่ท่านสามารถยืดเวลาได้ไปอีก ๕ ปี เพราะบทร่างมาตรา ๒๕ วรรคแรก ตอนท้ายเขียนไว้ว่า ให้ยื่นคำขอภายใน ๕ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ก็แสดงว่าชุมชนที่ดูแลรักษาป่ามาเพียง ๕ ปี แล้วก็ชะลอดูแลต่อไปอีกสัก ๕ ปี ก็สามารถที่จะขอจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์นี้ได้ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ป่าอนุรักษ์นอกจากที่ผมได้ชี้แจงว่ามีเจตนารมณ์ตามกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ เพื่อสงวนและคุ้มครองรักษาไว้ นอกจากนั้นเรายังมีอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพื้นที่อนุรักษ์อย่างน้อย ๗ อนุสัญญา ผมขอเรียนดังนี้ ก็คือ อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่าง

ประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของโลก อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย โครงการมนุษย์และชีวมณฑล ภายในเขตป่าอนุรักษ์ที่กรมอุทยานแห่งชาติมีพื้นที่ที่มีทิวทัศน์สวยงามหรือมีความงามหลากหลายทางชีวภาพสูง และมีพื้นที่ที่สำคัญซึ่งควรจะสงวนเอาไว้มิให้กิจกรรมของมนุษย์เข้าไปรบกวน เช่น พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ตามมติคณะรัฐมนตรี การกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ พื้นที่ที่มีพืชหรือสัตว์ป่าหายากหรือใกล้สูญพันธุ์อยู่อาศัย พื้นที่ที่มีทิวทัศน์ธรรมชาติสวยงาม มีปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่น่าสนใจหรือมีจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์หายาก มีประวัติความเป็นมาที่มีคุณค่าในด้านประวัติศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์อันควรรักษาไว้ -----

พื้นที่ที่มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติไว้แล้ว พื้นที่ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ พื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศ พื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง พื้นที่ที่มีคุณค่าทางด้านธรณีหรือโบราณคดี พื้นที่ที่มีระบบนิเวศซึ่งอาจถูกทำลายหรือได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย พื้นที่เพื่อการศึกษา การวิจัยทางวิชาการ หรือพื้นที่ทางราชการได้อนุญาตให้บุคคลใดเข้าใช้ประโยชน์ พื้นที่ที่จำแนกไว้เป็นเขตอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรีในการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่ที่ต่อแหลมต่อความมั่นคงของประเทศ เป็นต้น พื้นที่เหล่านี้ไม่ควรที่จะให้เข้าไปดำเนินการจัดตั้งป่าชุมชน เพราะฉะนั้นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยจึงขอขึ้นตามร่างมาตรา ๒๕ ที่ขอสงวนฯ ไว้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการที่ขอสงวนฯ ไว้ ใครจะอภิปรายอีกไหมครับ คุณวัลลภ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตใช้สิทธิอภิปรายตอนสุดท้ายได้ไหมครับท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีเพื่อนสมาชิกฯ ที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ เชิญพลเอก สนั่น ครับ

พลเอก สนั่น มะเร็งสิทธิ์ : กราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม พลเอก สนั่น มะเร็งสิทธิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ร่างของรัฐบาลไว้ กระผมได้ชี้แจงเหตุผลการขอแปรญัตติต่อกรรมาธิการวิสามัญแล้ว แต่คณะกรรมาธิการวิสามัญไม่เห็นด้วย ผมจึงจำเป็นต้องขอสงวนคำแปรญัตติ และต้องมาขอรับกานเวลาของสภาอันทรงเกียรติในวันนี้ สิ่งที่กระผมขอแปรญัตติคือ ผมไม่เห็นด้วยในการจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ ผมจึงแปรญัตติขอให้ตัดความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ในหมวด ๕ ออกทั้งหมด

สรุปสั้น ๆ ก็คือผมขอคัดค้านการจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ทุกกรณี ท่านประธานฯ ครับ ป่าชุมชนควรจะเป็นป่าที่คนหรือชุมชนร่วมกันสร้าง ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ ปกครองและนำไปมาใช้ประโยชน์ได้ ป่าอนุรักษ์ควรจะเป็นสมบัติของชาติ ของแผ่นดิน ซึ่งหมายถึงอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขตต้นน้ำลำธาร ถ้าเราจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ได้จะก่อให้เกิดการสูญเสียป่าไม้ของชาติครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดอีกครั้งหนึ่ง กระผมจึงขออนุญาตชี้แจงเหตุผลความจำเป็นต่อที่ประชุมสภา อันทรงเกียรติในวันนี้ ดังต่อไปนี้

ท่านประธานฯ ครับ การมีร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน โดยหลักการแล้ว เป็นสิ่งที่ดีมาก เพราะจะเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ ปกครอง ดูแลและได้ใช้ประโยชน์ จะเห็นว่า เมื่อได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ฉบับนี้เข้าสู่สภานิติบัญญัติฯ แห่งนี้ รัฐบาลรับไปพิจารณา นำเข้าไปพิจารณา คณะรัฐมนตรี ได้มีอนุมัติเมื่อต้นเดือนเมษายน นำกลับเข้ามาสู่สภาแห่งนี้อีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายนที่ผ่านมา ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบผ่าน ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนฉบับนี้ด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ เห็นด้วยทุกเสียงที่เข้าประชุม ไม่มีเสียงคัดค้านแม้แต่คะแนนเดียว แสดงให้เห็นว่า โดยหลักการของร่างพระราชบัญญัติ ป่าชุมชนนั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนประสงค์และอยากให้มีการมีร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนในลักษณะ นี้ โดยหลักการเป็นสิ่งที่ดีที่ทุกคนปรารถนาได้เกิดขึ้นมานานพอสมควรแล้ว -----

- ๕๗/๑

ผมได้ศึกษาค้นคว้าทราบว่าริเริ่มครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔ คือ ๑๖ ปีที่ผ่านมา ด้วยความปรารถนาดีของผู้มีจิตใจในการอนุรักษ์ทุกคน แต่เมื่อร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ถูกมองว่ามีการหมกเม็ด มีการแอบแฝงซ่อนเร้น เพื่อช่วยสิทธิของชุมชนที่บุกรุกอยู่ในเขตต้นน้ำลำธาร อันเป็นเขตอนุรักษ์ โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือบางพื้นที่ต้องการให้ชาวเขาที่อยู่ต้นน้ำได้อยู่อาศัยอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้น กฎหมายที่ดีที่ทุกคนอยากได้ฉบับนี้จึงไม่สามารถออกมาได้ ทำให้ชุมชนที่ต้องการสร้างป่าชุมชนนอกเขตอนุรักษ์ในภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศจำนวนมากได้รับผลกระทบ ไม่มีกฎหมายรองรับ ป่าชุมชนที่ถูกต้องตามกฎหมายจึงเกิดขึ้นไม่ได้ จึงเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว นักอนุรักษ์ได้ชี้แจงเหตุผลให้เห็นว่า เป็นการให้สิทธิชุมชนมากกว่าความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ป่า นักอนุรักษ์บางคนยังชี้เพิ่มเติมให้เห็นว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายนิรโทษกรรมคนที่บุกรุกป่า เป็นกฎหมายฟอกการกระทำผิดให้เป็นคนที่ถูกกฎหมาย พร้อมกับให้ข้อเสนอแนะด้วยว่า หลักการที่ดีของป่าชุมชนที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ มีส่วนร่วมในการปกครองดูแลและให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์ด้วยนั้น ชุมชนควรจะมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูดูแลรักษาป่าในผืนดินอันเป็นสาธารณประโยชน์ ชุมชนไม่ควรจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือจัดการในป่าอนุรักษ์ซึ่งถือเป็นสมบัติของคนทั้งประเทศ ดังนั้น ป่าชุมชนจึงควรอยู่นอกเขตอนุรักษ์เท่านั้น เหตุผลเพราะหลักการการมีพระราชบัญญัติป่าชุมชนเป็นสิ่งที่ตรากฎหมายในลักษณะนี้เคยผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่มาติดขัดในการประชุมสมัชชาภูมิสภาครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ สมัชชาภูมิสภาส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ การพิจารณาในครั้งนั้นได้มีการเคลื่อนไหวของสมาพันธ์ สมาคม ชมรม องค์กร เครือข่าย ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มอนุรักษ์ทั่วประเทศ นักวิชาการด้านนิเวศวิทยา สังคมวิทยา นักเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมได้ยื่นจดหมายเปิดผนึกของ ๓๑ องค์กรเครือข่าย พร้อมกับยื่นรายชื่อประชาชนกว่า ๑๕,๐๐๐ ชื่อ สนับสนุนมติที่ประชุมสมัชชาภูมิสภาเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ กัดค้านการทำป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ ท่านประธานฯ ครับ

เสียงสะท้อนหลังคณะรัฐมนตรีผ่านพระราชบัญญัติป่าชุมชนฉบับนี้เป็นเสียงของประชาชนเมื่อต้นเดือนเมษายนที่ผ่านมาจากข่าวสังคมหนังสือพิมพ์เดลินิวส์วันที่ ๑๑ เมษายน หน้า ๕

สรุปได้ดังนี้ รัฐบาล.....เห็นดีเห็นงามกับการผลักดันกฎหมายป่าชุมชน โดยไม่รู้ตัวว่า กำลังทำบาปกับชาติบ้านเมือง ๒. มีหลักการอยู่ที่การประกาศเขตป่าชุมชนได้ในเขต ป่าอนุรักษ์ที่มีความอุดมสมบูรณ์ พร้อมกับอนุญาตให้ตัดไม้ใช้สอยกันได้โดยถูกต้องตาม กฎหมาย ๓. นายทุนก็จะจับมือกับชาวบ้านหาทำเลพื้นที่ไม่มีค่าทางเศรษฐกิจ ประกาศเป็น ป่าชุมชน แล้วค่อย ๆ ตัดไม้แล้วแปรรูปออกมาขาย กฎหมายผลาญป่าฉบับนี้เคยเถียงกันมา กว่า ๑๐ ปี ทุกครั้งตอบไม่ได้ว่าทำไมเอาเขตอนุรักษ์มาเป็นป่าไม้ใช้สอย ทำไมไม่เอาพื้นที่ เสื่อมโทรมปลูกต้นไม้ไว้ใช้สอยเอง อย่างป่าชุมชนรักษาป่า-----

- ๕๘/๑

ขอให้เอาภาพถ่ายทางอากาศมาเปรียบเทียบ มีชุมชนผุดขึ้นที่ไหนป่าไม้เสียหายที่นั่น
ภาวะโลกร้อน ภูเขาถล่ม น้ำป่าทะลัก น้ำท่วมบ้านเรือน ผู้คนล้มตาย ทรัพย์สินเสียหาย
ล้วนแต่เกิดจากการตัดไม้ทำลายป่าทั้งสิ้น ปี ๒๕๓๑ เกิดน้ำป่าและท่อนซุงถล่ม จนรัฐบาล
ต้องประกาศปิดป่า แต่รัฐบาลวันนี้กำลังจะเปิดป่าตัดต้นไม้โดยไม่สนใจคนไทยที่ได้รับ
ผลกระทบจากธรรมชาติวิปริต ท่านประธานฯ ครับ หลังเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคมที่ผ่านมา
ได้มีพระราชเสาวนีย์สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถฝากฝังคนในชาติให้ช่วยกัน
รักษาป่าไม้ ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ประกาศเรื่องของป่าไม้เป็นวาระแห่งชาติ ตัวเลขของทาง
ราชการล่าสุดผมได้จดบันทึกไว้ กรมป่าไม้ได้ชี้แจงหลังวันที่ ๑๑ สิงหาคมที่ผ่านมาว่า
ป่าไม้ของชาติปัจจุบันมีเนื้อที่ที่บันทึกไว้ ๑๔๓.๘๘ ล้านไร่ มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรมจัดสรรให้ราษฎรทำกิน ๓๔.๒๖ ล้านไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าอยู่เพียง
๑๐๙.๖๒ ล้านไร่เท่านั้น ในพื้นที่ป่าที่เหลือนี้ได้ประกาศเป็นป่าอนุรักษ์ คืออุทยานแห่งชาติ
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า รวมทั้งสิ้น ๕๕.๒ ล้านไร่ ประกาศเป็นเขตต้นน้ำ
ลำธารอีก ๑๐.๕ ล้านไร่ รวมเขตอนุรักษ์ที่ประกาศรวมกันเหลือเพียง ๖๕.๗ ล้านไร่
หรือประมาณ ๗๐ ล้านไร่เท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีความต้องการป่าอนุรักษ์เป็น
๒๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑ ใน ๔ ของพื้นที่ทั้งประเทศ ก็คือ ๘๐ ล้านไร่ ขณะนี้เหลือป่าอนุรักษ์
ไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เหลือเพียง ๑๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น จึงเป็นความวิตกกังวลของเจ้าหน้าที่
และนักอนุรักษ์ทุกคน ท่านประธานที่เคารพ ผลของการทำลายป่าแบบไม่หยุดยั้งในห้วงที่
ผ่านมาได้ส่งผลร้ายให้เห็นชัดเจน ซึ่งทุก ๆ ท่านทราบดี เกิดภาวะโลกร้อน เกิดปัญหา
ดินถล่ม บ้านเรือนเสียหาย ทรัพย์สินถูกทำลาย ประชาชนเสียชีวิตมากมายทุก ๆ ปี จะเห็น
ได้ชัดเจนตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ เป็นต้นมา เกิดปัญหาดินถล่ม ทับบ้านเรือนที่บ้านกระทุง
จังหวัดนครศรีธรรมราช รัฐบาลต้องประกาศปิดป่า ห้ามนำไม้ซุงออกจากเขตอนุรักษ์
บทเรียนครั้งนั้นเป็นภาพชัด แต่ว่าการตัดไม้ทำลายป่าก็มิได้หยุดยั้งมาจนถึงปัจจุบัน
เป็นเหตุให้เกิดภัยพิบัติเพิ่มขึ้น ธรรมชาติผันแปร ฝนตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาล
เกิดการเปลี่ยนแปลงภาวะแวดล้อมมากมายจะยกตัวอย่างย้อนไปจากนี้แค่ ๑๐ ปี เช่น
ปี ๒๕๔๒ ดินถล่มที่อำเภอเขาชะภู จันทบุรี ๒๕๔๓ บ้านธารทิพย์ บ้านโพธิ์เงิน
จังหวัดเพชรบูรณ์ ปี ๒๕๔๔ บ้านวังชัน จังหวัดเพชรบูรณ์ ประชาชนเสียชีวิต

สนช. ๖๕ เป็นพิเศษ

เกศราภรณ์ ๕๘/๒

ทรัพย์สินเสียหายจำนวนมาก ๒๕๑๕ บ้านน้ำแร็ก อำเภอแม่แจ่ม เชียงใหม่ ๒๕๔๗
บ้านกองบอด อำเภอแม่แจ่ม อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ปี ๒๕๔๘ อำเภอท่าปลา
อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ บ้านเรือนเสียหายเกือบ ๔,๐๐๐ หลัง ประชาชนเสียชีวิต
เกือบ ๔๐๐ คน เป็นปัญหาที่ฟื้นฟูทราบจนกระทั่งถึงวันนี้ก็ยังไม่เสร็จ-----

- ๕๘/๑

ปี ๒๕๕๐ หลังพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเพียงวันเดียว เกิดดินถล่มที่บ้านอีต่อง ทองผาภูมิ กาญจนบุรี วันที่ ๒๕ - ๒๖ สิงหาคม ดินโคลนถล่ม ที่ภาคเหนือ ๑๐ กันยายนดินถล่มอีกที่อำเภอห่มสัก อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย วันที่ ๒๕ - ๓๐ กันยายนน้ำท่วมดินถล่มที่แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ วันที่ ๕ - ๖ ตุลาคมน้ำท่วม ดินถล่ม พิชณุโลก เพชรบูรณ์ แม่ฮ่องสอน เชียงราย แล้วก็กำลังจะเกิดขึ้นต่อ ๆ ไป อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นเหล่านี้ล้วนมีสาเหตุมาจากการตัดไม้ทำลายป่าทั้งสิ้น ท่านประธานฯ ครับ ท่านทราบไหมว่า ป่าไม้เมืองไทยที่สูญเสียต่อเนื่องมาโดยตลอด ไม่สามารถที่จะหยุดยั้งได้เลย ถ้าหากจะมองย้อนต้นเหตุจากนโยบายของรัฐบาลแล้ว สรุปตามห้วงเวลาได้สำคัญ ๆ ๒ ครั้ง คือ ครั้งแรกในช่วงต้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ระหว่างฉบับที่ ๒ ถึงฉบับที่ ๔ รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมพืชเกษตรเป็นสินค้า ส่งออก มีการบุกรุกป่าอย่างขนานใหญ่หลังปี ๒๕๐๐ เป็นต้นมา เพื่อปลูกพืชส่งขาย เช่น ฝ้าย ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย ช่วงนี้ประเทศไทยต้องสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ ทั่วประเทศอย่างมหาศาล ครั้งต่อมาผมขอเรียกว่าเป็นรัฐบาลหาเสียง คือรัฐบาลเมื่อปี พุทธศักราช ๒๕๑๘ ระยะนั้นเป็นระยะเริ่มต้น เหตุการณ์ต่อผู้ที่มีความรุนแรงในพื้นที่ป่า ทุกภูมิภาคของประเทศ ป่าถูกบุกรุก คนอยู่ในป่าเป็นผลเสียด้านความมั่นคงอย่างยิ่ง ฝ่ายความมั่นคงต้องการอพยพคนออกจากป่า แต่รัฐบาลขณะนั้นซึ่งผมเรียกว่ารัฐบาลหาเสียง ได้ห้ามไว้ ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๑๘ ไม่ให้อพยพคนออกจากป่า คนทำกินอยู่ ตรงไหนก็ให้อยู่ที่นั่น ประวัติศาสตร์หน้านี้นักอนุรักษ์ทุกคนได้บันทึกไว้ในใจว่า รัฐบาลนั้น เป็นรัฐบาลที่เป็นต้นเหตุของการสูญเสียป่าไม้ครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด แม้จะเป็นรัฐบาลระยะสั้น ๆ แต่รัฐบาลต่อมาได้ช่วยเหลือความต้องการของฝ่ายความมั่นคงได้แต่เพียงประกาศปิดป่า คือห้ามมิให้บุคคลเข้าไปและอาศัยอยู่เพื่อผลในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายได้เพียงชั่วคราว เท่านั้น ภายหลังจากที่เหตุการณ์ความมั่นคงได้ยุติลงอย่างสิ้นเชิงในปี ๒๕๒๖ ชุมชนที่อยู่ใน ป่าเหล่านี้ได้ทำลายป่าไม้จนแทบไม่มีอะไรจะเหลือ ตัวเลขพื้นที่ป่าไม้ของประเทศไทย จึงเหลือในปัจจุบันไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานฯ ครับ หากพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ผ่านสภาในวันนี้จะถือว่าเป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดการทำลายป่าอย่างขนานใหญ่ เป็นครั้งที่ ๓ หากท่านใช้พื้นที่ป่าอนุรักษ์เป็นป่าชุมชนได้ สามารถตัดไม้จากป่าอนุรักษ์

นำออกมาใช้ประโยชน์ได้ ทั้ง ๆ ที่เดิมเขตอนุรักษ์ไม่อนุญาตให้ตัดไม้หรือนำไม้ออกมาใช้ประโยชน์ได้ แต่ท่านจะอาศัยช่องว่างในพระราชบัญญัตินี้ตัดไม้หรือนำไม้ออกไปใช้ได้ ก็เท่ากับว่าเป็นการเปิดป่าอนุรักษ์ให้ใช้สอยได้ ขั้นต่อไปก็เปิดป่าสัมปทานให้นายทุนตัดไม้เอามาใช้ประโยชน์ได้ เป็นวงจรเลวร้ายที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก และต้นไม้ในเมืองไทยจะมีอะไรเหลือ คนที่รับเคราะห์กรรมก็คือประชาชนทั้งนั้น ดังนั้น หากท่านผู้ทรงเกียรติได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ในวันนี้จะเป็นประวัติศาสตร์ที่ถูกบันทึกไว้ อีกครั้งหนึ่งว่าท่านเป็นผู้หนึ่งที่ทำให้ภัยพิบัติเกิดขึ้นอย่างไม่รู้จบ -----

- ๖๐/๑

ท่านทั้งหลายจะไม่สงสัยว่าประชาชนที่เขารับเคราะห์กรรมเช่นนั้นหรือ ท่านจะสนับสนุนคนทำผิดกฎหมาย เอาผิดเอาเปรียบคนดีที่ไม่บุกรุกทำลายป่า เอาเปรียบคนที่เคารพกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่คนที่เคารพกฎหมายเหล่านั้นล้วนก็มีความยากจน ไม่มีที่ทำกิน เช่นเดียวกัน ท่านประธานฯ ครับ ผมขอเวลาอยากจะยกตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรม จากการที่ผมได้ปฏิบัติงานด้วยตนเองในชีวิตจริงเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น โดยอาชีพผมเป็นทหารไม่มีความรู้เรื่องป่าไม้มากนัก แต่ว่าการปฏิบัติงานของทหารนั้นเดินวนเวียนทำงานในป่า ลาดตระเวนทางอากาศด้วยสายตาอยู่เสมอจึงมองเห็นภาพป่าไม้ในทางกว้าง ๆ อยู่เสมอ ในอาชีพทหารที่เริ่มต้นของผมเป็นยุคสงครามเย็น ปี ๒๕๑๑ ผมก็เริ่มทำงานบนเทือกเขาภูพาน ได้เห็นความสมบูรณ์ของป่าบนเทือกเขาภูพาน ปี ๒๕๑๒ ปี ๒๕๑๓ ปี ๒๕๑๔ ได้มีโอกาสทำงานเดินเลียบละตะเจ็บชายแดนทางด้านเชียงคำ น่าน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เลย ได้เห็นความสมบูรณ์ของป่าไม้ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชในห้วงนั้น เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้นผมบินไปราชการภาคเหนือผ่านพื้นที่เหล่านี้ไม่พบว่า มีต้นไม้อะไรเหลือให้เห็นอีก เว้นในเขตอนุรักษ์บนยอดเขาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น สาเหตุเพราะปล่อยให้คนหรือชุมชนอยู่ในป่า รัฐบาลไม่สามารถดูแลได้ และเอาคืนมาไม่ได้ สภาพของป่าในพื้นที่เหล่านั้นไม่มีอะไรเหลือ ไม่ว่าจะป็นหินร่องกล้า ป่าห้วยที่เคยเป็นสถานที่โด่งดังของผู้กล้าทั้งหลาย ผมขอยกตัวอย่างให้เป็นรูปธรรมในช่วงที่ผ่านมา ปี ๒๕๑๗ – ๒๕๒๐ ผมทำงานด้านความมั่นคงในพื้นที่ภาคอีสานตอนบน ทำงานในเขตหนองคาย อุตรธานี สกลนคร กาฬสินธุ์ นครพนม ๔ ปีเต็ม ๆ ผมควบคุมการปฏิบัติงานของหน่วยทางภาคพื้นดิน ผมใช้อากาศยานลาดตระเวนทางอากาศด้วยสายตามากกว่าคนอื่น ๆ ได้เห็นสภาพของพื้นที่ป่าไม้ด้วยตาตนเอง จำได้และจดจำชื่อป่าดงต่าง ๆ ที่เป็นป่าดงดิบ มีต้นไม้อุดมสมบูรณ์ได้ทราบเท่าทุกวันนี้ เช่น ภูสิงห์ ภูวัญ ภูลังกา ดงสีชมพูในเขตหนองคาย ดงบ้านม่วง ดงผาลาด ผิวเรื่อน ดงสุ่มพุม ดงพระเจ้า ดงพรรณนา ภูผาเหล็ก ภูผาหัก ในเขตสกลนคร ดงพันเฟื่อง หุบหวาย ภูซากราก ดงรำพันชาติ ดงใหญ่ในเขตอำเภอวังสามหมอ อำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานี ดงมูลท่าคันโท สหัสขันธ์ บ้านม่วง จนถึงอำเภอสุมเตีจของจังหวัดกาฬสินธุ์-----

พื้นที่เหล่านี้เป็นป่าไม้ใหญ่หนาทึบ ความสมบูรณ์ร่วมกันหลายล้านไร่ เมื่อปัญหาความ
มั่นคงจบไปในปี ๒๕๒๖ ป่าไม้เหล่านี้หายวับไปในเวลาไม่ถึง ๑๐ ปี ปัจจุบันนี้ชื่อต่าง ๆ
ที่ผมระบุนมาข้างต้นในเขต ๕ - ๖ จังหวัดไม่มีอะไรให้เหลือให้เห็น เหลือแต่ดิน แต่เรียกว่า
เป็นป่า มีบางพื้นที่ที่ผมสามารถยกเป็นตัวอย่างและพิสูจน์ได้ในปัจจุบันที่ผมทำงานอีกพื้นที่
หนึ่งก็คือพื้นที่ที่อีสานใต้ บริเวณพื้นที่ราบเชิงเขาตามแนวชายแดนตลอดเทือกเขาพนมดงรัก
ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ตามแนวเทือกเขา
บรรทัดจนถึงสระบุรี ผมอยู่พื้นที่นี้ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๑๑ ทำงานอยู่ในพื้นที่จริง ๆ ๒๐ ปี ผมได้
ร่วมมือกับส่วนราชการอื่น ๆ ของฝ่ายพลเรือน ทำการจัดระเบียบชายแดนเพื่อเหตุผลด้าน
ความมั่นคงแล้วก็เพื่อเหตุผลในการอนุรักษ์ป่าไม้ควบคู่ในเวลาเดียวกันด้วย ได้อันเชิญ
แนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นเครื่อง
นำทางในการปฏิบัติ คูเลขุมชนชายแดนกว่า ๒๕๐ ชุมชน หรือ ๒๕๐ หมู่บ้านชายแดน
ที่อยู่ในแนวหน้า ช่วยประชาชนให้มีที่อยู่อาศัย มีที่ดินทำกิน มีน้ำในการประกอบอาชีพ
มีสาธารณูปโภคใช้สอย สิ่งเหล่านี้เราทำเพื่อเหตุผลด้านความมั่นคงแล้วก็ต้องการให้มีผลใน
การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ด้วย ผลสรุปก็คือ ได้ผลดีเกินคาด เวลาผ่านมาถึงปัจจุบัน ๓๐ ปี
เต็ม ๆ แนวเขตป่าไม้ที่ผมเคยจัดระเบียบร่วมกับกรมป่าไม้ไว้ ผมจำชื่อป่าไม้ได้หมด เขาใหญ่
ทับลาน ปางสีดา ตาพระยา ดงใหญ่ ป่าบ้านกรวด ห้วยสำราญ ห้วยศาลา พระวิหาร ยอดโดม
ภูจองนางลอย ป่าบุญทริก ห้วยยอดมน แก่งจะนะ ดงนาทม ป่าเหล่านี้เป็นป่าอนุรักษ์ที่ถูก
จัดการให้เป็นโดยใช้หลักการคนอยู่ร่วมกับป่า ไม่ใช่คนอยู่ในป่า สภาพป่าปัจจุบันที่ผมกล่าว
มานี้มีสภาพสมบูรณ์อยู่ในปัจจุบันกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ สามารถพิสูจน์ได้ถ้าท่านผู้มีเกียรติ
สนใจ สามารถที่จะร้องขอความกรุณาใช้เฮลิคอปเตอร์ของแม่ทัพภาคที่ ๒ บินดูแนวป่า
อนุรักษ์ ใช้เวลาบินในอากาศ ๓ ชั่วโมงเศษ ๆ ผืนป่าแห่งนี้ปัจจุบันได้กลายเป็นมรดกโลก
แห่งที่ ๕ ของไทย มรดกทางธรรมชาติลำดับ ๒ เป็นผืนป่าตะวันออกที่มีเนื้อที่
๓,๘๐๐,๐๐๐ กว่าไร่ ประกอบด้วยพื้นที่บางส่วนของ ๖ จังหวัด นครราชสีมา สระบุรี
นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว บุรีรัมย์ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก่อนที่จะพิจารณาผ่าน
พระราชบัญญัติป่าชุมชนฉบับนี้ ผมมีคำถามมากมายที่จะถามทางกรรมาธิการ

ประการแรก จุดยืนในเรื่องของป่าต้นน้ำและป่าอนุรักษ์อยู่ที่ไหน จะเปิด
ป่าอนุรักษ์เพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มน้อยหรือจะรักษาผลประโยชน์ของชาติ

ประการที่ ๒ ท่านจะออกกฎหมายฟอกป่า จะแจกป่าอนุรักษ์คืนสุดท้ายโดย
ไม่คำนึงถึงประโยชน์ของคนในชาติในระยะยาวเขี้ยวหรือ การให้สิทธิพิเศษกับคนบางกลุ่ม
ที่เห็นแก่ตัว ละเมิดกฎหมาย บุกรุกป่า หรือบางครั้งอาจจะแอบอ้างกฎหมายว่าเป็นคนไทย
มีพฤติกรรมทำลายป่าอย่างเสรี -----

ท่านกำลังจะฝากปลาย่างไว้กับแมว โดยการมอบป้าอนุรักษ์ไว้กับคนกลุ่มเดียวให้เข้ามาบริหารจัดการจนสามารถเปลี่ยนสภาพจากป้าอนุรักษ์มาเป็นป้าใช้สอยได้ มีกฎหมายอนุรักษ์ป้าไว้คืออยู่แล้ว เช่น กฎหมายอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ทำไมท่านจะต้องมีกฎหมายนี้มาทับซ้อนเพื่อเอาป้าอนุรักษ์ไปใช้สอยอีก

ประการก่อนสุดท้าย การช่วยเหลือมนุษย์ตามสิทธิที่ควรจะได้รับ คณะรัฐมนตรีทุกรัฐบาลได้พยายามแก้ไข ได้มีการอนุมัติหลักการผ่อนผันไว้แล้ว ให้คนที่อยู่ในป่าสามารถอยู่ได้โดยไม่เดือดร้อนถ้าคนเหล่านั้นไม่ละโมภโลกมากเพิ่มเติมอีก

ประการสุดท้าย ได้มีพระราชดำริของสิ้นเกล้าสิ้นกระหม่อมทั้ง ๒ พระองค์ พระราชทานแนวทางไว้มากมายหลายหนทางในรูปโครงการพัฒนาต่าง ๆ เช่น หมู่บ้าน ป่าไม้แผนใหม่ การพัฒนาบนที่สูงเพื่อช่วยให้นักที่ทำผิดกฎหมายมาก่อนมีทางออก สามารถดำรงชีพ มีความสุขได้อย่างพอเพียง ท่านจะสนับสนุนให้บุคคลเหล่านี้ทำผิด เพราะความโลภมากขึ้นอีกหรือ ท่านประธานฯ ครับ ผมซาบซึ้งในพระราชเสาวนีย์ของ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถซึ่งพระราชทานฝากฝังคนในชาติไว้เมื่อเย็นวันที่ ๑๑ สิงหาคม ที่ผ่านมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณสนั่นอย่าอ้างสถาบันบ่อยนัก

พลเอก สนั่น มะเร็งสิทธิ์ : ให้ช่วยกันรักษาป่าไม้เพื่อรักษาต้นน้ำลำธาร ทรงรับสั่งซ้ำแล้วซ้ำอีก แม้กระทั่งเมื่อปลายเดือนกันยายนที่ผ่านมา ๆ พลฯ นายกรัฐมนตรีก็ออกมาแถลงว่าได้รับการฝากฝังให้ช่วยดูแลรักษาป่าไม้ของชาติ การตัดสินใจผ่านพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ในวันนี้จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างยิ่ง สิ่งแวดล้อมที่จะมีผลกระทบต่อผู้ยากไร้และประชาชนทั่วไปของประเทศในระยะยาว แต่ว่าการตัดสินใจนั้นเป็นสิทธิของท่านผู้มีเกียรติที่เกี่ยวข้องทุกท่าน พระราชบัญญัติป่าชุมชนฉบับนี้จะมีประโยชน์มากที่สุด คือ ต้องตัดหมวด ๕ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ออกทั้งหมด ถ้าไม่ตัดตอนเลยคือทำให้สามารถประกาศป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ได้ก็จะเกิดความเสียหายต่อทรัพยากรของชาติเป็นอย่างมาก

ผมจึงขอร้องท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติ
ขอให้ท่านได้ใช้วิจารณญาณ แล้วก็สุดท้ายผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ไปยัง
คณะกรรมการด้วยความเคารพ ขอให้ทบทวนและตัดมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖
ออกทั้งหมด ถ้าคณะกรรมการยังยืนยันในร่างที่พิจารณาแล้วผมก็ขอความเมตตา
จากท่านประธานฯ เปิดโอกาสให้สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้พิจารณาลงคะแนน
เป็นการตัดสินใจร่วมกันเป็นครั้งสุดท้าย ขอขอบพระคุณครับ

- ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการเสียงข้างมาก
จะชี้แจงอะไรไหม เชิญคุณวัลลภครับ นี่เสียงข้างมากหรือข้างน้อย

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรรมการ) : ข้างน้อยครับ ท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะกรรมการ
เสียงข้างน้อย เป็นเอ็นจีโอหนึ่งเดียวที่เห็นด้วยกับภาครัฐในกฎหมายฉบับนี้ ขออนุญาต
ท่านประธานฯ ที่ต้องเอ่ยเช่นนี้ ก็เพราะว่าแต่เดิมมีกฎหมายอยู่ ๒ ฉบับที่กระผมไม่ปรารถนา
จะลุกขึ้นอภิปรายในสภา กฎหมายฉบับที่ ๑ ก็คือพระราชบัญญัติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ
ซึ่งสุดท้ายก็ต้องลุกขึ้นมาอภิปราย เหตุเพราะว่าจะได้ช่วยทำให้สภาเห็นความกระจ่างขึ้น
แม้ว่าการอภิปรายคราวนั้นเสียงจะเป็นเสียงข้างน้อยก็ภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่
กฎหมายฉบับที่ ๒ ที่คิดว่าจะพยายามไม่อภิปรายก็คือพระราชบัญญัติตำรวจ ซึ่งเข้าใจว่าอีก
ไม่นานก็คงจะเข้าสู่สภา ก็ต้องดูสถานการณ์ก่อนว่าจะอภิปรายเช่นไร กฎหมายเรื่อง
ป่าชุมชนก็เป็นฉบับหนึ่งถึงแม้จะเป็นเสียงข้างน้อยก็ตั้งอกตั้งใจแต่เบื้องต้นว่าคงจะไม่ต้อง
อภิปราย เหตุเพราะว่าเข้าใจว่าท่านปิณฑิพงศ์ดี ท่านมนูศักดิ์ ท่านชลธิศศักดิ์ ท่านอธิบดี
ท่านปลัดก็ดี คงมีความรู้มากมายที่จะอภิปรายโน้มน้าวสมาชิกฯ ได้อยู่แล้ว แต่เหตุที่ต้อง
ขึ้นมาเพราะว่าไปเจอสมาชิกฯ จำนวนไม่น้อยอยู่นอกห้องประชุม ท่านก็ถามผมว่าอ่านแล้ว
เข้าใจยากชะมัดเลย ว่า ๒ อันนี้ต่างกันอย่างไร ระหว่างเสียงข้างน้อยกับเสียงข้างมาก รายชื่อ
คณะกรรมาธิการก็ใกล้เคียงกันมาก ที่ชนะก็ชนะกันเฉียดฉิวเพียงไม่กี่คน ผมก็ได้อธิบายเป็น
การส่วนตัว ท่านก็บอกขอให้มาช่วยพูดในที่ประชุมได้เข้าใจร่วมกันว่าเป็นอย่างไร
การลงมติก็จะได้ชัดเจนขึ้น เหตุนี้เองต้องอภัยพี่แดง เตือนใจต้องลุกขึ้นมาอภิปรายสนับสนุน
เสียงข้างน้อยในโอกาสนี้ด้วย ขณะเดียวกันท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อฟังท่านพลเอก สนั่น
มะเริงสิทธิ์ พูดนี้ยอมรับว่าเป็นครั้งหนึ่งในชีวิตที่ไม่รู้จะตอบท่านอย่างไร ยอมรับครับ
เหตุผลที่ท่าน พลเอก สนั่น มะเริงสิทธิ์ ยกขึ้นมาพร้อมกับตัวอย่างมากมายนี้ทำให้ผม
ค่อนข้างจะคล้อยไปเห็นด้วยกับท่าน จะตัดมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ทั้ง กระนั้นก็ตาม
ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าเสียงข้างน้อยเป็นข้อความที่เสนอทางออกตรงกลางระหว่าง
สุดโต่งไปด้านหนึ่งก็คือแบบ

ท่าน พลเอก สนั่น คือห้ามเข้าไปยุ่งในเขตอนุรักษ์เลยแม้แต่น้อย กับเสียงอีกฝ่ายหนึ่งเสียงข้างมากก็คือให้เข้าไปยุ่งได้พอสมควร แต่ของเราให้ไปยุ่งได้บ้างเท่าที่สิทธิเขาพึงจะมีพึงได้ ผมใช้เวลาสั้น ๆ นิดเดียวยกตัวอย่างให้ท่านเห็น ถ้าท่านสมาชิกฯ นั่งในห้องนี้ ห้องนี้เปรียบเสมือนป่าชุมชน เปรียบเสมือนเขตอนุรักษ์ นี่คือเขตอนุรักษ์ทั้งหมดในห้องนี้ ก่อนที่จะมีเขตอนุรักษ์ก็มีชาวบ้านเขาอยู่ก่อนเป็นชุมชน ยกตัวอย่าง ๒ ชุมชน ชุมชนหนึ่งที่อยู่ตรงมุมโน้น ชุมชนหนึ่งที่อยู่มุมนี้ เราขอให้ชุมชนที่อยู่มาก่อนที่จะมีการประกาศว่ามีเขตอนุรักษ์ให้คุณอยู่ในนั้นและทำป่าชุมชนได้ อันนี้คือร่างของเสียงข้างน้อย เพราะอะไร เพราะคุณอยู่มาก่อน เป็นสิทธิของคุณเพราะคุณอยู่มาก่อน คุณดูแลรักษาป่ามาก่อน ๑๐ ปี เราขอมคุณ เพราะเราไปขีดเส้นว่าเป็นเขตห้ามเข้าไปในภายหลังหลังจากคุณมาอยู่แล้ว เราจึงขอม นี่คือเสียงข้างน้อยขอม นี่เสียงข้างมากท่านบอกว่าที่ตะ ๆ ขอด้วยได้ไหม ที่อยู่ริม ๆ ก็คืออยู่โรงอาหารข้างนอก เป็นชุมชนที่อยู่โรงอาหารข้างนอก อันนี้เป็นเขตอนุรักษ์ ถ้าอยู่ข้างนอก ท่านบอกผมขอมีส่วนร่วมจะเข้ามาทำป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ด้วย ตรงนี้ผมบอกผมไม่ขอม เพราะตะ ๆ นี้อันตราย หลักแก่นี้แหละ ผมพูดของผมนี้ ภาษาของผมก็อย่างนี้ อันนี้ประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ สิ่งที่พลเอก สนั่น พูดยังไม่ถึงมาตรา ๓๔ ก็คือเรื่องไม้ตัดไม้ได้ ตัดไม้ไม่ได้อะไร จริง ๆ ของพวกผมที่เป็นเสียงข้างน้อยนี้ไม่ให้ทำไม้เลย เพราะเรากลัวแบบท่านว่านี่ แต่เราก็เห็นว่าเขาอยู่มาก่อนจะถูกขีด ๒ กลุ่มที่ว่านั่น อยู่มาก่อนถูกขีดนี้แล้วจะเอาอะไรมาพอทำมาหากินได้บ้าง เราก็เลยขยายความคำว่า “ฟัน” ให้กว้างขึ้นกว่าเดิม เช่น ต้นไม้ที่ล้มแล้ว ตายแล้วเอามาเป็นบ้านบ้าง เอามาเป็นแฝกมุงหลังคาบ้าง กิ่งไม้ที่เนาแห้งก็เอามาเป็นฟันบ้าง เราขอมขยายความให้เขาหาอยู่หากินได้กับสิ่งที่ล้มหายและจะตายจากไป เราจึงเพิ่มคำว่า “ฟัน” แต่ไปโยงถึงมาตรา ๓๔ นี้กรรมการเสียงข้างมากจะไปใช้คำว่า “ประโยชน์จากไม้” อันนี้น่ากลัว ประโยชน์จากไม้คืออะไร จินตนาการได้เยอะมากเลย ประโยชน์จากไม้ส่วนตัว ประโยชน์จากไม้ส่วนรวม ประโยชน์จากไม้เอาไปขาย ได้มากมายมหาศาลในมาตรา ๓๔ ซึ่งโยงกัน-----

ฉะนั้นในเสียงข้างน้อยที่ผมเองเป็นหนึ่งในเสียงข้างน้อยนี้ยอมได้เฉพาะเขาอยู่มาก่อน ซึ่งถือเป็นสิทธิของท่านสนั่นห้ามเลย ก็มีคำถามว่าห้ามเลยจะเอาเขาออกไปไหน จะไล่เขาไปไหน เราหาคำตอบไม่ได้เหมือนกัน เราจึงยอมเฉพาะที่อยู่มาก่อนถูกจับเป็นวงทับเอาไว้ แต่ที่ตะ ๆ เราไม่ยอมเด็ดขาด ผมมีแก่นั่นแหละครับ ใช้ภาษาง่าย ๆ แบบนี้ ท่านก็ใช้ดุลพินิจว่าท่านจะเอาแบบเหมือนท่านสนั่นเลย ห้ามอยู่ในเขตอนุรักษ์เลย ท่านก็โหวตให้ท่านสนั่นไป ถ้าท่านยอมให้เสียงข้างน้อยก็คือว่า ยอมว่าเขาอยู่มาก่อนไปถูกจับเป็นวง ท่านก็โหวตให้ผมและเสียงข้างน้อย แต่ถ้ายอมให้พวกที่ ๓ พวกตะ ๆ เข้ามาด้วย ท่านก็โหวตให้ท่าน พลเอก สุรินทร์ ที่แดงเตื่อนใจของผม มีแก่นั่นแหละครับ ไม่ได้มีอะไรยากเลย แต่ว่าคำว่าไม่ได้มีอะไรยากนี่ต้องตั้งใจให้ดี เพราะว่าเราแบกไม้ไว้เต็มป่า ขอบคุนครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่ หนึ่ง) : กรรมการเสียงข้างมาก เจริญครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อำพล จินดาวัฒนะ กรรมการเสียงข้างมาก กระผมขออนุญาตใช้เวลาท่านประธานฯ และสภาคงจะไม่มากนัก เพื่ออยากจะกราบเรียนว่า นับเป็นโชคดีของผมอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเข้ามาเป็นกรรมการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมเองนั้นสนใจเรื่องของป่า เพราะผมคิดว่าป่านั้นเป็นเรื่องของชีวิตของทุกคน มีความสนใจเรื่องต้นไม้ แล้วก็มีความรักชาติไม่ยิ่งหย่อนกว่าท่านผู้มีเกียรติทุกท่านแล้วก็คนไทยทั้งหลาย กระผมสนใจเรื่องนี้มานานแล้ว แล้วก็ได้สดับตรับฟังเรื่องราวของร่าง พ.ร.บ. ป่าชุมชนมาโดยตลอด ผมเองนั้นทราบดีว่ามีความคิด ๒ แนวทางที่ดูเหมือนว่าจะสุดโต่งไปทาง ๒ ด้าน

ด้านที่ ๑ ก็คือ มองว่าการมีป่าชุมชนนั้นเป็นที่มาของการทำลายป่าอย่างยิ่ง และป่าหมดทุกวันนี้เพราะป่าชุมชน ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติท่านได้อภิปรายไปแล้ว ยกตัวอย่างความล้มสลายของป่า ปัญหาเกิดจากที่ต่าง ๆ เรื่องการที่เราขาดป่าไปอย่างมาก กระผมคิดว่านั่นก็จะตั้งคำถามกลับไปว่า กรณีเช่นนั้นเกิดเพราะว่าเรามีกฎหมายที่ให้ฝ่ายบ้านเมืองไปรักษาป่าแล้วเกิดภาวะอย่างนั้น หรือเป็นเพราะว่าประชาชนที่เขาอยู่

กับป่าแล้วทำลายอย่างนั้น กระผมคิดว่าต้องมองด้วยสายตาที่รอบคอบ ตัวอย่างทั้งหลายที่ท่านยกมานั้นอีกมุมหนึ่งอาจจะมองได้ว่า การที่ยังมีป่าที่ดี ๆ อยู่ได้ มีการอนุรักษ์ มีการพัฒนาปลูกทดแทนสร้างขึ้นมา เป็นเพราะชุมชนจำนวนไม่น้อยที่มีอยู่แล้วทั้งในเขตอนุรักษ์และนอกเขตอนุรักษ์เขาได้มีจิตใจรักป่าแล้วดูแลพัฒนาช่วยรัฐในการบำรุงรักษาป่าอยู่ตลอดเวลา ป่าถึงยังคงอยู่และเพิ่มขึ้นได้ในส่วนที่เพิ่มขึ้น แต่โดยส่วนใหญ่ไม่ทันกัน ส่วนที่ถูกทำลายโดยนายทุนนั้นมีมากมายยิ่งกว่า กระผมคิดว่านั่นคือประเด็นที่ผมเองก็ได้เข้ามาเป็นกรรมการแล้วก็ได้มีโอกาสมาต่อนี้ก็อยู่ในฐานะที่เป็นเสียงข้างมาก กระผมกราบเรียนว่า ขณะนี้เรากำลังอภิปรายกันอยู่ในมาตรา ๒๕ อยากจะขออนุญาตชี้ประเด็นว่า มาตรา ๒๕ มีอยู่ ๑. ก็คือมีเสียงข้างมาก ๒. คือเสียงข้างน้อย และมีของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติคือของท่านสนั่น ท่านมีความเห็นทั้งมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ คือให้ตัดทั้งคู่ กระผมคิดว่าขั้นตอนต่อไปเดี๋ยวท่านประธานฯ คงได้กรุณาเรา ผมคิดว่าคงจะต้องเป็น ๒ ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ ๑ ว่ากันด้วยมาตรา ๒๕ ของเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยว่าอย่างไร และในขณะเดียวกันก็มีอีกประเด็นหนึ่งคือมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ จะอยู่หรือจะไป

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมขออนุญาตกราบเรียนคือว่า เวลาเราคิดถึงป่า นักวิชาการได้ให้ความรู้กับผมว่า ถ้าเรานึกถึงป่าเมืองหนาวนี้จะแตกต่างกับป่าเมืองร้อนอย่างยิ่ง ทฤษฎีแล้วก็ฝ่ายวิชาการเขาเห็นชัดเจน ป่าเมืองหนาวนี้เราจะเห็นเป็นลักษณะป่าสน ป่าอะไรอย่างนี้ คนกับป่านี้เขาแยกกันอยู่ แต่ป่าเมืองร้อนนี้เรื่องคนกับป่านี้สัมพันธ์กัน คนก็ถือลูกป่า ป่าก็ถือลูกคน ความสัมพันธ์อันนี้เป็นลักษณะเอกลักษณ์ของป่าเมืองร้อน กฎหมายของบ้านเราที่ผ่านมาในอดีตนั้นเราพยายามจะขีดวงว่า ถ้าเป็นป่าเราคิดว่าคนอย่าเข้ามายุ่ง คนต้องออกไปอยู่ข้างนอก อันนี้ทางฝ่ายวิชาการก็มองเห็นว่าขัดแย้งกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมความเป็นจริงของวิถีชีวิตในเมืองร้อน และการที่คนอยู่ในป่าไม่ได้หมายความว่าคนจะทำลายป่าเสมอไป คนที่ทำลายป่าส่วนใหญ่จะเป็นคนจากในเมือง ไปด้วยทุน ไปด้วยอำนาจไปด้วยอะไรต่าง ๆ แล้วเป็นผู้ไปทำให้เกิดการทำลายป่า

แต่คนที่อยู่กับป่านี้ป่าเป็นสิ่งแวดล้อมของเขา เป็นวิถีชีวิตของเขา ถ้าเขาทำลายป่าก็คือทำลายตัวเอง เพราะฉะนั้นจะมีชุมชนจำนวนไม่น้อยหลายสิบปีที่ผ่านมาเขาอยู่กับป่าแล้วเขาก็อนุรักษ์ป่า พัฒนาป่า เพราะป่าคือซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) ของเขา ป่าคือทุกอย่างทุกอย่างของเขา ผมย้านะครับ ถ้าเขาทำลายป่าก็คือทำลายตัวเขา เพราะฉะนั้นชุมชนเหล่านี้มีจริง พิสูจน์ได้ แต่ชุมชนที่อยู่แบบไม่เอาใจใส่ทำลายป่าก็มีจริง ซึ่งชุมชนประเภทหลังนี้กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เอื้อประโยชน์ให้เขาเลย แต่จะเอื้อประโยชน์ให้กับคนที่เขาอยู่มานานแล้วแล้วมีพฤติกรรมอย่างชัดเจนว่า เขาได้ดูแลเอาใจใส่ในการบำรุงรักษาและอนุรักษ์และพัฒนาฟื้นฟูป่า กฎหมายนี้จะมีประโยชน์กับคนกลุ่มนี้ ผมย้ำ ถ้าอ่านให้ละเอียดจะพบว่า จะไม่เอื้อประโยชน์กับคนกลุ่มทำลายป่าเลย ดังนั้นเวลาเรามองเรื่องนี้สายตาวางกว้าง ๆ เราก็จะไปมองกลุ่มที่ทำลายป่า แล้วบอกว่าถ้ามีกฎหมายฉบับนี้ก็เหมือนจะเปิดผมฟังแล้วผมตกใจว่า ถ้าทำอย่างนั้นจริง เราออกกฎหมายฉบับนี้แล้วไปเปิดป่าให้คนไปทำลายป่าจริง ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่ได้รับไม่ได้ แต่บังเอิญในฐานะที่เข้าไปนั่งดูในกรรมาธิการเราดูกันอย่างละเอียด รอบคอบ เราไม่ได้อยู่ในฐานะออกกฎหมายมาเพื่อให้เปิดป่าให้ใครไปทำลาย ผมย้ำ สักครู่หนึ่งตอนต้นได้มีการชี้แจงจากกรรมาธิการชัดเจนว่า เป็นการให้สิทธิของคนที่อยู่ในป่าและทำการพัฒนาป่าชุมชนอย่างเป็นที่ประจักษ์ ระยะเวลาเดียวจะลงไป ในรายละเอียดอีกทีซึ่งบางท่านพูดไปแล้ว แต่เป็นการพิสูจน์ให้ได้ก่อนว่า เขาอยู่แล้วเขามีพฤติกรรมที่เขาปฏิบัติในชีวิตของเขาคือทำให้ป่าเพิ่มขึ้น รักษาป่าให้เป็นป่าชุมชน คนเหล่านี้ถึงจะได้สิทธิ แล้วไม่ใช่คนที่เพิ่งจะมาจากไหนก็ไม่รู้เข้าไปใช้สิทธิอันนี้ เขาต้องทำอยู่แล้ว เมื่อสักครู่ผมฟังกับท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติท่านบอกว่า อยู่โรงอาหารก็ขอเข้ามาทำไม่ใช่ครับ เขาทำอยู่แล้ว เขาอนุรักษ์อยู่แล้วในห้องตรงนี้ แต่บังเอิญตอนขีดเส้นนี้ไปขีดเขา กันเขาให้ไปอยู่ข้างนอกทั้ง ๆ ที่เขาดูแลอยู่ และวันนี้เขาก็ดูแลป่านี้อยู่ อันนั้นเดี๋ยวเป็นประเด็นถัดไปที่ผมอยากจะกราบเรียน

ประเด็นที่ ๓ กระผมอยากจะกราบเรียน ย้านะครับ พ.ร.บ. นี้จะมีอันที่ส่งสำหรับชุมชนที่มีพฤติกรรมมาพิสูจน์เป็นที่ประจักษ์โดยกรรมการ ๒ ระดับนี้ว่าเรามีพฤติกรรมดูแลรักษาป่า ไม่ใช่พฤติกรรมทำลายป่า ถ้าไม่มีพฤติกรรมอย่างนี้ก็ไม่มีความ

ประเด็นที่ ๒ ผมอยากทราบเรียนในประเด็นที่ ๓ ของผมนี้ คือว่า ร่างของรัฐบาลโดยการนำของ ฯพณฯ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นี้ ซึ่งท่านเป็นผู้ที่รักป่า อย่างยิ่ง ทุกคนจะรู้จักดี ร่างของรัฐบาลมีมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ อยู่แล้วตั้งแต่วาระที่ ๑ ไม่ได้มีการเติมเข้ามา มี ๒ มาตรานี้ มีการให้สิทธิในเรื่องของป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ นอกเขตอนุรักษ์นี้เราพูดไปแล้ว เราผ่านกฎหมายไปเรียบร้อย มาตราอื่น ๆ ตอนนี้อยู่ เรื่องในเขตอนุรักษ์ ไม่ได้มีการแต่งเสริมเติมเข้ามาใหม่ ขณะนี้ประเด็นอยู่เพียงแต่ว่ามี ความเห็นบางอย่างที่ในรายละเอียดอาจจะแตกต่าง แต่ผมยืนยันว่าร่างของรัฐบาลมีอันนี้ ก็หมายความว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันท่านได้สังเกตเห็น มีเจตนารมณ์แน่วแน่เรื่องของป่าชุมชน ในเขตอนุรักษ์ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ไม่ได้เติมเข้ามาใหม่ผมย้ำตรงนี้ และสอดคล้องกับ ร่างที่ฉบับของภาคประชาชนที่ขับเคลื่อนกันมาช้านานสอดคล้องกันอย่างยิ่งเลยครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะทราบย้ำว่าไม่ใช่เรื่องเติมเข้ามาใหม่ เป็นเจตนารมณ์ของรัฐบาล นี้และของภาคประชาชนที่เขาขับเคลื่อนเรื่องนี้และนักวิชาการที่ขับเคลื่อนเรื่องนี้มีเจตนา ตรงกัน มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ด้วยเหตุผลอันนี้กระผมทราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ การตัดมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ดูเหมือนว่า ถ้าเราตัดตรงนี้ก็เหมือนกับต้องย้อนไปดูว่าเรารับหลักการไปแล้ว ตรงนี้ไม่ได้เติมเข้ามาใหม่ อันนี้ ประเด็นนี้ผมขออนุญาตเพียงเท่านี้

ประเด็นที่ ๔ การออกกฎหมาย อันนี้ก็เป็นกรง้ำอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานฯ ขอประธานโทษ คือผมยังย้ำว่าการออกกฎหมายนี้ บังเอิญมีบางท่านผู้มีเกียรติ ขออนุญาต ท่านบอกว่าให้อำนาจประชาชนเข้ามา กระผมกราบเรียนว่า กฎหมายนี้ไม่ได้ให้อำนาจประชาชน อำนาจยังอยู่ที่ฝ่ายรัฐทุกประการ เพียงแต่อนุญาตอย่างเดียว ให้ประชาชนนั้น ที่เขาดูแลป่ามาอยู่แล้วพิสูจน์เป็นที่ประจักษ์ตามระยะเวลาที่กำหนด มีสิทธิที่จะอยู่ที่นั่น และดูแลป่าได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย คือมีกฎหมายมารองรับความถูกต้องให้เขา และที่สำคัญกฎหมายนี้จะชัดเจนและคนไม่ได้ออกจากกัน คนดีที่เขาได้รับการพิสูจน์จาก คณะกรรมการที่อนุญาตเขานี้แล้วก็มีการควบคุมกำกับนี้จะสามารถดูแลป่าชุมชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพและอย่างมีความสบายใจที่ไม่ถูกเจ้าหน้าที่หรือใคร ไปทำให้เขาเดือดร้อน บอกว่าไม่มีกฎหมาย อันนี้จะมีกฎหมายทำให้เขาอยู่ได้และจะช่วยเป็นหูเป็นตาให้กับรัฐ ช่วยทำให้ป่าเพิ่มพูน ช่วยสอดส่องดูแลชุมชนอื่นว่าทำดีหรือไม่ดี จะเป็นการถ่วงดุลของเขา สำหรับคนไม่ดี ทุกวันนี้เขาก็แอบอ้างแอบแฝงอยู่ในป่า ทั้งในเขตอนุรักษ์และนอกเขต อนุรักษ์ คนไม่ดีจะถูกขีดออกจากด้วยกฎหมายอันนี้ แล้วถ้ารัฐจะคอยกำกับตรวจสอบ ควบคุมคนไม่ดีอย่างเต็มที่ที่สามารถทำได้เลย อันนี้เป็นประเด็นที่ ๔

ประเด็นที่ ๕ ผมขออนุญาตกลับมาที่มาตรา ๒๕ เมื่อสักครู่นี้ไปแล้ว ประเด็นที่ ๒๕ ประเด็นที่ ๒๖ ผมได้พูดแล้วว่าในของรัฐบาลมี ของภาคประชาชนมี การตัดออกนั้นดูเหมือนว่าผมยังไม่เห็นเหตุผลว่าควรจะตัด มาตรา ๒๕ ประเด็นนี้ ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ว่า ขออนุญาตเอ่ยนามท่านกรรมาธิการมนูท่านได้อธิบายไปแล้ว ท่านกรรมาธิการคุณครูวัลลภได้อธิบายไปแล้ว ผมอยากจะกลับมาย้ำกับท่านอีกครั้งหนึ่ง เท่านั้นก่อนที่จะมีการลงมติกันต่อไปนี้ เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้ชัดเจนในประเด็น ผมคิดว่าอ่านยากจริง ๆ ในหน้า ๖ วงเล็บนี้ ซึ่งเป็นของเสียงข้างน้อย แล้วก็ในหน้า ๑๒ ซึ่งเป็นของกรรมาธิการเสียงข้างมาก ทั้งหมดยืนยันว่ามาตรา ๒๕ ยังมีเจตนารมณ์ ตรงกันทุกประการสำหรับกรรมาธิการทั้งเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย คือให้มีการ จัดตั้งป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ได้ ย้ำนะครับ ตรงกันตรงนี้ ขอประธานโทษ คือแตกต่าง จากท่านสนั่น ตรงกันนะครับ กรรมาธิการทั้งมากและน้อย ประเด็นที่เราเห็นต่างกัน มีอยู่เพียง ๒ ประเด็นเท่านั้น

ประเด็นที่ ๑ กรรมาธิการเสียงข้างมาก ในบรรทคที่ ๒ บอกว่า เฉพาะกรณีชุมชนนั้นตั้งถิ่นฐานมาก่อนประกาศเขตอนุรักษ์ มีกรณีตัวอย่าง ถ้าดูในจอภาพจะเห็นว่าชุมชนที่อยู่สีเขียวเป็นเขตอนุรักษ์ สมมุติว่าเป็นอุทยานคอยกุกา ชุมชนที่ ๑ ชุมชนที่ ๒ ดูแลมาเป็นเวลาตามที่กฎหมายกำหนดช้านานพิสูจน์ชัดเจนว่า เขาดูแลป่าชุมชนอยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ ซึ่งกฎหมายออกมา ซึ่งขณะนั้นเขาอยู่แล้ว กฎหมายออกมา เขาทำอยู่แล้ว ๑ และ ๒ ได้รับอนิสงส์ไม่ว่าเป็นตามเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย ถ้าท่านโหวตเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย ชุมชนที่ ๑ และ ๒ ได้รับอนิสงส์ มีต่างกันอยู่ชนิดเดียวคือชุมชนแบบที่ ๓ คือเขาอยู่มาแล้วทั้ง ๑ และ ๒ และ ๓ พัฒนาดูแลป่าชุมชนมาอย่างดีเป็นสิบ ๆ ปี วันที่มีการออกพระราชบัญญัติประกาศคอยกุกาเป็นเขตอุทยาน บังเอิญมีการขีดเส้นทำให้ชุมชนที่ ๓ อยู่นอกเขตอุทยาน ๒๐๐ – ๓๐๐ เมตรเอง มีการขีดเส้น มีตัวอย่างชัดเจน คือ บ้านศิลาเพชร อำเภอบัว จังหวัดน่าน อันนี้เป็นตัวอย่างเดียวเท่านั้นนะครับ เขาอยู่ติดเลย แต่ไม่ได้อยู่ในเขต แล้วบังเอิญว่าเขาได้ดูแลพื้นที่ต้นน้ำลำธารที่นั่นมาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยายเขา ทำป่าทำอะไรเพิ่มพูนขึ้นอย่างมากมาย บังเอิญป่าชุมชนที่เขาดูแลนั้นอยู่ในเขตพื้นที่สีเขียว คืออยู่ในเขตอุทยาน แต่ตัวชุมชนเขาหลุดออกมาหน่อยหนึ่ง ขีดเส้นแล้วหลุดออกมาหน่อยหนึ่ง ประเด็นอยู่ตรงนี้ว่า ถ้าเป็นตามเสียงข้างมากเราเขียนไว้เพื่อที่เขาจะได้สิทธิดูแลป่าชุมชนที่เขาดูแลมาช้านานตรงนั้น แล้วหมู่บ้านเหล่านี้ได้รางวัลระดับชาติว่า เป็นหมู่บ้านที่ดูแลป่าได้อย่างวิเศษเลย แต่ถ้าเราออกกฎหมายมาแล้ว เนื่องจากพอเราขีดแล้วปรากฏว่า ชุมชนของเขาไปอยู่โรงอาหาร แท้ที่จริงตอนที่ก่อนขีดนี้เขาอยู่โรงอาหาร แต่เขาดูแลป่าชุมชนตรงนี้ทำมาอย่างดี แต่พอขีดเส้นแบ่งเขาออกไปอยู่นอกห้อง แล้วถ้าเป็นแบบเสียงข้างน้อยเราบอกว่าคุณไม่ได้สิทธินะ ที่คุณได้สิทธิเฉพาะคนที่มบ้านอยู่ใน ๑ และ ๒ เท่านั้น นี้คือประเด็นที่ ๑ ที่แตกต่างกัน

ประเด็นที่ ๒ แตกต่างกัน จริง ๆ แล้วไม่มากเลยเรื่องเวลา กฎหมายฉบับนี้ ถ้าออกวันนี้ มีผลบังคับใช้วันนี้ให้อนุญาตให้กับชุมชนที่มีความพร้อมทุกอย่างนี้ มาขออนุญาตภายใน ๕ ปีจากวันนี้ไป ก็คือจากวันนี้ไปถึงปี ๒๕๕๔ ๕ ปีขยับขึ้นขอได้ ความเห็น ๒ กรรมการนี้ต่างกันอยู่นิดเดียว กรรมการเสียงข้างน้อยนี้ท่านบอกว่าให้นับ ณ วันนี้เลย ย้อนหลังไป ๑๐ ปี ถ้าคุณดูแลมาแล้วเกิน ๑๐ ปี คุณมีสิทธิขออนุญาต ได้หรือไม่ได้อีกเรื่องหนึ่ง คุณมีสิทธิขออนุญาต ต้องไปพิสูจน์ว่าคุณดูแลมาจริงหรือเปล่า เกิน ๑๐ ปี กรรมการเสียงข้างมากมีความเห็นต่างเพียงเท่านั้นว่า มีหมู่บ้านส่วนหนึ่ง ดูแลป่าชุมชนมาแล้ว ๕ ปีขึ้นไป ๕ ปี ๖ ปี ๗ ปี ไม่ถึง ๑๐ ปี ณ วันนี้ แต่เขาได้ดูแลมาแล้ว ๕ ปีขึ้นไป ดังนั้นกรรมการเสียงข้างมากก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นบอกว่า นับ ๑๐ ปีจนถึง วันขออนุญาต เพราะวันขออนุญาตไปแล้วหน้าได้อีก ๑๐ ปี ถูกไหมครับ ดังนั้นถ้าเขา ทำมา ๕ ปีกว่า เขายังขออนุญาตวันนี้ไม่ได้ เขาก็จะต้องรอจนกว่าถึงวันที่เขาดูแลครบ ๑๐ ปี ก่อนที่กฎหมายนี้ใช้บังคับเกิน ๕ ปี ต่างกันอยู่แค่นี้เป็นการอนุญาตให้หรือสรุปง่าย ๆ คือชุมชนที่ดูแลป่าชุมชนมาแล้ว ๕ ปีขึ้นไปมีสิทธิ แต่ถ้าเสียงข้างน้อยบอกว่า ๑๐ ปีมีสิทธิ ต่างกันอยู่แค่นี้เป็น ๒ ประเด็นเท่านั้น ดังนั้น ประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนตรงนี้ก็เพื่อให้เห็นว่า ย้ำมาตรา ๒๕ กรรมการเราเห็นตรงกันทั้งเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย ว่าควรจะมีอยู่เรื่องของป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ ต่างกันเฉพาะขออนุญาตย้อนกลับมา เป็นสภาพอยู่ตรงนั้นอีกที เสียงข้างมากคือยอมให้หมู่บ้านที่ ๓ ชุมชนที่ ๓ ซึ่งดูแล ป่าชุมชนอยู่ในพื้นที่เขตอนุรักษ์สีเขียวใกล้ ๆ บ้านเขา ซึ่งเขาดูแลมาก่อนหน้านั้น ถ้าเรา ประกาศแบบเสียงข้างน้อย คือให้เฉพาะ ๑ และ ๒ เมื่อมีกฎหมายออกไป ชุมชนหมู่บ้านที่ ๓ ไม่มีสิทธิไปดูแลป่าที่เขาดูแลมานานที่อยู่ในเขตสีเขียว ซึ่งถูกขีดเขตที่หลังเขาดูแลมาก่อนหน้านั้นแล้ว ประเด็นมีอยู่แค่นี้เองท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

สุดท้ายกระผมคิดว่าไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไร ผมมั่นใจว่าทางสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านเราได้มีความเจตนาดีและมีความหวังดีต่อประเทศชาติบ้านเมือง ด้วยกันทั้งสิ้น แล้วก็ไม่มีใครมีเจตนาที่จะทำให้ป่าถูกทำลายไปเลย การมี พ.ร.บ. ฉบับนี้ การที่ทุกฝ่ายเห็นต่างเห็นเสียงข้างมาก ข้างน้อยก็ดี เรามีเจตนาตรงกัน แล้วก็เช่นเดียวกับ ท่านสมาชิกฯ ที่ขอสงวนคำแปรญัตติท่านก็มีเจตนาดีต่อบ้านเมือง แต่ที่กระผมกราบเรียน

มาทั้งหมดนั้นเพื่อจะแยกแยะลงไปในเรื่องละเอียด มีประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อท่านสมาชิกฯ อาจจะมีความชัดเจนว่า แล้วเมื่อให้เขาทำประชุมชนแล้วเขามีสิทธิใช้สอยอะไรบ้าง อย่างไร เดี่ยวเราจะไปถึงมาตรา ๓๔ การใช้สอยนี้เขาไม่มีสิทธิที่จะไปตัดไม้ออกไปขายให้นายทุนในเมือง เพียงแต่มีสิทธิที่เขาจะใช้ไม้ที่ล้ม หมอนอะไรต่าง ๆ ที่อยู่ในชุมชน เพื่อใช้สำหรับปลูกบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือใช้ในประโยชน์สาธารณะในชุมชนเท่านั้น กฎหมายล็อก (Lock) แน่นนอน ไม่ใช่ให้สิทธิเขาไปเพื่อจะให้นายทุนไปตัดแล้วเอาชาวบ้านไปอยู่ แล้วก็ไปทำไม้ แล้วก็ชักลากออกมาข้างนอก คนละเรื่องกันเลย บางครั้งบางครั้งถ้าเราเห็นประเด็นไม่ชัดเราก็จะเห็นภาพที่น่ากลัวมาก แล้วทุกคนกลัวอยู่แล้วในการที่ป่าถูกทำลายอย่างทุกวันนี้ เราก็เป็นห่วงเป็นใย แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ประเด็นการใช้สอยเดี่ยวเราจะได้ไปดูกันอีกทีหนึ่งมาตรา ๓๔ ซึ่งก็มีเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยที่อาจจะเห็นมีความแตกต่างกันอยู่ในประเด็นปลีกย่อยเล็กน้อย กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพียงเท่านี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณอดิศัยครับ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : เรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม
อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ ผมมีข้อเท็จจริงที่ผมคิดว่าจะต่างกับท่านกรรมการที่เพิ่งอภิปรายไป
เมื่อสักครู่นี้ ต้องขออภัย ก่อนที่จะไปถึงตรงนั้น ผมคิดว่าสิ่งที่เราจะต้องพิจารณาก็คือสิ่งที่เรา
กำลังจะดำเนินการเพื่อให้ประชาชนที่เคยอยู่ในเขตอนุรักษ์จะสามารถอยู่ได้โดยชอบด้วย
กฎหมายหรือไม่นั้น ผมคิดว่ามีอยู่ด้วยกัน ๒ มุมมอง มุมมองที่ ๑ ก็คือ ในเรื่องของ
มนุษยธรรม เขาเคยอยู่ในที่นั้นมาก่อนนานมาก ต้องใช้คำว่า นานมาก ๆ ถ้าเพื่อมีการประกาศ
ให้เขาสามารถอยู่ได้แล้วก็สามารถทำกิจกรรมอะไรต่อเนืองได้ ผมคิดว่าอันนั้นเป็นเรื่องของ
ทางด้านมนุษยธรรม อีกด้านหนึ่งก็คือเรื่องของการรักษาหรือในเรื่องการทำลายป่า ชุมชน
มีทั้งรักษาป่าได้ดีแล้วก็มีทั้งทำลายป่าก็มี เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเป็นอีกประเด็นหนึ่ง
ผมคงเรียนประเด็นสำหรับที่ประชุมได้กรุณาใช้เท่านั้นเอง เพราะคิดว่าทุกท่านก็คงจะเข้าใจ
หรือตีความ หรือรับทราบตรงนี้ได้ ประเด็นที่ผมเรียนว่า ผมมีความเห็นที่แตกต่างเล็กน้อย
แต่เป็นประเด็นที่สำคัญ ท่านกรรมการเมื่อสักครู่ได้พูดถูกต้อง ประเด็นที่แตกต่างระหว่าง
กรรมการเสียงข้างน้อยกับเสียงข้างมากนี้ ผมคิดว่ามีอยู่ด้วยกัน ๒ ประเด็น ถ้าจะพูดง่าย ๆ
ก็คือว่า ถ้าอยู่นอกเขตอนุรักษ์ กรรมการเสียงข้างน้อยบอกว่าไม่ควร แต่กรรมการ
เสียงข้างมากเมื่อสักครู่นี้ที่บอกว่าภาพที่บอกว่า กลุ่มที่ ๓ บอกว่าอันนี้ก็ควรน้อย ควรให้
เขาด้วย ประเด็นก็คือว่า ถ้าจะควรให้เขา กรรมการเสียงข้างมากก็ต้องกำหนดกฎเกณฑ์
ให้ชัดเจนว่าที่ว่าจะอยู่ข้าง ๆ เขตอนุรักษ์นี้ ข้าง ๑๐๐ เมตร หรือ ๕๐๐ เมตร หรือ ๑ กิโลเมตร
หรือ ๒ กิโลเมตร หรือ ๓ กิโลเมตร จะไปอยู่ตรงนั้น แต่ที่เขียนนี้ยังไม่พูดถึงตรงนี้
เขียนเพียงแต่บอกว่า คือถ้าของเสียงข้างมากหรือตามร่างเดิมนี้ ก็คือถ้าไม่อยู่ในเขตนี้
ไม่ได้เลย แต่ที่แก้ไขนี้คือเขียนว่าเหมือนกับว่าไม่อยู่ในเขตก็ได้ แต่ถ้าอยู่ใกล้ อยู่ไกลนี้
เป็นเรื่องของคำชี้แจงเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าจะเอาตามเสียงข้างมาก เสียงข้างมาก
ต้องบอกด้วยว่าไกลแค่ไหน ใกล้แค่ไหน ในเรื่องเวลาว่าอยู่มานานเท่าไร ถ้าตามเสียง
ข้างมาก ซึ่งเสียงข้างมากก็แก้จากร่างเดิม ร่างเดิมบอกว่าต้องอยู่และทำกิจกรรมที่ต้อง
เหมาะสมมาไม่น้อยกว่า ๕ ปี คือคำว่า ๕ ปีนี้ คือ เอาเมื่อพระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้
แต่อย่างไรก็ตาม ได้แก้จาก ๕ ปี เป็น ๑๐ ปี ที่นี้ ๑๐ ปีนี้ ถ้าตามเสียงข้างมากบอกว่า ณ วันที่
พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ มีกรอบเวลาชัดเจน ถ้าหากพระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม คำนับไป ๑๐ ปี ถ้าใครอยู่ก่อนก็มีสิทธิ อยู่ไม่ถึง ๑๐ ปีก็ไม่มีสิทธิ แต่ถ้าตามเสียง ขอร้อยครั้ง เมื่อสักครู่นี้เสียงข้างน้อยที่ว่ากำหนดกรอบเวลา ๑๐ ปี ตามพระราชบัญญัติ แต่ถ้าตามที่เสียงข้างมากว่า ๑๐ ปี ณ วันที่ยื่น ที่นี้พอท่านยกตัวอย่างว่า เขาเคยอยู่มา ๕ ปีแล้ว ก็ทำไปอีก ๕ ปี แล้วมาขอขึ้นก็จะมีสิทธิ ตรงนี้ก็ต้องกำหนดเวลา อีกเหมือนกันว่า อย่างน้อยต้องอยู่มาเท่าไร เพราะไม่อย่างนั้นถ้าสมมุติเขาตั้งชุมชนหรือก่อ ชุมชน ผมเอาในแง่ของเสียงมาก ๆ เลย สมมุติว่าเขาตั้งชุมชนมาแค่ครึ่งปี เขาอยู่อีก ๕ ปีครึ่ง มาขึ้น แล้วเขาทำการดูแลรักษาป่าก็จะได้ด้วยถ้าเพื่อตามที่เขียน อันนี้ผมตีความของผมจาก ผมอ่านแล้วผมก็ตีความอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเพื่ออย่างไรอยากจะทำมีความชัดเจน ในประเด็นนี้ด้วยเพื่อประกอบในการตัดสินใจ เพราะว่าประเด็นผมเข้าใจว่าก็น่าจะเป็น อย่างนั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คำถาม ๒ ประการ โกลหรือใกล้ แล้วก็เวลา เชิญคุณเตือนใจ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน เตือนใจ ดีเทศน์ กรรมาธิการ ดิฉันขอแสดงความชื่นชมท่านสนั่นที่ท่านมีความห่วงใย ต่อความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าของประเทศ แล้วก็กรรมาธิการเองก็มีความห่วงใย เช่นเดียวกัน ในประเด็นที่ท่านอดิศักดิ์ได้ถามเรื่องของชุมชนนอกนี้ ที่จริงแล้วเราใช้คำว่า “นอก” นี้ไม่ถูก เพราะว่าเขาอยู่กับป่ามานานมาก่อน ประเด็นที่ ๑ คือเขาอยู่มาก่อนแล้ว และได้ ดำเนินการดูแลรักษาป่ามา ถ้าตามเสียงส่วนน้อยก็คือ ๑๐ ปี ณ วันที่ พ.ร.บ. ประกาศใช้ แต่ที่กรรมาธิการเสียงส่วนมากเห็นก็คือว่าเขาอยู่มาก่อนแล้ว แล้วก็ดูแลรักษาป่าให้ครบ ๑๐ ปี ภายใน ๕ ปีหลังจากวันที่ พ.ร.บ. ประกาศใช้ ซึ่งก็คือมีกรอบเวลาที่ชัดเจน อันนี้ เป็นเรื่องของเวลา แต่ในเรื่องของนอกหรือติดนี้ ดิฉันขอใช้คำว่า ชุมชนที่อยู่ติดป่ามากกว่า เพราะว่าชุมชนเหล่านี้ ดิฉันเองเป็นกรรมการรางวัลลูกโลกสีเขียวมา ๕ ปี ได้เดินทางไปดู ชุมชนที่รักษาป่าทุกภาคของประเทศ -----

แล้วก็ได้เห็นว่ถ้า พ.ร.บ. นี้ ป่าชุมชนที่อยู่ติดป่าซึ่งเขาเป็นต้นแบบของการรักษาป่าชุมชนมานาน แล้วเขาก็ได้รับรางวัลทุกประเภทมาเยอะ อย่างตัวอย่างศิลาแรง อำเภอบัว จังหวัดน่าน ก็อยู่ติดกับอุทยานคอยภูคา แต่ว่าถูกเส้นนั้นกั้นออกไปอยู่นอกเขต แต่จริง ๆ แล้วคือติดเขต ชุมชนขุนแตะ อำเภอมองทอง อยู่ติดอุทยานออบหลวง ชุมชนแม่คลองซ้าย แม่ป่าเสา ดิเคเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคอยเชียงดาว หรือที่พะเยา ที่จังหวัดตรง ที่อื่น ๆ อีกจริง ๆ แล้วชุมชนเหล่านี้มีไม่มาก ถ้านับแล้วก็มีเป็นจำนวนร้อยเท่านั้นเอง ไม่ใช่หน้าตกใจอะไรเลย แล้วเขาเป็นต้นแบบของการรักษาป่าและเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการรวมตัวของเครือข่ายป่าชุมชนทุกภาคทั่วประเทศ เฉพาะแค่ภาคเหนือก็มีป่าชุมชนเป็น ๑,๐๐๐ กว่าป่าชุมชนแล้ว ดังนั้น ถ้ากรรมการ โดยความสนับสนุนของ สนช. นี้ ซึ่ง สนช. ก็ได้เสนอ พ.ร.บ. ที่ให้ความสำคัญกับชุมชนหลาย พ.ร.บ. เช่น ขณะนี้ที่พิจารณาเสร็จแล้วและกำลังจะเข้าสู่สภาก็คือ พ.ร.บ. สภาก่อกรชุมชน ซึ่งก็รับรองสิทธิของชุมชนเหมือนกัน แล้วยังมี พ.ร.บ. สภาพัฒนาการเมืองอีก ทั้งหมดนี้จะไปสอดคล้องกัน คิดันจึงเห็นว่ากรรมการเสียงข้างมาก ๑๔ เสียง กับเสียงข้างน้อย ๑๑ เสียงนี้ไม่เห็นต่างกันมากเลย เพียงแค่ว่าติดป่าแล้วเราไปเรียกเขานอกป่านี้ก็เลยเห็นว่าน่าจะกันเขาออกไป ทั้ง ๆ ที่เราไม่ควรจะทำร้ายเขา เพราะเขาเป็นต้นแบบของการทำงานป่าชุมชนระดับประเทศและระดับ โลกด้วยซ้ำไป แล้วก็ไม่มีที่ชุมชนซึ่งนับจำนวนได้ แล้วก็ในส่วนของเวลา ซึ่งคิดันได้เรียนแล้วว่ามีการอยู่มาก่อนเกิน ๑๐ ปีแน่นอน แต่รักษาป่าต้องครบ ๑๐ ปี ทั้ง ๒ ประเภท ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล ภูละวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ นายสมศักดิ์ สุขวงศ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สมศักดิ์ สุขวงศ์ กรรมการเสียงข้างมาก อยากจะขอถือโอกาสนี้พูดถึงคำที่เป็นกฎหมายในเรื่องมาตรา ๒๕ การดูแลรักษาพื้นที่ป่าชุมชนทำมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี คำว่า มีหมู่บ้าน แล้วก็มีคนทำลายไปใช้ประโยชน์ในป่า แล้วก็ป่าถูกทำลาย ไม่ได้หมายความว่าที่นั่นมีป่าชุมชน คำว่า “มีป่าชุมชน” นี้จากการศึกษาสถาบันทั่วโลกพบว่า ป่าที่ชุมชน

สามารถดูแลรักษาเป็นป่าชุมชนอยู่ได้ ก็เพราะว่าชุมชนมีกฎระเบียบของหมู่บ้านในการดูแล และรักษาใช้ประโยชน์จากป่า อันนี้เหมือนกันทั่วโลกทุกประเทศ ซึ่งทางวิชาการเรียกว่า สถาบันของชุมชน ที่เรียกว่าคอมมูนิตีอินสตีติวชัน (Community institution) อันนี้เป็นกฎระเบียบ แล้วก็กฎระเบียบของหมู่บ้านในการที่จะใช้ประโยชน์จากป่า เมื่อจะทำป่าชุมชนพวกนี้จะต้องได้รับการพิจารณาอีกทีหนึ่งโดยคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด ที่ดูแลก็พร้อมกับเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นในการทำงานนี้ก็เป็นการจัดการร่วมกันเท่านั้นเอง ก็คือการจัดการที่เรียกว่าจอยท์แมนเนจเมนต์ (Joint management) ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งท่านประธานฯ ครับ ก็คือว่าความใกล้ไกล ที่คนที่อยู่ในลำดับที่ ๓ กฎระเบียบก็คือว่า เขาดูแลรักษาป่ามา ๑๐ ปี การเดินใกล้ไกล ดูแลรักษาป่าได้นี้ ก็หมายความว่าเขามีภูมิปัญญาสามารถจะเข้าไปดูได้ เพราะฉะนั้นระยะทางยังเป็นรองในสิ่งที่จะพูดถึง ก็แล้วแต่ท้องที่ อันนี้ก็เป็นอันหนึ่งที่ว่าเมื่อเขาสามารถดูแลติดต่อกันมาถึง ๑๐ ปี ก็แสดงว่าเขามีความสามารถในการที่จะเข้าไปสอดส่องดูแลป่าให้กฎระเบียบสถาบันของชุมชนนั้นทำงานได้

อันหนึ่งที่เราไม่พูดถึงในเรื่องผลดีของการทำป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ จากการศึกษาในปัจจุบันพบว่าลดค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาพื้นที่อนุรักษ์ จากการศึกษาในโลกพบว่าลดลงถึง ๑ เท่า ถึง ๖ เท่า แล้วแต่กรณีของค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาป่า อันนี้ผมคิดว่าพื้นที่อนุรักษ์ในอนาคตจะเป็นภาระอย่างยิ่งกับภาครัฐบาล เพราะฉะนั้นการสร้างพันธมิตรกับชุมชน โดยสามารถแยกแยะชุมชนที่ดีได้ ที่จะไปช่วยเป็นหูเป็นตาได้ จะลดภาระในการจัดการป่าของภาครัฐลงอย่างมาก ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณยุทธนาครับ
นายยุทธนา วานิชอังกูร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม ยุทธนา วานิชอังกูร กรรมการเสียงข้างมาก
ผมมีความเป็นห่วงอย่างยิ่งถ้าหากว่าไม่ได้ทำความเข้าใจกันถึงเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ความเป็นห่วงของท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู่ที่ได้กรุณาเสนอและอภิปรายไปแล้วนั้น ฟังดูแล้วน่าตกใจก็คือว่า
ป่าได้รับการทำลายกันอยู่อย่างมากและทุกวัน เป็นความจริงนะครับ จนถึงวันนี้ก็มีการ
ทำลายป่าอยู่ แต่ต้องเข้าใจว่าถึงวันนี้มีการทำลายป่าอยู่นี้ยังไม่มีการพระราชบัญญัติอันนี้
เข้าไปใช้ อย่าไปโทษว่าเพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมขอความกรุณาแยกแยะตรงนี้
นิดหนึ่งท่านประธานฯ ที่เคารพ ป่าถูกทำลายมาเป็นระยะเวลาานแล้วเวลานี้ป่านี้ถือว่าเป็น
เป็นชีวิต ไม่ใช่ของประเทศไทยแต่เพียงอย่างเดียว ประชากร โลก เขากำลังคืนร่นกันขนาด
หนักให้อนุรักษ์ แน่แนวและวิถีในการอนุรักษ์นี้ทั้ง โลกเหมือนกันหมดเลย เพิ่มพลังในการ
อนุรักษ์ ถ้าฟังเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เราเรารู้ว่าทำไม่ได้ผลแน่นอน เพราะว่าข้อที่ ๑ จำนวนคน
น้อย ข้อที่ ๒ งบประมาณก็จำกัด ข้อที่ ๓ สู้กับภัยธรรมชาติที่ตัวเองสร้างด้วยความผิดพลาด
ไว้แล้วไม่ไหว กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่าที่สำคัญก็คือว่า
โปรดอย่าเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนฉบับนี้เปิด โอกาสให้คนเข้าไปอยู่ในป่าเพิ่ม
มากขึ้น ผิดถนัดเลย ผมกราบเรียนว่าสาระสำคัญของพระราชบัญญัติป่าชุมชนฉบับนี้ที่กำลัง
พิจารณาอยู่นี้ปิดกั้นห้ามเด็ดแล้วก็ขาดเลย ไม่ให้คนเข้าไปอยู่ในป่าอีกต่อไป ที่เราจะเห็นว่า
มี ๕ ปี ๑๐ ปี ที่กำลังถกกันอยู่นี้ ปิดเด็ดขาดไม่ให้คนเข้าไป กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพว่า ขณะนี้ วันนี้มีคนอยู่ในป่า ชุมชนที่อยู่ในป่าส่วนใหญ่เขตช่วยอนุรักษ์นี้ประมาณ
เกือบ ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้าน ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้านนี้เจ็บจ้อยมาก เพราะว่าเรามีป่าอนุรักษ์ตั้ง
๓๐ ล้านไร่โดยประมาณ ๓๐ ล้านไร่ไม่มีทางที่จะดูแลได้จากคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน
แต่เราก็ปิดแล้ว เราไม่ให้คนเข้า แล้วการที่จะใช้พระราชบัญญัติอันนี้ออกไปนี่ต้องยอมรับว่า
มีทั้งระเบียบ ระเบียบและระบบถึง ๓ พลัง คือ อันที่ ๑ พลังจากพระราชบัญญัติเดิม

อันที่ ๒ พลังจากราชบัญญัติใหม่ อันที่ ๓ พลังจากกฎของชุมชนที่กระทรวงเขาจะต้องดูแล เพราะฉะนั้นการที่เราคิดว่าการมีพระราชบัญญัตินี้เปิดโอกาสให้คนตัดไม้แม่แต่ต้นเดี๋ยวนี้ก็ไม่ถูกแล้ว แม้กระทั่งต้นเด็วก็ไม่ถูกท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ เพราะเท่าที่มีอยู่ยังไม่มีการตัดไม้ที่ตัดกันอยู่ ผมขอกระซิบดัง ๆ ให้พิจารณาว่าจริงหรือเท็จ บัดนี้เดี๋ยวนี้มีการตัดไม้ทำลายป่ากันอยู่แทบทุกวี่ทุกวัน ที่ไหนครับ ตามหลักฐานแล้วสกายไลน์ (Skyline) ของทีวีเขาไปถ่ายมานี้ ในป่าอนุรักษ์ทั้งสิ้น ป่าที่ไม่อนุรักษ์นี้ไม่ค่อยจะมีใครสนใจเข้าไปตัดไม้ทำลายป่า นายทุนไม่ค่อยจะสนใจเท่าไร เพราะไม้ไม่ค่อยจะดีเท่าไร ประการต่อไปที่อยากจะเรียนเพื่อให้ได้ลองรำลึกถึงว่า เป้าประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อที่จะส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ป่าไม้ใหม่ครับ เมื่อเราไม่ส่งเสริมให้ตัด เราไม่ส่งเสริมให้คนเข้าไป ก็เพื่ออนุรักษ์ปลูกให้เขียวชะอุ่มขึ้น แต่เดชะบุญว่ามีพระราชบัญญัติเก่าว่าด้วยป่าอนุรักษ์ พระราชบัญญัตินี้ก็เท่ากับไปอนุรักษ์บนอนุรักษ์อีก ไม้ดี น่าจะดีถ้าเข้าใจตามความเป็นจริงของมัน-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ก็คือว่านิคเดียวเท่านั้นเอง ก็ตรงเขตชายป่าที่เรา กำลังจะพูดถึงว่าควรจะใช้ระยะทางเท่าไรถึงจะเรียกว่าคนที่อยู่ชายป่า อันนั้นเป็นปัญหา ที่ค่อนข้างจะจับจ๊อย เพราะคนที่อยู่นั้น ขอประทานโทษครับ เป็นปัญหาที่เล็ก คนที่อยู่นั้น เขาก็อยู่กันมานานแล้ว บางรายสืบประวัติได้เกือบ ๑๐๐ ปี แล้วก็มีประวัติในการที่ ปู่ ทวด เขาเคยทำลายป่ามาแล้ว แล้วก็เดี๋ยวนี้เขาไม่ยอมแล้วเพราะเขารู้ว่า ถ้าปฏิบัติตามวันที่ เขาทำลายป่านี้จะทำให้เขาไม่มีอะไรเหลือเลย เขาจึงสร้างระเบียบ ระบบเล็กๆ ของเขาเอง เพื่อที่จะอนุรักษ์ป่า

ท้ายที่สุดผมกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความภาคภูมิใจว่า เมื่อ ๒ เดือนที่แล้วเจ้าหน้าที่ซีเอ็นเอ็น (CNN) ของข่าวอินเตอร์เนชันแนล (International) ข่าวนานาชาติ นี้ได้ถือโอกาสมาทำข่าวสำคัญก็คือว่าชุมชนอนุรักษ์ในป่านี้ของประเทศไทยที่อยู่ชายแดน เพื่อเอาไปเผยแพร่ทั่วโลกเรียบร้อยแล้ว เพราะว่าเขาชอบมากเลยว่า ป่าชุมชนในประเทศไทย นี้หลีกเลี่ยงการใช้ปืนเสียด้วยซ้ำไป ให้ใช้แนวพระราชดำริที่เอาพวกแกลบมาอัดทำปืน แล้วไฟก็ไม่ต้องใช้ปืน เป็นคำภักที่ ๒ ก็คือว่าใช้ก๊าซชีวภาพ ใครอยากได้ตำเนอันนี้ก็มาเอา ที่ผมได้ ผมเผยแพร่ไปแล้ว เขาเผยแพร่ให้ประเทศต่าง ๆ ได้เห็นแล้วก็ชื่นชมกันอย่างมาก จึงกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ห้ามคนมิให้เข้าไปในป่าอีกต่อไป ที่มีอยู่แล้วต้องทำให้ถูกต้อง

อันที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่ออนุรักษ์ป่า เพราะฉะนั้นเราอย่าไป ตกใจว่าจะเข้าไปอยู่ในที่อนุรักษ์ได้อย่างไร เพราะเขาอนุรักษ์บนอนุรักษ์อีกที ขอบพระคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณอดีศักดิ์อีกครั้งหนึ่ง นายอดีศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : ท่านประธานฯ ครับ ผม อดีศักดิ์ อีกครั้ง หนึ่งครับ ขออภัยท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ผมหยิบ ๒ ประเด็น ประเด็นในเรื่องกรอบเวลา ก็น่าจะมีความชัดเจนตรงที่ว่า อย่างน้อยเขาจะต้องดำเนินการจัดตั้งมาก่อนไม่น้อยกว่า ๕ ปี เพราะว่าในนี้บอกว่าจะขอได้ก็ภายใน ๕ ปีหลังจากพระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ เพราะฉะนั้นอย่างน้อยก็ต้องอยู่กันมาก่อนคือเป็นชุมชนตามกติกาไม่น้อยกว่า ๕ ปี

LIART

ซึ่งจริง ๆ ก็เป็นไปตามร่างเดิม แต่เรื่องของการที่กำหนดโดยเฉพาะในวรรคแรก
ของมาตรา ๒๕ ที่บอกว่า “ชุมชนในเขตอนุรักษ์ในท้องที่ใดให้กระทำได้เฉพาะกรณี
ชุมชนนั้นตั้งถิ่นฐานมาก่อนประกาศ” ซึ่งได้อภิปรายไปแล้วว่าเวลาเราชี้แจงเราบอกว่า
อยู่ขอบ อยู่ใกล้ แล้วก็โดยธรรมชาติจะเป็นอย่างนั้น แต่โดยตัวหนังสือจะไม่บอกอย่างนั้น
ในตัวหนังสือไม่ได้บอกด้วย ไม่ชัดเจน ผมจึงหาหรือทางกรมการโดยเฉพาะที่ปรับปรุงตัว
นี้ว่า ถ้าเผื่อจะให้เห็นตามนี้น่าจะได้กำหนดตรงนี้ให้มีความชัดเจนเพื่อไม่ให้มีการตีความ
เป็นอย่างอื่น ส่วนเรื่องขอบ ถ้าใช้ภาษาพูดว่าขอบป่านี่ก็เป็นเหตุผลอีกเหตุผลหนึ่ง
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายชลธิศ สุรัสวดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายชลธิศ สุรัสวดี กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนอธิบายเพิ่มเติมถึงในประเด็น ที่พูดถึงเรื่องป่าชุมชนอยู่ใกล้ จริง ๆ แล้วในมาตรา ๒๕ อาจจะได้พูดถึงเรื่องชุมชน ที่อยู่ใกล้ แต่จริง ๆ แล้วการขยายความต้องไปขยายความที่มาตรา ๑๘ ซึ่งในนั้นระบุว่า “ชุมชนในท้องที่ใดที่มีพื้นที่ป่าซึ่งไม่ใช่เขตอนุรักษ์อยู่ใกล้” นั้นหมายถึงว่าขบวนการ ขึ้นตอนการดำเนินการตามมาตรา ๒๕ จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๘ โดยอนุโลม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายบัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ และสมาชิกฯ ที่เคารพ ผม บัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์ กรรมาธิการ ขออนุญาตสั้น ๆ ใน ๒ ประเด็น

ในประเด็นแรก ตามมาตรา ๒๕ ซึ่งเป็นประเด็นอภิปรายต่อเนื่อง เรื่องของ ชุมชนนั้นถูกกำหนดเงื่อนไขโดยคุณสมบัติว่า ตั้งถิ่นฐานมาก่อนการประกาศเขตอนุรักษ์ ยกตัวอย่างที่เมื่อสักครู่พูดถึงว่าอุทยานแห่งชาติออบหลวงซึ่งประกาศในปี ๒๕๓๔ เวลาที่ชุมชนจะได้เงื่อนไขถ้าอยู่ในเขตพื้นที่นั้นก็ต้องอยู่มาก่อนปี ๒๕๓๔ ส่วนประเด็น เรื่องวาระทางใกล้ ใกล้ จากเขตพื้นที่อนุรักษ์อย่างไร ผมขอเรียนเสริมอธิบายในแง่ที่ว่า ๑. ดูจากเงื่อนไขข้อที่ ๒ อย่างเช่น ที่ท่านอาจารย์สมศักดิ์ได้อภิปรายเสริมว่า ความสามารถในการดูแลป่าชุมชน ถ้ามีความสามารถในการดูแลอย่างน้อย ๑๐ ปี ตรงนั้นตรงระยะทาง ไม่ได้เป็นประเด็นใหญ่ การที่จะกำหนดเรื่องระยะทางอย่างชัดเจนนั้นเป็นเรื่องที่ยาก ในทางปฏิบัติ ด้วยเหตุที่ว่าแต่ละพื้นที่โดยสภาพภูมิประเทศ ระบบนิเวศป่ามีความแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค แต่ละท้องถิ่น การกำหนดตัวเลขตายตัวนั้นในทางปฏิบัติทำได้ยาก เพราะฉะนั้นถึงเลยใช้เกณฑ์ว่า ความสามารถในการดูแลจัดการป่าเป็นหลัก

ในประเด็นต่อเนื่อง ซึ่งเป็นประเด็นที่เป็นข้อแตกต่างระหว่างกรรมาธิการ เสียงข้างน้อยกับเสียงข้างมากก็คือ ชุมชนในประเภทที่เราเรียกว่าชุมชนประเภทที่ ๓ นี้ ขออนุญาตเรียนชี้แจงใน ๑ ประเด็น

ในประเด็นแรก ชุมชนอย่างตัวอย่างบ้านศิลาเพชรนี้ ตอนที่จะมีการจัดแนวอุทยานนั้น ตัวชุมชนได้มีการร้องเรียนคัดค้านทางภาครัฐว่า พื้นที่ป่าชุมชนที่เขาเคยดูแลจัดการมาก่อนจะถูกรวมอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ แต่ว่าท้ายที่สุดทางภาครัฐก็ได้ดำเนินการจัดโดยแยกชุมชนออกจากป่าที่เขาอยู่ เพราะฉะนั้นเขาพยายามที่จะเรียกร้องสิทธิที่เขาได้อยู่แต่เดิม แต่ว่าโดยสภาพปัจจุบันเขาถูกกันออกมา

ในประเด็นที่ ๒ เราอภิปรายเฉพาะในมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ถ้าดูในมาตรา ๒๕ วรรคสอง ซึ่งผมนำเสนอในสไลด์ไว้ด้วยนี้จะเห็นได้ว่า มาตรา ๒๕ วรรคสองนั้นได้กำหนดข้อห้ามไปอีกทีหนึ่งว่า แม้ว่าจะเป็นชุมชนประเภทที่ ๓ แต่ถ้าพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตรบบนิเวศที่มีความซับซ้อน มีความเปราะบาง เป็นเขตต้นน้ำที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ มาตรา ๒๕ วรรคสองนั้นยังคงให้อำนาจแก่ทางภาครัฐที่จะไปกำหนดเขตแยกออกมาอีกครั้งหนึ่งว่าไม่ให้ชุมชน แม้ว่าจะเป็นชุมชนประเภทที่ ๓ แต่ถ้าไปขอและไปซ้อนอยู่ในพื้นที่ที่ทางราชการจะจัดไว้ก็ไม่ได้สิทธินั้น ประกอบกับตามมาตรา ๑๗ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัดมีอยู่แล้วที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน แม้ว่าจะเป็นชุมชนประเภทที่ ๓ ถ้าเสนอพื้นที่ที่จะขอจัดตั้งเป็นป่าชุมชนเข้ามาแล้วกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัดเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่สมควรจะให้จัดตั้ง ตรงนั้นยังเป็นอำนาจของกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด

ท้ายที่สุดในประเด็นนี้ ในกรณีการเสี่ยงข้างมากมีข้อเป็นห่วงในประเด็นตรงนี้เสริมด้วยว่า ในเมื่อชุมชนประเภทที่ ๓ นั้นได้ดูแลจัดการป่ามาเป็นอย่างดี ซึ่งต้องผ่านการพิสูจน์เป็นที่ประจักษ์ ถ้าเราไปตัดสิทธิชุมชนประเภทที่ ๓ นี้อาจจะก่อให้เกิดปัญหาอย่างน้อย ๒ ประการตามมา ๑. นั่นคือปัญหาในแง่ของความเสมอภาคของชุมชนประเภทที่ ๓ กับชุมชนประเภทที่ ๑ ซึ่งตรงนั้นเป็นสิทธิที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ กับอีกประการหนึ่ง คือสิทธิของชุมชนตามมาตรา ๖๖ ในรัฐธรรมนูญ ถ้าชุมชนประเภทที่ ๓ ได้ดูแลจัดการใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๖ การไปตัดสิทธิโดยกฎหมายร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนที่กำลังจะออกไปตรงนั้นอาจจะเป็นปัญหาของการออกกฎหมายที่ไปขัดกับสิทธิที่มีอยู่ นั้นตามรัฐธรรมนูญ เป็นประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ อย่างสั้นที่สุดก็คือ ข้อเป็นห่วงที่มีการหยิบยกขึ้นมา
เรื่องกฏกติการะหว่างประเทศ ขออนุญาตเรียนสั้น ๆ ในแง่นี้ อนุสัญญาว่าด้วย
ความหลากหลายทางชีวภาพก็ดี อนุสัญญาแรมซาร์ (RAMSAR) ก็ดี อนุสัญญาไซเตส
(CITES) ก็ดี อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพเป็นอนุสัญญาที่นำมาอภิปราย
ในที่ประชุมของรัฐสภาแห่งนี้ ผมนำข้อมูลมาชี้แจงนะครับ -----

- ๓๓/๑

อนุสัญญาฉบับนี้ส่งเสริมรับรองสิทธิของชุมชนที่มีพฤติกรรมที่ดีในการดูแลจัดการความหลากหลายทางชีวภาพตามมาตรา ๘ (เจ) เพราะฉะนั้น ไม่มีข้อเป็นห่วง คือกติการะหว่างประเทศเหล่านี้ไม่ได้ห้ามการรับรองสิทธิชุมชนที่ดีในการดูแลจัดการป่า เช่นเดียวกัน ในอนุสัญญาแรมซาร์ ไม่ได้พูดถึงการห้ามใช้ประโยชน์ แต่ในอนุสัญญาใช้คำว่าไวส์ยูส (Wise use) ใช้อย่างชาญฉลาด เช่นเดียวกัน ข้อห้ามตามอนุสัญญาไซเตส ถ้าท่านสมาชิกฯ กรุณาดูในมาตรา ๓ การใช้เรื่องของของป่าที่อยู่ใน (๔) สัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเป็นของป่าที่ไม่อนุญาตให้ใช้ประโยชน์ได้ตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นขอเรียนให้ทราบว่าไม่มีปัญหาในเรื่องของกฎกติการะหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายป่าชุมชน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธาน

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในหลักการและเหตุผลที่รัฐบาลเสนอมา ในบรรทัดแรกของเหตุผลคือ “โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมให้ราษฎรได้มีส่วนร่วมกับรัฐ ในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาสภาพแวดล้อม” เอาสั้น ๆ แค่นี้ คำถามว่า ชุมชน ๑ ประเภท เมื่อสักครู่นี้จะเห็นตามรูปโซว์ที่เห็นนี้ ทั้งหมดนี้เป็นชุมชนมาพร้อมกัน และอนุรักษ์ป่ามาด้วยกัน แต่อยู่ ๆ มาตรการมาประกาศสีเขียวทั้งหมดเป็นเขตอนุรักษ์ ถามว่าชุมชนที่ถูกกระเด็นออกไปนี้ ไม่ใช่อยู่ที่ร้านอาหารอย่างที่บางท่านว่านี่ ถามว่าเป็นธรรมชาติไหมครับ เป็นธรรมชาติไหมครับ และที่เขาใช้ก่อนวันนั้น วันนี้เขายังใช้อยู่ ป่าสีเขียวเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นวรรคแรกอย่างเดี๋ยวนั้น ของเหตุผลที่รัฐบาลเสนอมา ไม่ใช่ สนช. เสนอฝ่ายเดียว รัฐบาลเสนอมาอย่างนี้แล้วรัฐบาลเองจะกลับบอกว่าไม่ได้แล้ว ไม่ใช่ ถึงวันนี้ไม่ใช่ ถามว่าเป็นธรรมชาติไหมครับ อำนวยความเป็นธรรมชาติ กฎหมายฉบับนี้ อำนวยความเสมอภาคใหม่ กฎหมายฉบับนี้ และเป็นที่น่าพอใจกว่าในเงื่อนไขที่จะขอจัดตั้งป่าชุมชนนั้นไม่ใช่เงื่อนไขว่าอยู่ ๆ ไปชี้เอา ป่าชุมชนไม่ใช่ป่าชี้เอา

เห็นป่าเขียว ๆ แล้วไปซื้อเอา อันนี้ผมขอเป็นป่าชุมชน ไม่ใช่ครับ ป่าชุมชน ไม่ใช่ป่ากะหล่ำ ไม่ใช่ป่าที่จะเป็นป่าพืชพันธุ์เดียว ไม่ใช่ ป่าชุมชน ไม่ใช่ที่ทำกิน ป่าชุมชนไม่ใช่ที่อยู่อาศัย อันนี้ชัดเจนอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ ตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวถึงความเสียหายของป่ามากมาย ผมเองก็เกิดได้เดียวกับท่าน ณ วันนี้อายุ ก็พอ ๆ กัน เมื่อปี ๒๕๐๔ ประเทศไทยมีป่า แดง โดยกรมป่าไม้ ๑๗๒ ล้านไร่ ป่าทุกชนิดอยู่ในกำมือของราชการเป็นผู้ดูแลแต่ผู้เดียว ป่าเป็นของกรมป่าไม้ ปี ๒๕๓๕ เหลือก็ล้านไร่ที่เป็นป่า ๓๐ กว่าล้านไร่ อาจจะรวมทั้งป่าสวนครัว ของชาวบ้านด้วยก็ได้ อันนี้ผมไม่ทราบ แต่เหลือแค่นั้นจริง ๆ ถามว่าอยู่ในมือของใคร ราชการดูแลฝ่ายเดียว ป่าที่อยู่ได้ทั้งหลายนี้ ถ้าประชาชนไม่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงแล้ว ถามว่าอยู่ได้ไหม ก็เป็นที่ประจักษ์ ที่ท่านว่า เอ๋ชื่อป่ามากมาย ท่านจำชื่อป่าได้ ทั้งหลายนั้น ที่ถูกทำลายไปทั้งสิ้น มีป่าชุมชนอยู่สักป่าไหม ไม่มี ภาคอีสานทั้งภาค คนอีสานบอกว่าถูกทำลายโดยต้นน้ำจริง ๆ ๓ ตระกูล ผมจะไม่เอ่ยว่าตระกูลอะไรบ้าง แล้วขยายลงไปชุมชนใน ๓ ตระกูลนั้น ผมคิดว่าท่านคงทราบดีว่าตระกูลไหน ซึ่งอาจจะเคยเอื้ออำนวยในการดำเนินการปฏิบัติงานของท่านด้วยก็ได้ในพื้นที่ภาคอีสาน รับรองว่าไม่มีป่าชุมชนเลย ผมเอง บ้านพ่อผมเองไม่เคยซื้อไม้ แยกไม้มาจากป่า ตัดไม้จากป่ามาปลูกบ้าน ผนังบ้านผมเป็นฟาก ไม้ไผ่สับนี้ละครับ แยกมาจากป่า บ้านผมต้องหาหน่อไม้ทุกปี รู้ด้วยว่าหน่อตอนนี้เหลืออีกกี่หน่อต้องรักษาเอาไว้ ฉะนั้นชีวิตผมแท้ ๆ นี้เข้าใจป่าอย่างแท้จริง พ่อผมอยู่ป่าบก แม่ผมอยู่ป่าชายเลน ป่าแสม ป่าโกงกาง ทำอย่างไรให้อยู่ได้ ป่าจากจะทำอย่างไรให้อยู่ได้ เดียวนี้ก็ยังมีอยู่ เพราะคนดูแลอยู่ เอาให้ใกล้เข้ามาอีก สีนามิที่เกิดขึ้น บ้านตาสะะ มีผู้ใหญ่บ้านมาแล้ว ๑๑ คน ขณะนี้มีชุมชนอยู่ ๑๕๐ กว่าหลังคาเรือน ป่าชายเลนยังอยู่เต็มเลยครับ-----

แต่พื้นที่ไปอีกนิดหนึ่ง พันหมู่บ้านตาสะไปนิดเดียวโล่ง เป็นนาทุ่งหมดเรียบร้อยแล้ว เพราะบ้านตาสะดูแลรักษาป่าไว้ ขยับเข้ามาอีกนิดหนึ่ง เมื่อ ๓ วันที่แล้ว บ้านโนนทรายทอง ที่จังหวัดภูเก็ตร้องเรียนมาที่ผมในฐานะประธานคณะกรรมการแก้ไขปัญหาความยากจนด้านที่ดิน บอกช่วยหน่อย ป่าชายเลนที่เขาดูแลอยู่ มีปู มีปลาเข้ามา มีนายทุนไปถมแล้วสร้างหอพัก ไม่มีกฎหมายอันไหนไปห้ามเขาได้เลย อันนี้ไม่ใช่ป่าชุมชน เพราะเขาไม่มีกฎหมายดูแล ท่านทั้งหลายเป็นห่วงป่า เราเองทุกคนก็เป็นห่วงป่า ถ้าเราเป็นห่วงป่าแล้วนี้ ถามว่ากฎหมายนี้ออกมาแล้วเปิดป่าหรือเปล่า บางท่านใช้คำว่า เข้าไปในเขตอนุรักษ์ไม่มีการเข้าไป อยู่ก่อนการอนุรักษ์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะอนุญาตให้ชุมชนเข้าไปขอไม่ได้ ต้องอยู่ก่อนอนุรักษ์ อยู่ก่อนเป็นเขตอนุรักษ์ทั้งสิ้น แล้วถามว่าที่เข้าไปคือใคร คนนอกป่าทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้แค่บรรทัดแรกของหลักการและเหตุผลของเหตุผลที่รัฐบาลเสนอมานี้ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษา นี้ท่านเอาไปไว้ที่ไหน ถ้าชุมชนที่ ๓ นั้นไม่ได้แล้ว บ้านหนองขาว ตำบลห้วยปูลิง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ไหล่เขียงอายุโคตรเหง้าของบุคคล กลุ่มคน ปู่ ย่า ตา ยายเขาแล้วนี้ ไม่น้อยกว่า ๑๖๐ ปี ป่ายังอยู่ เขาดูแลว่า ตรงไหนเขาเป็นป่าใช้สอย ตรงไหนเป็นป่าชุมชน อนุรักษ์ เข้าไปไม่ได้ ตรงไหนเป็นที่ทำกิน ซึ่งเขาหมุนเวียนไป ๑๐ จุดด้วยกัน ๑๐ จุดในป่าชุมชนนั้นประมาณไม่เกิน ๓ - ๕ เพอร์เซ็นต์ของพื้นที่ขอบเขตที่เขาดูแล ทั้งหมดนี้มีชุมชนดูแล ถามมีเจ้าหน้าที่อนุรักษ์เข้าไปดูไหม เจ้าหน้าที่อนุรักษ์ต้องร่วมมือกัน ฉะนั้นในการออกกฎหมายป่าชุมชนก็เพื่อส่งเสริมให้รัฐกับราษฎรได้ร่วมมือกันที่ผมกล่าวตอนต้นว่า เป็นที่ประจักษ์แล้ว ชัดเจนว่า ถ้าให้ลำพังรัฐอย่างเดียวไม่มีทางแล้วป่าก็หมดไปอย่างที่เห็น วันนี้ก็มีการตัดไม้ทำลายป่าอยู่ แต่ไม่ใช่ป่าชุมชน ไม่ใช่เขตป่าชุมชน ป่าชุมชนเข้าไปไม่ได้ ชาวบ้านลาดตระเวน ชาวบ้านดูแล เป็นป่าที่อยู่ในกำมือของราชการเต็ม ๆ เป็นไปในกำมือกฎหมายอุทยานชัด ๆ ทั้งนี้ ถามว่าเมื่อออกกฎหมาย อันนี้ก็มีกฎกติกาที่ช่วยด้วยนี้ไม่ดีกว่าหรือ แล้วถ้าไม่ช่วยจะทำอย่างไร นับถอยหลังได้เลย ป่าประเทศไทย นับถอยหลังได้เลย ที่มีอ่างเก็บน้ำตั้งหลายที่ อ่างว่อนอนุรักษ์ ๆ ไร่ ชุมชนอนุรักษ์ไว้ ถ้าไม่มีป่าชุมชนไปดูแลเลย ไม้สักทองยังเหลือสักกี่ต้นไปดูแลได้เลย เพราะฉะนั้นเอาแค่การส่งเสริมให้ราษฎรมีส่วนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์นี้ มาตรา ๒๕ นี้ชัดเจนว่า

เป็นการส่งเสริม ไม่ใช่เป็นการอนุญาตให้เข้าไปใหม่หรือไปซ้ำเอา ป้าอนุรักษ์ว่าตรงนี้เป็น
ป่าชุมชน ถ้าจะมีการลงมติวันนี้ว่า ชุมชนที่อยู่ดูแลรักษาป่ามาแล้ว แล้วต่อมาถูกประกาศ
เป็นเขตอนุรักษ์ไม่สามารถยื่นขอจัดตั้งป่าชุมชนได้ แค่นี้ นะครับ ผมก็ไม่รู้จะตอบบรรพ
บุรุษที่เขานอนอยู่ในหลุมฝังศพก็ดี อะไรก็ดี ได้อย่างไร บนเทือกเขาฮาราบารา
ภาคใต้บ้างครับ -----

มีชุมชนหลายชุมชน ณ วันนี้นับนเทือกเขาที่ ๘ อำเภอ ๒๑ ตำบลเป็นเขตอนุรักษ์ เฉพาะที่
เทือกเขาฮาราบารานันนั้นชุมชนอพยพลงมาที่ไอเยอเวงเมื่อปี ๒๔๘๘ เพราะโจรจีนคอมมิวนิสต์
บุกรุกหนัก ราชการสั่งให้เผาบ้านทิ้งปล่อยแพะเข้าป่าอพยพลงมา ณ วันนี้ประกาศเป็น
เขตอนุรักษ์ ตรงที่ไอเยอเวงถูกประกาศเป็นป่าสงวน เขาคุณตรงไอเยอเวงนี้มาเป็นป่าเขียว
อยู่ขณะนี้ ถ้าเขาจะตั้งป่าชุมชนไม่ได้ ถามว่าความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน แล้วการจัดตั้งป่า
ชุมชนเป็นการทำลายป่าจริงหรือ ถ้าท่านเห็นว่าป่าชุมชนไหนที่มีอยู่แล้ว ฉะนั้นการส่งเสริม
ช่วยกันทางประชาชนมีอยู่แล้วก็ทำมา นี้ ถูกทำลาย ป่าลดน้อยลง มีไหมครับ ถ้ามีช่วยบอก
หน่อยว่าตรงไหน ไม่มี ไม่เคยมี และพระราชบัญญัตินี้ก็ยังไม่เคยออก แต่ป่าชุมชนนั้นที่ดูแล
มาแล้ว ชุมชนที่จะขอป่าอนุรักษ์เป็นป่าชุมชนได้ไม่มีชุมชนใหม่เลยรับรองได้ เพราะว่า
ต้องเป็นประกาศอนุรักษ์เกิดก่อนการอนุรักษ์เท่านั้น ชุมชนดูแลป่าชุมชนมาน้อยกว่า ๕ ปี
ไม่มีสิทธิเสนอขอ อันนี้ยังเกิดความไม่เป็นธรรมกับคนที่ชุมชนที่เริ่มอนุรักษ์มาอยู่
๒๐ - ๓๐ ปีก่อนที่เคยทำลายและเริ่มอนุรักษ์กันมาได้ ๑ - ๔ ปีไม่มีสิทธิ อันนี้ก็ปล่อย
เป็นเรื่องข้างหน้าในอนาคตที่จะต้องดูแลกันไป ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วชุมชนที่เขาดูแลมา
๕ ปี ๘ เดือน ๙ ปีครึ่ง ๖ ปี ๗ ปี ไม่มีสิทธิขอ ไม่มีสิทธิใช้เป็นป่าชุมชน ถามว่า
ความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน สิทธิเขาอยู่ตรงไหน แล้วเขาขอป่าชุมชนนั้นไม่ใช่ทำลาย
ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟืนฟูก การพูดเพื่อจะให้เห็นว่าป่าชุมชนมีตรงไหนแล้ว ป่าถูกทำลายนั้น
เหมือนไม่ได้อ่านกฎหมายเลย เหมือนไม่รู้ความจริงในกฎหมายว่ามีอะไรบ้างเลย
ผมอยากจะเรียกร้อง กราบเรียนท่านประธานฯ ไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่าน ถึงเวลาหรือยัง
ที่เราจะเดินเหมือนกับสากลเขาเดินกัน คือให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญอย่างหลายหมู่บ้านที่ถูกกันออกจากเป็นป่า
สงวนก็ดี เขาไม่ขอสิทธิเป็นรายบุคคลเลยเพราะอะไร เพราะเขาเกรงว่าลูกหลานเขา
ต้องอนุรักษ์ป่าเหมือนเขา สมัยใหม่โลกาภิวัตน์เข้ามาไม่แน่ใจลูกหลานเขาจะอนุรักษ์
เหมือนเขาไหม เขาเป็นชุมชน เป็นสิทธิของชุมชนอย่างนั้น ห้ามซื้อ ห้ามขายเด็ดขาด
กฎกติกาของชุมชนที่รักษาป่าแน่นเข้มขันรุนแรง อายากจะพูดแล้วอาจจะแทงใจราชการ
บางหน่วยได้ก็ไม่อยากจะพูดว่า กฎข้อแรกเขาทำอะไร เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่า

ในมาตรา ๒๕ นี้เป็นมาตราที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ สอดคล้องกับสากล สอดคล้องกับหลักการ เหตุผลที่ทางรัฐบาลเสนอมา ถ้าท่านตัดมาตรา ๒๕ ให้เหลือว่าเฉพาะชุมชนที่อยู่ในภายในเท่านั้น ก็ต้องตอบคำถามชุมชนไม่น้อยกว่าเป็นร้อยที่ดูแลป่ามา และถูกตัดออกไปอยู่ข้างนอก ไม่ได้เข้าเฝ้าฯ รับ ถูกตัดออกไปอยู่ข้างนอกเขาจะว่าอย่างไร และกฎหมายฉบับนี้เมื่อไม่ได้ยกเลิกกฎหมายอุทยาน ไม่ได้ยกเลิกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ไม่ได้ยกเลิกป่าสงวนแห่งชาติ โดยการส่งเสริมมีร่ม ๒ ใบกาง ๒ ชั้น คำถามว่า ไม่ดีกว่าหรือ ผมขอเรียนว่าถ้าหากจะตายไปแล้ว แต่ตอบคำถามขมขามว่าตอนเขามีชีวิตอยู่นั้นได้ทำอะไรให้กับประเทศไทยบ้าง ถ้าท่านทั้งหลายเห็นว่าชุมชนที่ ๑ ดูแลป่านั้นไม่เอา ช่วยตอบเขาด้วยว่าเพราะเหตุใด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
 เราได้อภิปรายกันมาเฉพาะประเด็นนี้ยาวนานแล้ว จะปิดอภิปรายหรือยังครับ ท่านผู้ใด
 จะขัดข้องใหม่ ถ้าจะปิดอภิปราย

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ใดขัดข้อง
 นะครับ ต่อไปผมก็จะถามมติที่ถามจะถามเป็น ๓ ขั้นตอน ด้วยเหตุที่มีผู้แปรญัตติขอให้
 ตัดหมวดนี้ออกทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๖/๑ ผมจะถาม
 ครั้งแรกก็คือจะเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติเพื่อขอให้ตัดหมวด ๕ นี้ออกทั้งหมดหรือไม่
 หรือจะให้คงไว้ ถ้าหากว่ามติออกมาเป็นว่าให้ตัดออกทั้งหมด เราก็จะไม่พิจารณาต่อไป
 ในครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ แต่ถ้าเผื่อว่าให้คงไว้ก็จะถามเป็นรายมาตรา มาตรา ๒๕ จะเอาอัน
 ใดอีกครั้งหนึ่ง แล้วมาตรา ๒๖ จะเอาอันอย่างไรอีกครั้งหนึ่ง พอเข้าใจนะครับ
 ผมจะถามมติว่าที่ประชุมนี้จะเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของผู้แปรญัตติที่ขอให้ตัด
 หมวด ๕ ออกทั้งหมดหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยให้กดปุ่มว่า เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่า
 ไม่สมควรตัดออก ให้คงไว้ในหมวด ๕ ส่วนจะเป็นอย่างไรเดี๋ยวค่อยว่ากัน ให้คงไว้
 หมวด ๕ ทั้งหมด ให้ลงมติว่าไม่เห็นด้วย เข้าใจนะครับ เชิญลงคะแนนได้ เสร็จแล้วนะครับ
 เชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๓๗ ไม่เห็นด้วย
 ๔๕ งดออกเสียง ๓ ดังนั้นก็คือให้คงหมวด ๕ ไว้ ต่อไปผมจะถามในเรื่องของมาตรา ๒๕
 ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามมาตรา ๒๕ ที่กรรมการแก้ไขให้กดปุ่ม เห็นด้วย
 ท่านผู้ใดให้ใช้ข้อความมาตรา ๒๕ ตามที่กรรมการขอสงวนคำแปรญัตติตามเสียงข้างน้อย
 ให้กดปุ่มว่า ไม่เห็นด้วยเข้าใจนะครับ เชิญคุณวัลลภมีอะไร เดี่ยวก่อนนะครับอย่าเพิ่ง
 ลงคะแนน

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
ขออนุญาต เน้นย้ำว่ามีเสียงข้างมาก ข้างน้อย ถ้าข้างมากก็เห็นด้วย ข้างน้อยแบบผม
ก็ไม่เห็นด้วย ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นคำอธิบาย
ข้างมากคือคงไว้ตามที่กรรมการแก้ไข ถ้าเสียงข้างมากให้กดว่า เห็นด้วย ถ้าเพื่อเห็นด้วย
กับข้างน้อยคือข้อความที่กรรมการเสียงข้างน้อยแก้ไข (๖) เอกสารหน้า (๖) ก็กดปุ่มว่า
ไม่เห็นด้วยเข้าใจนะครับ เชิญลงคะแนน เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๓๓ คือข้อ
แก้ไขที่กรรมการเสียงข้างมาก ส่วนไม่เห็นด้วย ๕๘ ก็เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
เสียงข้างน้อยแก้ไขในหน้า (๖) เชิญนะครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ พักการประชุม ๒๐ นาที เพื่อแก้ไขมาตราอื่นตามเสียงข้างน้อย ๒๐ นาทีเท่านั้นครับ ท่านประธานฯ จะได้พักเข้าห้องน้ำด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เราจะเอามาตรา ๒๖ เสียให้เสร็จไหม

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ก็ยินดีครับ ขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการ มาตรา ๒๖

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ) : “มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภเสนอขอพักตรงนี้ ที่ประชุมจะขัดข้องอย่างไรไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอพักไปหารี้อีก ๑๕ นาที เข้ามา ๑๗.๔๐ นาฬิกา ครับ

พักการประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผมขอดำเนินการต่อ
เมื่อสักครู่เราไปถึงมาตรา ๒๖/๑ แล้ว เชิญเลขานุการดำเนินการต่อ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)
: “หมวด ๖ การจัดการป่าชุมชน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘
ถึงมาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมวิธีการที่ขอสงวน
ความเห็นครับ

นายชลธิศ สุรัสวดี (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม นายชลธิศ สุรัสวดี กรรมวิธีการผู้สงวนความเห็นในร่างมาตรา ๓๔
ขอแสดงความเห็นดังนี้ ในร่างพระราชบัญญัตินี้การทำให้ไม่เป็นการกระทำต้องห้ามตามร่าง
มาตรา ๔๔ เว้นแต่ในกรณีที่มีพระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้กระทำได้ รวมทั้งมีบทกำหนด
โทษในกรณีที่ฝ่าฝืนมาตราดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะในมาตรา ๕๘/๑ ประกอบกับในร่าง
มาตรา ๓ “การทำให้ไม่หมายความถึง ตัด ฟัน กาน โคน รีดเลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด หรือชักลาก
ไม้ที่มีอยู่ในป่า หรือนำไม้ที่มีอยู่ในป่าออกจากป่าด้วยประการใด ๆ” ในร่างพระราชบัญญัติ
ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับหลักการไว้แล้วในคราวประชุมวันที่ ๒๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่
๑๕ เมษายน ๒๕๕๐ ทั้งในฉบับที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีและฉบับที่เสนอโดยสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในร่างมาตรา ๓๔ ได้บัญญัติให้ทำให้ไม่ได้ตามความจำเป็น เป็นเพียง
เฉพาะเพื่อใช้สอยในครัวเรือนของสมาชิก ชุมชน หรือในกิจการสาธารณะภายในชุมชนนั้น
ร่างมาตรา ๓๔ ที่มีการแก้ไขคำว่า “ทำให้” เป็น “ใช้ประโยชน์จากไม้” อันอาจทำให้เกิด
ความสับสนในความหมายของการใช้ประโยชน์จากไม้ รวมหมายถึงการทำให้หรือไม่

เพราะมิได้มีบทบัญญัติให้คำจำกัดความของเรื่องการใช้ประโยชน์จากไม้ไผ่ ดังนั้น ผมและ
กรรมการเสียงข้างน้อยเห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศที่ตั้งถิ่นฐานอยู่นอกเขต
อนุรักษ์ซึ่งไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ชุมชน หากประสงค์จะมีส่วนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ฟื้นฟู
และพัฒนาสถานะแวดล้อม โดยรวมตัวกันเพื่อจัดการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ โดยการขอ
จัดตั้งป่าชุมชนนอกเขตอนุรักษ์ จึงเห็นควรบัญญัติให้ทำไม้ในบริเวณเพื่อการใช้สอย
ในป่าชุมชนที่ตั้งอยู่นอกเขตป่าอนุรักษ์ได้ตามความจำเป็นเพียงเฉพาะเพื่อใช้สอย
ในครัวเรือนของสมาชิกหรือในกิจการสาธารณะในชุมชนตามระเบียบของ
คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน นอกจากนั้นกรรมการได้มีการพิจารณาถึงของป่า
ซึ่งมีการเพิ่มในเรื่องของไม้ไผ่และพืชร้อยอยู่แล้ว จึงจะเห็นได้ว่า ชุมชนที่ตั้งอยู่ในเขต
อนุรักษ์สามารถใช้ประโยชน์จากของป่าเพื่อการดำรงชีพอยู่ได้เพียงพอ จึงกราบเรียนมา
เพื่อขอได้โปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมัชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ
เสียงข้างมากครับ

นายบัญชา เศรษฐศิริโรดม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกสภาฯ ที่เคารพ ในความเห็นของคณะกรรมการ
เสียงข้างมากนั้น ผมได้ทำความเข้าใจระหว่างประเด็นความแตกต่างที่นำเสนอไว้ในตัว
สไลด์ให้เห็นว่า ความแตกต่างนั้นก็อยู่ตรงที่ว่า กรรมการเสียงข้างมากเห็นว่า ถ้ามีการ
อนุญาตให้มีการจัดตั้งป่าชุมชน ซึ่งผ่านการพิสูจน์ ตรวจสอบคุณสมบัติกฎเกณฑ์ต่าง ๆ แล้ว
เมื่อได้รับการอนุญาตแล้ว บริเวณป่าชุมชนที่เรียกว่า ป่าชุมชนบริเวณเพื่อการใช้สอย
ควรจะอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากไม้ได้ ความแตกต่างที่สำคัญที่ได้มีการอภิปรายกันก็คือ
ว่าเมื่อมีการใช้คำว่า “ทำไม้” นั้นมักจะนำไปสู่ความเข้าใจที่ติดกับภาพเดิมในสมัยที่มี
การอนุญาตให้มีการทำสัมปทานทำไม้ว่า การทำไม้นั้นคือการใช้ไม้เพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ
การค้า แต่เนื่องด้วยเหตุว่าป่าชุมชนนั้นมีวัตถุประสงค์จัดตั้งเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
อย่างยั่งยืน การใช้ประโยชน์จากไม้นั้นถูกบังคับไว้อย่างชัดเจนตามตัวบทกฎหมายว่า
เป็นการใช้เพื่อประโยชน์ใช้สอยในครัวเรือนและกิจการสาธารณะเท่านั้น เพราะฉะนั้น
จึงต้องการที่อยากจะทำให้แยกความชัดเจนระหว่างการทำไม้กับการใช้ประโยชน์
จากไม้ที่เป็นการใช้ที่ยั่งยืน ไม่ได้ใช้เพื่อธุรกิจการค้าสัมปทานเหมือนอย่างที่เคยเป็นมา
ในอดีต ตรงนั้นเป็นประเด็นที่ขอเรียนชี้แจงความต่างระหว่างเรื่องการทำไม้กับการใช้
ประโยชน์จากไม้โดยเจตนาที่ต้องการใช้โดยความหมายนี้

ส่วนประเด็นสำคัญของความต่างจะอยู่ที่ว่า ในร่างของรัฐบาลนั้น
ถึงแม้จะมีการอนุญาตให้จัดตั้งป่าชุมชนในพื้นที่เขตอนุรักษ์ทั้งบริเวณเพื่อการอนุรักษ์
และบริเวณเพื่อการใช้สอย ห้ามทำไม้ ห้ามใช้ประโยชน์จากไม้โดยเด็ดขาด สิ่งที่ยกเว้น
ไว้ให้กับชุมชนก็คือการใช้ประโยชน์จากของป่า ที่นี้ประเด็นก็คือว่า ของป่าที่ถูกกำหนดไว้
ตามนิยามจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับไม้ ไม้ไผ่ ไม้พื้นเท่านั้น แต่โดยข้อเท็จจริงของวิถีชีวิต
ชุมชนนั้นต้องการที่ใช้ไม้นอกเหนือจากไม้ไผ่และไม้พื้นที่เอาไปทำเพื่อเชื้อเพลิงอย่างเดียว
นั่นเป็นเหตุผลประการที่ ๑

ส่วนเหตุผลประการที่ ๒ ก็คือ ในบางพื้นที่ตามระบบนิเวศป่านั้นไม้ได้มีไม้ไฟให้ใช้ ภาพรูปธรรมที่เห็นชัดเจนก็คือบริเวณป่าชายเลนที่เป็นป่าที่อยู่ตามแนวริมชายฝั่งทะเล ในป่าบริเวณดังกล่าวไม่มีไม้ไฟเกิดขึ้น ซึ่งเป็นสภาพตามธรรมชาติ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นป่าชุมชนในบริเวณแถบจังหวัดภาคใต้หรือป่าชุมชนในบางพื้นที่ที่ไม่มีระบบนิเวศที่มีไฟขึ้น ข้อยกเว้นให้ชุมชนใช้ประโยชน์จากของป่าโดยการใช้ไม้ไฟไม่ได้เป็นสิ่งที่จะสอดคล้องและเอื้ออำนวยให้ชุมชนดำรงชีวิตอยู่ในบริเวณนั้นต่อไปได้ เพราะฉะนั้นนั่นคือความแตกต่างที่ทางกรมการเลียงช้างมากได้มีข้อเสนอว่า ควรจะให้มีการใช้ประโยชน์จากไม้ โดยมิมีกฎเกณฑ์ กติกากำกับเฉพาะในบริเวณป่าชุมชนที่ถูกกำหนดไว้ว่า เป็นป่าชุมชนบริเวณเพื่อการใช้สอย ทั้งนี้ การกำหนดกฎเกณฑ์การใช้ประโยชน์จากไม้ในบริเวณดังกล่าว จะมีการออกเป็นระเบียบของคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน ซึ่งเป็นคณะกรรมการในระดับชาติ ที่มีรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรฯ เป็นประธานในโอกาสต่อไปหลังจากที่กฎหมายได้มีการประกาศใช้บังคับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : หมอครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ กรรมาธิการเสียงข้างมาก ก่อนที่จะลงมติ กระผม
กราบเรียนเพื่อชี้ประเด็นเพิ่มเติมจากท่านกรรมาธิการได้กล่าวไปแล้ว เพราะตรงนี้เวลาอ่าน
แล้วถ้าอ่านอย่างผิวเผินจะอ่านเข้าใจยาก ผมกราบเรียนว่าขณะนี้เมื่อเราผ่านมาตรา ๒๕
ไปแล้วก็จะเหลือป่าชุมชนอยู่ใน ๒ พื้นที่ คือนอกเขตอนุรักษ์กับในเขตอนุรักษ์ ในเขต
อนุรักษ์เมื่อสักครู่อำเภอพุนนังกลับมาดูอีกทีคือ ๑ กับ ๒ ในมาตรา ๒๕ นี้จะมีป่าชุมชนอยู่
ในเขตอนุรักษ์ได้ ส่วน ๑ นี้เขาตัดออกไปแล้ว ก็คือที่เราลงมติไปสักครู่นี้ พวกที่ตัวชุมชนอยู่
ข้างนอกก็ไม่มีสิทธิเข้าไป คราวนี้มาตรา ๓๔ นี้สาระสำคัญจริง ๆ ก็คือเรื่องของการใช้
ประโยชน์ ในส่วนของร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมากที่อยู่ในหน้า ๑๕ นี้เดิมในร่างของ
รัฐบาลนี้ห้ามทำไม้ในป่าชุมชน ก็คือใน ๑ กับ ๒ นี้ห้ามทำไม้เลย ส่วนที่กรรมาธิการ
เสียงข้างมากปรับไว้ก็คือ ห้ามทำไม้ในบริเวณเพื่อการอนุรักษ์เขตป่าชุมชน ผมกราบเรียนว่า
ในป่าชุมชนเองมี ๒ พื้นที่ พื้นที่หนึ่งคือพื้นที่อนุรักษ์ คำว่า อนุรักษ์ซ้อนอนุรักษ์อีกทีหนึ่ง
อีกพื้นที่หนึ่งในป่าชุมชนนั้นคือพื้นที่ใช้สอย ในมาตรา ๓๔ ที่กรรมาธิการเสียงข้างมากเสนอ
ไว้คือห้ามทำไม้ในบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ของป่าชุมชน ก็หมายความว่าในบริเวณเพื่อการ
ใช้สอยนี้ยังทำได้ นอกเขตอนุรักษ์ไม่พูดถึงในประเด็นนี้ แล้วในขณะที่เดียวกันก็ได้มีใน
วรรคสองนี้ได้เสนอไว้ว่า “การใช้ประโยชน์จากไม้ในบริเวณเพื่อการใช้สอยในป่าชุมชน”
หรือ นี้เพิ่มเติมนะครับ “การใช้ประโยชน์จากไม้ที่สมาชิกปลูกขึ้นเองในบริเวณเพื่อการ
ใช้สอย” อันนี้ก็อยู่ในพื้นที่สีเขียวในเขตอนุรักษ์อีก อันนี้ให้ทำได้ ทำได้แค่ไหน
เพื่อเฉพาะใช้ในครัวเรือนของสมาชิกในชุมชน อันนี้ผมได้ เพราะว่าชุมชนเขาคูมกันเอง
แล้วรัฐก็ไปกำกับอีกที หรือถ้าจะใช้ประโยชน์ก็เป็นประโยชน์สาธารณะในชุมชนนั้น
จะเห็นชัดเจนอันนี้ต้องภายใต้ระเบียบของคณะกรรมการนโยบาย ดังนั้น เขียนอย่างนี้ก็
ไม่มีทางที่ชุมชนนี้จะเอาไม้ไปขายให้เค้าแก่ข้างนอกเลย เมื่อไรที่คุณละเมียดผัดตักคุณ โดน
เพิกถอนแน่นอน เพราะฉะนั้นถ้าท่านเป็นห่วงเป็นใยว่าจะมีการเอาไม้ไปขายให้กับคน
ข้างนอก เป็นการทำไม้เพื่อไปขายนี้ถูกล็อกอยู่แล้ว คราวนี้ในส่วนของกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อย ในหน้า ๘ วงเล็บ ก็คือ “ห้ามทำไม้ในป่าชุมชนที่ตั้งเขตอนุรักษ์” หมายความว่า
ป่าชุมชนที่อยู่ในพื้นที่เขตอนุรักษ์ห้ามแตะต้องเลย พัฒนาแล้วส่งเสริมฟื้นฟู อย่างเดียว

ห้ามไปแตะต้องเลยในเรื่องของการทำไม้ ในวรรคสองก็คือ “การทำไม้หรือการทำไม้ของสมาชิกป่าชุมชนที่ปลูกขึ้นเอง” อันนี้เป็นเรื่องนอกเขตอนุรักษ์แล้ว ประเด็นในวรรคสองนี้ไม่เกี่ยวกับในพื้นที่เขตอนุรักษ์แล้ว อันนี้เขามาพูดถึงในประเด็นป่าชุมชนที่อยู่นอกเขตอนุรักษ์ ให้ทำไม้ได้เฉพาะที่ปลูกขึ้นเองในบริเวณพื้นที่ใช้สอย ประเด็นสาระต่างกันอยู่แค่นี้ ซึ่งก็ทราบเรียนว่าสักครู่ที่ท่านกรรมาธิการได้ให้เหตุผลไปแล้วว่า ทำไมกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ที่คิดว่าควรจะต้องเปิดโอกาสให้เจ้าของชุมชนที่เขาดูแลป่านั้นก็จะได้ใช้ประโยชน์จากไม้ที่มีอยู่แล้วในป่าชุมชนนั้น ในบริเวณใช้สอย ไม่ใช่ในบริเวณอนุรักษ์ ในบริเวณอนุรักษ์นี้แตะไม้ได้อยู่แล้ว กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส

กุลละวมัชชี รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ประธานคณะกรรมการ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมขออีกครั่งนิดเดียวครับ ถ้าดูในภาพที่มีป่าหมายเลข ๑

หมายเลข ๒ บริเวณชุมชนหมายเลข ๑ หมายเลข ๒ ตอนนี้เราผ่านมาตรา ๒๕ ไปแล้ว

ถ้าในเขตอนุรักษ์ทั้งหลายจะมีชุมชนอยู่ ๒ ชุมชนนี้เท่านั้นที่อนุญาตให้ยื่นขอจัดตั้งป่าชุมชน

ได้ คือหมายเลข ๑ กับหมายเลข ๒ เท่านั้น หมายเลข ๑ หมายเลข ๒ นี้เป็นชุมชนที่อยู่ในเขต

อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตคุ้มครองสัตว์ป่าที่เป็นเขตอนุรักษ์ทั้งสิ้น

ชุมชนเหล่านี้ตั้งมาก่อนการอนุรักษ์ ตั้งมาก่อนการเป็นที่ดินของรัฐ ตั้งมาก่อนการสงวน

อะไรทั้งสิ้น ปลูกบ้านปลูกช่อง ถ้าต่อไปนี้จะเปลี่ยนเสาไม้ได้แล้ว เสาบ้านเปลี่ยนไม้ได้แล้ว

จะบอกว่าใช้ไม้พื้นไม้ใหม่ “ไม้พื้น” ท่านไปดูคำจำกัดความคือไม้ที่ไม่เหมาะกับการทำอะไร

ทั้งสิ้น เหมาะทำเชื้อเพลิงอย่างเดียว -----

คำถามว่า พวกเขาจะต้องทำอะไร ต้องไปซื้อเสาคอนกรีตขึ้นไปใช้ใหม่ เอาขึ้นจากข้างล่าง ไปบนคอกใช้ใหม่ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วใช้ไม่ได้แล้ว ณ บัดนี้ ถามว่าไม่มีป่าชุมชนเขาใช้ อย่างไร เขาใช้ด้วย เขาดูแลของเขาด้วย ป่าถึงได้เขียวขนาดนี้ ที่ผมยกตัวอย่างว่าก่อนหน้านี้ ในบ้านหนองขาว ตำบลห้วยบุ่ง อำเภอมือง จังหวัดพะเยานั้นป่ายังสมบูรณ์ ขนาดที่เขาอยู่ มา ๑๖๐ ปี เพราะเขาใช้ด้วย เขาอนุรักษ์ด้วย ตรงไหนเขาอนุรักษ์เขาเด็ดขาด ป่าสะคือ ป่าอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำนี้เขาจะไม่แตะเลย ตรงไหนเป็นเขตใช้สอยเขา ณ วันนี้ก็ไม่ว่ามันคือ เขตใช้สอย ก็คือเป็นเขตป่ามันเอง เขาต้องรักษาของเขาไว้ เขาใช้สอยได้แค่ไหน ที่ใช้สอยนั้น ใช้สอยไม่ว่าจะเอามาซอมบ้าน ปลูกบ้านใหม่ตามกติกาของเขาเท่านั้น ถ้าเป็นอย่างนี้ เป็นตามที่ฝ่ายเสียงข้างน้อยเสนอแล้วนี้ไม่ได้แล้ว ที่เขาเคยทำได้ ไม่ได้แล้ว คำถามว่า เขาจะอยู่อย่างไร ก็ไปตายเอาดาบหน้า หรือจะออกกฎหมายอย่างอื่นผมก็ไม่ทราบ แต่อยากจะชี้แจงให้เห็นว่า ตอนนี้เหลือหมู่บ้านอยู่ ๒ หมู่บ้านภายในเท่านั้น ซึ่งหมู่บ้าน ๒ หมู่บ้านนี้ภายในนั้นอยู่มาก่อนการอนุรักษ์ทั้งสิ้น และที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ก็ยังเขียวอยู่ ต่อไปใช้ไม่ได้แล้ว ท่านก็จะต้องเลือกเอาเองว่าจะให้เขาใช้ต่อไปหรือไม่ ให้เขาอนุรักษ์ ต่อไปไหม ก็เป็นคำถามซึ่งน่าสนใจ ความน่ากลัวของการทำลายป่ามัน แน่นอน น่ากลัว ทั่วโลก แต่ป่าที่ถูกทำลายทั้งสิ้นขอเรียนอีกครั้งว่าไม่มีป่าชุมชนใดที่ถูกทำลายเลยแม้แต่ ป่าเดียวไม่ว่าที่ไหนในโลก ตรงไหนที่เว้นไว้ ไม่มีป่าชุมชนนั้นแหละคือพื้นที่ที่จะเตรียม เป็นพื้นที่ที่จะถูกทำลายต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย สาระสำคัญในมาตรานี้ มีความต่างกันในเรื่องถ้อยคำ ถ้อยคำเป็นตัวบอกว่ามาตรานี้จะมีทิศทางเดินไปทางไหน ถ้อยคำในกฎหมายมาตรา ๓๔ เหมือนเข็มนาฬิกาว่าท่านจะเอาอย่างไร ถ้าท่านสมาชิกฯ คุณค่าว่า “ทำไม้” ในหน้าที่ ๒ ที่เป็นคำนิยามที่ผ่านการพิจารณาของสภาไปแล้ว ใ้ว่า “ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุดหรือชักลากไม้ที่มีอยู่ในป่า

หรือนำไม้ที่มีอยู่ป่าออกจากป่าด้วยประการใด ๆ” เขามีคำนิยามชัดเจน เพื่อให้รู้ว่าอะไร
ที่เป็นการทำไม้ ทำได้อย่างไร ทำได้แค่ไหน หรือห้ามทำไม้ เขาจึงมีคำนิยามคำว่า “ทำไม้”
ระบุให้เราเห็นชัดเจนว่าจะได้ปกป้องดูแลป่าได้ชัดเจนอย่างไร แต่คำที่ปรากฏขึ้นใน
กรมการเสียดังกล่าวที่ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในมาตรา ๓๔ ในวรรคสอง มีคำว่า
“การใช้ประโยชน์จากไม้” คำ ๆ นี้ก็เกิดคำถามขึ้นกลางสมองว่าหมายถึงอะไร แค่นั้น
อย่างไร ขนาดไหน ยาวแค่ไหน จำนวนเท่าไร เป็นเรื่องใหญ่ ฉะนั้นถ้าท่านประธานฯ
พิจารณาให้ดีนี้ คำ ๆ เดียวเท่านั้นที่สะท้อนไปทั้งป่า แต่ถ้าใช้คำว่า “การทำไม้” เหมือนที่
เสียดังกล่าวใช้มาจะชัดเจนว่าทำได้แค่ไหน อย่างไร ผมคิดว่ามีดุลพินิจอยู่ตรงนี้เท่านั้น
แหละว่าการทำไม้มีคำนิยามที่ชัดเจน มีกฎหมายปกป้องดูแลให้เรา และเชื่อมโยงกับ
มาตรา ๒๕ ซึ่งเสียดังกล่าวนั้นไปแล้ว สัมพันธ์กัน มาตรา ๓๔ ว่าไปแล้วก็เป็นลูกต่อ
ได้มาจากมาตรา ๒๕ และหลักการพิจารณาในมาตรา ๒๕ เสียดังกล่าวเป็นฝ่ายชนะ
มาตรา ๓๔ ก็จะต้องคืนตามเสียดังกล่าวเพื่อตอบรับกันเป็นลูก ๆ ไป แต่ไม่เป็นไร
ด้วยเหตุด้วยผลก็อภิปรายกันได้ แต่ผมขอเพียงแต่ชี้ประเด็นชัด ๆ คำเดียวว่า การใช้
ประโยชน์จากไม้ไม่มีคำนิยามว่าหมายถึงอะไร มากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นคำที่เราห่วงมาก
แล้วก็จะประเด็นที่ทำให้ตีความไม่รู้สิ้นสุด จึงเรียนท่านประธานฯ มาว่า เสียดังกล่าว
ยืนยันตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้รัดกุมสอดคล้องกับมาตรา ๒๕ ขอขอบคุณท่านประธานฯ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการรับ
เมื่อสักครู่เสียงข้างน้อย ตอนนี้เอาเสียงข้างมาก

นายบัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
ขออนุญาตกราบเรียนเพื่อชี้ประเด็นให้ชัดเจนระหว่างความแตกต่างในมาตรา ๓๔
ของกรรมาธิการเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย ในรูปที่นำเสนอเป็นเพาเวอร์พอยท์
(Power point) ตอนนี้จะมียู่ ๒ ประเด็น ขออนุญาตชี้แจงก็คือว่า ถ้าเป็นร่างของ
กรรมาธิการเสียงข้างมากนั้น ในบริเวณป่าชุมชนที่อนุญาตให้มีการจัดตั้งในเขตอนุรักษ์
ไม่ว่าจะเป็นชุมชนประเภท ๑ หรือ ๒ ตามสไลด์ก่อนหน้านี้ที่มีการลงมติไปนี้ ถ้าเป็น
ร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมากอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากไม้ได้ในบริเวณป่าชุมชน
ในเขตอนุรักษ์ที่มีการแบ่งเป็น ๒ ส่วน บริเวณด้านขวาที่เป็นส่วนเล็กที่เป็นสีเขียวอ่อนนี้
คือป่าชุมชนบริเวณเพื่อการใช้สอย ซึ่งตามร่างกรรมาธิการเสียงข้างมากอนุญาตให้มีการ
ใช้ประโยชน์จากไม้หรือจะเรียกว่าทำไม้ก็ได้ อันนั้นเป็นประเด็นที่ ๒ หลักความต่างคือ
ให้ใช้ไม้ได้ แต่ถ้าเป็นร่างของกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นไว้บริเวณดังกล่าว
ทำไม้ไม่ได้ หรือจะเรียกว่าใช้ประโยชน์จากไม้ไม่ได้เลย ถ้าหากมีความเห็นตาม
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยไม่มีประเด็นเลยว่าจะทำไม้หรือใช้ประโยชน์จากไม้ เพราะว่า
พื้นที่นั้นห้ามแตะโดยเด็ดขาด ให้ใช้แต่ของป่าอย่างเดียว ไม่มีประเด็นที่ต้องเถียง
เลยว่าจะต้องทำไม้หรือใช้ประโยชน์จากไม้ เพราะว่าใช้ไม่ได้ไม่ว่ากรณีใด ๆ นั้นเป็น
ประเด็นที่ ๑ ที่ต้องพิจารณาว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือเสียงข้างน้อย

ส่วนประเด็นที่ ๒ ว่าถ้าจะให้มีการใช้ประโยชน์จากไม้ในบริเวณพื้นที่
ป่าชุมชนบริเวณเพื่อการใช้สอยจะใช้ถ้อยคำว่า เป็นการทำไม้หรือใช้ประโยชน์จากไม้
คำว่า ใช้ประโยชน์จากไม้ ดังที่ผมเรียนให้ทราบในตอนต้นว่ากรรมาธิการมีเจตนา
ที่จะให้เกิดความแตกต่างจากภาพของการทำไม้ในอดีต การใช้ประโยชน์จากไม้ถูกกำกับ
อย่างชัดเจนว่า วัตถุประสงค์นั้นต้องเป็นไปเพื่อความจำเป็นเพียงเฉพาะเพื่อใช้สอยใน
ครัวเรือนของสมาชิกป่าชุมชนหรือกิจการสาธารณะภายในชุมชนนั้น ประเด็นที่ว่าจำเป็น

ต้องมีคำนิยามหรือไม่นั้น ในประเด็นนี้มีคำตอบอยู่ในท้ายวรรคของมาตรา ๓๔ ไม่ว่าจะ
จะเป็นวรรคสอง ไม่ว่าจะเป็ร่างของกรรมาธิการเสียงข้างน้อยหรือเสียงข้างมาก
ในท้ายวรรคสองนั้นได้เขียนว่า “ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการนโยบาย
ป่าชุมชน” นั้นหมายความว่า คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนจะเป็นผู้ออกระเบียบว่า
จะใช้ประโยชน์จากไม้หรือจะทำไม้อย่างไร แต่หลักการคือในข้อแรกที่มีความต่างกัน
อย่างชัดเจนในเรื่องที่จะให้และต้องไม่ได้หรือไม่ ส่วนว่าจะและต้องไม่โดยใช้คำว่า
ทำไม้หรือใช้ประโยชน์จากไม้ ผมคิดว่าตรงนั้นเป็นประเด็นรองในเรื่องนี้ ขอขอบคุณครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสมศักดิ์ สุขวงศ์ (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณประธานฯ ครับ
ผม สมศักดิ์ สุขวงศ์ กรรมาธิการเสียงข้างมาก คำว่า การใช้ประโยชน์ มีปรากฏอยู่ใน
มาตรา ๑๑ คือให้คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนกำหนดระเบียบว่าด้วยการอนุรักษ์
การฟื้นฟู การพัฒนา การควบคุมดูแล และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชน
อันนี้ก็เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่จะกำหนดการใช้ประโยชน์ การใช้ประโยชน์ที่สำคัญก็คือ
การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ความหมายของคำว่า ทำไม้ ถ้าไปเปิดดูพจนานุกรม
ศัพท์ป่าไม้ที่รับรองโดยราชบัณฑิตเขาแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า ล็อกกิง (Logging)
ก็คือการทำไม้ซึ่งนั่นเอง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความรู้สึกรักของคนไทย เพราะฉะนั้นต้องการ
ที่จะให้คำนี้มาดูก่อนอีกที โดยเฉพาะอย่างยิ่งในป่าชุมชนที่คนที่ติดอยู่ในพื้นที่อนุรักษ์
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ชีวิตคนที่อยู่ในที่ห่างไกลกันดาร หน้าหนาวอย่างนี้บางครั้ง
ก็ต้องการไฟเพื่อความอบอุ่นในสังคมไทย เท่าที่ระดับตราบึงที่ชุมชนมาให้ข้อมูล การใช้
ประโยชน์ใช้สอยในพื้นที่อนุรักษ์เขาต้องการเพียงบางที่ต้องการ ไม้ที่ล้มขนอนนอนไฟ
แล้วก็มีจำนวนตายจริง ๆ อันนี้ก็ตรงตามหลักชีววิทยาในป่า การศึกษาพบว่า ต้นไม้ในป่า
จะมีการตาย ๑ เปอร์เซ็นต์ทุกปีจำนวนต้น ข้อมูลในระดับโลกจริง ๆ ป่าในเขตเมืองร้อนมี
การตายถึง ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นต้นไม้ที่เริ่มจากการฟื้นฟูโดยธรรมชาติหรือว่า
โดยปลูกก็แล้วแต่เริ่มต้น ๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐ ต้นต่อเฮกแตร์มันปลายเป็นจริง ๆ พอสู่จุดไม้ใหญ่

สนช. ๖๕ เป็นพิเศษ

ถัดจากวลี ๘๒/๓

ก็เหลือแค่ ๑๕ ต้น ๒๐ ต้นเท่านั้นเองใน ๑ ไร่ หรือว่าเอา ๖ คูณเข้าไปก็ราว ๆ ๙๐ ต้น
ใน ๑ เฮกแตร์เท่านั้นเอง ระหว่างทางต้นไม้ก็มีการตายตามธรรมชาติ มีการเบียดเสียดกัน ----

- ๘๓/๑

เพราะฉะนั้นการที่จะให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ก็เปิดเอื้ออำนวยให้ชาวบ้านหรือว่าชุมชนที่ติดอยู่อย่างนี้สามารถใช้ประโยชน์จากไม้ที่จะตายเองตามธรรมชาติไปตามกฎของธรรมชาติ ๒ ใน ๓ ของจำนวนต้นไม้ที่เริ่มต้น อันนี้เป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นขั้นตอนอย่างนี้จะมีการเปิดโอกาสที่จะควบคุมดูแลอยู่อีกอันหนึ่งก็คือในมาตรา ๑๑ ประเด็นที่สำคัญผมก็คิดว่า การที่เราเปิดโอกาสให้กับชีวิตคนทีติดอยู่ในพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่ป่าที่ต้องการไม้ใช้สอยนี้ได้มีทางออกบ้างแล้วก็ใช้ประโยชน์ คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาตินี้สามารถที่จะออกกฎระเบียบขึ้นอีกครั้งหนึ่งแล้วก็เป็นวิถีชีวิตของคน ไม่มีมนุษย์คนไหนที่จะอยู่ได้โดยปราศจากไม้ แม้กระทั่งพวกเราที่นั่งกันอยู่ในเมืองเราก็ต้องใช้ ถ้าเราไม่ยอมรับความจริงพวกนี้ผมก็คิดว่ายากที่จะจัดการทรัพยากรธรรมชาตินี้ได้ ธรรมชาติยังเอื้ออำนวยอีกมาก เราอาจจะหวังว่า การจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำนี้จะเป็นอย่างไร ผมคิดว่าสิ่งพวกนี้ทราบได้ ที่เรือนยอดของต้นไม้ปกคลุมไม่ต่ำกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ตราบนั้นหน้าที่ในการอนุรักษ์ต้นน้ำลำธารยังคงมีอยู่ อันนี้ก็เป็นหลักสากลที่ใช้กันทั่วโลก เพราะฉะนั้นการเปิดโอกาสให้ใช้สอยอย่างยั่งยืนในพื้นที่อย่างนี้ก็มีคามจำเป็นใช้ประโยชน์ ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อันนี้เสียงข้างน้อยใช้ไหม เชิญครับ

นายชลธิศ สุรัสวดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม ชลธิศ สุรัสวดี กรรมาธิการ อยากจะกราบเรียนให้เห็นถึงความแตกต่างของการพูดถึงการใช้ประโยชน์จากไม้ในมาตรา ๑๑ เนื่องจากในมาตรา ๑๑ มีบทลงโทษในมาตรา ๕๖ ซึ่งมีความแตกต่างกับเรื่องทำไม้ ซึ่งเป็นมาตรา ๕๘/๑ จึงเห็นได้ชัดเลยว่า การทำไม้เป็นเรื่องที่สำคัญและมีบทลงโทษค่อนข้างจะรุนแรงจึงเห็นได้ชัดว่า มีความแตกต่างแล้ว จึงคงยืนยันว่าควรจะเป็นเรื่องของการทำไม้ ไม่ควรจะใช้คำว่า ใช้ประโยชน์จากไม้ ประกอบกับคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วให้ความสำคัญของชุมชนซึ่งอยู่ในป่าอย่างแน่นอน จึงมีการบัญญัติในมาตรา ๓ ของคำว่า “ของป่า” ในเรื่องของพื้นและไม้ไฟไว้จะเห็นได้ว่าชุมชนซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับป่ายอมใช้ประโยชน์จากป่าในลักษณะของพื้นและไม้ไฟได้

ในลักษณะของของป่า ซึ่งในกฎหมายฉบับอื่นไม่สามารถจะใช้ได้ และที่สำคัญที่สุด
 ทุกชุมชนย่อมมีที่ทำกินซึ่งอยู่นอกเขตป่าชุมชนเป็นสำคัญ การที่จะมีการใช้ประโยชน์
 จากไม้ในบริเวณอนุรักษ์ไม่ว่าจะเป็นบริเวณใดก็ตาม เขาสามารถที่จะใช้ประโยชน์
 ในพื้นที่ที่เขาสามารถตั้งถิ่นฐานได้เองอยู่แล้ว ซึ่งคิดว่าเพียงพอต่อการยังชีพเป็นสำคัญ
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรด
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเฉลิมศักดิ์

นายเฉลิมศักดิ์ วานิชสมบัติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม นายเฉลิมศักดิ์ วานิชสมบัติ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ก็อยากจะเรียนให้
 สมาชิกฯ ได้เข้าใจว่า ความจริง พ.ร.บ. ฉบับนี้ค่อนข้างจะเข้าใจยาก เพราะคำศัพท์แต่ละคำ
 ที่จะต้องทำความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าในประเด็นมาตรา ๓๔ นี้มีอยู่ประเด็นเดียว
 เท่านั้นเอง คือว่าขณะนี้ในมาตรา ๒๕ นี้เราได้อนุโลมให้มีการตั้งป่าชุมชนขึ้นได้
 ในเขตอนุรักษ์ ซึ่งหมายถึงเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า แล้วก็ในความหมาย
 ของไม้พื้น ขณะนี้ก็ได้เพิ่ม รวมไปถึงเรื่องของไม้ล้มหมอนนอนไพรซึ่งทางสมาชิกป่าชุมชน
 สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ และการกำหนดให้มีป่าชุมชนขึ้นได้ในเขตอนุรักษ์ซึ่งหมายถึง
 เขตอุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้นก็ทำให้สมาชิกของป่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จาก
 การเก็บหาของป่า แล้วก็ใช้ไม้พื้นได้ เก็บไม้ไผ่ได้ สิ่งซึ่งทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
 มีความห่วงใยก็คือเรื่องของการทำไม้ซึ่งการทำไม้นั้นขณะนี้การควบคุมดูแลอาจจะทำได้
 ยาก เนื่องจากว่าใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้กำหนดป่าชุมชนนี้ไม่ให้เป็นที่อยู่อาศัย -----

เพราะฉะนั้นในความหมายนี้ก็คือตัวป่าชุมชนเองกับพื้นที่อาศัยนี้อาจจะอยู่คนละที่ ถ้าหากว่ามีการอนุญาตให้มีการทำไม้ในในแง่ของการขนย้ายไม้เนี่ยเราก็เป็นห่วงว่า ไม้เหล่านั้นจะมาจากพื้นที่ที่อยู่นอกเขตป่าชุมชนหรือไม่ แล้วในความเห็นของกรรมการ เสี่ยงข้างน้อยก็มีความเห็นว่า ความจริงป่าชุมชนที่ตั้งอยู่ในเขตอนุรักษ์ ก็หมายถึงเขต อุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ามันควรจะมามีบริเวณที่กำหนดให้ป่าชุมชนนี้มีเพียงโซน (Zone) เดียวด้วยซ้ำไป คือโซนของการอนุรักษ์ ไม่ควรจะมีโซนของการใช้สอยอยู่ในเขต อนุรักษ์ เพราะฉะนั้นตรงเนี่ยเองนี้ผมคิดว่า ก็มีประเด็นเดียวที่ทางสมาชิกฯ จะเห็นด้วยหรือไม่ ในแง่ของการทำป่าชุมชนในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่ทางกรรมการ เสี่ยงข้างน้อยเห็นว่าไม่ควรจะมีการทำไม้ ก็ขอกราบเรียนข้อมูลเพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณอดิศักดิ์ครับ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : ท่านประธานฯ ครับ ผม อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมคิดว่าประเด็นที่ต่างชัดเจนมากก็คือว่า ในความเห็น ของกรรมการเสี่ยงข้างน้อยนั้น ป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์นี้ห้ามทำโดยเด็ดขาด ประเด็น ก็เหมือนที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ตั้งเป็นข้อสังเกตว่า ถ้าห้ามโดยเด็ดขาดเลยนี้ ก็จะมีปัญหาในเรื่องความจำเป็นในการใช้ไม้อยู่เหมือนกัน ตรงนี้ก็เป็นประเด็นที่น่าคิดว่า ความจำเป็นของประชาชนที่อยู่ในเขตหรือที่ไปอยู่ในเขตป่าชุมชนไม่ว่าจะอยู่ทั้งในเขต อนุรักษ์ และนอกเขตอนุรักษ์นี้มีความจำเป็นต้องใช้ อันนี้เป็นความเห็นที่ ประเด็นอยู่ที่ว่า เราจะมีการอนุญาตและกำกับในระดับไหนที่จะไม่ให้มีการใช้ ผมใช้คำว่า “ใช้” ไปก่อน คือไม่ให้มีการไปเอาไม้และใช้เกินกว่าความจำเป็น คือที่เขียนก็เขียนอยู่เหมือนกันว่า ความจำเป็นในการใช้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าคงจะต้องมาพิจารณาในเรื่องของว่าจะอนุญาต แค่ไหนและจะกำกับแค่ไหน แต่ถ้าไม่อนุญาตเลย โดยเฉพาะในเขตป่าอนุรักษ์ ขออภัยครับ ในเขตป่าชุมชนที่อยู่ในเขตอนุรักษ์นี้จะมีประเด็นที่ท่านประธานคณะกรรมการได้พูดถึง อยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงเนี่ยผมจึงคิดว่าน่าจะพิจารณาตัวนี้ เพียงแต่ว่าที่ผมดูว่า เวลาบอกว่าอนุญาตเนี่ย เราใช้คำว่า “บริเวณที่จะอนุญาต” ผมยังสงสัยทำไมเราจึงไม่กลับมาใช้ ว่า ประเภทของไม้หรือขนาดของไม้ หรือว่าปริมาณของไม้ที่จะอนุญาต เพราะถ้าเราใช้

บริเวณก็หมายความว่า ในป่าชุมชนเราจะแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ ซึ่งไม่ทราบว่าจะถูกหรือเปล่า แต่ดูแล้วเหมือนกับว่าไม่น่าจะใช้ ผมจึงอยากหยิบประเด็นนี้ขึ้นมา ๒ ประเด็นครับ ๑. ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการว่า ถ้าเราไม่อนุญาตเสียเลยในเขตป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์นี้พวกนั้นจะอยู่กันอย่างไรในเรื่องของการไม่ได้ใช้ไม้ ข้อ ๒ วิธีการกำหนดว่าจะอนุญาตนี้ จะเป็นบริเวณใช้สอยอย่างนั้นจะตรงหรือเปล่า ส่วนไม้ที่เขาปลูกอันนั้นน่าจะชัดเจน ขอบพระคุณครับ

- ๘๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมัชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ
เชิญคุณหมอกครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม อำพล จินดาวัฒนะ กรรมการเสียงข้างมาก ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ต่อประเด็น
ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายสุดท้ายนี้ ผมกราบเรียนว่ามี ๒ ประเด็นที่ท่านว่า คือ
ประเด็นที่ ๑ เป็นข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ในเมื่อเราให้มีการตั้ง
ป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์ได้นี้ แล้วถ้าเราห้ามเขาใช้ไม้ ยกเว้นได้แต่ใช้ไม้ฟัน ห้ามใช้ไม้ได้เลย
นี้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เหมือนที่ท่านประธานคณะกรรมการได้พูดไปแล้ว
คราวนี้เราก็เปิดให้เขาใช้ประโยชน์ได้ ท่านก็บอกว่ากำหนดเฉพาะบริเวณจะกำหนดด้วย
เงื่อนไขอื่นด้วยหรือไม่ ถ้าดูในวรรคสองนี้ ชัดเจนว่า อันนี้เป็นขั้นหนึ่งของการกำหนด
บริเวณ ถ้าเป็นบริเวณเขตอนุรักษ์ ไม่ได้เลย แต่ถ้าเป็นบริเวณใช้สอย ซึ่งพื้นที่ที่จะกำหนด
ซึ่งไม่มากมายอะไรนัก อันนี้ใช้ประโยชน์ได้ แล้วใช้ประโยชน์อย่างไร ใช้ประโยชน์กับ
เฉพาะความจำเป็นของครัวเรือนสมาชิกและกิจกรรมสาธารณะ แล้วอย่างไร ต้องเป็นไปตาม
ระเบียบของคณะกรรมการนโยบายกำหนด เพราะฉะนั้นกรรมการนโยบายก็ต้องไปถกอีก
ว่าจะใช้ไม้ประเภทไหนได้ เช่น ประเภท ก ประเภท ข อย่างไร หรือประเภทที่ล้มเอง
โดยธรรมชาติหรืออะไรต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในบริเวณพื้นที่ใช้สอยอยู่แล้ว ไม่ใช่อยู่ในเขตอนุรักษ์
ที่อยู่ในป่าชุมชน เพราะฉะนั้นจะถูกถกโดยระเบียบของกรรมการนโยบายป่าชุมชน
อีกขั้นหนึ่งอยู่แล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมัชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างน้อยใช้ไหมครับ
เชิญครับ

นายมนู ทองศรี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพทุกท่าน กระผม มนู ทองศรี กรรมการเสียงข้างน้อย พอดี
มาตรา ๓๔ กระผมมีส่วนร่วมเป็นผู้ร่างของฝ่ายรัฐบาล วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์

หลักก็เนื่องจากในอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ามีกฎหมายเฉพาะอยู่แล้ว แล้วผมกราบเรียนตั้งแต่เบื้องต้นแล้วว่า กฎหมายดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะไม่ให้ไปทำลาย มีบทห้าม ห้ามขีดถือ ครอบครอง ตัดไม้ทำลายป่า นี่ห้ามหมด มีบทลงโทษ เพราะฉะนั้น ถ้าเราย้อนไปดูในมาตรา ๑๘ ถ้าจำไม่ผิด ในวรรคทองสุดท้าย เมื่อจัดตั้งป่าชุมชนแล้ว กฎหมายนี้มีได้บังคับว่าจะต้องให้แบ่งเขตบริหารป่าชุมชนออกเป็น ๒ ส่วน ก็คือบริเวณเพื่อการอนุรักษ์และบริเวณเพื่อการใช้สอย เขายังเขียนเพิ่มต่อไปอีกว่า หรือบริเวณเพื่อการอนุรักษ์เพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นการจัดทำป่าชุมชน ไม่จำเป็นจะต้องกำหนดบริเวณใช้สอย ถ้าหากทำป่าชุมชนในอุทยานแห่งชาติในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าก็น่าจะกำหนดเป็นป่าชุมชนประเภทอนุรักษ์ คือมีบริเวณเพื่อการอนุรักษ์เพียงอย่างเดียว แล้วถามว่าชุมชนที่จะทำป่าชุมชนนี้จะได้อนิสงส์หรือได้ประโยชน์จากการทำป่าชุมชนได้จากอะไรบ้าง ผมกราบเรียนดังนี้

ประการแรก ก็คือเรื่องไม้พืชนี้ได้อยู่แล้ว ไม้ไฟก็ได้อยู่แล้วในการเก็บหาของป่า บรรดาของป่าที่นิยามไว้ในมาตรา ๓ ทั้งหมดมีอยู่ ๕ อนุมาตรานี้ สามารถที่จะเก็บใช้ประโยชน์ได้ การใช้ประโยชน์เก็บหาของป่านี้ ไม่มีบริเวณ ในป่าชุมชนไม่ว่าอยู่ในอุทยานหรืออยู่นอกอุทยานเก็บหาของป่าได้ ยกเว้นการทำไม้เท่านั้นที่ทางรัฐบาลขอเอาไว้ เพราะการตัดไม้ในอุทยาน กฎหมายอุทยานห้ามตัด อันนี้ท่านไปตัด มันขัดกันอยู่ แล้วไม้อุทยานตัดแล้วขนออกนอกป่าชุมชน ซึ่งมีชุมชนอยู่นอกพื้นที่ป่าชุมชน ที่อยู่อาศัยที่ทำกิน ป่าชุมชน ๓ ส่วนนี้แยกออกจากกัน เวลาขนย้ายไม้มาใช้สอยในชุมชนยากที่จะพิสูจน์ได้ว่าไม้ต้นไหนมาจากตอต้นไหน ที่ผมกล่าวพูดอย่างนี้เพราะผมเป็นผู้เชี่ยวชาญของศาลทางพิสูจน์ไม้ ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๘ และมีผลงานการพิสูจน์ไม้โครงการป่าแม่ปาย ๑๔ ป่าไม้ เมื่อปี ๒๕๓๐ การที่จะเก็บไม้ ตัดไม้ แล้วอ้างว่าเป็นไม้ที่ทำออกจากป่าชุมชน สมมุติผมมีรูปภาพอย่างนี้ ไม้โอหะหะหะ ให้ใครดูก็บอกว่าไม้พืชน แต่เมื่อเราผ่าลงไป มีสีแดงลวดลายชัดเจน มีข่าวอีกทีก็กรีกโครมอยู่ปัจจุบันนี้ทุกวันนี้ก็คือไม้พุง ท่านครับ ดูหน้าคือไม้หิ้ว ภาษานเหนือเรียกว่าหิ้ว แต่จริง ๆ แล้วเป็นไม้พุง ไม้พุงไม้สูงค่าเหมือนกับไม้สักหรือกรับ ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่นนิยมไปทำเฟอร์นิเจอร์

สนช. ๖๕ เป็นพิเศษ

นิกานต์ ๘๕/๓

ฝังมุกแล้วส่งกลับมายาประเทศไทย เพราะตรงนี้ฝ่ายรัฐบาลเป็นกังวลนิดหนึ่งเรื่องของการทำไม้ เพราะพิสูจน์ยากครับ -----

- ๘๖/๑

นอกจากที่จะได้ประโยชน์จากการเก็บหาของป่าแล้ว มีอะไรบ้างที่จะได้ประโยชน์จากป่าชุมชน ผมว่าอย่าไปมองประโยชน์ทางตรง ประโยชน์ทางอ้อมมีอีกมากมายมหาศาลที่ชุมชนจะได้รับ ๑. เป็นแหล่งเก็บหาของป่า ๒. เป็นแหล่งเก็บหาไม้ฟืน ไม้ไผ่ ๓. ชุมชนสามารถเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้กับประเทศไทย ๔. ฝนตกตามฤดูกาล เนื่องจากมีป่าเพิ่มขึ้น ๕. ได้ประโยชน์จากน้ำที่สมบูรณ์ เมื่อมีป่าก็มีน้ำ ถ้าจะเป็นข้อ ๖. ก็เป็นแนวกันลม ป้องกันภัย เป็นแนวกันไฟก็ได้ เป็นแนวป้องกันดินถล่มที่เราปลูกไว้ ลดอุณหภูมิโลกร้อนก็ได้ และอีกทั้งยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า อันนั้นแหละที่เราจะได้ประโยชน์จากสัตว์ป่า เรียกว่าของป่าตามมาตรา ๓ ตามนิยามของคำว่า “ของป่า” ยังรักษาความหลากหลายทางชีวภาพด้วย ยังใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้อีก แล้วก็ทำให้สภาพแวดล้อมดีขึ้น ยังมีประโยชน์อีกมากมายที่ชุมชนจะได้รับ ทีนี้เมื่อเรามองถึงคำว่า ทำไม้กับใช้ประโยชน์จากไม้ การทำไม้มีนิยามชัดเจนว่าท่านตัด ลิด ขุด ผ่า ถาก ทอน แต่ใช้ประโยชน์ไม่มีการใช้ประโยชน์จาก ไม้นี้เป็นกิจกรรมต่อเนื่องจากการทำไม้ ก็คือทำไม้ออกมาใช้ประโยชน์ ใช้ประโยชน์อะไร ก็ในนี้เขียนเอาไว้ว่า ใช้ประโยชน์เพื่อใช้สอยในครัวเรือน เพราะฉะนั้นการใช้ประโยชน์โดยไม่ผ่านการทำไม้ก็คือไม่ตัดไม้ออกมา แต่ใช้ประโยชน์ใช้ประโยชน์ก็อย่างที่ผมเรียนมาแล้วนี่ เช่น เป็นฉากถ่ายภาพยนตร์จะใช้เป็นแหล่งกำบังแดด กำบังฝน กำบังลมอะไรได้ทั้งนั้น คือใช้ประโยชน์โดยไม่ตัดไม้ เพราะฉะนั้นนิยามคำว่า “ใช้ประโยชน์” กว้างนะครับ ไม่หมายความรวมถึง “ทำไม้” ด้วยเพราะ “ทำไม้” มีนิยามโดยเฉพาะอยู่แล้ว แม้แต่จะให้อำนาจของคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนไปออกระเบียบ เรื่องของการใช้ประโยชน์ไม้ก็ไม่อาจที่จะออกระเบียบไปทับซ้อนหรือกำล่งนิยามคำว่า “ทำไม้” ตามกฎหมายนี้ได้ และอีกประเด็นหนึ่งที่ว่า ป่าชุมชนขายเลนไม่มีไม้ไผ่ อันนี้ผมยอมรับ เพราะในน้ำเค็มคงจะไม่มีไม้ไผ่ แต่ป่าชายเลนส่วนใหญ่จะเป็นไม้โกงกาง ไม้เสม ไม้ประสัก ไม้ที่ใช้เหมาะสำหรับทำถ่านและสิ่งปลูกสร้างก็มี ป่าชายเลนส่วนใหญ่แล้วนี้อยู่ในป่าสงวนแห่งชาติ กับอยู่ในป่า อยู่ในอุทยานเป็นส่วนน้อย เมื่อท่านทำป่าชุมชนในเขตป่าสงวนแห่งชาตินี้ท่านก็สามารถที่จะแบ่งป่าชุมชนออกเป็น ๒ ส่วน คือส่วนใช้สอยด้วยแล้ว ท่านก็อย่าว่าแต่ไม้ไผ่เลย ไม้โกงกาง ไม้ประสัก ไม้เสม ท่านก็ตัดได้

ผมไม่หวังไม้ไผ่ละครับ เพราะการที่จะให้ไม้ไผ่ขึ้นทั่วทุกตารางนิ้วในประเทศไทยคงเป็นไม่ได้ เพราะเป็นระบบนิเวศนะ ไม้สักทองถิ่น พื้นที่ส่วนใหญ่ระบบนิเวศเขาอยู่ทางภาคเหนือครับ ภาคใต้บ้านผมก็จะมีเฉพาะไม้หลุมพอ ไม้หุงฟ้า ไม้อะไรต่ออะไรอย่างนี้ ขึ้นอยู่ตามระบบนิเวศของป่า เพราะฉะนั้นอย่าไปกังวลประโยชน์ที่ได้จากป่าชุมชน มีมากมาย ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อไม่มีท่านผู้ใด ขออภิปรายก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย ผมจะขอมติ เวลานี้มีมาตรา ๓๔ ที่คณะกรรมการแก้ไขปรากฏอยู่ในเอกสารหน้า ๑๕ กับในหน้า (๘) เป็นข้อความที่กรรมการเสียงข้างน้อยขอแก้ไขไว้ ผมจะขอมติ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับมาตรา ๓๔ ที่คณะกรรมการขอแก้ไขไว้ให้กดปุ่มว่า เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นชอบกับมาตรา ๓๔ ที่คณะกรรมการเสียงข้างน้อยแก้ไขไว้ ปรากฏอยู่ในหน้า (๘) ให้กดปุ่มว่า ไม่เห็นด้วย เข้าใจนะครับ เชิญลงคะแนนได้ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก ๒๓ คณะกรรมการเสียงข้างน้อย ๓๗ ตกลงเห็นด้วยกับ คณะกรรมการเสียงข้างน้อย กับข้อความในหน้า (๘) เชิญเลขาธิการดำเนินการ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
 จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)
 : “มาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การควบคุมดูแลป่าชุมชน ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๒
 ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การเพิกถอนป่าชุมชน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข หมวด ๙ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖
 ถึงมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๘
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๖๑ คณะกรรมาธิการตัดออก
 มาตรา ๖๒ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๖๔ มีแก้ไข มาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๖๗ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
 เราได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบแล้ว ท่านผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ
 (ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ดังนั้นก็เป็นอันจบ
 การพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ จะเห็นสมควรประกาศใช้ร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย
 ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย
 ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โดยที่คณะกรรมาธิการมีข้อเสนอสังเกตบางประการ

สนช. ๖๕ เป็นพิเศษ

ธนาบดี ๙๗/๒

ปรากฏอยู่ในเอกสารในหน้า (๑๑) ที่ประชุมนี้จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการหรือไม่ เชิญคุณเตือนใจครับ

- ๙๘/๑

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันขอเสนอเพิ่มข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งค่ะ สำหรับชุมชนที่อยู่มาก่อนการประกาศเขตอนุรักษ์ แต่ถูกเส้นรอบวงเขตอนุรักษ์ซิดีให้อยู่นอกเขตอนุรักษ์และยังอยู่ติดเขตป่าอนุรักษ์ ชุมชนเหล่านี้ได้รักษาป่าในลักษณะป่าชุมชนอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี เป็นต้นแบบของการจัดการป่าชุมชน จนได้รับพระราชทานธงพิทักษ์ป่าจากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ หรือรางวัลอนุรักษ์ระดับชาติ ชุมชนเหล่านี้ควรได้รับการสำรวจ โดยกรมอุทยานแห่งชาติภายใน ๒ ปี หากยังมีระบบการรักษาป่าอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน ควรหาแนวทางให้ชุมชนเหล่านี้มีสิทธิยื่นขอจัดตั้งป่าชุมชนได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณกิตติครับ

นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม กิตติ ลิ้มชัยกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตหารือกรรมการ ในข้อสังเกตข้อที่ ๑ เนื่องจากเราได้มีการแก้ไขในมาตรา ๒๕ ไปแล้ว เพราะข้อสังเกตข้อ ๑ นั้นอาจจะขัดแย้งกับสิ่งที่เราได้แก้ไขไป อยากจะให้ท่านกรรมการได้กรุณาพิจารณาข้อสังเกต ข้อ ๑ ด้วย เพราะมาตรา ๒๕ เราเดินตามกรรมการเสียงข้างน้อย เราเอา ๑๐ ปีใช่ไหม แต่ที่นี้เราไปพูดถึงวาระ ๕ ปี ขอให้กรรมการได้ช่วยพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ มี ๒ ประเด็นครับ ประเด็นที่ ๑ เรื่องที่ท่านกิตติถามนี้ข้อสังเกตข้อที่ ๑ ไม่ได้ขัดแย้ง เพราะเราก็ต้องเป็นไปตามมาตรา ๒๕ เพียงแต่ทำให้เวลาว่าถ้า ๕ ปีแล้ว ยังไม่ถึง ๑๐ ปีต้องดูแลต่อไป ครบ ๑๐ ปีก็เข้าเงื่อนไขปกติ คืออย่าได้ล้มเขา ส่วนข้อสังเกตของท่านเตือนใจ ดีเทศน์ ผมเห็นพ้องด้วย เพราะว่าเป็นข้อสังเกตที่ให้ไปพิจารณาดำเนินการ มี ๓ เงื่อนไข ท่านประธานฯ ๑. คือ ๑๐ ปี ๒. ซิดีออกนอกวงอยู่ติดเขตป่า และ ๓. ได้รับพระราชทานว่าได้มีการดูแลเป็นอย่างดีแล้ว เงื่อนไขนี้ชัดเจน น่าจะไม่มีปัญหาท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมพอใจไหมครับ
คำชี้แจงนี้ ผมหารือกันแล้ว ข้อเสนอของคุณเตือนใจที่มีข้อความเรื่องธงสีเขียวของ
สมเด็จพระนางเจ้าฯ นี้ ถ้าเพื่อเอาที่ไม่เกี่ยวกับราชวงศ์เข้าไว้ จะขาดความไปไหมครับ
คืออย่าไปเกี่ยวกับสถาบันเลย ตกลงตามนั้น ทางที่ประชุมเห็นด้วยแล้วว่าไม่เอาไปเกี่ยวกับ
สถาบัน ให้ตัดข้อความตรงที่เกี่ยวกับสถาบันออกเสียตามข้อบังคับฯ ของเรา ถ้าเช่นนั้น
ก็เป็นข้อความ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๑ ตามที่คุณวัลลภชี้แจง ที่ประชุมจะจัดซื้อใหม่
ที่จะส่งข้อสังเกตนี้ไปยังรัฐบาล

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
ผมขอถือเป็นการดีที่จะให้ส่งไปทางรัฐบาล ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาเรื่องควันทั้งหมด
ขอบคุณท่านกรรมาธิการ ผมขอต่อไปอีกสักนิดหนึ่งเถอะนะครับ ที่ประชุมครับ
ขอไปในเรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ก็ขอให้นำร่างพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.
ซึ่งท่าน พลเรือเอก นพพร อาชวาคม กับคณะ เป็นผู้เสนอ มาพิจารณาพร้อมกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวนิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : (พลเอก จรัล
กุดละวนิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
นายอภิรักษ์ จันทนจุลกะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายอภิรักษ์ จันทนจุลกะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำร่างพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว
พ.ศ. เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ ตามเหตุผลดังนี้

๑. ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันการติดต่อค้าขายการลงทุนระหว่างประเทศ และการพัฒนา
ทางเทคโนโลยีการผลิตได้ส่งผลกระทบต่อการบริหารแรงงาน และแรงงานในประเทศ
ยังนิยมการไปทำงานภาคการผลิตสมัยใหม่ สำหรับแรงงานระดับล่างนิยมเดินทางไปทำงาน
ต่างประเทศ ทำให้แรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านลักลอบเข้ามาเมืองมาเพื่อทำงาน
ในประเทศเป็นจำนวนมาก เนื่องจากบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการทำงานของคนต่างด้าว
ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ไม่สอดคล้องกับลักษณะ
การเคลื่อนย้ายแรงงานในระบบเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน และโดยที่แรงงานต่างด้าว
เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ กรณีนี้จึงมีความ
จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงระบบการทำงานของคนต่างด้าวให้เหมาะสมกับสถานการณ์
ที่เปลี่ยนแปลงไป

๒. หลักการและเหตุผล

หลักการ

มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการทำงานของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ไม่สอดคล้องกับลักษณะการเคลื่อนย้ายแรงงานในระบบเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน และโดยที่แรงงานต่างด้าวเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ กรณีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงระบบการทำงานของคนต่างด้าวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญ ประการแรก คือการยกเลิกพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

ประการที่ ๒ การกำหนดงานที่คนต่างด้าวอาจทำได้ เหตุผล เพื่อให้การทำงานของคนต่างด้าวทุกระดับสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงและความจำเป็น โดยกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อกำหนดงานที่คนต่างด้าวอาจทำได้ ในท้องที่ใด เมื่อใด ทั้งนี้ เนื่องจากการทำงานของคนต่างด้าวต้องคำนึงถึงมิติด้านเศรษฐกิจ ตลาดแรงงานและมิติด้านความมั่นคงของชาติเป็นประการสำคัญ

ประการที่ ๓ กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการชำระเงินค่าธรรมเนียมนายจ้าง เหตุผล เพื่อจำกัดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งมิใช่ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่จะเข้ามาทำงานในราชอาณาจักร โดยกำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจ

LIART

กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจ้างคนต่างด้าวซึ่งมิใช่ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่จะเข้ามาทำงานตามประเภทหรือลักษณะที่กำหนดในราชอาณาจักรได้

ประการที่ ๔ เพิ่มเติมให้ผู้ที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ สามารถขอรับใบอนุญาตทำงานได้ เหตุผล เพื่อให้สอดคล้องตามหลักมนุษยธรรมและกฎหมายดังกล่าว

ประการที่ ๕ เพิ่มมาตรการในการรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ชายแดน เหตุผล เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนอันจะเป็นการป้องกันมิให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในพื้นที่ชั้นในมากเกินไป ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและการรักษาความมั่นคงของชาติ โดยการกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งมีภูมิลำเนาและเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีเขตชายแดนติดกับประเทศไทย และเข้ามาทำงานในราชอาณาจักร โดยมีเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง สามารถขออนุญาตทำงานบางประเภทหรือบางลักษณะในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาล และเฉพาะท้องที่ซึ่งอยู่ติดกับชายแดนหรือท้องที่ที่เกี่ยวข้องกับท้องที่ดังกล่าว

ประการที่ ๖ การจัดตั้งกองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร เหตุผล เพื่อเป็นการลดภาระการใช้จ่ายงบประมาณของแผ่นดิน และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งตัวลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าว รวมทั้งคนต่างด้าวและผู้ถูกตั้งเนรเทศกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ

ประการที่ ๗ เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิกถอนใบอนุญาตทำงาน เหตุผล เพื่อให้อำนาจแก่นายทะเบียนในการเพิกถอนใบอนุญาตกรณีที่ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาต

ประการที่ ๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การทำงานของคนต่างด้าว เหตุผล เพื่อทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งต่าง ๆ ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวไว้เป็นการเฉพาะ

ประการที่ ๕ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับและช่วยเหลือพนักงานสอบสวน เหตุผล เพื่อให้การบังคับตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งพบคนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตมีอำนาจจับคนต่างด้าวนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับ และนำตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนโดยทันที และให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในการสอบสวน เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้

ประการที่ ๑๐ มีการปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสม และ

ประการที่ ๑๑ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม เหตุผล เพื่อให้การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมทั้งการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมค่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่มีใช้ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่เรียกเก็บจากนายจ้าง

๔. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เมื่อร่างพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. มีผลใช้บังคับจะเป็นกฎหมายแล้วจะทำให้กฎหมายดังกล่าวมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวที่มีความชัดเจนและสมบูรณ์ตามสภาพข้อเท็จจริงของสังคม รวมตลอดทั้งจะมีความยืดหยุ่นที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการส่งเสริมการมีงานทำของประชาชน มีการควบคุมให้มีการจ้างคนต่างด้าวอย่างเหมาะสม มีความชอบธรรม ตลอดทั้งเป็นที่ยอมรับได้อันจะนำมาซึ่งการส่งเสริม การพัฒนา การที่มีงานทำ พร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงขออนุญาตเรียนเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาเพื่อโปรดพิจารณารับหลักการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตிகับคณะครับ

พลเรือเอก นพพร อาชวาคม : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ตามที่กระผม พลเรือเอก นพพร อาชวาคม และคณะ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. นั้น กระผมขอแนะนำเรียนให้ที่ประชุมเพื่อกรุณาทราบและพิจารณาเพื่อรับหลักการดังนี้ คือเมื่อพูดถึงการทำงานของคนต่างด้าวแล้วปัญหาที่มีผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างก็คือปัญหาของคนต่างด้าว

ที่หลบหนีเข้าเมืองแล้วก็เข้ามาทำงานในระดับล่าง ซึ่งจากการที่ได้ทำการศึกษา ปัญหาแรงงานต่างด้าวและแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองพบว่า เป็นเรื่องธรรมชาติ ของแรงงานที่จะไหลเวียนไปยังแหล่งที่มีเศรษฐกิจที่ดีกว่า มีทั้งหนีจากปัญหาภายในของ ประเทศเพื่อนบ้านและจากสภาพเศรษฐกิจที่ด้อยกว่าประเทศไทยเอง จึงเป็นเหตุให้ ในปัจจุบันนี้มีแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองมาทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยเข้ามาทำงานในหลาย ๆ อาชีพ ทั้งอาชีพที่คนไทยไม่นิยมทำ รวมทั้งการแข่งอาชีพ ของคนไทยเอง แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะตั้งรกรากถาวร เป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีการให้กำเนิดบุตรในประเทศไทยแล้วเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ ไม่สามารถทราบจำนวนที่แท้จริงและไม่สามารถตรวจสอบควบคุมแรงงานต่างด้าวหลบหนี เข้าเมืองได้ ทำให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา ได้แก่ ด้านความมั่นคง สังคมจิตวิทยา รวมทั้ง เป็นภาระด้านงบประมาณในการที่จะต้องดูแลโดยใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ว่า การทำงานของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเหล่านี้จะมีผลดีทางด้านเศรษฐกิจกับ ประเทศก็ตาม เมื่อมาดูพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ พบว่า ส่วนใหญ่แล้วจะมีผลบังคับใช้กับคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกกฎหมาย แต่สำหรับแรงงาน ต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองยังขาดความชัดเจนในการควบคุมและบังคับใช้ และไม่เหมาะสม กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจากเดิมมาก โดยสถานการณ์ในปัจจุบันมีงานบางอย่าง ที่คนไทยไม่นิยมทำมีความจำเป็นที่ต้องใช้แรงงานต่างด้าวจึงก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวมาแล้ว ข้างต้น -----

และจากการศึกษาเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
ดำเนินการ โดยเร่งด่วน คือ

๑. การที่จะต้องทำให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นแรงงานที่ถูกต้อง
ถูกกฎหมาย อยู่ภายใต้การควบคุม มีจำนวนที่จำเป็นต่อเศรษฐกิจอย่างแท้จริงและเป็น
แรงงานที่มีคุณภาพ

๒. ให้มีมิติด้านความมั่นคงและด้านสังคมมีน้ำหนักมากขึ้น โดยไม่คำนึงถึง
ด้านเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียวเช่นที่ผ่านมา

๓. ผลักดันให้มีกฎหมายเป็นหลักปฏิบัติ เป็นแนวทางที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้ง
คนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง รวมทั้ง
ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ทำให้นายจ้างมีส่วนร่วมรับผิดชอบในระบบการใช้แรงงานต่างด้าว
มากยิ่งขึ้นและให้มาตรฐานการจ้างแรงงานเพื่อให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับสิทธิ
ประโยชน์ต่าง ๆ ตามมาตรฐานของการใช้แรงงาน

จากความต้องการข้างต้น กระทบและคณะจึงมีความพยายามที่จะปรับปรุง
พระราชบัญญัติให้ทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ให้ครอบคลุมและบังคับใช้
กับแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองได้ และมีแนวทางที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้
สามารถควบคุมแรงงานเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเหตุผลและหลักการดังต่อไปนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ใช้
บังคับมาเป็นเวลานานมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

LIART

ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้กระบวนการควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนกำหนดอัตราโทษให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำหรับสาระสำคัญในการปรับปรุงกฎหมายพอสรูปได้ดังนี้ คือ

๑. กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวมีหน้าที่เสนอแนะกำหนดงาน สถานที่ จำนวนและเงื่อนไขในการทำงานของคนต่างด้าว โดยคำนึงถึงความมั่นคง การแยกอาชีพของคนไทย ผลกระทบต่อสังคมและหลักมนุษยธรรม ซึ่งแยกพิจารณาเป็น ๒ ประเภทคือ คนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย และคนต่างด้าวที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะทำการควบคุมแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสามารถดำเนินการได้ภายใต้กฎหมายและมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

๒. กำหนดให้มีกระบวนการขออนุญาตจ้างคนต่างด้าวและให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจ้างคนต่างด้าวจากนายจ้างคนต่างด้าวเข้าทำงาน และกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้คนต่างด้าวในอัตราที่ไม่เป็นภาระกับนายจ้างมากเกินไปตามที่กำหนด โดยกฎกระทรวง ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้นายจ้างให้ความร่วมมือในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น

๓. กำหนดให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ทำงานในอัตราที่เหมาะสม และกำหนดให้นายจ้างมีหน้าที่หัก ณ ที่จ่ายสำหรับค่าประกันสุขภาพจากลูกจ้างคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมายเช่นเดียวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามอัตราที่กำหนด โดยกฎกระทรวง ซึ่งจะส่งเสริมให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและช่วยลดภาระด้านงบประมาณในการดูแลแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองของรัฐบาลด้วย

๔. กำหนดให้อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้มีอำนาจจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวได้ รวมทั้งการ

ปรับปรุงฐานความผิดและกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว
บางฐานความผิดที่มีโทษความผิดกรณีรุนแรง สามารถเปรียบเทียบปรับได้โดยอธิบดีหรือ
เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีความรวดเร็วและมี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น -----

การปรับปรุงกฎหมายตามที่ได้เสนอจะเป็นแนวทางที่ช่วยให้การควบคุมแรงงานต่างด้าว
หลบหนีเข้าเมืองอยู่ภายใต้กฎหมาย และคำนึงถึงปัญหาด้านความมั่นคงและด้านสังคม
รวมทั้งทำให้นายจ้างมีส่วนร่วมรับผิดชอบระบบการใช้แรงงานต่างด้าว และทำให้แรงงาน
ต่างด้าวมียุติภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามมาตรฐานการใช้แรงงาน
ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยให้การแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวและแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง
ตามแนวทางที่คณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคมได้ทำการศึกษาและเสนอ
สถานิติบัญญัติแห่งชาติไปก่อนหน้านี้แล้วให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น กระผมและคณะจึงขอ
เสนอปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเสนอต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้
เพื่อพิจารณารับหลักการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชย์ รองประธานสถานีบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย
ขอโทษครับ ท่านทูตวิทย์เชิญครับ

นายวิทย์ รายนานนท์ : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ผมขออภิปรายสั้น ๆ
ว่า ผมเห็นด้วยกับการที่คณะรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกสถานีบัญญัติแห่งชาติที่เสนอ
ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาเพื่อรองรับสภาพของการใช้แรงงานคนต่างด้าวในปัจจุบัน
ในประเทศและในอนาคต อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่า ถ้ามีการปรับปรุงกฎหมายนี้แล้ว
เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายนี้ยังละเลยหรือ
บกพร่องที่จะบังคับใช้กฎหมายนี้ให้มีประสิทธิภาพอย่างจริงจังแล้ว การแก้ไขกฎหมายนี้
ก็แทบจะไม่มีประโยชน์เท่าใดนัก ผมฝากข้อคิดเห็นนี้ให้กับกระทรวงแรงงานแล้วก็
กระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรับไว้พิจารณาด้วย นั่นเป็นประการแรก

ประการที่ ๒ อาจจะไม่เกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวโดยตรง แต่เมื่อสักครู่พอดี
ผมเห็นท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการเข้ามานั่งอยู่ก็เลยอยากจะฝากรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งอาจจะต้องทำงานเกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีแรงงาน แล้วก็อาจจะมี
รัฐมนตรีกระทรวงอื่นด้วยเกี่ยวกับแรงงานของประเทศไทย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับแรงงาน
ต่างด้าวเช่นเดียวกัน ผมจำได้ว่า ตอนที่ผมรับราชการอยู่ในต่างประเทศที่ลอนดอนนั้น

๑๐ กว่าปีมาแล้ว ผมได้ยกเรื่องความจำเป็นของการที่กระทรวงศึกษาธิการจะต้องประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะศึกษาถึงประเทศของเราว่า ในอีก ๒๐ – ๓๐ – ๕๐ ปีข้างหน้าประเทศไทยของเราจะต้องใช้แรงงานชนิดใดบ้าง ประเภทใดบ้าง ทั้งในประเทศและการส่งออกแรงงานในต่างประเทศ ผมได้เฝ้าเพียรพูดกับอดีตรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นระยะเวลา ๑๐ กว่าปีแล้ว ตั้งแต่ที่ผมรับราชการอยู่ที่ลอนดอน ขอให้ทำเป็นแม่บท แล้วก็ให้ข้อมูลนี้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐ หรือวิทยาลัยของรัฐ และภาคเอกชน ในการที่จะจัดหลักสูตรต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพของความต้องการแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศของไทย ซึ่งผมขอฝากข้อสังเกตนี้ให้กับรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งถึงแม้จะเหลือเวลาอีกไม่มากนัก แต่ถ้าหากได้มีการคิกออฟ (Kick off) เรื่องนี้แล้ว ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติ แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลชุดนี้ได้เริ่มทำไปแล้ว ผมก็ขออภัยที่เอาเรื่องเก่านี้มาขยี้ให้ท่านอีก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณจักรมณฑ์ เชิญครับ
นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช : เรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ผม จักรมณฑ์ ผาสุกวนิช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในหลักการนี้ก็เห็นด้วยว่าควรจะมี
แต่มีข้อสังเกต ๒ ประการ

ประการที่ ๑ คือการให้การคุ้มครองแรงงานต่างด้าวที่มาอยู่ในเมืองไทยนี้
ซึ่งผมเข้าใจดีว่าคงจะใช้กฎหมายเรื่องแรงงานของไทยเป็นตัวหลัก แต่บังเอิญไม่ได้ระบุในนี้
และในความจริงขณะนี้มีปัญหาเยอะ เพียงแต่ว่าไม่ได้มีการไปค้นพบหรือสังเกตสัก
เพราะฉะนั้นเรื่องของ การให้ความเป็นธรรมและให้การคุ้มครองกับแรงงานต่างด้าวที่จะทำนี้
ควรระบุหรือไม่อย่างไร หรือว่าถ้าถือว่าใช้กฎหมายคุ้มครองแรงงานของไทยอยู่แล้วก็
คงไม่มีปัญหาอะไร

ประการที่ ๒ ในกฎหมายฉบับนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
เป็นผู้กำหนดประเภทของงานที่จะอนุญาตให้คนต่างด้าวมาทำ ซึ่งอันนี้การจะได้มาซึ่ง
รายการนี้คงจะเป็นเรื่องที่จะต้องมีการวิเคราะห์และดูมาอย่างดีว่ามีความต้องการอะไร
อย่างไร ซึ่งผมคิดว่าก็คงจะมีการดูแลอย่างดี เพราะรายการนี้จะเป็นรายการที่มีความสำคัญ
และเป็นสิ่งที่ทางภาคอุตสาหกรรม แรงงานที่เขาขาดแคลนนี้มีความต้องการอย่างยิ่ง
ซึ่งในนี้ผมก็นึกว่า การที่มีสิ่งที่เราเรียกว่า ขออนุญาตใช้คำภาษาอังกฤษ เป็น โพอซิทีฟลิสต์
(Positive list) คือรายการที่ประกาศเลยว่าต่างด้าวมีสิทธิมาทำงาน ซึ่งดีซึ่งสมัยก่อน
เราใช้เป็นเนกะทีฟลิสต์ (Negative list) คือว่าอะไรที่ประกาศห้ามว่าต่างชาติเขามาทำงาน
ไม่ได้ ซึ่งอันนั้นกว้าง ซึ่งในทางกลับกันนี้มีเนกะทีฟลิสต์นี้จะทำให้เกิดความคล่องตัวขึ้น
แต่ถ้าถ้าเรามีโพอซิทีฟลิสต์อย่างเดียว สมมุติเราเขียนรายการ ๑๐๐ รายการ ส่วนที่เหลือนี้
จะไม่ได้เลย ซึ่งก็หมายความว่าต้องประกาศเพิ่มเติมอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นก็อาจจะ
น่าจะพิจารณาว่า ในเรื่องของรายการนี้จะออกมาเป็นลักษณะ โพอซิทีฟลิสต์
เนกะทีฟลิสต์ดี อันนี้ก็แล้วแต่ แต่ผมคิดว่าในหลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ผมเห็นด้วย
ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ขออภิปราย
 ก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็น
 สมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงคะแนนได้ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์
 ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้เหมือนกันว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ซึ่ง พลเรือเอก นพพร อาชวาคม กับคณะ เป็นผู้เสนอ
 หรือไม่ ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใด ไม่เห็นสมควรรับ
 หลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์
 เช่นเดียวกัน ธรรมเนียมการครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายอภิรักษ์ จันทนจุลกะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน) : ขอบพระคุณ
 ครับ กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายอภิรักษ์ จันทนจุลกะ
 ขอเสนอเป็นคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๑ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะรัฐมนตรีเสนอ
 กรรมการวิสามัญจำนวน ๒๑ คน เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นไปตามนั้นนะครับ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอภัย จันทนจุลกะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน) : ในสัดส่วน
ของรัฐบาลนั้น จำนวน ๔ คน

๑. นายพรชัย อยู่ประยงค์
๒. นายมนูญ ปุญญกริยากร
๓. นายไพรัช ถ้ายอง และ
๔. นายปกรณ์ นิลประพันธ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
เชิญคุณประยงค์ครับ

นายประยงค์ รณรงค์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม นายประยงค์ รณรงค์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอกราบเรียนเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.
ในสัดส่วนของสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ จำนวน ๑๗ ท่าน

๑. นายสมพล พันธุ์มณี
๒. พลเรือเอก นพพร อาชวาคม
๓. พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ธูรี
๔. พลตรี อดุล อุบล
๕. นายมนัส โกศล
๖. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๗. นายประกิจ ประจันปัจจนึก
๘. นายบดินทร์ อัสวานิชย์
๙. นางเดือนใจ คีเทศน์
๑๐. นายชาญชัย สุนทรมัญญ์
๑๑. นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช
๑๒. นายกำธร อุดมฤทธิ์รุจ
๑๓. นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ
๑๔. นายเกษิเดช คำอ้าย
๑๕. นายวาทีน หนูเกื้อ
๑๖. นายสุภพลิชย์ นวลปานนรชาติ
๑๗. นายสุรพงษ์ กองจันทิก

ในลำดับที่ ๑๔ – ๑๗ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ขอบุณครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองครบ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
 จะมีท่านผู้ใดเสนอชื่ออื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ
 เชิญเลขานุการฯ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. จำนวน ๒๑ ท่าน

๑. นายพรชัย อยู่ประยงค์
๒. นายมนูญ ปุญญกริยากร
๓. นายไพรัช ถ้ายอง
๔. นายปกรณ์ นิลประพันธ์
๕. นายสมพล พันธุ์มณี
๖. พลเรือเอก นพพร อาชวาคม
๗. พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ภูลี
๘. พลตรี อุดล อุดล
๙. นายมนัส โกศล
๑๐. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๑๑. นายประกิจ ประจันปัจจนึก
๑๒. นายบดินทร์ อัสวานิชย์
๑๓. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๑๔. นายชาญชัย สุนทรมัญญ์
๑๕. นางสาวอรจิต ลิงคาลวณิช
๑๖. นายกำธร อุดมฤทธิรงค์

๑๗. นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ

๑๘. นายเกษิเดช คำอ้าย

๑๙. นายวาทีน หนูเกื้อ

๒๐. นายศุภพลิชฐ์ นवलปานนราชาติ และ

๒๑. นายสุรพงษ์ กองจันทิก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กำหนดการแปรญัตติครบ

นายอภิรักษ์ จันทนกุลกะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน) : กราบเรียน

ครับ กระผมขออนุญาต ๗ วันตามข้อบังคับฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอ ๗ วัน

ตามข้อบังคับฯ ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงเป็นมติ ๗ วัน

ตามข้อบังคับฯ จะใช้ร่างฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณา เชิญครับ

นายอภิรักษ์ จันทนกุลกะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอใช้ร่างของรัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอใช้ร่างของ

รัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงตามนั้น

ใช้ร่างของรัฐบาลครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำงานของ

คนต่างด้าว พ.ศ. ครับ

ต่อไปเป็นเรื่องที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.
ซึ่งคุณสมบัติ เมทะนี กับคณะ เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมครับ มีร่างของรัฐบาลอีกฉบับหนึ่ง
ในวาระที่ ๔ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. เหมือนกัน
ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ จะขออนุญาตต่อที่ประชุมพิจารณารวมกันไป แต่เวลาจะลงมติ
จะลงมติทีละฉบับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมชัดเจนไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ชัดเจนครับ
สำหรับร่างของคุณสมบัติ เมทะนี นั้น โดยเหตุที่คุณสมบัติ เมทะนี ผู้เสนอร่างนี้
ได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกฯ ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๖ พฤศจิกายน จึงขอให้ผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน เชิญครับ ขอดแก้ว ครับ

- ๕๕/๑

นายชบ ยอดแก้ว : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ และท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม ครูชบ ยอดแก้ว สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ขออนุญาตท่านประธานฯ เสนอบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.

“หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการ
เทปและวีดิทัศน์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ ได้ใช้บังคับมาเป็น
เวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันซึ่งเทคโนโลยี
ได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ในปัจจุบัน
มีความซับซ้อนกับพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนั้น
เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการ
เทปและวีดิทัศน์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งปรับปรุงระบบ
การตรวจพิจารณาภาพยนตร์เพื่อลดความซับซ้อนของการตรวจพิจารณาประกอบกับกิจการ
ภาพยนตร์ในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
จึงจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมการประกอบกิจการภาพยนตร์ไทยอย่างเป็นรูปธรรม
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้” ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

LIART

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. เพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

“หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันซึ่งเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ในปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของหลายองค์กรและมีความซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนั้น เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งปรับปรุงระบบการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรเดียวเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการตรวจพิจารณาประกอบกับกิจการภาพยนตร์ในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

จึงกราบเรียนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาเพื่อโปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
ไม่มีท่านผู้ใดขออกอภิปรายก็จะเป็นอันปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ จะรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ซึ่งคุณสมบัติ เมะทะนี
และคณะ เป็นผู้เสนอ หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกรรณาคดปุ้ม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
เห็นควรไม่รับหลักการกคปุ้ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เสร็จแล้วนะครับ
เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์
 รับหลักการ ต่อไปผมจะขอติว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และ
 วิทยทัศน์ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม
 เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้ว
 นะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าเห็นชอบด้วย
 เป็นเอกฉันท์เหมือนกัน รับหลักการทั้ง ๒ ฉบับ กรรมาธิการครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียน
 ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอเรียนเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๓๓ ท่านค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะรัฐบาลเสนอขอ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญ ๓๓ ท่าน ท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น
 เป็นมติ นะครับ เชิญในส่วนของรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :
 กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ในส่วนของคณะรัฐมนตรีขอเรียนเสนอ ๓ ท่าน คือ

๑. คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ
๒. นายสมชาย เสียงหลาย
๓. นางสาวธำรงค์ลักษณ์ ลาพิณี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะรัฐมนตรีเสนอเพียง
๓ ท่าน เชิญคุณประกอบครับ

นายประกอบ วิโรจนุกฎ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
กระผม นายประกอบ วิโรจนุกฎ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในส่วนของ สนช. จำนวน ๓๐ ท่าน ดังนี้

๑. นายสุธรรม จิตรานุเคราะห์
๒. นายสมภพ เจริญกุล
๓. นางสาวรงค์ เปรมปรีดิ์
๔. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๕. นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัค
๖. นายประภัทร์ ศรีลัมพ์
๗. นายภัทระ คำพิทักษ์
๘. พลตรี ประพาส ศกุนตนาถ
๙. นางชวนพิศ ฉายเหมื่อนวงษ์
๑๐. พลอากาศโท เกรียงเดช เจียจันทร์พงษ์
๑๑. พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์
๑๒. นางบัญญัติ ทศนียะเวช
๑๓. พลตำรวจโท วิโรจน์ จันทรัมย์
๑๔. นายปรีชา วัชรภักย์
๑๕. นายชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์
๑๖. นายภิรมย์ สิมะเสถียร
๑๗. นายชบ ยอดแก้ว
๑๘. นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์
๑๙. นางมุกดา อินต๊ะสาร
๒๐. นางอุมา สุคนธมาน

๒๑. นางจวี วิจิตรวาทการ
๒๒. นายมณเฑียร บุญตัน
๒๓. นายเกื้อ แก้วเกตู
๒๔. นายเอก วงศ์อนันต์
๒๕. นายเบงก์ งามอรุณโชติ
๒๖. นางสาวสม วงศาสุลักษณ์
๒๗. นางสาวศุภาทิพย์ รัชชพงศ์
๒๘. พลตำรวจตรี ไพศาล เชื้อรอด
๒๙. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ และ
๓๐. นายจาก กัลย์จาก

ลำดับที่ ๑๗ – ๓๐ เป็นผู้แทนองค์กรเอกชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครบ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง
กำหนดแปรญัตติครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ขอเรียนเสนอตามข้อบังคับฯ ๗ วันค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติ
๗ วันตามข้อบังคับฯ ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นมติตามนั้นนะครับ
ใช้ร่างของใครเป็นหลักในการพิจารณาครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ขออนุญาตใช้ร่างซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอเป็นหลักในการพิจารณาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอขอใช้
ร่างของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา ไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถือเป็นมติครับ
เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับ
ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะเข้าสู่การพิจารณาในลำดับที่ ๕ นี้ผมได้รับหนังสือจากกระทรวง
วัฒนธรรมได้ขออนุญาตว่า รัฐมนตรีอยู่ตรงนี้แล้ว จะขออนุญาตเลื่อนวาระที่ ๑๒
คือร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมศิลปกรรมร่วมสมัย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ขึ้นมา
พิจารณาก่อน ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้อง
ถือเป็นมติครับ ขออนุญาตให้ดำเนินการได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี
คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย พ.ศ. เพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาโดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

“หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย

เหตุผล

โดยที่ศิลปะร่วมสมัยมีส่วนในการสร้างสรรค์และคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมของ
ชาติให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะผลงานทางศิลปะนอกจากจะทำให้เยาวชนของชาติ
เกิดการเรียนรู้และเข้าถึงคุณค่าความสุนทรีย์ภาพของศิลปะแล้ว ยังเป็นการพัฒนาและ
ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณธรรม สร้างความสามัคคี และมีความสุข
ทางจิตใจโดยตรงหรือทางอ้อม ประกอบกับศิลปะร่วมสมัยเป็นทุนและพลังงานในการ
ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของสังคมของชาติให้ดีขึ้น ดังนั้น สมควรส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย
โดยการจัดตั้งกองทุนขึ้น โดยความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสนับสนุน
ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะร่วมสมัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

จึงกราบเรียนเสนอมาเพื่อพิจารณาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย ดังนั้นผมจะขอมติว่า จะรับหลักการในร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
รับหลักการกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกรณาคดปุม
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่รับหลักการ
ในวาระที่ ๑ กรรมาธิการครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอเรียนเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๖ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอกรรมการ
วิสามัญ ๑๖ คน ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เป็นมติตามนั้น เชิญคณะรัฐมนตรีเสนอครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในส่วนที่ ๓ เสนอ ๓ คน คือ

๑. นายอภิรักษ์ โปษยานนท์

๒. นายสามารถ จันทร์สุรย์

๓. นายดิศทัต โทตระกิตย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลตรี ประพาส

พลตรี ประพาส ศกุนตนาค : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตรี ประพาส
ศกุนตนาค ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
จำนวน ๑๓ ท่านด้วยกัน คือ

๑. นายสุวัฒน์ อ้นใจกล้า
๒. นายสุทธิธรรม จิราธิวัฒน์
๓. นายเสฐียรพงษ์ วรรณปก
๔. นายวรเดช อมรรวพิพัฒน์
๕. นายภัทรธำ คำพิทักษ์
๖. นายวิรุณ ตั้งเจริญ
๗. นางบัญญัติ ทศนียะเวช
๘. พลตรี จำลอง ศรีเมือง
๙. นายสุริชัย หวันแก้ว
๑๐. นายภราเดช พษ์มิเชียร

และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ๓ ท่านด้วยกัน คือ นายชนกน วัฒนกุล นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ นางภัทราวดี มีชูชน รวมทั้งสิ้น ๑๓ ท่านด้วยกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง กำหนดแปรญัตติครับท่านรัฐมนตรี

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : แปรญัตติตามข้อบังคับฯ ๗ วันค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติตามข้อบังคับฯ ๗ วัน ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เป็นมติตามนั้น ก็เป็นอันจบการพิจารณาในวาระนี้

ท่านที่ประชุมครับ รัฐมนตรีที่จะมาชี้แจงในเรื่องของวาระที่ ๑๔

ร่างพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งได้รับ

สนช. ๖๕ เป็นพิเศษ

สรยุทธ ๕๗/๓

มอบหมายจากรัฐบาลนี้ นะครับ มาอยู่ตรงนี้ แล้วขออนุญาตที่จะเลื่อนวาระนี้ขึ้นมา ที่ประชุม
จะจัดข้อใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ จัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุญาตนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดลวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐมนตรีเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ.

นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม
นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับมอบหมายจาก
คณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังนี้ หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติ เหตุผลที่ขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ มี ๔ ประการด้วยกัน ดังนี้

ประการแรก เกิดจากการเปลี่ยนรูปแบบการแข่งขันทางการค้า เป็นที่ทราบ
โดยทั่วไปแล้วว่า ประเทศไทยต้องพึ่งพาอาศัยรายได้จากการส่งออก และผู้ส่งออกกำลัง
เผชิญกับความท้าทายด้านขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีการค้าโลก ปัจจุบัน
การแข่งขันทางการค้าได้เปลี่ยนรูปแบบจากการใช้มาตรการด้านภาษีเป็นเครื่องมือมาเป็น
การอ้างอิงมาตรฐานและกฎระเบียบทางเทคนิค ทำให้การมาตรฐานมีบทบาทการค้าเพิ่มขึ้น
อย่างต่อเนื่อง การจัดตั้งองค์การการค้าโลกในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ทำให้เกิดมาตรฐานสากลและ
ทำให้เกิดการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองซึ่งกันและกัน และมีแนวโน้มที่ชัดเจนว่า
สินค้าส่งออกได้ถูกตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์จากประเทศผู้นำเข้ามากขึ้น ดังนั้นประเทศ
ที่มีระบบการมาตรฐานที่เข้มแข็งซึ่งมักจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วจึงมักได้เปรียบในการ
แข่งขัน ส่วนประเทศที่ระบบการมาตรฐานไม่เข้มแข็งจะเสียเปรียบหรือพบอุปสรรคในการ
แข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศอยู่เสมอ

ประการที่ ๒ การยกระดับมาตรฐานคือการยกระดับคุณภาพ การมาตรฐานยังช่วยยกระดับคุณภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการไทยให้สูงขึ้น ผลปรากฏในเอกสารวิจัยพบว่า ยังสอดคล้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพ ช่วยพัฒนาบุคลากรและกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ อันจะช่วยผลักดันให้เศรษฐกิจไทยเจริญก้าวหน้าด้วยระบบเศรษฐกิจที่มีฐานนวัตกรรมเป็นต้นนำ

ประการที่ ๓ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ปัจจุบันมีการแข่งขันพัฒนาการค้าเพื่อช่วงชิงตลาด ทำให้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมทุกสาขามีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สินค้าต่าง ๆ ตกรุ่นรวดเร็วขึ้น เช่น เครื่องไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ สินค้าเหล่านี้ถูกคนนำมาทิ้งเป็นขยะมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของผูบริโภค ขาดต่อการทำลาย ในมุมกลับกัน ผู้ผลิตสินค้าที่ส่งออกจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้ผู้ผลิตเป็นมิตรต่อผูบริโภคและสิ่งแวดล้อมมากขึ้นเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้การกระตุ้นให้ผู้ผลิตผลิตสินค้าที่มีมาตรฐานและคุณภาพ มีกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ มีการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลต่อผูบริโภคแรงงาน สิ่งแวดล้อม ชุมชน และต่อสังคม รวมถึงการนำไปสู่ความมีสมรรถนะในการแข่งขันระหว่างประเทศให้ได้นั้นเป็นเรื่องจำเป็นและยิ่งสำคัญมาก รัฐบาลจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือผลักดันในระบบการผลิตทั้งระบบให้ได้มาตรฐาน

ประการที่ ๔ การมาตรฐานของประเทศ ปัจจุบันประเทศไทยมีระบบมาตรฐานที่หลากหลาย มีการดำเนินการ โดยหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนหลายแห่ง ทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ ไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่สามารถกำกับดูแลเพื่อให้มีการดำเนินงานมาตรฐานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถเตรียมความพร้อมล่วงหน้าได้ทันมาตรฐานสากล เช่น ในกลุ่มประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป หรืออียู (EU) ซึ่งได้มีการกำหนดมาตรฐานในเรื่องสินค้านั้นออกมาหลายเรื่อง เช่น เรื่องริช (Rich) เป็นต้น

ด้วยเหตุผลทั้ง ๔ ประการประเทศไทยจึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วน ต้องดำเนินการกำหนดมาตรฐานดังกล่าวโดยรวดเร็ว เพื่อส่งเสริมส่งออกให้มีความรู้ความเข้าใจและดำเนินการกับตามมาตรฐานใหม่ ๆ ที่ออกมาบังคับเป็นจำนวนมาก และเพื่อ

ตอบโต้สินค้าที่จะนำเข้าสู่ประเทศไทย แต่ไม่อาจดำเนินการได้ เนื่องจากขาดความเป็นเอกภาพดังที่กล่าวมา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการส่งเสริม พัฒนาการดำเนินการด้านมาตรฐาน และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือด้านการมาตรฐานทั้งภายในและต่างประเทศสอดคล้องกับสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๑ มาตรา ๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะด้านมาตรฐานทำหน้าที่พิจารณากำหนด แก้วไข และยกเลิกมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ รับรอง ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๑ และมาตรา ๑๓ นอกจากนั้นปัจจุบันมีผู้ประกอบการตรวจสอบรับรองเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีความคุ้มครองและประกอบตรวจสอบรับรอง ดังนั้นเพื่อสร้างความเชื่อถือในสินค้าและบริการแก่ผู้บริโภคและตรวจสอบ รับรองมาตรฐานและผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงสมควรกำหนดกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้ประกอบการเหล่านี้ด้วย ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๒ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๗ ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทั้งหมดจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งมีทั้งหมด ๖๐ มาตรา จึงขอกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบในหลักการด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย ก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมแห่งนี้ว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกรณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์
รับหลักการ กรรมาธิการครับ

นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
รัฐบาลขอตั้งกรรมาธิการ ๒๑ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตั้งกรรมการวิสามัญ
กี่คนดีครับ

นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
๒๑ ท่าน ทั้งหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการวิสามัญ
๒๑ ท่าน ที่ประชุมไม่ขัดข้อง เป็นมติครับ เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ

นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ของรัฐบาล ๔ ท่าน

๑. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์
๒. นายไพโรจน์ สัญญะเดชากุล
๓. นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล
๔. นางชุตาภรณ์ ลัมพสาระ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญพลเอก ไชคชัย ครับ

พลเอก ไชคชัย หงส์ทอง : ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
พลเอก ไชคชัย หงส์ทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญในส่วนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๕ คน ดังต่อไปนี้

๑. นายกราเดช พยัฒวิเชียร
๒. นายสันติ วิชาสศักดิ์ดำนนท์
๓. นายกกฤษฎ หิรัญกิจ
๔. นายชนินท์ โทณวนิก
๕. นายชลิต แก้วจินดา
๖. พลอากาศเอก ระเด่น ฟิ่งพักตร์
๗. นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ
๘. นางสาวเมทนี สุกนธรักษ์
๙. นายสมชาย สกุลสุวรรรัตน์
๑๐. ท่านผู้หญิงปรีชา เกษมสันต์ ณอยุธยา
๑๑. นายจักรมณฑ์ ผาสุกวานิช
๑๒. นายธีรพจน์ จรุงศรี
๑๓. นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย
๑๔. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์
๑๕. นางจงดี้ ว่องพินัยรัตน์
๑๖. นายสมมาตร ขุนเศรษฐ
๑๗. นายธวัชชัย ตั้งสง่า
๑๘. นางอัญชลิ ชวนิตย์
๑๙. นายประสาน ต้นประเสริฐ

หมายเลข ๑๕ - ๑๙ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครบ
กำหนดการแปรญัตติครับ

นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
แปรญัตติ ๗ วันตามข้อบังคับฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตามข้อบังคับฯ ไม่เห็น
เป็นอย่างอื่น เป็นมติครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณากฎหมายในวาระที่ ๑๔ ขอความกรุณา
จากเพื่อนสมาชิกฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหนังสือมาถึงผม ขออนุญาต
เลื่อนวาระการประชุม วาระที่ ๑๐ ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ออกไปในสัปดาห์หน้า ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

ขอพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชาย
ในคดีที่ฟ้องขอให้รับเด็กเป็นบุตร ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ กับกฎหมายอีกฉบับหนึ่งใน
ฉบับที่ ๒๐ คือร่างพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ประชุม
กรุณาให้เลื่อนขึ้นมาได้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี
นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
เพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้โปรดพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๑) กำหนดให้กรณีที่สามีภริยาฝ่ายใดไม่สามารถที่จะอยู่กินร่วมกันฉันสามี
ภริยาโดยปกติสุข เป็นกรณีที่คู่สมรสฝ่ายนั้นอาจจะร้องขอต่อศาลขอให้สั่งอนุญาตให้ตนอยู่
ต่างหากได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๒)

(๒) กำหนดมิให้ถือว่าเด็กที่เกิดจากหญิงที่มีได้มีการสมรสกับชาย เป็นบุตร
ชอบด้วยกฎหมายของหญิงนั้น ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๕๔๖)

(๓) กำหนดให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชาย
ในคดีที่ฟ้องขอให้รับเด็กเป็นบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๕๗)

(๔) กำหนดให้ความเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของบิดามีผลนับตั้งแต่วันที่เด็กเกิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๕๗)

(๕) กำหนดให้บิดามารดาโดยกำเนิดกลับมีอำนาจปกครองบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เมื่อผู้รับบุตรบุญธรรมตายลง และกำหนดให้พนักงานอัยการเป็นผู้มีอำนาจร้องขอเพื่อให้ศาลมีคำสั่งเป็นประการอื่นใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๕๘/๓๗)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการร้องขอต่อศาลขอให้สั่งอนุญาตให้สามีภริยาอยู่ต่างหาก การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิง การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชาย การนับวันที่เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของบิดา และการกลับให้มีอำนาจปกครองบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเมื่อมีการเลิกรับบุตรบุญธรรม นั้น ยังไม่สอดคล้องและไม่เอื้ออำนวยต่อสภาพความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบันสมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย ก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน เสร็จแล้วจะครับเชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยเป็นอันว่ารับหลักการ กระมาธิการครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน
๑๔ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอกรรมาธิการ
วิสามัญ ๑๔ ท่าน ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ
ในส่วนของคณะรัฐมนตรี

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
คณะรัฐมนตรีขอเสนอ ๓ ท่าน

๑. นายธงทอง จันทรางศุ
๒. นายถนัดกิจ นิวาทวงษ์
๓. นางสาวรีนวดี สุวรรณมงคล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณประภาครับ

นางประภา เหน้ตระกูล ศรีนวลนั้ด : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ดิฉัน นางประภา เหน้ตระกูล ศรีนวลนั้ด ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑๑ ท่าน

๑. นายวัลลภ ตังคณานูร์ภักย์
๒. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๓. พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์
๔. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
๕. นางมุกดา อินตะสาร
๖. นางบัญญัติ ทักษิณะเวช

๙. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์

๘. นางจุรี วิจิตรวาทการ

๘. นายชบ ยอดแก้ว

๑๐. นางสุนันทนา สมบุญธรรม และ

๑๑. นางอุมา สุขคนธมาน

ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง
แปรญัตติครับท่านรัฐมนตรี

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ขอแปรญัตติ ๗ วันตามข้อบังคับฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติ ๗ วัน
ตามข้อบังคับฯ ไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถือเป็นมติ ก็เป็นอันว่าจบ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
เชิญท่านรัฐมนตรียุติธรรมอีกฉบับหนึ่งครับ ร่างพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ลำดับที่ ๒๐ ครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ขอกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอ

LIART

ร่างพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้ที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้โปรดพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้กรรมการคดีพิเศษซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการพนักงาน
สอบสวนคดีพิเศษดำรงตำแหน่งรวมกันเกินสามวาระไม่ได้

(๒) กำหนดให้คดีความผิดอาญาที่มีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
ชั้นผู้ใหญ่ซึ่งไม่ใช่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษเป็นผู้ต้องสงสัย
ผู้ถูกกล่าวหา หรือ ผู้ต้องหา เป็นคดีพิเศษ และให้ กกพ. เป็นผู้ชี้ขาดในกรณีที่มีข้อโต้แย้ง
หรือข้อสงสัยว่าการกระทำความผิดใดเป็นคดีพิเศษหรือไม่

(๓) กำหนดการปฏิบัติเกี่ยวกับคดีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ การส่งสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ และการสืบสวนคดีความผิดอาญาซึ่งอาจจะเป็นคดีพิเศษ

(๔) กำหนดให้นำเงินสินบน เงินรางวัล หรือเงินประเภทเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษมีสิทธิได้รับส่งเข้ากรมสอบสวนคดีพิเศษ

(๕) กำหนดให้ผู้เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑/๑ และอัยการทหารที่เข้าร่วมสอบสวนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ ซึ่งได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในการดำเนินคดีพิเศษได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานตามภาระหน้าที่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ สมควรปรับปรุงเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์โคทมครับ

นายโคทม อาริยา : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ผม นายโคทม อาริยา กระผมติดใจอยู่ประเด็นหนึ่งท่านประธานฯ คือประเด็นที่อยู่ในหลักการข้อที่ว่าจะให้กรรมการคดีพิเศษซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งรวมกันเกิน ๓ วาระไม่ได้ ซึ่งเป็นการแก้ไขจากกฎหมายปัจจุบันที่เขียนว่า ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระมิได้

LIART

ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าโดยทั่วไปเราก็มักจะบัญญัติเหมือนอย่างที่มีอยู่ในกฎหมายปัจจุบันก็คือ ติดต่อกันเกิน ๒ วาระมิได้ เพื่อเปิดโอกาสให้มีบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิคนอื่น ๆ เข้ามารับตำแหน่ง ซึ่งจำเป็นจะต้องเว้นวรรคไปอย่างน้อย ๑ วาระ หลังจากดำรงตำแหน่งมาแล้ว ๒ วาระติดต่อกัน กระผมดูเหตุผลของการขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นะครับ ท่านก็เพียงแต่บอกว่า อยากจะให้คดีพิเศษดำเนินไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และอยากให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว กระผมก็ไม่ค่อยแน่ใจว่า ในเรื่องของกรให้ผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งแล้วก็ได้รับการแต่งตั้งอีก แต่ทั้งหมดไม่เกิน ๓ วาระ จะสอดคล้องกับเหตุผลประการใดในเรื่องของประสิทธิภาพของการทำงานของ การดำเนินคดีพิเศษ แต่นอกจากประเด็นนี้แล้ว ประเด็นอื่น ๆ ผมก็เข้าใจว่าตรงกับที่ให้ไว้ใน เหตุผล จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่าน ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า เหตุผลประการใด แท้จริงจึงจำเป็นจะต้องมาเปลี่ยนแปลงกันกลางคัน คล้าย ๆ กับว่าเขาก็อยู่มา ๒ วาระแล้ว ท่านจะ ให้อำนาจให้อยู่อีก ๑ วาระ หรือมีเหตุผลอื่นประการใด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ เหตุผลที่ต้องมีการแก้ไขก็เนื่องจากว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการคดีพิเศษเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เราหามาเป็น ไม่ค่อย จะได้ ก็เลยมีความคิดว่า ถ้าหากว่าให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ได้เป็นกรรมการอยู่วาระและ ๒ ปี แต่ถึงแม้ว่าจะไม่ติดต่อกันก็ได้ให้อยู่ได้ไม่เกิน ๓ วาระ เพราะปกติจะให้อยู่ติดต่อกัน ไม่เกิน ๒ วาระ แต่เนื่องจากว่าหาผู้ทรงคุณวุฒิลำบากก็เลยขอแก้ไขเป็นว่า ให้อยู่ไม่เกิน ๓ วาระ เหตุผลเป็นอย่างนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์โคทมยังจิตใจ ไหมครับ เชิญเลยครับ

นายโคทม อาริยา : ไม่อย่างนั้นจะกร่อยมากสภาแห่งนี้ แม้ว่าค่อนข้างจะ ๒ ทุ่มแล้ว ท่านประธานฯ ที่ว่ากร่อยก็คือประเด็นที่ว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นี้ ผมเข้าใจว่าเป็นบุคคลภายนอก ไม่ทราบเข้าใจถูกหรือเปล่า ไม่มีเวลาดู ที่นี้ซึ่งบุคคลภายนอกนี้เราก็อยากจะให้มาจากหลากหลายมุมมองจะได้วินิจฉัยว่า ควรจะรับคดีใดอยู่ในเขตอำนาจของการสอบสวนคดีพิเศษ ด้วยความเคารพต่อท่านรัฐมนตรี ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าผมก็ยังเชื่อว่าน่าจะมีบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิอาจจะไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญการสอบสวนคดีพิเศษโดยตรง แต่ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกก็จะต้องมีความรอบรู้ในเรื่องอื่น ๆ ที่กว้างไม่ใช่เฉพาะทางอย่างเดียว กระผมก็ยังเชื่อว่าพอจะหาได้ จริงอยู่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และฉบับเดิมกำหนดวาระไว้ค่อนข้างจะสั้น ถ้าหากว่าเป็นเหตุผลที่ว่าอยากจะให้อยู่นานขึ้นนี้ก็อาจจะมีเหตุผลกระทำได้อีกก็คือ ท่านอาจจะขอขยายวาระจาก ๒ ปี เป็น ๓ ปี ๒ วาระติดต่อกันเท่านั้น อันนี้ก็ยิ่งพอเข้าธรรมเนียมปฏิบัติโดยทั่ว ๆ ไป แต่ถ้าเพียงเหตุผลว่าหาบุคคลที่เหมาะสมไม่ได้ อันนี้ผมก็ยังไม่ว้าวจะมั่นใจนัก แต่ด้วยความเคารพ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ ท่านจะชี้แจงอะไรไหมครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ คือ เดิมจะขอไปแก้ไขเป็นว่า ให้อยู่วาระ ๒ ปี โดยไม่กำหนดว่ากี่วาระที่นี้ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาก็เห็นว่า ถ้าหากว่าไม่กำหนดเลยก็จะเป็นการไม่เหมาะสมก็เลยคิดกันว่าถ้าอย่างนั้นก็ให้อยู่ได้ ๓ วาระ โดยไม่จำเป็นจะต้องติดต่อกันก็ให้นับด้วยเหตุผลเป็นอย่างนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะมีท่านผู้ใดอภิปรายอีกไหมครับ ถ้าไม่มีก็ถือว่าปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติว่า ท่านจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ที่รัฐบาลเสนอหรือไม่ ท่านผู้ใด

เห็นสมควรรับหลักการครุฑปกปั้ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการครุฑปกปั้ม
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เสียงส่วนใหญ่
รับหลักการ ก็เป็นอันว่ารับหลักการในวาระแรก กระมามีการครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาฯ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๒ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอวิสามัญ
๑๒ ท่าน

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้อง
เชิญรัฐมนตรีครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ทางรัฐบาลขอเสนอ ๒ ท่าน

๑. นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์

๒. นายจาริต เฟ็งคิชฐ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลตรี ประพาศ
ครับ

พลตรี ประพาส ศกุนตนาถ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตรี ประพาส
ศกุนตนาถ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๐ ท่านด้วยกัน

๑. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์
๒. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
๓. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ
๔. พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
๕. พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์
๖. พลตำรวจเอก สุนทร ชัยขวัญ
๗. พลเรือเอก สุชาติ ฉญาโณทัย
๘. พลตำรวจโท วิโรจน์ จันทร์ยังมี
๙. พลตำรวจเอก สุเทพ ธรรมรักษ์
๑๐. พลตำรวจโท ชัยยันต์ มะกล้าทอง

จำนวน ๑๐ ท่านด้วยกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมัชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมัชช์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. จำนวน ๑๒ ท่าน

๑. นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์
๒. นายธาริต เพ็งดิษฐ์
๓. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์
๔. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์

๕. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ
๖. พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
๗. พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์
๘. พลตำรวจเอก สุนทร ชัยขวัญ
๙. พลเรือเอก สุชาติ ญาโณทัย
๑๐. พลตำรวจโท วิโรจน์ จันทรัมย์
๑๑. พลตำรวจเอก สุเทพ ธรรมรักษ์
๑๒. พลตำรวจโท ชัยยันต์ มะกล่ำทอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติครบ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ขอแปรญัตติ ๗ วันตามข้อบังคับฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติ ๗ วัน
ตามข้อบังคับฯ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีใครขัดข้อง
เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ท่านสมาชิกฯ
ครับ ขออีกอันหนึ่งคือ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ลำดับที่ ๑๓ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐมนตรีครับ
นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนะ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็นการ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พุทธศักราช ๒๕๔๔
โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พุทธศักราช ๒๕๔๕ กำหนดให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผนส่งเสริม พัฒนา และดำเนินกิจการ
เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทาง
อิเล็กทรอนิกส์ พุทธศักราช ๒๕๔๔ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร เป็นประธานคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
ตามพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนกิจการบริหารและ
อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม พุทธศักราช ๒๕๔๕ จึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานธุรการ เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล
เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และเป็นฝ่ายเลขานุการ
ของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พุทธศักราช ๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกรรมทาง
อิเล็กทรอนิกส์ และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการกำหนดเบี้ยประชุมของ
คณะกรรมการนั้น

๒. แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสาร เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

แทนศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผมจึงขอเสนอให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โปรดพิจารณา
รับหลักการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ
อภิปรายครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ขออภิปราย
ก็เป็นอันปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติว่า จะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควร
รับหลักการ คดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยเป็น
เอกฉันท์ ธรรมเนียมการครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญชุดเดียวกันกับ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตเอ่ยนาม นายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ
เป็นผู้เสนอ จำนวน ๑๘ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัส
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ใช้กรรมาธิการ
ชุดเดียว ๑๘ คน ที่เคยเสนอแล้ว เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น
ถือเป็นมตินะครับ แปรญัตติครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอเสนอแปรญัตติ ๗ วันตามข้อบังคับฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติ ๗ วัน
ตามข้อบังคับฯ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมิษฐ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ
ก็เป็นอันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. เสร็จแล้ว ท่านสมาชิกฯ ครับ เราพิจารณากันมายาวนานตั้งแต่ ๑๐.๐๐ นาฬิกา จนถึง
๒๐.๐๐ นาฬิกาแล้ว ขออนุญาตปิดประชุมครับ ในวันพรุ่งนี้เรามีประชุม
๑๐.๐๐ นาฬิกา ขอบขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา